

ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ

КНИГА I. ОРАТОРИЯ

GOLDEN CHRESTOMATHY OF BULGARIA

BOOK I. ORATORIO

ЗА БУКВИТЕ
ОПИСМЕНЕХЪ

**УНИВЕРСИТЕТ ПО БИБЛИОТЕКОЗНАНИЕ
И ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ**

У ФАКЛОНОСЦИ **XXII**

ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ:

КНИГА I. ОРАТОРИЯ

**Учебно пособие по морфология
на академичното текстописане**

Ново електронно издание

**София
Издателство „За буквите – О писменехъ”
2018**

*Юбилейно издание,
посветено на
65-годишнината
на Ректора на
Университета по библиотекознание и информационни технологии
Акад. проф. д.ик.н. Стоян Денчев –
архитект на съвременната информационна среда
без географски, институционални и административни граници*

*Jubilee edition,
dedicated to the 65th anniversary
of the Rector of the University of Library
Studies and Information Technologies
Acad. Prof. D.Sc. Stoyan Denchev –
architect of the contemporary information environment
without geographical, institutional and
administrative boundaries*

*В оформлението на изданието са използвани:
- репродукцията на платното на Васил Стоилов „Българската Мадона (Памет)“;
- емблемата на серията „Факлоносци“, композирана от д-р Николай Василев*

- © Александра Куманова – предговор, интродукция, оратория
- © Николай Василев – предговор, оратория, дейксис, научна и езикова редакция
- © Иван Теофилов – обща редакция
- © Стефан Пашов – обща редакция
- © Никола Казански – терминологична редакция
- © Диана Ралева – справочно-информационна редакция
- © Цветана Найденова – справочно-информационна редакция
- © Антон Даскалов – справочно-информационна редакция
- © Марияна Максимова – библиографска редакция
- © Желязко Стоянов – рецензент
- © Димитър Христозов – рецензент
- © Ирена Петева – рецензент
- © Петър Велчев – рецензент
- © Жоржета Назърска – рецензент
- © Василка Стефанова – графически редактор

© Университет по библиотекознание и информационни технологии, 2018

У ФАКЛОНОСЦИ XXII

Издателство „За буквите – О писменехъ”

ISBN 978-619-185-312-0

У ФАКЛОНОСЦИ XXII

Александра Куманова Николай Василев

ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ:

КНИГА I. ОРАТОРИЯ

**Аналитико-синтетична архитектурника
на българското изящно слово от IX до XXI в.
(Универсален информационен модел)**

**Учебно пособие по морфология
на академичното текстописане**

**София
2018**

**Предговор, интродукция, оратория:
проф. д.п.н. Александра Куманова**

**Предговор, оратория, дейксис, научна и езикова редакция,
емблематика:
д-р Николай Василев**

**Обща редакция:
Иван Теофилов**

**Обща редакция:
о. Стефан Пашов**

**Терминологична редакция:
доц. д-р Никола Казански**

**Справочно-информационна редакция:
гл. ас. Диана Ралева
Цветана Найденова
Антон Даскалов**

**Библиографска редакция:
Марияна Максимова**

**Рецензенти:
проф. д.ф.н. Желязко Стоянов
проф. д.т.н. Димитър Христов
проф. д.н. Ирена Петева
доц. д-р Петър Велчев
доц. д-р Жоржета Назърска**

Alexandra Kumanova Nikolay Vasilev

GOLDEN CHRESTOMATHY OF BULGARIA:

**BOOK I.
ORATORIO**

**Analytic-synthetic architectonics
of Bulgarian refined speech from IX to XXI c.
(Universal information model)**

**Textbook of morphology
of the academic text writing**

**Preface, introduction, oratorio:
Prof. D.Sc. Alexandra Kumanova**

**Preface, oratorio, deixis, scientific and language editing, emblematic:
Nikolay Vasilev, PhD**

**General edition:
Ivan Theophilov**

**General edition:
Rev. Stefan Pashov**

**Terminological editing:
Assoc. Prof. Nikola Kazanski, PhD**

**Reference-information editing:
Chief Assist. Prof. Diana Raleva
Tsvetana Naydenova
Anton Daskalov**

**Bibliographical editing:
Maryana Maximova**

**Reviewers:
Prof. D.Sc. Zhelyazko Stoyanov
Prof. D.Sc. Dimitar Christozov
Prof. D.Sc. Irena Peteva
Assoc. Prof. Petar Velchev, PhD
Assoc. Prof. Georgeta Nazarska, PhD**

„БЯЛА СВЕТИНА”

LUX ALBA

ОРАТОРИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ

**БОЖЕСТВЕН ФЛОРИЛЕГИУМ –
ИДИЛИЧЕН ТРИПТИХ**

WHITE LIGHT

LUX ALBA

ORATORIO FOR BULGARIA

**DIVINE FLORILEGIUM –
IDYLLIC TRIPTYCH**

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Ризома на литературното съзерцание и познание:
Предговор / Александра Куманова, Николай Василев VII

СВЯТОТО КИРИЛО-МЕТОДИЕВО ДЕЛО: ПРОВИДЧЕСТВО НА ХХІ ВЕК

(Философска и информационна картина
на познанието и обществото):

Интродукция /
Александра Куманова 11

„БЯЛА СВЕТЛИНА”

(LUX ALBA):

ОРАТОРИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ:

БОЖЕСТВЕН ФЛОРИЛЕГИУМ –

ИДИЛИЧЕН ТРИПТИХ /

Александра Куманова, Николай Василев 53

ИНТРОДУКЦИЯ:

„ЗВЕЗДИ ОБСИПЯТ СВОДА НЕБЕСЕН”

ОГЛЕЖДАЩИЯТ СЕ ЧОВЕК

(НОМО CIRCUMSPECTANS) 53

1. „В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО” (НОМО LEGENS)	57
2. „ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН” (НОМО SCRIBENS)	77
3. „И СЛОВОТО СТАНА ПЛЪТ” (НОМО UNIVERSALIS – НОМО ЕССЕ)	101
3.1. „П Л Е Т Е Н И Е С Л О В Е С” (НОМО NARRANS)	101
3.2. „СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ” (НОМО VERBI GRACILIS)	142
3.3. „ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ” (НОМО CANTANS)	182
3.4. „НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ” (НОМО PASSIONIS)	231
3.5. „ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ” (НОМО LUDENS)	287

ЕПИЛОГ:

„ПОЧАКАЙ, СЛЪНЦЕ!” ОЧАКВАЩИЯТ ЧОВЕК (НОМО EXSPECTANS)	321
--	------------

**Поетика на метонимичната интеракция –
ораторията „Бяла светлина”:**

Дейксис / Николай Василев	347
--	------------

Именен показалец	359
Показалец на заглавията на текстовите произведения	365
Показалец на заглавията на музикалните творби	369
Показалец на съкращенията на авторите и цитираните текстове	371
Списък на илюстрациите	375
Списък на съкращенията	377

СОДЕРЖАНИЕ

Ризома литературного созерцания и познания:

Предисловие /

Александра Куманова, Николай Василев VII

СВЯТОЕ ДЕЛО КИРИЛЛА И МЕФОДИЯ :

ПРОВИДЕНИЕ ХХІ ВЕКА

**(Философская и информационная картина
познания и общества):**

Интродукция /

Александра Куманова 11

„БЕЛЫЙ СВЕТ”

(LUX ALBA):

ОРАТОРИЯ О БОЛГАРИИ:

БОЖЕСТВЕННЫЙ ФЛОРИЛЕГИУМ –

ИДИЛЛИЧЕСКИЙ ТРИПТИХ /

Александра Куманова, Николай Василев 53

ИНТРОДУКЦИЯ:

„ЗВЕЗДЫ ВЫСЫПАТ НА СВОДЕ НЕБЕСНОМ”

ОСМАТРИВАЮЩИЙСЯ ЧЕЛОВЕК

(НОМО CIRCUMSPECTANS) 53

1. „В НАЧАЛЕ БЫЛО СЛОВО” (НОМО LEGENS)	57
2. „НАЗВАТЬСЯ БОЛГАРИНОМ” (НОМО SCRIBENS)	77
3. „И СЛОВО СТАЛО ПЛОТЬЮ” (НОМО UNIVERSALIS – НОМО ЕССЕ)	101
3.1. „ПЛЕТЕНИЕ СЛОВЕС” (НОМО NARRANS)	101
3.2. „ЗАСИЯЛО КАК СОЛНЦЕ” (НОМО VERBI GRACILIS)	142
3.3. „ПЕСНЬ ПЕСНЕЙ” (НОМО CANTANS)	182
3.4. „НЕ ЖИВУ, А ГОРЮ” (НОМО PASSIONIS)	231
3.5. „ОТВОРИТЕ И ПРОСТИТЕ” (НОМО LUDENS)	287

ЭПИЛОГ:

„ПОДОЖДИ, СОЛНЦЕ!” ЧЕЛОВЕК ОЖИДАЮЩИЙ (НОМО EXSPECTANS)	321
--	-----

**Поэтика метонимической интеракции –
оратория „Белый свет”:**

Дейксис / Николай Василев	347
---------------------------------	-----

Указатель имен	359
Указатель заглавий текстовых произведений	365
Указатель заглавий музыкальных произведений	369
Указатель сокращений авторов и цитировавшихся текстов	371
Список иллюстраций	375
Список сокращений	377

C O N T E N T S

Rhizome of the literary contemplation and knowledge:

Foreword /

Alexandra Kumanova, Nikolay Vasilev VII

**SACRED DEEDS OF THE HOLY BROTHERS CYRIL
AND METHODIUS:**

A PROVIDENCE OF XXI CENTURY

(Philosophical and information picture of knowledge and society):

Introduction /

Alexandra Kumanova 11

WHITE LIGHT

(LUX ALBA):

ORATORIO FOR BULGARIA

DIVINE FLORILEGIUM –

IDYLLIC TRIPTYCH /

Alexandra Kumanova, Nikolay Vasilev 53

INTRODUCTION:

STARS COVER THE FIRMAMENT ABOVE

THE SCANNING MAN

(HOMO CIRCUMSPECTANS) 53

<u>1.</u> IN THE BEGINNING WAS THE WORD	
(HOMO LEGENS)	57
<u>2.</u> TO CALL YOURSELF BULGARIAN	
(HOMO SCRIBENS)	77
<u>3.</u> THE WORD BECAME FLESH	
(HOMO UNIVERSALIS – HOMO ECCE)	101
<u>3.1.</u> WORD WEAVING	
(HOMO NARRANS)	101
<u>3.2.</u> IT SHONE LIKE THE SUN	
(HOMO VERBI GRACILIS)	142
<u>3.3.</u> SONG OF SONGS	
(HOMO CANTANS)	182
<u>3.4.</u> I AM NOT LIVING BUT BURNING	
(HOMO PASSIONIS)	231
<u>3.5.</u> OPEN AND FORGIVE	
(HOMO LUDENS)	287

EPILOGUE:

SUN, PLEASE WAIT!

EXPECTING MAN

(HOMO EXSPECTANS) **321**

Poetics of the metonymic interaction –

oratorio White light

Deixis / Nikolay Vasilev **347**

Index of names **459**

Index of titles of textological works **365**

Index of titles of musical works **369**

Index of abbreviations of authors and of cited texts **371**

List of illustrations **375**

List of abbreviations **377**

РИЗОМА НА ЛИТЕРАТУРНОТО СЪЗЕРЦАНИЕ И ПОЗНАНИЕ

Предговор

*„Език прекрасен, кой те не руга
и кой те пощади от хули гадки?
Вслушал ли се е някой досега
в мелодъята на твоите звуци сладки?“*

Иван Вазов.
„Българският език“

Аналитико-синтетичните текстове винаги приличат на своеобразна ризома [1].

Ораторията е естетически връх на ризомното информационно моделиране, защото в художествената си тъкан вплита художествени образци на една национална култура.

Ораторията е плод на литературно съзерцание, което вижда националната художествена литература на България като цялостен интерактивен хипертекст, което е мощен метазнаниев феномен.

Но съзерцава само този, който може да вижда или поне да усети природата на езика на изящното слово.

Съзерцавайки, той познава.

Пасивното (на пръв поглед) вглеждане в художественото пространство, поднесено като хипертекст, се трансформира в **познание на съзерцаващия естетическата реалност**.

Така познанието на съзерцаващия става част от опита на душата му, кръжаща над художествено-естетическата реалност, обхващайки я като сфера, от която съзнанието е неразделно.

Тук, в ораторията, художествената литература е **единство, структурирано от преживяното и преосмисленото историческо време и пространство (от народа, от белетристите, поетите, драматурзите, историците, етнологите, народопсихолозите, философите, литературоведите, критиците...)**.

Езикът е огледалото на това единство, защото езикът – говоримият и писменият – е най-естествената проява на човешката неповторимост, чиито художници са същите тези белетристи, поети, драматурзи, историци, етнологи, народопсихолози, философи, литературоведи, критици...

Литературният език – съотнесен към идеите на В. Хумболт, В. Вунд, А. А. Потебня, К. Фослер, Т. Ман, А. Ф. Лосев... – е толкова неповторим, колкото неповторим е и всеки народ.

Социокултурната съвкупност от хора, които се себеопределят чрез общността на езика, психическата нагласа, територията, бита и културата, е преди всичко системно единство, което намира своето висше обобщено и филигранно въплъщение в езика на народната душа...

Мисленето за художествената литература чрез езика, формулирано от основателя на школата на идеалистичната неофилология – немския лингвист, писател и философ Карл Фослер (1872-1949 г.) [2], – изгражда „**идеала на езиковата мисъл**” [3] и е отправна точка в „**ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ: КНИГА I. ОРАТОРИЯ**”.

Тук аналитико-синтетичната архитектурника на българското изящно слово от IX до XXI в. е представена като системно единство на **генеалогично обвързани ценностни прояви на феномените на българската художествена литература и българския книжовен език**, който крие уникален образно-логичен ключ за рационално проникване и декодиране на посланията (информацията!). Тези послания регистрират изконна приемственост от най-висш нравствен порядък. Това е информационна картина на системно единство, което съчетава **морфологията (отделните автономни части, които могат в потока на литературната реч да моделират цялостна структура)** и **синтактиката (отделните части от потока на литературната реч, които изграждат мисълта за единството и целостта на художествената структура)** на българското изящно слово (Св. Св. Кирил и Методий, Св. архиепископ Климент Охридски, епископ Константин Преславски, Черноризец Храбър, Йоан Екзарх, Св. Патриарх Евтимий Търновски, Св. отец Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански, Петко Р. Славейков, Любен Каравелов, Христо Ботев, Иван Вазов, Пенчо Славейков, Йордан Йовков, Елин Пелин, Гео Милев...). Посочената линия на приемственост е характерна и за поетите от XX-XXI в. (Николай Лилиев, Елисавета Багряна, Атанас Далчев, Никола Вапцаров,

Иван Пейчев, Веселин Ханчев, Александър Геров, Александър Вутимски, Валери Петров, Блага Димитрова, Божидар Божилов, Павел Матев, Лиляна Стефанова, Пеньо Пенев, Петър Караангов, Иван Динков, Евтим Евтимов, Константин Павлов, Михаил Берберов, Христо Фотев, Владимир Башев, Любомир Левчев, Дамян Дамянов, Борис Христов, Маргарита Петкова...).

Чрез настоящото изследване, направено за справочно-информационни цели и интелектуално осигуряване на учебно-педагогическия процес на Университета по библиотекознание и информационни технологии е изградена широкомащабна база от данни, която позволява да се стигне до извода, че **българското изящно слово се е пораждало и прераждало във времето и пространството само тогава, когато историята на българската художествена литература и историята на българския книжовен език са се намирали в диалектическо равновесие и етнопсихолингвистично взаимодействие на литературната инфосфера.**

Ключово и функционално, подобно разбиране поражда информационен код, чрез декодирането на който става възможно наблюдаването с просто око на аргументи на филигранно – „атомно” – равнище.

Това е мислене, поднесено чрез партитурата на оратория – своеобразна навигация, търсене на конкретни сюжетни източници, които държат скелета на българското изящно слово в историческото време и пространство (IX-XXI век).

Затова третирането на описваната литературна среда в „**ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ: КНИГА I. ОРАТОРИЯ**” е преди всичко панорама на българския национален литературен космос. Тук той е проява на уникална информационна среда на познанието (минало – настояще – бъдеще), а народопсихологията (националното самосъзнание), езикът (националната родова памет) и художествената литература (философско-естетически и нравствени норми на поведение, които изразяват, но и претворяват националната родова памет) са базови понятия.

Ако изкуствено фрагментираме за учебни цели цялата българска литература в самостоятелни сюжетни ядра (например: „*Хаджи Димитър*” – Христо Ботев; „*Хайдушки копнения*” – Пейо К. Яворов; „*Да се завърнеш в бащината къща...*” – Димчо Дебелянов; „*Септември*” – Гео Милев; „*Вяра*” – Никола Вапцаров...) и се опитаме да ги представим като дефрагментирани единни структури, се получава следният семантичен ред, доведен до филигранни символни превъплъщения на изящното слово:

- „**В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО**” (HOMO LEGENS);
- „**ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН**” (HOMO SCRIBENS);
- „**И СЛОВОТО СТАНА ПЛЪТ**” (HOMO UNIVERSALIS – HOMO ECCE);
- „**ПЛЕТЕНИЕ СЛОВЕС**” (HOMO NARRANS);
- „**СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ**” (HOMO VERBI GRACILIS);
- „**ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ**” (HOMO CANTANS);
- „**НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ**” (HOMO PASSIONIS);
- „**ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ**” (HOMO LUDENS);
- „**ПОЧАКАЙ, СЛЪНЦЕ!**” (HOMO EXSPECTANS).

Само прегледът на тази спирала от концептуално-естетически средоточия

показва, че отношението между отделните творчески ядра (между отделните писатели, но и между различните художествени и естетически направления) е точно такова, каквото е отношението между **главното изречение** в една сложна синтактична конфигурация и **второстепенните**.

Тази мисловна динамика, произволно откъсната от потока на времето, винаги би могла да бъде подчинена на **четирите основни умозаключителни схеми**:

- **конюнкция** ($A \cdot [„и”] B$);
- **дизюнкция** ($A \vee [„или”] B$);
- **импликация** ($A \rightarrow [„ако, то”] B$);
- **еквиваленция** ($A = [„равнозначно”] B$).

Конюнкцията ($A \cdot [„и”] B$) представя несложен, обикновен сбор от лица, предмети, явления или състояния, които вътре и вън от синтактичната цялост се структурират самостоятелно. Тук не трябва да търсим „молекулярно” единство (средновековна литература – възрожденска литература – литература между двете световни войни – литература след Втората световна война – съвременна българска литература – най-нова българска литература), тъй като съставлящите „атоми” живеят независим живот (**Светите братя Кирил и Методий, Св. Климент Охридски, Константин Преславски, Черноризец Храбър, Йоан Екзарх, Св. Патриарх Евтимий Търновски, Св. о. Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански, Петко Р. Славейков, Любен Каравелов, Христо Ботев, Иван Вазов, Пенчо Славейков, Йордан Йовков, Гео Милев, Николай Лилиев...**). В нашия конкретен случай (ораторията) това би трябвало да означава, че между отделните български писатели и книжовници не съществува взаимна връзка. Те са само имена на отделни личности, формирали биобиблиографския списък на едно национално литературно творчество, където съюзът „и” **изпълнява ролята на математическия знак „+”**.

Дизюнкцията ($A \vee [„или”] B$) слага интелектуален знак на възможно, но приблизително равенство между съставлящите „атоми” и дава право на свободен избор, тъй като приема за валидно условието, че **A** и **B** онагледяват приблизително едно и също нещо (**или делото на Светите братя Кирил и Методий, или делото на Св. Климент Охридски; или сътвореното от Константин Преславски, или от Черноризец Храбър; или духовното наследство на Йоан Екзарх, или на Св. Патриарх Евтимий Търновски**). Тук не е важно къде ще попаднеш – дали на отделна стихосбирка, роман или на някакво средновековно съчинение. Избираш **или** едното, **или** другото, защото всички заглавия са кодирани философския възел на една единна, неразчленима поетика и са път **или** пътека към семантичното ядро на нейното **главно изречение**.

Импликацията ($A \rightarrow [„ако, то”] B$) обвързва със съдбовна предопределеност раждането и живота на отделните творби. Тук творчеството на българските писатели и книжовници може да бъде представено като низ от зависещи една от друга художествени пропорции, които – във времето и пространството – не могат да бъдат мислени като независими художествени ядра (**ако Петко Рачов Славейков не беше изследвал българските народни говори, то песните на Добри Чинтулов не биха могли да се появят; ако Христо Ботев не беше написал**

баладата „*Хаджи Димитър*“, то творбата „*Хайдушки копнения*“ на Пейо Яворов няма интелектуални причини да се появи; ако поемата „*Септември*“ на Гео Милев не бе създадена, то „*Предсмъртно...*“ на Никола Вапцаров не би могло да съществува...). Навсякъде трябва да се търси логиката на съподчиненото единство (Светите братя Кирил и Методий – Св. Климент Охридски – Константин Преславски – Черноризец Храбър – Св. Патриарх Евтимий Търновски – Св. о. Паисий Хилендарски – Св. епископ Софроний Врачански – Петко Р. Славейков – Любен Каравелов – Христо Ботев – Иван Вазов – Пенчо Славейков – Йордан Йовков – Гео Милев – Николай Лилиев...). Защото всяко заглавие съдържа подстъпа към следващото, а следващото, в своя биобиблиографски „залез“, вече е структурирало „изгрева“ на по-следващото. Ако, например, не съществуваше „*Ад*“ на Гео Милев, то „*Вяра*“ на Никола Вапцаров няма интелектуални основания и философски причини да се появи.

Еквиваленцията ($A = [„равнозначно“] B$) поставя знак на гносеологическо равенство между всички заглавия, имена и явления (делото на Светите братя Кирил и Методий е равнозначно на делото на Св. Климент Охридски; сътвореното от Константин Преславски е равнозначно на сътвореното от Черноризец Храбър; създаденото от Йоан Екзарх е равнозначно на създаденото от Св. Патриарх Евтимий Търновски). Тя отнема правото на отделните творби да бъдат „добри“ или „по-добри“, „сложни“ или „по-сложни“, „във“ или „вън“ от общия синтаксис на едно въображаемо, но и реално, **голямо литературно изречение**. Тук след всяко заглавие се поставя знак за абсолютна равнозначност със следващото. Затова не е важно кое заглавие или кой автор ще избере, защото поетиката на всеки автор безусловно предполага равнозначност с поетиката на следващия.

В обобщения смисъл на подобни теоретични съотношения **творчеството на българските писатели и книжовници може да бъде представено като сложно организирана имплицативна художествена структура, в която определящи са връзките на съподчиненост между:**

- А (ХРИСТИЯНСКИ ИДЕАЛИ И ДОБРОДЕТЕЛИ),

- - В (РАЦИОНАЛНО ЕЗИКОВО СТРОИТЕЛСТВО),

- - - С (ГРИЖА ЗА ЛИТЕРАТУРНИЯ ЕЗИК),

- - - - D (ОПОЗНАВАНЕ И ОПАЗВАНЕ НА АВТЕНТИЧНИЯ СЛОВЕСЕН ФОЛКЛОР),

- - - - - Е (ТЪРСЕНЕ НА СЮЖЕТИ, КОИТО ФОРМИРАТ УНИВЕРСАЛНИ МОДЕЛИ ЗА ПОЗИТИВНА ПРАВСТВЕНОСТ):

$A \rightarrow [ако, то] B, B \rightarrow [ако, то] C, C \rightarrow [ако, то] D, D \rightarrow [ако, то] E...$

Паратаксияната (съподчинителната) взаимоотношаваност във

въображаемото голямо българско литературно изречение на „атомно“ ниво реално структурира „молекулата“ на една **ЕЛАСТИЧНА МЕГАМЕТАФОРА, ЧИЙТО ГЕНОМ ИМА ПОВЕЧЕ ФОЛКЛОРЕН, ЗАТВОРЕН, КОНСЕРВАТИВЕН ХРИСТИЯНСКИ ПРОИЗХОД – ТОЙ НЕ Е ВРЕМЕВИ И НЕ Е ПОДЧИНЕН НА „ВРЕМЕННИТЕ“ ФЕНОМЕНИ, ЗАЩОТО Е ГЕНЕТИЧНО ОБВЪРЗАН С ВЕЧНИТЕ, КОСМИЧНИТЕ ПУЛСАЦИИ ВЪВ ВРЕМЕТО И ПРОСТРАНСТВОТО.**

Движейки се по семантичната ос – **ПРИРОДА : РОД : РОДИНА : РАЗУМ : ВЯРА : ЕЗИК : ЛИТЕРАТУРА**, създателите на това учебно пособие търсят и обозначават естествените граници на едно не само национално, но и универсално, уникално хуманитарно знание, наречено българската художествена литература.

Разбира се, че всичко това е плод на литературно съзерцание.

Следва да се изтъкне: *но съзерцава само този, който може да вижда и чува езика на българското изящно слово.*

*„Език свещен на моите деди,
език на мъки, стонове вековни,
език на тая, дете ни роди
за радост не – за ядове отровни.*

*Език прекрасен, кой те не руга
и кой те пощади от хули гадки?
Вслушал ли се е някой досега
в мелодъята на твоите звуци сладки?”*

(Иван Вазов. „Българският език“)

Настоящото учебно пособие на Университета по библиотекознание и информационни технологии (УниБИТ) служи на целите на разкриването на описаната морфология.

То се поднася за практикумите на дисциплината „Академично писане“, защото показва морфологията (*вж: по-горе*) на българското изящно слово в категорията „дълго време“ (М. Бахтин) .

...След френския историк и публицист, представителя на т.нар. „романтична историография“ Жюл Мишле (1798-1874 г.), който в шесттомния си труд „История на Франция“ обобщава: „Англия е империя. Германия е страна, раса. Франция е личност.“, следва – на база на опита, придобит с настоящата оратория за националното ни самопознаване – да добавим: *България е люлка на славянската изящна словесност...*

Да се разкрие морфологията на българската изящна словесност – като практически художествено-естетически образец на архитектуриката на това слово от IX до XXI в. – е задачата на това учебно пособие.

Търсенето на образци от световното музикално културно наследство

(защото музикалното изкуство също е поезия, както и „композиторът е поет” / Лудвиг ван Бетховен/) – като съответстващи на българското изящно слово – е продиктувано от желанието архитектурата му, представяна чрез това учебно пособие, да е негов универсален информационен модел, разбираем еднакво не само от българите, но и от любителите на изящната словесност извън пределите на страната ни. Той е когнитологично, компаративистично и библиографски разкрит:

*„Народ, който глух за песен остава,
Глуха вечно за него е слава.”*

Петко Р. Славейков. *„Не пей ми се”*

Учебното пособие **„ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ: КНИГА I. ОРАТОРИЯ”** е планирано да бъде елемент от триптих (три книги) с общото заглавие (**„ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ”**).

Другите две книги се проектират да са посветени на:

- аналитичната част на феномена (българско изящно слово) – **КНИГА II: АНТОЛОГИЯ;**

- методологичната му поанта – **КНИГА III: ИСТОРИОГРАФИЯ.**

Наличието на този цикъл от три книги **„ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ”** подпомага студентите при изучаването на дисциплината **„Академично писане”**, позволявайки им те да придобият ясна комплексна представа за аналитико-синтетичния морфологичен характер на българското изящно слово през IX-XXI в.

Учебното пособие може да се използва и от всички, изучаващи и разпространяващи феномена на българското изящно слово.

Четящият тази оратория е неин участник, интерпретатор.

В тази връзка настоящото учебно пособие е не само по академично текстописане – поднасяйки най-съвършените образци в художествено-естетическата ни инфосфера като част от литературния космос на човечеството, – то е и пособие по академично говорене, което разширява диапазона на речевата култура на участниците в информационно-комуникативните актове на интерпретирането на ораторията.

Именно поради тази причина като мерена реч са представени и прозаичните текстове. Тяхното графично моделиране следва логиката на естествения ход на разговорната тържествена реч.

Тази интерактивна особеност на графичното моделиране на ораторията е продиктувана от метонимичния ѝ характер – символното метазнание, с което свързваме бъдещето на онтологията на художествено-литературните комуникации (на семантиката на ораторията за България **„Бяла светлина”** е посветена интродукцията на проф. д.п.н. Александра Куманова /с. 13-47/; на разкриването на метонимичния характер на тази оратория служи дейкисът на д-р Николай Василев /с. 347-356/).

Въведено е и допълнително графично моделиране при поетичните текстове, което съответства на семантичния им прочит като хипертекст.

Трудът на д-р Николай Василев, писан в продължение на три десетилетия под формата на универсален историографски модел на българската словесност [4], става основа на това пособие. Текстът на ораторията, подготвен от двамата му автори в продължение на почти 10-годишен упорит труд, надгражда цит. дис. тр. Този текст е обсъждан многократно не само с редакторите, рецензентите му. Посредством интерпретациите на Студентското научно общество при УниБИТ по време на Академичните церемонии, посветени на 24 май – Деня на славянската писменост и култура, и 1 ноември – Деня на народните будители, ораторията получи широка гражданственост [5].

Богатият справочно-информационен апарат на това учебно пособие прави възможно използването на текстологичната му база в много разрези чрез системата на неговите спомагателни инструменти:

- Именен показалец;
- Показалец на заглавията на текстовите произведения;
- Показалец на заглавията на музикалните творби;
- Показалец на съкращенията на авторите и цитираните текстове;
- Списък на илюстрациите;
- Списък на съкращенията.

И четирите показалеца към ораторията (именен; на заглавията на текстовите произведения; на заглавията на музикалните творби; на съкращенията на авторите и цитираните текстове) представляват и модерен начин на организирането на всички спомагателни рудименти на ораторния текст във вид на конспект-компендиум по материята.

Тези показалци позволяват да се правят много бързо справки по възникващи въпроси.

Заслуга на Ректора на УниБИТ проф. д.ик.н. Стоян Денчев е той първи да подкрепи идеята за създаване на оратория на изящното слово за България, явяваща се условие и компонент на консолидацията на хуманна и културна основа на реалната съвременна информационна среда. Той участва с авторите на ораторията в серия от публикации по ценностния геном на българската духовност.

Поради тези причини, ораторията „Бяла светлина”, както и изданието ѝ, са посветени на проф. Стоян Денчев.

По воля на съдбата текстът на това учебно пособие завърши на границата на два юбилея: 250-годишнината от създаването от Св. о. Паисий Хилендарски на първия кодекс на българите по гражданско поведение „История славяноболгарская ...” и 200-годишнината от смъртта на Св. епископ Софроний Врачански – автора на първия препис на „История славяноболгарская ...” на Св. о. Паисий Хилендарски и на първия опит в българската художествена литература за преосмисляне на преживяното – „Житие и страдание грешнаго Софрония”.

Цитирана литература и бележки

1. *От лат. през фр.*: rhizome – коренище, естествено разклонение от връзки.

Ризомата е устроена така, че от всеки семантичен възел се открива пътека към всички останали. Тя е безкрайна и е *modus vivendi* (лат.: начин на съществуване) на културата и на науката като култура – на семиосферата – ноосферата.

2. **Фосслер**, К. Грамматика и история на езика. (К вопросу об отношении между „правильным” и „истинным” в языкознании). // *Логос* : Кн. 1. – Москва, 1919, с. 167.

3. **Будагов**, Р. Борьба идей и направлений в языкознании нашего времени. – Москва, 1978, с. 5-44.

4. **Василев**, Н. Информационен код на българското изящно слово : Компаративистичен, когнитологичен и библиографски модел : Дис. тр. за получаване на научно-образователна степен „доктор” по научната специалност 05-10.01. Теория на науч. информ. / Науч. конс. И. Паси, С. Денчев; Рец.: А. Куманова, П. Велчев. – София, 2010. – 235 с. – Ръкоп. – Квинтесенция на *ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ*.

4. **Денчев**, С. и др. Метонимичната интеракция – символното метазнание на бъдещето (Към онтологията на ораторията на УниБИТ „Бяла светлина” – динамичен синтез: Когнитологичен, компаративистичен и библиографски универсален информационен модел на света и мястото на България в него) : Плен. докл. / **С. Денчев, А. Куманова, Н. Василев**. // X юбилейна науч. конф. с междунар. участие „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI в. – 1 ноември 2012 г., БАН. – София, 2013. – Под печ.

31 декември 2012 г.

Проф. д.п.н. Александар Куманова
Д-р Николай Василев

„БЯЛА СВЕТЛИНА”

LUX ALBA

ИНТЕРАКЦИЯ

ОРАТОРИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ

**БОЖЕСТВЕН ФЛОРИЛЕГИУМ –
ИДИЛИЧЕН ТРИПТИХ**

„Помогни ми, Господи, да помогна на слепите да прогледнат.” *

Н. В.

** Епиграфът е и рефренът, който обединява частите на триптиха; той е и епиграфът към „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ” – хипертекст, декодиращ информационния код на ценностния геном на българския книжовен език и българското изящно слово (по ръкописа на писателя – литературен критик д-р Николай Василев).*

Посвещава се
на
65-годишнината
на проф. Стоян Денчев,
облагородяващ
информационната среда,
мислима
като
триада:
информационни фондове,
информационни технологии,
интеракции

СВЯТОТО КИРИЛО-МЕТОДИЕВО ДЕЛО: ПРОВИДЧЕСТВО НА ХХІ ВЕК

(Философска и информационна картина
на познанието и обществото)

Интродукция

*„и ний сме дали нещо на светът
и на вси словене книга да четът”*

Иван Вазов

I. Парадигмален дискурс (Време)

Наблюдаваната от края на миналия век **хуманитаризация** на социокултурното изграждане на инфосферата на стадия на формиране на **информационното общество** (само явяващо се етап от установяването на **знаниевото общество**) [1] преобразува чрез **интердисциплинарите си трансформации** информационно-комуникативната сфера по всички посоки на развитието ѝ като обща,

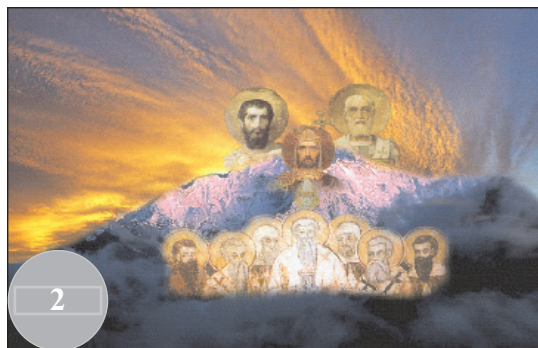

планетарно измерима, **интелигибилна цялост на човечеството** [2] без отраслови (обектно-предметни [3]), географски (универсално-ендемични [4]), институционални (метасистемно-микросистемно) и административни (йерархично-субординационни) разделителни линии.

Интегрирането в знаниево диалектическо цяло на наблюдаемата и открита за многообразни (съвпадащи, противоречащи си, пресичащи се и т.н.) индивидуални информационно-комуникативни актове **информационна картина на света** – като процес и стратегия на обединение и разграничение в единство на познанията от всички сфери на реалността и съзнанието – се осъществява в мощните процеси на парадигмално установяване на съответствия с достиженията на **постнекласическата наука** [5], **литературата и изкуството**, здравия смисъл на „**обикновения**” живот, **философските и религиозните картини на връзки между нещата**. Този процес е под знака на промяна на моралния климат в обществото в посока на хуманитаризацията на това общество, на обезпечаването на високо ниво на обществените комуникации и боравенето със смисъла в процедурите на формализация на знанието.

Интерактивната [6] феноменология [7] на пребиваването на човека в сърцевината на информационно-комуникативния акт, оживявайки чрез самия този акт **диалогични отношения в информационната среда** потенциално с цялата интегрална антропосфера, чийто компонент е техносферата (особено изразимо засилен и наблюдаем чрез мигновените ѝ възможности за обхват и опериране в единство и едновременно с информационни множествености от различни порядъци), принципно превръща всеки такъв акт съвсем не в „дует” (от „партиите” на водещия и установимите от него концепции), а принципно в „трио” – с идеално-реалното участие и на гласовете (гледищата) на съществуващата в културната вечност на ноосферата **историографска традиция на смисъла на всички виждания по възможните аспекти на реалността и съзнанието**.

В парадигмалния дискурс на XXI в. и времето на Кирило-Методиевото дело (IX в. – сътворяването към **855 г.** по Александрийското летоброене или **863 г.** по Цариградското летоброене) двете **старобългарски азбуки – глаголицата и кирилицата** – продължават да служат и днес на **българи, сърби, хървати, руснаци, украинци, белоруси ...** – като интегрален знаков израз на един **световен славянски богословски език, който чрез първите преводи на евангелските текстове е проява на едно и също – „дълго” време [8].**

Интелектуалният мост, хвърлен във времето и пространството на Европа през IX в., придава коронен смисъл на **присъединяването на България към Европейския съюз през януари 2008 г.** С конкретно съдържание е изпълнена една прекъсната във времето традиция, която днес узаконява изконното интелектуално единство на цялото славянско море.

Тази ноосферична вечност отеква в историко-културната битност на човечеството като **опит на българите да създадат собствен световен познавателен критерий, изразен чрез делата на държавността.**

Именно **критерият на Кирило-Методиевото дело** е съизмерим с византийските и латинските историко-културни реалии на интерпретационната информационна среда и в него се проявява правото сами да създаваме критерии за себе си и другите – за обществото – и в познавателен, и в социоустроен план.

Критерият за манифестация на религиозност в българската история (елиминиран в отечествената и източноевропейската интерпретационна обществена практика за цели десетилетия през втората половина на XX в., модифицирана днес като „посттоталитарна“ [9], е съизмерим със **свободата и правата на личността**, съответстващи на свободата и правата в интегралната им социокултурна цялост (личност – държава – международни отношения).

Самият този феномен е в онтологията на сътворяването на **свобода и права – и нравствени, и граждански.**

II. Интегрална цялост (Пространство)

Особено забележителни и кардинални за формиращата се съвременна – постмодерна – информационна картина на света (системата „наука – литература – изкуство – „обикновен“ живот – философия – религия“) са процесите на кристализация на **хуманитарното** [10] – **общото епистемологично** [11] – **знание** (отсъстващо в класификационните знаниеви концепции в източноевропейските страни през десетилетията на XX в. на установилата се в тях монистична материалистична схема на връзки между нещата [12]. Преодоляването на посочената схема днес и включването на **хуманитарното познание в универсалната картина на света** е **антропологичен белег на преобразуващия се свят.**

Антропологизацията на цялото научно знание, изразима като **универсализация на познанието** [13], забележимо променя взаимовръзките между отделните научни дисциплини, изучаващи човека като **организъм и личност, явление на природата и обществото, предмет и субект на възпитанието и познанието и т.н.**

Процесът на математизация, кибернетизация, от една страна, и сближаването на естествените, техническите, обществените и хуманитарните науки, от друга, превръща самите тези науки във вътрешно симетрични („една“ на „друга“) сфери, постоянно

трансформиращи се („една” в „друга”) в когнитивния контекст на информатиката.

Порождение на **интенционалния хипердиалог на паметта и значенията в многообрази** – планетарни – смислови конфигурации на информационно-комуникативния акт на личността е **интерактивното семиосферично, диалектически трансформиращо се, системно цяло на познанието**, което рефлектира наблюдаемо в характерната за XXI в. многомерна философско-информационна картина на света.

В тази връзка методологично-практическият инструментариум, в частност на **триадата учебни дисциплини** на УНИБИТ „**Инфосфера: Когнитология, „Библиографски модел на знанието”, „Методи на научните изследвания”** [14], в условията на подготвяната от Студентското научно общество на вуза [15] III Студентска научна конференция (18.05.2007 г.) [16] фокусира **идеята за смисловото съответствие:**

- на националния празник на българската просвета и култура и на славянската писменост 24 май и

- присъединяването на България към Европейския съюз чрез делото на **Св. Св. Кирил и Методий на 1.01.2007 г.** – патрони на празника, провъзгласени от папа Йоан-Павел II за небесни съпокровители на Европа.

Закономерно в източниковедския арсенал на студентските изследвания, подготвяни за представяне на научния форум на 18.05.2007 г. [16], се оказа „**Кирило-Методиевската енциклопедия**” [17] – забележително справочно-енциклопедично издание, което е плод от усилията на плеяда учени с принос в интердисциплинарния медиевистичен контекст на знанието на XX-XXI в.

И по време на учебния процес, и в извънаудиторните занятия стана естествено обръщането към гледищата на акад. П. Динеков [18], проф. К. Куев [19], проф. В. Велчев [20] – автори на едни от най-значимите публикации в изданието и около него [17].

Консултациите с директора на Кирило-Методиевския център проф. Св. Николова от Кирило-Методиевския център, ст.н.с. Л. Грашева от Института за литература при БАН – редактори на именития справочник, проф. Н. Цв. Кочев [21] (Института по балканистика при БАН) – познавач на християнството и световния религиозен процес, постепенно се осмислиха като база за интензивната продължителна работа, предизвикана от знаниявите общественно-информационни исторически трансформации.

В последвалите етапи на работата се наложиха консултации и с Негово

Преосвещенство Величкий епископ Сионий – ректор на Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски”, Негово Превъзходителство и Високопреосвещенство Архиепископ Джузепе Ланца – Апостолически нунций в България, Негово Високопреосвещенство Епископ Христо Проиков – Апостолически екзарх и Председател на

Епископската конференция. Проблематиката на Кирило-Методиевото дело бе обсъждана и с Негово Високопреосвещенство Гавриил – Ловчански митрополит, Негово Високопреосвещенство Николай – Пловдивски митрополит, Негово Високопреосвещенство Йоаникий – Сливенски митрополит, Негово Високопреосвещенство Дометиан – Видински митрополит.

В работата с текстовете от „Кирило-Методиевската енциклопедия” ценен бе пастирският опит на свещениците о. Станой Андонов (Патриаршеска катедрала „Св. Александър Невски”), о. Стефан Пашов (ротонда „Св. Георги”), о. Кшиштоф Кужок, о. Мариуш Полцин (Римокатолическа конкатедра „Св. Йосиф”) и издателската практика на главния редактор на в. „За буквите” Илия Пехливанов и редакторите на в. „Veritas – Истина” о. Благовест Вангелов, Иван Теофилов.

В процеса на редактирането на подетите научни изследвания на студентите по Кирило-Методиевата проблематика взеха участие доц. д-р Никола Казански – водещ библиограф на Централната библиотека на Българската академия на науките (БАН), доц. д-р Ружа Симеонова (*тогава*: завеждаща „Научния архив снимки” на БАН; *сега*: отдел „Архиви” на ЦБ на БАН), гл. ас. Татяна Дерменджиева (Агенция ISBN на НБКМ), гл. ас. Диана Ралева (Институт по литература при БАН), Марияна Максимова (водещ библиограф на Отдел „Информация по култура и Булгарика” на НБКМ). В рецензирането на тези текстове участваха проф. д-р Иван Попов, проф. д.ф.н. Желязко Стоянов (Софийски университет „Св. Климент Охридски”), проф. д.т.н. Димитър Христов (Американски университет в България), проф. д-р Ирена Петева, доц. д-р Петър Велчев и доц. д-р Жоржета Назърска.

Описаните консултации са естествен отклик на изгражданата общокултурна и научнопрактическа образователна позиция на УНИБИТ като активен участник в **диалога между представителите на институциите на културата и информатизацията у нас**, в който вузът се оценява като **методологичен център на интердисциплинарните изследвания по целия спектър на знанието за информационно-комуникативната сфера (без пренебрегване на нито едно негово измерение).**

III. Социокултурно деяние (Транслокация)

В духа на съвременните интертекстуални четения [22] студентите изучават задълбочено статиите на „Кирило-Методиевската енциклопедия” и модерните изследвания, посветени на солунските братя, на техните ученици – Св. Климент, Св. Наум, Св. Сава, Св. Горазд, Св. Ангеларий, на благословилия в Рим в края на 867 г. славянските богослужбени книги

и литургия на славянски език и ръкоположил славяни за свещеници и дякони папа Адриан II, на приелия през 885 г. (след смъртта на Св. Методий) учениците на Св. Константин-Кирил Философ и Св. Методий в България княз Борис I Покръстител (864 г.).

Участниците в изследователския учебно-педагогически процес се оказват едновременно потопени и във **въпросно-ответен диалог помежду си**, и в **диалогично инобитие на „нашето“ съвремие с хуманитарно-научната сфера на културната вечност**.

Единството на време и място на посочените информационни планове пороци идеята да се транслокира **символен хипертекст**, конфигуриращ звучащите текстове, свързани със смисъла на историографската традиция – **Академично свето интертекстуално представление „В начало беше Словото“ (Homo legens [23])**”.

Именно този текст студентите – изследователи, приели образите на историческите персонажи, огласиха на III Студентска научна конференция на УНИБИТ, представяйки на Ректора на вуза – вместо литургичните книги – свитък във вид на библиографски указател от 52 свои публикации по актуални проблеми на съвременната информатизация в специализирания научен печат.

Така в интелигибилно цяло се оказаха фрагменти от главните източници за живота и делото на солунските братя **„Италианска легенда“**, **„Пространно житие на Св. Кирил“** и **„Пространно житие на Св. Методий“**; Апостолическото писмо **„Egregiae virtutis“** (от 31.XII.1980 г.) и енцикликата **„Slavorum Apostoli“** (от 2.VI.1985 г.) на папата-славянин Йоан-Павел II; основните трудове, свидетелстващи за църковния събор във **Венеция**, на който Св. Константин-Кирил Философ защитава правото на всеки народ на писменост и богослужение на своя език – **„Беседа против триезичниците“**, **„Слово за правата вяра“**, **„Прения против юдеите“**.

Самата **885 страница** от Договора относно присъединяването на България към Европейския съюз се осмисли като **културен интертекстуален аналог на XXI в. – на 885 г.** (когато Кирило-Методиевите ученици застават пред княз Борис I), защото в архисъвременния документ е записано:

„С проникването на българския език като автентичен език на Договорите, а също и като официален и работен език, който се използва от институциите на Европейския съюз, кирилицата се превръща в една от трите азбуки, които ще се

използват официално в Европейския съюз. ”

За основа на фиксиране на историческите диалози е взета **историографската традиция на смисъла**, изхождайки от факта, че Св. Константин-Кирил, както и брат му архиепископ Св. Методий, учи в Магнаурската школа в Цариград, на която става и библиотекар, отлично

познава философията и граматиката и е блестящ теолог, умел дипломат, лингвист и археолог – **ерудит на своето време**.

Именно поради това репликите – чрез метода на цитирането – са подбрани, освен от посочените вече *по-горе тук* текстове, и от **Новия завет – Деяния на Св. апостоли, Първо послание на Св. ап. Павел до Коринтяни, Второ послание на Св. ап. Павел до Коринтяни, Първо послание на Св. ап. Павел до Солуняни, Първо послание на Св. ап. Павел до Тимотея, Послание на Св. ап. Павел до Евреите, Откровение на Св. Йоана Богослова, Псалтир, „Панонски легенди”** (Климент Охридски), **„За буквите”** (Черноризец Храбър), **„Була до княз Светополк”** (папа Йоан VIII, юни 880 г.), **„Европа трябва да се върне към християнските си корени”** (папа Йоан-Павел II, 23 май 2002 г.).

Уместно стана и включването на информационни реалии, свързани с Новото и Най-новото време.

... При изстрелването през 1977 г. на американските космически сонди „Вояджър” (Voyager) с послание към вселената от земните жители в състава на т.нар. златна плоча, съдържаща записи на звуци и снимки, изобразяващи разнообразието на живота и културите на Земята, редом с произведения на Бах, Бетовен, Моцарт и Стравински, е и българската народна песен **„Изле е Делю хайдутин”** (**„Делю Войвода”**) в изпълнение на Валя Балканска ... Тази песен, реплика на американския астронавт и физик **Карл Сейгън**, свързана с впечатлението му от изстрелването на златната плоча на „Вояджър” с цел да се търси извънземен интелект в космоса, както и изречени думи от **Джон Атанасов** в разговор през 1980 г. получиха естественото си място в Академичната интеракция ...

Иконописната и литературната традиции бяха синтезирани в 33 кадъра, визуализиращи Кирило-Методиевото дело в изобразителното изкуство – църковно-канонично и светско.

За музикални акценти бяха избрани – освен диалогично хармонизиращите си в началото и края на композицията химни **„Св. Св. Кирил и Методий”** (музика **П. И. Чайковски**), **„Върви, народе възродени”** (музика **Панайот Пипков**, стихове **Стоян Михайловски**) и **„Ода на радостта”** (химн на Обединена Европа, музика **Лудвиг ван Бетховен**, стихове **Фридрих Шилер**, превод на български език **Асен Разцветников**) и Великденски камбанен звън от Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски”, литургична музика от **акад. Добри Христов**, **„Многая лета”** в изпълнение на **Борис Христов**, **„Ave verum corpus Dei”** на **Волфганг Амадеус Моцарт** и др. [24] ...

... В социокултурния процес на преодоляване на едностранната материалистична монистична схема на познанието (характерна за втората половина на XX в. – *срв: по-горе*) чрез рационално опериране със съвременната диалектическа философска и информационна

картина на света участниците в учебно-педагогическия научноизследователски процес **чрез образния свят на преживяното реално-идеално съотнасят времето на свящото Кирило-Методиево дело и себе си като личности и архитекти на инфосферата с интелектуално-духовния статус на XXI в. ...**

IV. Композиция на символния хипертекст – ораторията (Структура)

Подготвена като встъпление към III Студентска научна конференция на УНИБИТ „От информация към знание (18.05.2007 г.), интеракцията **„В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО” (НОМО LEGENS)** (А. Куманова ; Под ред. на Н. Василев) се породи като Академично Свето интертекстуално представление на самите участници на форума и е плод от предизвикателите я **реални диалози – и на пресъздаваните исторически персонажи от IX в. и последвалите ги векове, и на интерпретиращите ги съвременници от XXI в.**

Чрез тази интеракция се осъществи представяне на три сцени:

- **I. Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий (Създаването на глаголицата и кирилицата) – ЧЕТЯЩИЯТ ЧОВЕК:** Диалог с папа Адриан II;

- **II. Срещата на Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий с Учениците – Св. Св. Климент, Наум, Сава, Горазд, Ангеларий;**

- **III. Диалогът на Учениците на Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий със Св. княз Борис I Покръстител.**

Отзвукът на интеракцията сред цялата Академична общност на УНИБИТ и гостите на университета предизвикаха повторното ѝ представяне и на V Национална научна конференция с международно участие „Кирилицата и духовността на Европейската информационна цивилизация” (1.11.2007 г.).

Стана естествено необходимо рационалното осмисляне на тази интеракция [24, 25: 1].

В процеса на подготовка на IV Студентска научна конференция на УНИБИТ **„Информация – личност – знание”** (16.05.2008 г.) и VI Национална научна конференция с международно участие „България в културното многообразие на

Европа” (1.11.2008 г.) се роди идеята за създаването на Академичната интертекстуална епифания **„ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН” (НОМО SCRIBENS)** (А. Куманова ; Под ред. на Н. Василев).

Тук се пресъздаде сцената, в която **Св. о. Паисий Хилендарски създава „История славяноболгарская ...”.**

Феноменът **ПИШЕЩИЯТ ЧОВЕК** е интерпретиран като проектиращ епифанията на дейците от миналото – хан Аспарух, хан Крум, Св. Константин-Кирил Философ, Св. архиепископ Методий, Св. княз Борис I Покръстител, цар Симеон Велики, Св. патриарх Евтимий Търновски ...

Но е показано, че „*История славяноболгарская ...*” е епифания за XXI в. и на творците на историята, създаващи я след времето на Св. о. Паисий Хилендарски – Георги Сава Раковски, Васил Левски, Христо Ботев, Екзарх Йосиф, Райна Княгиня [25, 26: 2].

Тези две сцени („**В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО**” (НОМО LEGENS) и „**ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН**” (НОМО SCRIBENS)) бяха преосмислени като част от **информационния код на българската литература и книжовност** (срв.: дис. тр. на литературния критик и историограф д-р Николай Василев) [27].

Идеята тези сцени („**В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО**” (НОМО LEGENS) и „**ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН**” (НОМО SCRIBENS)) да бъдат представени като част от панорамата на информационния код на изящната словесност [27] породила и обобщаващото заглавие на символния хипертекст – „**БЯЛА СВЕТЛИНА**” (LUX ALBA): **Оратория за България** [26].

Тази интеракция е за **универсалния код на българската книжовност и литература**, съотнасящ я с универсалните модели на поведение в изкуството, литературата, музиката.

Изразът „**БЯЛА СВЕТЛИНА**” не фигурира буквално в Св. Писание, но той присъства в семантичните му полета (Мат. 17: 2; Откр. 3: 5 и др.) ...

Като **Божествен флорилегиум – Идилiehen триптих** се очертаха частите на ораторията „**БЯЛА СВЕТЛИНА**” (LUX ALBA):

- 1. „**В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО**” (НОМО LEGENS);

- 2. „**ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН**” (НОМО SCRIBENS);

- 3. „**И СЛОВОТО СТАНА ПЛЪТ**”

(НОМО UNIVERSALIS – НОМО ЕССЕ)

(А. Куманова, Н. Василев ; Под ред. на о. Стефан Пашов,

Иван Теофилов) [26: 1-3].

Третият фрагмент – „**И СЛОВОТО СТАНА ПЛЪТ**”

**(НОМО UNIVERSALIS – НОМО ЕССЕ)
(ЧОВЕК УНИВЕРСАЛЕН – ТОВА Е ЧОВЕКЪТ) –**
се структурира допълнително по пет отделни **направления – отсечки в изящната словесност:**

-- 3.1. „П Л Е Т Е Н И Е С Л О В Е С ”

(НОМО NARRANS): Академична интертекстуална аксиология към VI Студентска научна конференция **„Информация: универсалност и свобода – избор, достъп, прозрачност”** (21.05.2010 г.) и VIII Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2010 г.: **„Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”**); тук се пресъздава **Трапезата на Словото – РАЗКАЗВАЩИЯТ ЧОВЕК:** **Св. Константин-Кирил Философ, Св. патриарх Евтимий Търновски, Св. о. Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански, Любен Каравелов, Иван Вазов, Алеко Константинов, Елин Пелин, Йордан Йовков, Петко Ю. Тодоров, Николай Райнов, Димитър Талев, Димитър Димов;**

-- 3.2. „С В Е Т Н А К А Т О С Л Ъ Н Ц Е ”

(НОМО VERBI GRACILIS): Академична интертекстуална аксиология към V Студентска научна конференция **„Информация – ценности – общество”** (22.05.2009 г.) и VII Нац. науч. конф. с междунар. участие (1.11.2009 г.: **„България – кръстопът на култури и цивилизации”**); в нея се преосмисля **Кръстният път – ЧОВЕКЪТ НА ИЗЯЩНОТО СЛОВО** (поезията до Н. Вапцаров): **Св. Константин-Кирил Философ, Св. архиепископ Методий, Св. архиепископ Климент Охридски, Черноризец Храбър, Св. о. Паисий Хилендарски, Любен Каравелов, Христо Ботев, Петко Р. Славейков, Иван Вазов, Пейо Яворов, Димчо Дебелянов, Гео Милев, Христо Смирненски, Никола Вапцаров;**

-- 3.3. „П Е С Е Н Н А П Е С Н И Т Е ”

(НОМО SANTANS): Академична интертекстуална аксиология към VII Студентска научна конференция **„Информацията – фактор, мисия, истина”** (20.05.2011 г.) и IX Нац. науч. конф. с международно участие, 1.11.2011 г.: **„Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”**): **Райската градина – ПЕЕЩИЯТ ЧОВЕК** (поезията от Н. Вапцаров до днес): **Никола Вапцаров, Николай Лилив, Елисавета Багряна, Атанас Далчев, Иван Пейчев, Веселин Ханчев, Александър Геров, Александър Вутимски, Валери Петров, Блага Димитрова, Божидар Божилов, Павел Матев, Лиляна Стефанова, Пеньо Пенев, Петър Караангов, Иван Динков, Евтим Евтимов, Константин Павлов, Михаил Берберов, Христо Фотев, Владимир Башев, Любомир Левчев, Дамян Дамянов, Борис Христов, Маргарита Петкова;**

-- 3.4. „Н Е Ж И В Е Я , А Г О Р Я ”

(НОМО PASSIONIS): Академична интертекстуална драматургична аксиология към VIII Студентска научна конференция **„Информация – комуникация – познание”** (18.05.2012 г.) и X Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2012 г.: **„Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”**): **Св.**

Стълба – СТРАСТНИЯТ ЧОВЕК : Диалози на авторите на изящното слово с персонажите им, олицетворяващи Любовта: 1. ПЕЙО ЯВОРОВ – ЛОРА; 2. ГЕО МИЛЕВ – ВЕЧНАТА ЖЕНА; 3. ХРИСТО СМИРНЕНСКИ – ЦВЕТАРКА; 4. НИКОЛА ВАПЦАРОВ – БОЙКА; 5. ЙОРДАН ЙОВКОВ – НОНА (Йосиф Давидов – Нона /*Чифликът край границата*/); 6. ДИМИТЪР ТАЛЕВ – КАТЕРИНА (Султана – Катерина; Лазар Глаушев – Рафаил Клиниче /*Железният светилник*/); 7. ДИМИТЪР ДИМОВ – ИРИНА (Борис Морев – Ирина /*Тютюн*/);

-- 3.5. „ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ”

(НОМО LUDENS) към IX Студентска научна конференция „Информация – наука – култура – изкуство” (17.05.2013 г.) и XI Нац. науч. конф. с международно участие, 1.11.2013 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”: Дъгата – ИГРАЕЩИЯТ ЧОВЕК (Детската поезия): 1. Св. Константин-Кирил Философ; 2. Св. патриарх Евтимий Търновски; 3. Св. о. Паисий Хилендарски; Петко Р. Славейков; 5. Елин Пелин; 6. Дора Габе; Никола Вапцаров [26: 3.1-3-5].

Логично се образува и рамката на ораторията „Б Я Л А С В Е Т Л И Н А” (L U X A L B A):

ИНТРОДУКЦИЯ:

„ЗВЕЗДИ ОБСИПЯТ СВОДА НЕБЕСЕН”
ОГЛЕЖДАЩИЯТ СЕ ЧОВЕК
(НОМО CIRCUMSPECTANS);

ФИНАЛ:

„ПОЧАКАЙ, СЛЪНЦЕ!”
ОЧАКВАЩИЯТ ЧОВЕК
(НОМО EXSPECTANS).

От 18 май 2007 г. към 1 ноември 2012 г., включително, фрагменти на Ораторията за България за България „Б Я Л А С В Е Т Л И Н А” (L U X A L B A) са представяни общо 12 пъти в продължение на 12 астрономически часа в УниБИТ, Националния дворец на културата и Големия салон на БАН.

Отчитайки средното участие на по 100 студенти във всяко представяне пред средно около 400 души публика, общо към 1 ноември 2012 г. в ораторията имат своето място 1200 студенти, което е станало пред погледите на 4 800 зрители – дейци на науката и културата от България и чужбина, видни общественици и държавници, учени, писатели, дейци на изкуството и културата, архитекти на информатизацията.

Освен в *цит. публ., рец. и отз.* [26], Ораторията за България „Б Я Л А С В Е Т Л И Н А” (L U X A L B A) е публикувана на сайта на УниБИТ: <<http://www.sno.unibit.bg>>.

Авторството на ораторията [26] принадлежи на философа – когнитолог

проф. д.п.н. Александра Куманова и писателя – литературен критик д-р Николай Василев. В композирането на текста на ораторията е равноценно творческото присъствие на двамата ѝ автори.

В структурирането на магистралите на текста на ораторията е водещо значението на идеите, изказани от д-р Николай Василев, съзвучни с неговата дисертация [27] – за единството на художествения литературен процес като проява на ценностния геном на българската духовност като част от световния цивилизационен процес.

Режисурата, сценографията и музикалната редакция на сценичните постановки на ораторията в УниБИТ са дело на **проф. д.п.н. Александра Куманова и д-р Николай Василев.**

*Наст. монографична публ. на ораторията е съпътствана – освен с поместваните тук **уводни думи** на единия от авторите ѝ (**проф. д.п.н. Александра Куманова**), и с **дейксиса** ѝ, направен от другия автор (**д-р Николай Василев**) – и от **четири показалеца**:*

- **ИМЕНЕН ПОКАЗАЛЕЦ** (на всички имена и тези на действащите лица в ораторията, срещани в текста на *наст. публ.*);
- **ПОКАЗАЛЕЦ НА ЗАГЛАВИЯТА И ТЕХНИТЕ АВТОРИ;**
- **ПОКАЗАЛЕЦ НА МУЗИКАЛНИТЕ ТВОРБИ И ТЕХНИТЕ АВТОРИ;**
- **ПОКАЗАЛЕЦ НА СЪКРАЩЕНИЯТА, ИЗПОЛЗВАНИ В ОРАТОРИЯТА.**

Споменатите в текста имена на участниците са от първите представяния на съответната композиция. Само имената на солистите са изтъкнати в това изброяване. Имената на студентите – участници в интеракцията – не са включени в Именния показалец към публикацията.

Тази оратория е посветена на **проф. Стоян Денчев, облагородяващ информационната среда и се публикува във вид на самостоятелно издание във връзка с неговия 60-годишен юбилей.**

V. Интерактивна същност и визуализация на ораторията (Естетика)

Същността на ораторията може да бъде определена като **интерактивна.**

Тя е плод на срещите се чрез нея и в нея пребиваващи сами по себе си в **културолого-феноменологичен диалог** **принципно съвпадащи гледища и позиции на съвременници и разпръснати във вековете (IX-XXI в.) автори.**

Оживени от интереса на обществото на ХХІ в. към тези диалози в лицето на привличащите ги в ползрението на своето човешко и творческо битие преподаватели и студенти в УниБИТ, интеракциите, изведени на бял свят чрез ораторията, представляват информационна картина на полифонията в българското културно пространство като част от световния универсален модел на цивилизацията.

Диалогичният характер на тази философско-информационна картина включва **принципно всички конструктивни креативни позиции, подходи, особености, фиксирани чрез изящната словесност в културното битие на България като част от световния цивилизационен процес.**

Необходимата цялост на текста е достигната чрез **фиксирането на символното знание в българското културно пространство**, до което се извисяват отразените чрез ораторията интеракции.

По този начин **рационалните представи за нещата (народ, битие, език)** намират не само **израз в художествено-естетическия изказ на изящната словесност**, но и своето **осмисляне до нивото на обобщена символна знаниева цялост.**

Точно с включването на **символния вектор в посланието на ораторията** тя е интеракция, която е обърната едновременно и към миналото, и към настоящето, и към бъдещето, защото **културната вечност на България** е хронотопът на текста.

Навсякъде – в отделните структурни части на ораторията, имащи и относително самостоятелен характер – са използвани, освен репродукцията на *Васил Стоилов „Българската Мадона (Памет)” (Ил. 1: с. 13)*, и **емблематичните визуализиращи я картини**, създадени от проф. Александра Куманова, д-р Николай Василев и експерта от БАН Сергей Янев (*Ил. 2-8: с. 14-20*).

Във връзка със семантичното израстване на всяка структурна част на ораторията на базата на предходните ѝ рудименти в оформлението на *наст. публ.* е възприето решението: в началото на всяка част да се възпроизведат **емблематичните визуализиращи я картини**, които олицетворяват предходните. Така се стига до **максимална визуализация на замисъла на ораторията.**

Ето пълните заглавия на емблематичните илюстрации:

1. *Васил Стоилов. „Българската Мадона (Памет)” (Платно):*
Емблематична схема – декодиране на гения на народния дух,
вкоренен в генеалогията на творенията на българските майстори,
дешифриращи причастността ни
към универсалните норми на морала и изкуството
(Ключова творба за идеята на изследването
на информационния код на българското изящно слово)
2. Емблематична схема – декодиране на Св. Кирило-Методиево дело
за генезиса на духовността в България
(Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев)
3. Емблематична схема – декодиране на делото на Св. о. Паисий Хилендарски
за генезиса на духовността в България
(Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев)

4. Емблематична схема – декодиране на генезиса на изаязното слово
(наратив от IX в. – Св. Константин-Кирил Философ, до XX в. – Д. Димов)
за приемствеността в духовността на България
(Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев)

5. Емблематична схема – декодиране на генезиса на изаязното слово
(поезия от IX в. – Св. Константин-Кирил Философ, до XX в. – Н. Вапцаров)
за приемствеността в духовността на България
(Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев)

6. Емблематична схема – декодиране на генезиса на изаязното слово
(поезия от Н. Вапцаров – 40-те години на XX в. – до началото на XXI в.)
за приемствеността в духовността на България
(Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев)

7. Емблематична схема – декодиране на генезиса на изаязното слово
(драматургичното слово – П. Яворов, Г. Милев, Х. Смирненски, Н. Вапцаров,
Й. Йовков, Д. Талев, Д. Димов)
за приемствеността в духовността на България
(Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев)

8. Емблематична схема – декодиране на генезиса на изаязното слово
(детската поезия от Св. Константин-Кирил Философ, Св. патриарх Евтимий Търновски,
Св. о. Паисий Хилендарски, П. Р. Славеиков, Елин Пелин, Дора Габе, Н. Вапцаров)
за приемствеността в духовността на България
(Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев)

Създадената за ораторията „Бяла светлина” **емблематична галерия** (Ил. 2-8) е вдъхновена, освен от платното на Васил Стоилов. „Българската Мадона (Памет)” (Ил. 1), и от **фреската на Рафаело Санцио „Атинската школа”** (Ил. 9: с. 21):

9. Рафаело Санцио „Атинската школа” (Фреска):
Емблематична схема – декодиране на генезиса на творчеството, вкоренен в творенията на световните майстори, дешифриращи причастността на цивилизацията към универсалните норми на морала и изкуството
(Ключова творба за идеята на изследването
на информационния код на българското изаязно слово, избрана за декоративна основа в дизайна на електронната страница на Студентското научно общество на УниБИТ /www.sno.unibit.bg/)

Публикуваните навсякъде в текста *тук* снимки са на студентите на УниБИТ от пресъздаването на сцените на интеракцията.

VI. Символно знание (Епистемология в класификацията на видовете знание)

Наст. изд. е докладвано на заседание на Научния съвет на УниБИТ, състояло се на 28 май 2012 г. като обобщение на **символно знание**.

Символното знание е проява на най-висшето равнище на окултурената реалност, която изразява себе си – най-сложната област на рационално познание, редуцируема до СИМВОЛ [28], под която се структурират отразяваните чрез нея (културната реалност): биологичната реалност, редуцируема до КЛЕТКА и физическата реалност, редуцируема до АТОМ (Л. Уайт) [29].

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ Е ИЗРАЗ НА УНИВЕРСАЛНОТО (лат., англ.: universal) – общо, всеобщо знание и е принципно **ХУМАНИТАРНО-НАУЧНО ЗНАНИЕ** (англ.: humanities, art and humanities /nonscience – в смисъл: неестествени науки/) – знание за човека; то има своите съответствия с **ИЗКУСТВОТО** [30].

И СИМВОЛЪТ, И КЛЕТКАТА, И АТОМЪТ са равнища на структурирането на единната ретикуларна (лат.: reticulum – мрежичка) философско-информационна картина на света като единство на тези равнища, отразяващи се едно в друго.

(ВЕРБАЛНО) фиксираното чрез СЛОВОТО символно знание за проявите на **ЦЕННОСТНИЯ ГЕНОМ НА БЪЛГАРСКАТА ДУХОВНОСТ**, което е регистрирано чрез **ИЗЯЩНАТА СЛОВЕСНОСТ**, е средоточието на Академичната интертекстуална интеракция. **ВЕРБАЛНОТО СИМВОЛНО СЛОВО** тук е израз на **УНИВЕРСАЛНОТО СИМВОЛНО ЗНАНИЕ – И ВИЗУАЛИЗИРАЩО, И ОЗВУЧАВАЩО, И СИНТЕЗИРАЩО ВСИЧКИ ВЪЗМОЖНИ ПРОЯВИ НА СИМВОЛОСФЕРАТА КАТО АНТРОПОСФЕРА, КУЛТУРНА СФЕРА НА ЧОВЕКА ...**

На семантичния анализ на ораторията е посветен **ДЕЙКСИСЪТ** ѝ, създаден от **д-р Николай Василев** (поради което *тук* не се повдигат въпроси, свързани със смисъла на символното знание в тази творба).

За съотнасяне на **ВЕРБАЛНОТО СИМВОЛНО ЗНАНИЕ** с останалите видове знание е необходимо най-общото им представяне.

Символиката е най-обобщеният начин да се представи (отрази и интерпретира) духовният свят.

Литературно-художествената символика е съсредоточена върху образите, изваяни в художествената литература.

В литературно-художественото произведение символното е обърнато едновременно в три посоки:

- посоката на хронотопа на художествената творба;
- посоката на възприемация (четящия / слушащия) текста;
- посоката на взаимодействие с културната вечност – всички творби, всички текстове, създадени в съответния идейно-художествен план или противостоящи му, частично съвпадащи с него или проч.

Литературно-художественият символ е обърнат към целия спектър на

познанието (в зависимост от това в какъв контекст го поставя /съотнася/ възприемащият го):

- „ОБИКНОВЕНИЯТ” ЖИВОТ;
- ХУДОЖЕСТВЕНАТА ЛИТЕРАТУРА;
- ИЗКУСТВОТО;
- ФИЛОСОФИЯТА;
- РЕЛИГИЯТА [31].

От гледна точка на ПСИХОЛОГИЯТА самото ВЪЗПРИЯТИЕ на човека е символно и е насочено към АРХЕТИПНИЯ ФЕНОМЕН ...

Явно е, че **символната художествено-естетическа култура съживява духовното богатство на отминали епохи** и позволява:

- да не се злоупотребява с нивата на непознаването им, което води:
- - както до бездуховност (в случаите на игнориране на вектора, насочен към миналото);
- - така и до елементарна битова приниженост (когато ежедневната култура е лишена от своята натовареност с отсенките на образците, закрепени в художествено-естетическите текстове);
- да не се манипулира с повърхностното им познаване, което води до изкривявания и изопачавания на естетическия и нравствения профил на народната душа, съградила образите-символи, отекнали в **художествено-естетическо пресъздаване**:

- - **на възвишеното** (на: Учителя – апостол: Св. Константин-Кирил Философ, Св. архиепископ Методий, Св. Климент Охридски, Св. патриарх Евтимий Търновски, Св. о. Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански – житиеписната литература, авторските творби на споменатите дейци);

- - **на будителите** (на: В. Левски – Апостола, Г. С. Раковски, Х. Ботев);

- - **на просветителите** (на: П. Р. Славейков, Л. Каравелов, А. Константинов);

- - **на изобразителите на народната душа** (на: Л. Каравелов, И. Вазов, А. Константинов, Е. Пелин, Й. Йовков, П. Ю. Тодоров, Н. Райнов, Д. Талев, Д. Димов);

- - **на човека от народа** (на: Мунчо – „Под игото”, И. Вазов; Серафим – „Серафим”, Й. Йовков; на замогващия се човек: Бай Ганьо – „Бай Ганьо”, А. Константинов) ...

...

По правило **символното знание** – по-точно е да се каже **знание за символите**, за да се избегне двусмислието – е **полисемантично, т.е. многозначно**.

Само във философската категория естетическо, която по дефиниция би трябвало да включва знания, обвързани с *прекрасното, възвишеното, трагичното, комичното, низкото* и т.н., се съизмерват утаените ни представи за **идеалното и реалното, мисловното и сетивното ...**

... Да не говорим за това, че в самото **речево изразяване** посредством звукови комплекси (*думи, изрази, изречения...*) варира както коронният смисъл на изразяваното (т.е. *същността, значението ...*), така и **сърцевината на изразяващото** (т.е. *явлението, факта, събитието ...*) [32].

Ако, например, първата буква от първата българска азбука – глаголицата, сътворена от Св. Константин-Кирил Философ – е кръстният знак (†), което би трябвало да означава, че тя е символ на Православната християнска вяра, то в тълкувателния изговор на тази графема („аз“) се крие информация за друго символно знание – знание за личното местоимение „аз“, съхранило изговора и граматическото си значение (*първо лице, единствено число*) от IX до XXI в. [33].

От атомарните символни обозначения, съотносими към биосемиотиката, етносемиотиката или лингвосемиотиката до теориите на символистите за изкуството (Едгар Алън По, Шарл Бодлер, Жан Мореас, Стефан Маларме, Пол Верлен, Артур Рембо, Морис Метерлинк, Валери Брюсов, Андре Лори, Димчо Дебелянов, Теодор Траянов, Николай Лилиев ...) **СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ / ЗНАНИЕТО ЗА СИМВОЛА Е УНИВЕРСАЛНО ЗНАНИЕ, КОЕТО ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ПОРАЖДА НОВО ЗНАНИЕ.**

Това ново знание е знание, сътворено от „майсторска ръка“. То изяснява, извисява (но и кодира!) предназначението на човека в съвременната цивилизация:

*„Виж този лик; от майсторска ръка
изобразен небрежно, той сега
напомня друг неземан свят красив,
не е ни мъртъв, ни напълно жив;
(...)
О, Боже, колко хора знам навред –
нищожни пред изкусния портрет,
и със сърце, което е било,
по-малко живо от това чело.“*

М. Ю. Лермонтов. Портрет / Прев. Ив. Пауновски

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ / ЗНАНИЕТО ЗА СИМВОЛА Е ТВОРЯЩО, УНИВЕРСАЛНО ЗНАНИЕ ЗА ЧОВЕКА.

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ – КАТО МНОГОЗНАЧНО – Е ИНТЕРАКТИВНО. ТО Е СИНТЕЗ НА ИНТЕРПРЕТАЦИЯ И СВРЪХИНТЕРПРЕТАЦИЯ НА ВСИЧКИ ЗНАНИЯ (У. Еко, Р. Рорти, Дж. Калър, Кр. Брук-Роуз).

Разграничими са следните видове знание: **явно (формализирано, дискретно, естествено, съответстващо) знание – explicit (formalized, discreet, natural, common) (англ.);** **неявно (мълчаливо), подразбирано знание – implicit (tacit) knowledge (англ.);** **научно (рационално) знание – scientific (rational) knowledge (англ.);** **скрито (мистично, езотерично, агностично, трансцендентално, присъствено, окултно) знание – hidden (mystical, esoteric, agnostic, transcendental, presence-knowledge, knowledge by presence, occult) (англ.) ...**

В редица изследвания на древността се преоткрива знание, което отдавна е изчезнало – **изгубено знание – lost knowledge (англ.).**

Знанието, постигано чрез духовна медитация и съприкосновение с висша природна мъдрост и божествено откровение (occult knowledge), за което се повествува в някои документи, се различава от съответстващото (естествено, обикновено) знание (knowledge by correspondence), основано на причинно-следствени връзки и наречено още знание по съответствие ...

Различните видове присъствено знание са **САМОПОЗНАНИЕ** ...

Пренос на знание – преносно знание (bringing knowledge) (англ.) може да има във всяка сфера, поради което понятието (пренос на знание) се третира като процес, а не като вид (знание).

Универсалното – хуманитарното, философско-научното епистемологично знание (episteme) (старогр.) е съставено от всички знания.

Елемент на всяко знание е инструментарното му изражение – **техническо знание (techné)** (старогр.).

Самото техническо знание – като всяко епистемологично знание – е и **философски натоварено**.

Епистемическата логика разкрива модалност, включваща едновременно такива (модални) оператори като „доказуемо“, „опровержимо“, което е условие за възможността всеотраслено и цялостно да бъде изучавана семиосферата като единство от съответствия и противоречия.

В най-общ вид, фиксиран чрез **етимологичния изказ**, знанието може да бъде представено по следния начин на **отразяване чрез него на различни аспекти на реалността и съзнанието на човека, като всички негови разновидности могат да получат своята символна интерпретация:**

I. ЕПИСТЕМОЛОГИЧНО (знание – знание-episteme /гр./) (гр., лат., англ.: epistemologia) – теория на познанието (разпространявано чрез принципно дешифриране на философската картина на връзки между нещата, пораждаща това знание):

I.I УНИВЕРСАЛНО (лат., англ.: universal) – общо, всеобщо знание:

I.I.I. ХУМАНИТАРНО-НАУЧНО (англ.: humanities, art and humanities /nonscience – в смисъл: неестествени науки) – знание за човека;

I.I.II. ЕСТЕСТВЕНОНАУЧНО, научно (англ.: scientific) (рационално /rational/) – знание, доказвано чрез опита – *вж:* II.I.III;

I.I.III. ОБЩЕСТВЕНО-НАУЧНО (англ.: social-scientific) – знание за обществото;

I.I.IV. ТЕХНИЧЕСКО (знание – знание-techné /гр./) – инструментарно знание (приложение в техносферата върху всички видове знание чрез моделите на естествено-научното – *вж:* I.I.II);

II. ЕМПИРИЧНО (опитно знание – гр.: empeiria) – знание, придобито чрез научни експерименти – *вж:* I.I.II (разпространяването му е възможно и без дешифриране на философската картина на връзки между нещата, пораждаща това знание):

II.I. ЯВНО (англ.: explicit) знание – общоизвестно и безспорно знание;

II.I.I. ФОРМАЛИЗИРАНО (англ.: formalized) знание – знание, изразено чрез формални дефиниции и категории;

II.I.II. дискретно (англ.: discreet) знание – знание, изразено по непряк и неформален начин;

II.I.III. естествено (англ.: natural) знание – вж.: I.I.II;

II.I.IV. съответстващо (англ.: common) знание – общоприето знание;

II.II. неявно, подразбирано (англ.: implicit) знание – знание, изразено по косвен начин;

II.I.II. мълчаливо (лат., англ.: tacit) знание – традиционно (табуизирано) знание;

II.I.I.I. скрито (англ.: hidden) – обобщено обозначение на мистичното, езотеричното, агностичното, трансценденталното, присъственото, окултното (гр., лат., англ.: mystical, esoteric, agnostic, transcendental, presence-knowledge, knowledge by presence, occult) знание; II.I.I.I.I. мистично (гр., лат., англ.: mystical) знание – знание въз основа на духовен опит;

II.I.I.I.I.I. езотерично (гр., лат., англ.: esoteric) знание – знание за посветени в култови практики;

II.I.I.I.I.II. агностично (гр., лат., англ.: agnostic) знание – знание за трудно познаваемото;

II.I.I.I.I.III. трансцендентално (гр., лат., англ.: transcendental) знание – знание за непознаваемото духовно;

II.I.I.I.I.IV. присъственото (англ.: presence-knowledge) знание – месиянско знание, произтичащо от духовно присъствие свише;

II.I.I.I.I.V. окултното (гр., лат., англ.: occult) знание – знание въз основа на мистериални практики;

II.III. изгубено (англ.: lost) знание – изчезнало знание.

Човекът – и за себе и си и за другите – е това, което той знае, **НО И ТОВА, КОЕТО ТОЙ НЕ ЗНАЕ.**

Изразът „кога дойде съвършеното знание, тогава това „донеиде“, ще изчезне” (1 Кор. 13:10) е метафора на процеса на установяването на съответствието и взаимодействието между всички знания, достигани чрез инструментариумите на науката, философията, религията, изкуството, литературата, като качествено ново **ОБОБЩЕНО МЕТАЗНАНИЕ.**

Това ново метазнание отразява синтеза на знанието на човека за самия себе си, за обществото и за природата без парадигмални ограничения, **ЗАЩОТО ПОЗВОЛЯВА ДА СЕ РАЗБИРА И ПРОУЧВА И ТОВА, КОЕТО ЧОВЕКЪТ НЕ ЗНАЕ, ЧЕ ЗНАЕ, И ТОВА, КОЕТО ЧОВЕКЪТ НЕ ЗНАЕ, ЧЕ НЕ ЗНАЕ.**

Границите тук се определят от съзнанието и психиката на индивида и обществото.

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ СЪЧЕТАВА В СЕБЕ СИ ЦЕЛИЯ ДИАПАЗОН НА ВИДОВЕТЕ ЗНАНИЕ, С КОИТО БОРАВИ ЧОВЕКЪТ ...

Чрез символното знание човекът опознава себе си.

Символното знание интерактивно обединява проекциите на всяка национална литература в единна универсална системна цялост:

- ТВОРЯЩИЯТ ГРАФЕМИТЕ НА ГЛАГОЛИЦАТА ЧОВЕК – НОМО LEGENS („В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВOTO”);

- СЪЗДАВАЩИЯТ ПЪРВИЯ ГРАЖДАНСКИ КОДЕКС НА БЪЛГАРИТЕ – „ИСТОРИЯ СЛАВЯНОБОЛГАРСКАЯ ...” – НОМО SCRIBENS („ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН”);

- ТРАПЕЗАТА НА СЛОВOTO – НОМО NARRANS („ПЛЕТЕНИЕ СЛОВЕС”);

- КРЪСТНИЯТ ПЪТ НА ИЗЯЩНОТО СЛОВО – НОМО VERBI GRACILIS („СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ”);

- РАЙСКАТА ГРАДИНА – КОРАБЪТ НА ДУХА – НОМО CANTANS („ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ”);

- СВЕТАТА СЪЛБА – НОМО PASSIONIS („НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ”);

- СВЕЩЕНАТА ДЪГА – НОМО LUDENS („ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ”) ...

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ –

В СВОИТЕ ХУДОЖЕСТВЕННИ И ЕСТЕТИЧЕСКИ ОБРАЗЦИ –

ТАИ В СЕБЕ СИ СЪВЪРШЕНСТВО.

КРАСОТАТА, ИСТИНАТА И ДОБРОТО В НЕГО СЕ СЛИВАТ,

ЗАЩОТО СА ПРОЯВА НА ВИСША ПРАВСТВЕНОСТ.

ЕДИНСТВЕНО ТУК –

ЗАРАДИ ИЗНАЧАЛНАТА ЗНАЧИМОСТ НА СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ –

Е ВАЛИДНО

ТЪЖДЕСТВОТО МЕЖДУ ЛИЧНОСТТА И ОБЩЕСТВОТО.

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ

СЛИВА В ЕДНО
ВРЕМЕТО И ПРОСТРАНСТВОТО,
БЕЗ ДА ПРОМЕНЯ СЪЩНОСТТА ИМ.

*„... кога дойде съвършеното знание,
тогава това „донеjde”
ще изчезне”*

(1 Кор. 13: 10)

Цитирана литература и бележки

1. Новата картина на реалността на „некласическата” наука, наблюдавана от края на XIX в. и широко разпространявана от края на XX – началото на XXI в. – първоначално във физиката (откриване на делимостта на атома, формиране на релативистичната и квантовата теории), в космологията (концепция за нестационарна вселена), в химията (квантова химия), в биологията (формиране на генетиката), възникване на кибернетиката – води до методологичен отказ от праволинейния онтологизъм.

2. След откритието на теорията на относителността на **А. Айнщайн** (електродинамична картина на света) и осмислянето на философската ѝ основа (релятивизма), се разширява полето на рефлексията (метода) над дейността от позицията на **ценностно-целевите структури на познанието**. Това води до изменение в структурата на духовното производство и формиране на ново разбиране за рационалност, в което съзнанието, постигащо действителността, се интерпретира като концептуално натоварено.

3. Конфигурирането на схеми на съответствие на обекти и предмети на научни изследвания към определени области на познание е характерно за развитието на т.н. „**класическа**” наука, формираща се от началото на XVII в., за която е определящо, че специалните (в отделните науки) картини на света предлагат теоретичните системи – идея на класическото естествознание, свързана с обективността и предметността на научното познание.

4. *Гр.*: **endemos** – **местен**, свойствен за дадена местност.

5. Тази наука представлява **революция в средствата за съхраняване и получаване на знания** (1); за нея са характерни **компютризация** (2) и **високотехнологично осигуряване на изследователските колективи, функциониращи аналогично на средствата за промишленото производство** (3).

6. *Срв.* със сърцевината на **информационната среда** – класификационната ѝ структура – по концепцията на С. Денчев (**информационни фондове – информационни технологии – интеракции между хората и оборудването**):

Денчев, С. Информационна среда за трансфер на технологии = Information environment for technology transfer [: Глобални проблеми: Анализ и управление : Науч. моногр. : Кн. 1 -] : Кн. 1 [: Закономерности, свързани с категорията информационна среда] / Колеж по библиотекознание и информ. технолог. ; Науч. ред.: Д. Христозов. – С., 2003, с. 18-21.

7. *Срв.* с гледището на **Ф. М. Достоевски** („бъдещето е за общество с колективистичен начин за поддръжане устойчивостта на индивидите“), кристализираше в позицията на **Ю. М. Лотман** за **културата като колективен интелект** – „Аз“, Другият човек“ и семиотичната среда“:

Cor cordium : Портрети учених в стил интервю / Ведет беседи, авт. предисл., преамбул и примеч. **А. Куманова**. – СПб., 1994, с. 16. – *Вж и по-надолу*: бел. 9.

8. *Срв.*: **Бахтин**, М. М. Эстетика словесного творчества : Сб. избр. тр. / Сост.: С. Г. Бочаров; Текст пригот. : Г. С. Бернштейн, Л. В. Дерюгина ; Примеч. : С. С. Аверинцев, С. Г. Бочаров. – М., 1979, с. 234-235, 391.

9. *Срв.* с терминосистемата по концепцията на З. Бжежински и за информационната феноменология на **масовата култура**, виртуално моделираща **масовото съзнание** по такъв начин, че електронната информация хомогенизира човешкото културно многообразие и **девалвира ценностите** по пътя на тиражиране на неконтролируема имитация, трансформираща се в дестабилизация на традиционните културни русла:

Brzezinski, Z. The Choice : Global Domination or Global Leadership. – Wash., 2003.

10. Понятието „**антропология**“ като **проблематика** включва всичко, което се отнася до човека (*гр.*: anthrōpos – човек; logos – мисъл, разум); съществуват два общи възгледа за човека и, съответно, две **направления на хуманитарното знание**:

1. **Религиозно**, изхождащо от позицията на приемане на Бога като висше свръхестествено същество, върховен обект на религиозния култ – положение, което в съвременните философски учения има място или на почвата на следкантовския ирационализъм, или на основата на реставрация на философските схеми от миналото;

2. **Атеистично**, изграждано на гледището за хората във философията, науката и практическия живот, отричащо съществуването на Бога в посочения *по-горе* онтологичен смисъл и утвърждаващо човека като висша степен на биологичната еволюция, субект на общественно-историческата дейност и културата.

11. *Срв.*: **Денчев**, С. и др. Знание-epistēmē – знание-technē : Трансформатизм инфосфери (Онтология информационно-среды) / **С. Денчев, А. Куманова**. // Информационные технологии, компьютерные системы и издательская продукция для библиотек : Материалы / IX Межд. конф. и выст. „LIBCOM-2005“ ; ГПНТБ России; Ассоц. ЭБНИТ – [Звенигород] Ершово, Россия, 14-18 ноября 2005 г. = Information Technologies, Computer Systems, and Publications for Libraries: Conf. Mater. / IX Int. Conf. and Exhibition „LIBCOM-2005“ ; Rus. Nat. Publ. Libr. for Sci. and Technology ; ELNIT Ass. – [Zvenigorod] Ershovo, Russia, Novemb. 14-18, 2005. (CD-ROM). – *Публ. и в:* <<http://www.gpntb.ru>>; <<http://www.iliac.org>>. – *Редуц. публ.*: ... // *Науч.-техн. информация* : Сер. 1 : Организация и методика информационной работы / ВИНТИ (М.), 2006, N 9, с. 12-18. – *Разшир. публ. на бълг. ез.*: 1. ... // *Тр.* / Специализ. висше уч-ще по библиотекознание и информ. технолог. – С., 2006, N 5, с. 103-134. – Библиогр.: 45 неном. назв. Прил.: Сх. 1-5; 2. ... // *Филос. алтернативи* (С.), 2007, N 2-3, с. 168-186.

12. В продължение на десетилетия в източноевропейските страни през XX в. се удържа триадна схема на съдържателно-отраслова диференциация на знанието (1. общественно-политическа литература; 2. естественонаучна литература и техническа литература; 3. художествена литература и литература за изкуство; литературознание), характеризираща социокултурния вектор на научния статус на множество обществени сфери.

Срв.: **Куманова**, А. Хуманитарно знание – хуманитарна библиография : I. Порядък (Класификации) ; II. Хармония (Ризоматика) ; III. Симетрия (Форма) ; IV. Синархия (Диалог) ; V. Слово (Реалност) / *Ениграф*: „*Ното mensura omnium rerum.*“ – **Protagoras**. // „Държавата на духа“ : IV нац. науч. конф. с межд. участ. – *Посв. на 100-год. от рожд. на акад. Д. С. Лихачов* / Специализ. висше уч-ще по библиотекознание и информ. технолог. ; Изд. „З. Стоянов“ ; Нац. дворец на културата ; Нац. ц-р за кн. при Мин. на културата – София, 1 ноември 2006 г. – С., 2007, с. 519-544.

13. *Срв.: Денчев, С.* и др. Универсалност на хуманитарното знание : Когнитивен библиографски контекст на инфосферата в антропологичните трансформации на времето (Постановка. Методология. Историография. Терминосистема. Структура. Обобщение) / **С. Денчев, А. Куманова, Н. Казански** ; *Епиграфи: „и се раздаваше всекиму според нуждата” – Деян. (4: 35) ; „Медиократичната култура – външно разширение на човека.” – М. Маклюън.* // *Кирилицата в духовността на европейската информационна цивилизация* : V нац. науч. конф. с межд. участ. / Специализ. висше уч-ще по библиотекознание и информ. технол. ; Дирекция „Книга и библиотечно дело” в Мин. на културата ; Изд. „З. Стоянов” ; Нац. дворец на културата. – София, 1 ноември 2007 г. – С., 2007, с. 393-423.

14. *Вж: Публ. в: 1.* <<http://www.svubit.org>>; **2.** Информационен пакет за български и чуждестранни студенти = Information package for bulgarian and foreign students / Специализ. висше уч-ще по библиотекознание и информ. технол. – С., 2006, с. 90-91, 130-132, 152-153, 376-377, 430-431; 123-124; 81-82, 155-156, 228-229, 362-363, 451-452, 575-576.

15. Създадено на 19 май 2006 г. – *Вж: Кръстева, Р.* и др. Историография на създаването на Студентското научно общество на СБУБИТ : Втора студентска науч. конф. и изложба „Информационно разнообразие на света” / Р. Кръстева, К. Андреева, М. Полихронова. // *Тр. / Специализ. висше уч-ще по библиотекознание и информ. технолог.* – С., 2006, N 5, с. 603-618. Хронолог.-азб. списък на публ. на студентите за 2005-2006 г., подреден и по изд. : 9 ном. назв. ; Азб. списък на науч. изсл. на студенти, приети за печ. през 2006 г. : 12 ном. назв. ; Азб. списък на студентите, подготвили публ. през 2006 г. : 13 ном. назв.

16. *Срв.: Корчева, И.* и др. III Студентска научна конференция и изложба „От информация към знание” : Историогр. и метаинформ. картина. – Др. авт. : **Т. Бунева, Н. Владимирова, А. Градева.**

17. **Кирило-Методиевска енциклопедия** / БАН. Инст. за лит. : В 4 т. : Т. 1-4. – С., 1985-2003.

Т. 1 : А-З / Гл. ред.: **П. Динеков** ; Ред.: **Л. Грашева, Св. Николова.** – С., 1985.

Т. 2 : И-О / Гл. ред.: **П. Динеков** ; Ред.: **Л. Грашева, Кл. Иванова, Ст. Кожухаров, Св. Николова.** – С., 1995.

Т. 3 : П-С / Гл. ред.: **Л. Грашева** ; Ред.: **Ек. Дограмаджиева, Кл. Иванова, Ст. Кожухаров, Св. Николова, Ана Стойкова.** – С., 2003.

Т. 4 : Т-Я. Допълнение / Гл. ред.: **Л. Грашева**; Ред.: **Ек. Дограмаджиева, Св. Николова, Ана Стойкова.** – С., 2003.

18. ... **акад. П. Динеков** (17.10.1910-28.5.1992). // *Куманова, А.* Введение в гуманитарную библиографию : [В 2-х ч. : Ч. I-II. Ч. II :] Библиографоведч. картина гуманитарн. библиогр. : Библиографоведч. исслед. : Курс лекц. по общ. библиографовед. / Гос. высш. инст. библиотековед. и информ. технолог. – Публ. в наст. изд. Болгария; Санкт-Петерб. гос. ун-т культуры и искусств – Публ. в наст. изд. Россия ; Науч. ред.: А. В. Мамонтов ; Библиогр. ред.: И. Л. Климов ; Рец.: А. В. Соколов, С. Г. Денчев. – С., 2005, с. XXV, XXVI; 249-250. – Публ. в наст. изд. – *Публ. и в: <<http://www.svubit.org>>. Нов. изд.: С., 2007. Ч. II, с. XXV, XXVI; 249-250.*

19. ... **проф. К. Куев** (11.11.1909-28.12.1991). // *Пак там*, с. XXV, XXVI; 250-251.

20. ... **проф. В. Велчев** (16.06.1907-2.05.1991). // *Пак там*, с. XXV, XXVI; 247-249.

21. ... **проф. Н. Цв. Кочев** (17.07.1939-30.11.2007). // *Пак там*, с. LXXVII, CCLXXXII.

22. *Срв.: Интерпретация и свръхинтерпретация : У. Еко в дискусия с Р. Рорти, Дж. Калър, Кр. Брук-Роуз* / Прев. от англ.: **Н. Дионисиева.** – С., 1997, с. 25-42.

23. *Лат.*: **Четящ човек.**

Преводът на останалите символични идентификации: **Пишещ човек, Разказващ човек, Човек на изиящото слово, Пеещ човек, Страстен човек, Играещ човек** (*бълг. ез.*) – в съответствие с еквивалентите на тези понятия на *лат. ез.* – е посочен директно в библиографското описание на ораторията. – *Вж и по-надолу*: бел. 26.

24. *Срв.* подробно с публ. в линк „Студентско творчество”, поместени в електронната страница на СВУБИТ <<http://www.svubit.org>> и <<http://www.local.svubit.org>>. – *Днес*: „Студентско научно общество” <<http://www.unibit.bg>> (*срв.*: <<http://www.sno.unibit.bg>>).

25. [Куманова, А.] Святото Кирило-Методиево дело : Провидчество на ХХІ век (Философска и информационна картина на познанието и обществото) [: За феноменологията на акад. интерактивни интертекстуални аксиологии на Студентското научно общество при СВУБИТ „Бяла светлина” (Lux alba) : Оратория : Божествен флорилегиум – Идилiehen триптих : 1-3 / *Епиграф*: „и ний сме дали нещо на светът / и на вси словене книга да четът”. – И. Вазов. // *Тр.* на Студентското научно общество при СВУБИТ, Т. II, 2008, с. 493-502. – Библиогр.: 19 неном. назв. в 24 ном. бел. – *Без подписи.* – Предв. публ. на разд. I-III на *наст.* увод към моногр. изд. на ораторията „Бяла светлина”. – *Предварителна публ.*

26. **„БЯЛА СВЕТИНА” (LUX ALBA)** : Оратория за България – интеракция за универсалния код на българската книжовност и литература (Божествен флорилегиум – Идилiehen триптих [: 1-3]) :

Акад. интертекстуална аксиология / А. Куманова и др. ; Под ред. на Н. Василев и др. ; *Посвещава се на ... С. Денчев ; Епиграф*: „Помогни ми, Господи, да помогна на слепите да прогледнат.” – Н. Василев. // *Тр.* на Студентското научно общество при УНИБИТ (до 30.09.2010 – СВУБИТ) (С.), Т. II, 2008, с. 503-520; 521-542; Т. V, 2010, с. 692-735; Т. VI, 2011, с. 491-534; Т. VII, 2012, с. 553-604; Т. VIII, 2013, с. 450-500. – *Без подпис.*

ИНТРОДУКЦИЯ:

„ЗВЕЗДИ ОБСИПЯТ СВОДА НЕБЕСЕН” ОГЛЕЖДАЩИЯТ СЕ ЧОВЕК (НОМО CIRCUMSPECTANS)

(Музикален фрагмент: *Мила Родино* / Цв. Радославов/)

1. „В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО” (НОМО LEGENS) :

Акад. Св. интертекстуално представление към III Студентска науч. конф. „От информация към знание – „From information to knowledge” (18.05.2007 г.) (девиз: „*E pluribus unum*” – „От многото единото”) (докл.: NN 67-205) и V Нац. науч. конф. с междунар. участие „Кирилицата и духовността на Европейската информационна цивилизация” (1.11.2007 г.) / А. Куманова ; Под ред. на Н. Василев.

Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий (I. Феноменът на глаголицата и кирилицата) – **ЧЕТАЩИЯТ ЧОВЕК**: Диалог с папа Адриан II. Срещата на Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий с Учениците – Св. Св. Климент, Наум, Сава, Горазд, Ангеларий. III. Диалогът на Учениците на Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий със Св. княз Борис I Кръстител

(Музикални фрагменти: *Великенски камбанен звън*, „*Литургия*” (Св. Йоан Кукузел), „*Ave virginis corporis Dei*” (В. А. Моцарт), „*Достойно ест*” (Добри Христов), *българската народна песен „Дельо Войвода*” (изпълнява: Валя Балканска), „*Многая лета*” (изпълнява: Борис Христов), Химн на Република България „*Горда Стара планина*”, Химн на Обединена Европа „*Alle Menschen werden Brüder*”, *Студентски химн „Gaudeamus igitur*”, Химн, посветен на 24 май, „*Върви, народе възродени*”)

Цит.: Деян., 1 Кор., 2 Кор., 1 Сол., 1 Тим., Евр. (Св. ап. Павел), Откр. (Св. Йоана Богослова), „Панонски легенди“ (Св. архиепископ Климент Охридски), „За буквите“ (Черноризец Храбър), „Була до княз Светополк“ (папа Йоан VIII, юни 880 г.), „Европа трябва да се върне към християнските си корени“ (папа Йоан-Павел II, 23 май 2002 г.), ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ“ (Н. Василев).

Библиогр. информ.: III Студентска науч. конф. „От информация към знание“ (18.05.2007 г.) : Прогр. / СВУБИТ. – С., 2007, с. 1. ; V Нац. науч. конф. с междунар. участие „Кирилицата и духовността на Европейската информационна цивилизация“ (1.11.2007 г.) : Прогр. / СВУБИТ и др. – С., 2007, с. 1.

Рец.: Дикова, Т. Не съд за знания, а пламтящ факел : [Том I на Тр. на Студентското научно общество на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. като квинтесенция на научноизследователската дейност на студентите в калейдоскопа на I-IV научни конференции. Библиогр. списък от 223 публикации на студенти на СВУБИТ в специализирания науч. печ. Акад. епифания „Да се наречеш българин“, представена на 1.11.2008 г. в Нац. дворец на културата]. // *Аз Буки* : Нац. седмичник за образование и наука, 2008, N 44, с. 11.

Отз.: 1. Бояджиев, Д. Фотосесия на III Студентска научна конференция и изложба на Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии. // <<http://www.svubit.org>> <<http://192.168.1.210/>>; **2. Владимирова, Н.** От информация към знание = From information to knowledge : [Науч. съобщение на III Студентска науч. конф. и изложба на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол.]. // <<http://www.svubit.org>> <<http://192.168.1.210/>>; **3. Владимирова, Н.** Културологична историографска платформа на интелектуално-технологичното осигуряване на научен форум : III студентска науч. конф. и изложба „От информация към знание“, 18.05.2007 г., Специализ. висше училище по библиотекознание и информ. технол. (N 178). // Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ (С.), Т. I, 2008, с. 388-391; **4. Владимирова, Н.** [Трета] III Студентска научна конференция и изложба [„От информация към знание“ – 18.05.2007 г.] на Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии. // *Издател* : Науч. сп. за кн. / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий“ ; Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. (В. Търново), 2007, N 3-4, с. 61-63; **5. [Владимирова, Н.]** [Трета] III Студентска научна конференция и изложба „От информация към знание“ = From information to knowledge : [Анонс]. // <<http://www.svubit.org>> <<http://192.168.1.210/>>; **6. Корчева, И.** От информация към знание : [Трета] III Студентска науч. конф. и изложба на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. // *Истина – Veritas* (С.), N 7 (1404), авг. 2007, с. 1, 7; **7. Корчева, И.** [Трета] III Студентска научна конференция и изложба на Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии – пред пресъздадените от студентите образи на Св. Св. Кирил и Методий, папа Адриан II, Св. княз Борис I в присъствието на Негово Превъзходителство и Високо Преосвещенство Архиепископ Джузепе Леанца и Апостолическия екзарх Негово Високо Преосвещенство Епископ Христо Пройков ; *Enigraф „Ave verum corpus Dei“*. // <<http://www.svubit.org>> <<http://192.168.1.210/>>; **8. Корчева, И.** [Трета] III Студентска научна конференция и изложба на Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии : [Синтез. информ.]. // <<http://www.svubit.org>> <<http://192.168.1.210/>>; **9. [Ралева, А.]** „В начало беше Словото“ : Проспект на Тържествената Акад. церемония „В начало беше Словото“ по случай 1 ноември 2007 г. – Деня на будителите в Нац. дворец на културата / СВУБИТ, Изд. З. Стоянов, Нац. ц-р за книга при М-во на културата, V нац. науч. конф. с междунар. участие „Кирилицата и духовността на европейската информационна цивилизация“]. // *За буквите – О писменехъ* (С.), N 27, май 2008, с. 2; **10. [Трета]** III Студентска научна конференция и изложба на Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии „От информация към знание“ („From information to knowledge“), Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол., Спортна зала, 18.05.2007 г. : Историография и метайнформ. картина ; *Ениграф „E pluribus unum“* / И. Корчева и др. // <<http://www.svubit.org>> <<http://192.168.1.210/>>. – Други авт.: Н. Владимирова, Т. Бунева, А. Градева; **11.**

[Трета] III Студентска научна конференция и изложба „От информация към знание“ („From information to knowledge“) : Историография и метаинформ. картина, Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол., Спортна зала, 18.05.2007 г. ; *Епиграф „E pluribus unum“* / И. Корчева и др. // *Тр. на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. (С.)*, Т. 6, 2007, с. 573-576. – Други авт.: Н. Владимирова, Т. Бунева, А. Градева; **12. Цонков, Л.** Информационно-технологично обезпечение на научен форум : III Студентска научна конф. и изложба „От информация към знание“ на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. ; *Епиграф „Какво е внедряване? Това е борба...“* (Рудолф Дизел). // <<http://www.svubit.org>> <<http://192.168.1.210/>>.

2. „ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН“ (НОМО SCRIBENS) :

Акад. интертекстуална епифания към IV Студентска науч. конф. „Информация – личност – знание“ – „Information – person – knowledge“ (девиз: „*Aliis inserviendo consumor*“ – „Служейки на другите, изгарям“) (16.05.2008 г.) (докл.: NN 206-290 – 289-374) и VI Нац. науч. конф. с междунар. участие „България в културното многообразие на Европа“ (1.11.2008 г.) / А. Куманова ; Под ред. на Н. Василев.

Св. о. Паисий Хилендарски (Феноменът на „История славяноболгарская ...“) – **ПИШЕЩИЯТ ЧОВЕК**: Епифания на хан Аспарух, хан Крум, Св. Константин-Кирил Философ, Св. архиепископ Методий, Св. княз Борис I Покръстител, цар Симеон Велики, Св. патриарх Евтимий Търновски, Георги Сава Раковски, Васил Левски, Христо Ботев, Екзарх Йосиф, Райна Княгиня

(Музикални фрагменти: *Великденски камбанен звън*, „*Литургия*“ (Св. Йоан Кукузел), българските народни песни „*Отдавна ли си, моме, калугерица*“ (изпълнява: Пенка Павлова), „*Песен за Райна Попгергова*“ (изпълнява: Недялка Керанова), „*Хубава си, моя горо*“ (изпълнява: хор „Гусла“), *Симфония N 5* (Лудвиг ван Бетовен), „Италианско капричио“ (П. И. Чайковски), Химн на Република България „*Горда Стара планина*“, Химн на Обединена Европа „*Alle Menschen werden Brüder*“, Студентски химн „*Gaudeamus igitur*“, Химн, посветен на 24 май, „*Върви, народе възродени*“)

Цит.: „История славяноболгарская ...“ (Св. о. Паисий Хилендарски / Прев. на съвр. ез. от акад. Петър Динев по изд. на акад. Йордан Иванов от 1914 г.), реч на Христо Ботев, произнесена в качеството му на учител през 1867 г. в родния му град Калोфер по случай 11 май – деня на Равноапостолите Св. Св. Кирил и Методий, тезата на проф. Беньо Цонев, застъпена в труда му „Новобългарска писменост преди Паисия“ (Бълг. преглед, I, 1894, N 8, с. 80–94. – Вж.: Шишманов, Ив. Д. Избрани съч. Т. 1-2. – С., 1965-1966.; Т. 2., 1966, с. 315), „Панонски легенди“ (Св. архиепископ Климент Охридски), „Горски пътник“ (Георги С. Раковски), Джобното тефтерче на Васил Левски, „Моята молитва“ (Христо Ботев), „За Райна Попгергова“ (българска народна песен), „Левски“ (Иван Вазов), Дневника на Екзарх Йосиф I, „Предречено от Пагане“ (Вера Мутафчиева), „Княгинята“ (Станка Пенчева), ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ“ (Н. Василев).

Библиогр. информ.: IV Студентска науч. конф. „Информация – личност – знание“ (16.05.2008 г.) : Прогр. / СВУБИТ. – С., 2008, с. 1 ; VI Нац. науч. конф. с междунар. участие „България в културното многообразие на Европа“ (1.11.2008 г.) : Прогр. / СВУБИТ и др. – С., 2008, с. 1.

Рец.: Дикова, Т. Не съд за знания, а пламтящ факел : [Том I на Тр. на Студентското научно общество на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. като квинтесенция на научноизслед. дейност на студентите в калейдоскопа на I-IV научни конференции. Библиогр. списък от 223 публикации на студенти на СВУБИТ в специализ. науч. печат. Акад. епифания „Да се наречеш българин“, представена на 1.11.2008 г. в Нац. дворец на културата]. // *Аз Буки* : Нац. седмичник за образование и наука (С.), 2008, N 44, с. 11.

Отз.: **1. Димитрова, Е.** и др. [Четвърта] IV Студентска научна конференция и изложба „Информация – личност – знание” – „Information – person – knowledge” [на Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии] / Е. Димитрова, Н. Янева, Е. Недева. // *Информ. бюл. на Център. библи. на БАН* (С.), 2008, N 8, с. 21-23. – Публ. на фотогр. от Пленарното заседание на форума / С. Пелова; **2. Пелова, С.** Фотосесия на VI национална научна конференция с международно участие „България в културното многообразие на Европа”. // <<http://www.local.svubit.org/2009/03/08/open-da>>; **3. [Ралева, А.]** В начало беше Словото [: Проспект на Тържествената Акад. церемония „В начало беше Словото” по случай 1 ноем. 2007 г. – Деня на будителите в Нац. дворец на културата / СВУБИТ, Изд. 3. Стоянов, Нац. ц-р за книгата при М-во на културата, V нац. науч. конф. с междунар. участие „Кирилицата и духовността на европейската информационна цивилизация”]. // *За буквите – О писменехъ* (С.), N 27, май 2008, с. 2; **4. Стилиянов, Т.** Академична епифания за Деня на народните будители [, представена от Студентското научно общество при СВУБИТ на 1.11.2008 г. в Нац. дворец на културата]. // <<http://192.168.1.210/>>. – 26.11.2008. – 2 с; **5. [Стилиянов, Т.]** Кирилицата в духовността на европейската информационна цивилизация [: Отзив за VI нац. науч. конф. с междунар. участие на СВУБИТ – 1.11.2008 г. в Националния дворец на културата на същата тема и Академична интерактивна интертекстуална епифания „Да се наречеш българин” (Homo scribens – Пишещ човек)” на Студентското научно общество при СВУБИТ]. // *Издател* : Науч. сп. за кн. / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий” ; Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. (В. Търново), 2007, N 3-4, с. 2; **6. Стилиянов, Т.** Ничком пред извора ; *Епиграф*: *За да пиеш вода от извора, трябва да коленичиш* [: За състоялата се на 1.11.2008 г. в Нар. дворец на културата VI нац. науч. конференция с междунар. участие на СВУБИТ на тема „България в културното многообразие на Европа”.] // *За буквите – О писменехъ* (С.), N 30, май 2009, с. 2; **7. Трифонова, Г.** и др. [Четвърта] IV Студентска научна конференция и изложба „Информация – личност – знание” – „Information – person – knowledge” [на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. – 16.05.2008 г. – Ден на Отворените врати : Проспект на форума и предшествашата го Акад. церемония „Homo scribens”; Статистически анализ на представените докл.] / Г. Трифонова, Т. Стилиянов. // *Тр. на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. (С.)*, 2008, Т. 7, с. 579-583; **8. Стилиянов, Т.** Тържествена церемония, посветена на VI Национална научна конференция на СВУБИТ с международно участие „Кирилицата и европейската цивилизация” [, представена на 1.11.2008 г. в Нац. дворец на културата]. // *Издател* : Науч. сп. за кн. / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий” ; Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. (В. Търново), 2008, N 3-4, с. 29-32; **9. [Пелова, С.]** Фотосесия за Деня на народните будители [, представена от Студентското научно общество при СВУБИТ на 1.11.2008 г. в Нац. дворец на културата]. // *Специализирано* висше училище по библиотекознание и информационни технологии [: Дипляна]. – С., [2010], с. 3; **10.** Проф. д.п.н. Александра Куманова, Университет по библиотекознание и информационни технологии: На будните, а не на спящите помага правото: Квинтесенция на проблема за информационния код на българската духовност е осмислянето на изконния въпрос за българското изящно слово като израз на народния дух / Интервюто взе: Струмина, Светла. // *Учит. дело*, N 4 (362 484), 30 януари 2012, с. 1, 4, 8.

3. „И СЛОВТО СТАНА ПЛЪТ” (НОМО UNIVERSALIS – НОМО ЕССЕ) (ЧОВЕК УНИВЕРСАЛЕН – ТОВА Е ЧОВЕКЪТ):

3.1. „П Л Е Т Е Н И Е С Л О В Е С” (НОМО NARRANS):

Акад. интертекстуална аксиология към VI Студентска науч. конф. „Информация: универсалност и свобода – избор, достъп, прозрачност” – „Information: Universality and freedom – choice, access, transparency” (девиз: „*Vitam impendere vero*” – „*Да посветим живота си на истината*”) (21.05.2010 г.) (докл.: NN 461-536) и VIII Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2010 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”) / А. Куманова, Н. Василев ; Под ред. на: о. С. Пашов, Ив. Теофилов.

Трапезата на Словото – РАЗКАЗВАЩИЯТ ЧОВЕК: Св. Константин-Кирил Философ, Св.

патриарх Евтимий Търновски, Св. о. Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански, Любен Каравелов, Иван Вазов, Алеко Константинов, Елин Пелин, Йордан Йовков, Петко Ю. Тодоров, Николай Райнов, Димитър Талев, Димитър Димов

(Музикални фрагменти: *Великденски камбанен звън*, „Достойно ест” (Св. Йоан Кукузел), „Miserere” (Грегорио Алегри), *Каба-гайдите на България, българската народна песен*, „Притури се планината” (изпълнява: Стефка Съботнинова), „*Conquest of the paradise*” (Вангелис), Химн на Република България „*Горда Стара планина*”, Химн на Обединена Европа „*Alle Menschen werden Brüder*”, Студентски химн „*Gaudeamus igitur*”, Химн, посветен на 24 май, „*Върви, народе възродени*”)

Цит.: Св. Писание – Ветхия завет – Пс., Сир., Новия завет – Св. Евангелие – Мат. (Св. ап. Матей), Лук. (Св. Лука), Йоан (Св. ап. Йоана), 1 Кор. (Св. ап. Павел), Часослов, „Пространно житие на Св. Константин-Кирил Философ” („Беседа против триезичниците”) (Св. архиепископ Климент Охридски), „Пространно житие на Св. Иван Рилски”, „Житие на Св. Петка Търновска” (Св. патриарх Евтимий Търновски), „История славяноболгарская ...” (о. Паисий Хилендарски), „Кириакодромиун, сиреч Неделник” (Св. епископ Софроний Врачански), „Предговор към събраните съчинения от 1815 г.” (Йохан Волфганг Гьоте), „Маминото детенце” (Любен Каравелов), „Под игото” (Иван Вазов), „Секира и търнокоп” (Стоян Михайловски), „До Чикаго и назад” (Алеко Константинов), „Светите застъпници” (Елин Пелин), „Песента на колететата” (Йордан Йовков), „В южните земи” (Антон Страшимиров), „Идили” – „*Pieta*” (Петко Ю. Тодоров), „Къде е щастието” (Николай Райнов), „Железният светилник” (Димитър Талев), „Тютюн” (Димитър Димов), „Крадецът на праскови” (Емилиян Станев), „Мъжки времена” (Николай Хайтов), „Нежната спирала” (Йордан Радичков), „Будители – апостоли” (Александра Куманова), „Легенда за светлината”, ръкописа на „**ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ**” (Н. Василев).

Библиогр. информ.: VI Студентска науч. конф. „Информация: универсалност и свобода – избор, достъп, прозрачност” (21.05.2010 г.): Прогр. / СВУБИТ. – С., 2010, с. 1.; VIII Национална научна конференция с междунар. участие (1.11.2010 г.): „Обществото на знанието и хуманизма на XXI век”: Прогр. / УНИБИТ и др. – С., 2010, с. 1.

Отз.: 1. Куманова, А. Студентското научно общество : [За I-VI Студентски научни конференции на СВУБИТ и Том I-VI на Тр. на СНО при СВУБИТ]. // Библиотека (С.), 2010, N 4, с. 43-44. – Прил: Стратификация на изследванията на Студентското научно общество (СНО) на СВУБИТ по I-VI Студентски научни конференции (2005-2010 г.): Табл. 1; Систематизиран хронологично-азбучен библиографски списък на публикациите на студентите „TABULA GRATULATORUM” (I-VI TG) (2005-2010 г.), поместван в „Трудовете на СНО при СВУБИТ” (Т. I-VI): Табл.; 2. Стилиянов, Т. Интерактивно слово за заветите и настоящето [: VI Студентска науч. конф. и изложба на Студентското науч. о-во при СВУБИТ „Информация: универсалност и свобода – избор, достъп, прозрачност” („Information: universality and freedom – choice, access, transparency”). // Информ. бюл. на Центр. библ. на БАН, 2010, N 8, с. 17-18. – Публ. на фотогр. от Пленарното заседание на форума / М. Таланова; 3. [Стилиянов, Т.] Трапеза на духа [: VI Студентска науч. конф. и изложба на Студентското науч. о-во при СВУБИТ „Информация: универсалност и свобода – избор, достъп, прозрачност” („Information: universality and freedom – choice, access, transparency”) ; Акад. интертекстуална аксиология към VI Студентска науч. конф. ...]. // За буквите : Кирило-Методиевски вестник, N 33, ноември 2010, с. 2. Публ. на фотогр. от Пленарното заседание на форума / М. Таланова; 4. [Георгиев, Л.] УниБИТ отбеляза своята 60-годишнина с впечатляващ форум [: 1 ноември 2010 г. – Ден на народните будители – VII Нац. науч. конф. с межд. участие „Обществото на знанието и хуманизма на XXI век”. // Издател : Науч. сп. за кн. / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий” ; Унив. по библиотекознание и информ. технол. (В. Търново), 2010, N 4, с. 29; 5. Апостолова, Б. и др. Плетение словес [: 1 ноември 2010 г. – Ден на народните будители – VII Нац. науч. конф. с межд. участие „Обществото на знанието и хуманизма на XXI век”] / Б. Апостолова, Б. Николова. // За буквите : Кирило-

Методиевски вестник, N 34, май 2011, с. 2. – Публ. на фотогр. от Акад. церемония, въвеждаща към Пленарното заседание на форума / М. Таланова.

3.2. „СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ” (НОМО VERBI GRACILIS):

Акад. интертекстуална аксиология към V Студентска науч. конф. „Информация – ценности – общество” – „Information – values – society” (девиз: „*Licht, mehr Licht*” – „Светлина, повече светлина”) (22.05.2009 г.) (докл.: NN 375-460) и VII Нац. науч. конф. с междунар. участие (1.11.2009 г.: „България – кръстопът на култури и цивилизации”) /

А. Куманова, Н. Василев ; Под ред. на: о. С. Пашов, Ив. Теофилов.

Кръстният път – ЧОВЕКЪТ НА ИЗЯЩНОТО СЛОВО (поезията до Н. Вапцаров): Св. Константин-Кирил Философ, Св. архиепископ Методий, Св. архиепископ Климент Охридски, Черноризец Храбър, Св. о. Паисий Хилендарски, Любен Каравелов, Христо Ботев, Петко Р. Славейков, Иван Вазов, Пейо Яворов, Димчо Дебелянов, Гео Милев, Христо Смирненски, Никола Вапцаров

(Музикални фрагменти: *Великденски камбанен звън*, „*Casta Diva*” (Винченцо Белини), „*Stabat Mater*” (Джоакино Росини), *Каба-гайдите на България, българската народна песен*, „*Забляляло ми агънце*” (изпълнява: Борис Машалов), *Химн на Република България*, „*Горда Стара планина*”, *Химн на Обединена Европа*, „*Alle Menschen werden Brüder*”, *Студентски химн*, „*Gaudeamus igitur*”, *Химн, посветен на 24 май*, „*Върви, народе възродени*”)

Цит.: *Нов завет – Апрокос (Апракос)*, „Панонски легенди”, „Житие на Св. Св. Кирил и Методий” (Св. архиепископ Климент Охридски), „Азбучна молитва” (епископ Константин Преславски), „За буквите” (Черноризец Храбър), „История славяноболгарская ...” (о. Паисий Хилендарски), „Горски пътник” (Георги С. Раковски), „Хубава си, моя горо” (Любен Каравелов), „Татковино”, „Не пей ми се”, „Времето” (Петко Р. Славейков), „Новото гробище на Сливница” (Иван Вазов), „Сърце на сърцата” (Пенчо Славейков), „Хайдушки копнения” (Пейо Яворов), „Да се завърнеш в бащината къща...” (Димчо Дебелянов), „Септември” (Гео Милев), „Цветарка” (Христо Смирненски), „Вяра”, „Предсмъртно” (Никола Вапцаров), „Пиета (Sedes Sapientiae)” (А. Куманова), ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ”, „Словото” (Н. Василев).

Библиогр. информ.: V Студентска науч. конф. „Информация – ценности – общество” (22.05.2009 г.): Прогр. / СВУБИТ. – С., 2009, с. 1. ; VII Нац. науч. конф. с междунар. участие (1.11.2009 г.: „България – кръстопът на култури и цивилизации” : Прогр. / СВУБИТ и др. – С., 2009, с. 1.

Отз.: 1. [Ралева, А.] [Съобщение за предстоящите] Пета студентска научна конференция и изложба на Студентското научно общество при СВУБИТ на тема „Информация – ценности – общество”, СВУБИТ, зала „Гържествена”, 22 май 2009 г. и Седма национална научна конференция с междунар. участие на тема „България – кръстопът на култури и цивилизации”, Нац. дворец на културата, 1 ноември 2009 г. // *За буквите* : Кирило-Методиевски вестник, N 30, май 2009, с. 2; 2. **Трайков, П.** *Повече светлина!* : [Отзив за Петата студентска науч. конф. и изложба на СВУБИТ „Информация – ценности – общество”, 22.05.2009 г. и за Акад. постановка „Светна като слънце” (по думите на Св. Климент Охридски за Св. Константин-Кирил).] // *За буквите* : Кирило-Методиевски вестник, N 31, ноем. 2009, с. 2; 3. **Ден** на отворените врати – V Студентска научна конференция и изложба на СВУБИТ – 22 май 2009 г. [за Акад. интертекстуална аксиология „Светна като слънце” (Homo verbi gracilis)” и за Т. II на Тр. на Студентското науч.о-во] / Пламен Трайков и др. // *Издател* : Науч. сп. за кн. / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий” ; Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. (В. Търново), 2009, N 1-2, с. 70-71, с ил. – Други авт.: Мехмед Исмаил, Калина Велкова, Жулиета Желева; 4. **Вековен** кръстопът (VII нац. науч. конф. в Деня на нар. будители – 1.11.2009 г.) // *За буквите* : Кирило-Методиевски вестник, N 32, май 2010, с. 2;

5. Върбанова-Денчева, К. Денят на народните будители и съвременните измерения на будителството [За VII нац. науч. конф. с междунар. участие „България – кръстопът на култури и цивилизации“, организирана от СВУБИТ на 1.11.2009 г.] // *Издател* : Науч. сп. за кн. (В. Търново) / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий“ ; Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол., 2009, N 1-2, с. 48; **6. Николова, Б.** За будителите – с почитта на ораторията и с червени и бели рози. // *Издател* (В. Търново) : Науч. сп. за кн. / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий“ ; Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол., 2009, N 3-4, с. 66-67, с ил.; **7. [Върбанова-Денчева, К.]** Вековен кръстопът : Седма нац. науч. конф. с междунар. участие „България – кръстопът на култури и цивилизации“, организирана от СВУБИТ на 1.11.2009 г. в Деня на народните будители. // *За буквите* : Кирило-Методиевски вестник, N 32, май 2010, с. 2; **8. Апостолова, Б.** и др. Информация – личност – знание / Б. Апостолова, Б. Николова [За Т. IV на Трудовите на Студентското научно общество (С., 2009) с отг. ред. С. Денчев и главен ред. А. Куманова и интеракцията „Светна като слънце“ (Homo Verbi Gracilis)“]. // *Издател* : Науч. сп. за книгата, 2011, N 1-2, с. 70-72, с ил.

3.3. „ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ“ (Н О М О С А N T A N S) :

Акад. интертекстуална аксиология към VII Студентска науч. конф. „Информацията – фактор, мисия, истина“ – „The information – factor, mission, truth“ (девиз: „*Vivat, crescat, floreat*“ – „*Нека да живее, да расте, да процъфтява*“) (20.05.2011 г.) (докл.: NN 537-614) и IX Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2011 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век“) / А. Куманова, Н. Василев ; Под ред. на: о. С. Пашов, Ив. Теофилов.

Райската градина – ПЕЕЩИЯТ ЧОВЕК (поезията от Н. Вапцаров до днес): Николай Вапцаров, Николай Лилиев, Елисавета Багряна, Атанас Далчев, Иван Пейчев, Веселин Ханчев, Александър Геров, Александър Вутимски, Валери Петров, Блага Димитрова, Божидар Божилов, Павел Матев, Лиляна Стефанова, Пеньо Пенев, Петър Караангов, Иван Динков, Евтим Евтимов, Константин Павлов, Михаил Берберов, Христо Фотев, Владимир Башев, Любомир Левчев, Дамян Дамянов, Борис Христов, Маргарита Петкова

(Музикални фрагменти: *Великденски камбанен звън*, „*Достойно ест*“ (Св. Йован Кукузел), българската народна песен „*Отдавна ли си, моме, калугерица*“ (изпълнява: Пенка Павлова), „*Сътворението: Оратория*“ (Й. Хайдн), „*Ave Maria*“ (Фр. Шуберт), „*Реквием*“ (В. А. Моцарт), „*Симфония N 3. EROIKA*“ (Лудвиг ван Бетовен), „*Тристан и Изолда (Въведение)*“ (В. Р. Вагнер), „*Пер Гюнт (Песента на Солвейг)*“ (Едуард Григ), „*Музика на водата*“ (Г. Фр. Хендел), „*Огънат*“ (Мануел де Фая), „*Медитация*“ (Жюл Масне), Химн на Република България „*Горда Стара планина*“, Химн на Обединена Европа „*Alle Menschen werden Brüder*“, Студентски химн „*Gaudeamus igitur*“, Химн, посветен на 24 май, „*Върви, народе възродени*“)

Цит.: Св. евангелие от Матей (Мат.) и от Йована (Йоан.); *Първо послание на Св. апостол Павел до Коринтяни (1 Кор.)*; *Пространно житие на Св. Петка Търновска* (Св. Патриарх Евтимий Търновски) (ПЕТ) (XIV в.) („... от Патриарх Евтимий – житие и живот на нашата преподобна майка Параскева и как тя бе пренесена в преславния [наш] град Търново, написано от [кир] Евтимий, Патриарх Търновски“ – цит. по Стара българска литература. Житиенписни творби, С., 1986, с.191-202; стиховете на поетите: Николай Лилиев („*Съдбата те изпраща бледен...*“), Елисавета Багряна („*Амазонка*“), Атанас Далчев („*Съдба*“), Никола Вапцаров („*Процално*“), Иван Пейчев („*Ще се усмихнат сините воюи*“), Веселин Ханчев („*Под люляка*“), Александър Геров („*Гълъби*“), Александър Вутимски („*Стихотворения за синьото момче*“), Валери Петров („*Катастрофа пред гаража*“), Блага Димитрова („*Прегръдка*“), Божидар Божилов („*Миниатюра*“), Павел Матев („*Любов – магическа реалност...*“), Лиляна Стефанова („*Последна точка...*“), Пеньо Пенев („*Когато се наливаха основите*“), Петър Караангов („*Ключове*“), Иван Динков („*Жесток и просълзен...*“), Евтим Евтимов

(„За две ръце...”), Константин Павлов („Българо-вавилонско стихотворение”), Михаил Берберов („Ще те намеря...”), Христо Фотев („Колко си хубава!...”), Владимир Башев („Рисунка”), Любомир Левчев („Недопустимост”), Дамян Дамянов („Любов”), Борис Христов („Жената Мария”), Маргарита Петкова („Пунктуация”) (цит. по: Антология на българската любовна лирика / Съст. Божидар Божилов, Давид Овадия, Димитър Стефанов, Йордан Милев, С., 1976; „Пиета (Sedes Sapientiae)” (А. Куманова); Василев, Н. Критически диалози. – С., 1990; ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ” (Н. Василев); Словото – българска виртуална библиотека. // <www.slovo.bg>.

Библиогр. информ.: VII Студентска науч. конф. „Информацията – фактор, мисия, истина” (20.05.2011 г.): Прогр. / УниБИТ. – С., 2011, с. 1.; IX Нац. науч. конф. с междунар. участие (1.11.2011 г.: „Обществото на знанието и хуманизма на XXI век”: Прогр. / УниБИТ и др. – С., 2011, с. 1.

Отз.: 1. Апостолова, Б. и др. [VII] Седма студентска научна конференция и изложба на УНИБИТ [„Информацията – фактор, мисия, истина” („The information – factor, mission, truth”), 20.05.2011 г.] / Б. Апостолова, Б. Николова. // Информ. бюл. на Цент р. библ. на БАН, V, 2011, N 7 (53), с. 11-12; 2. Чобанов, А. VII Студентска научна конференция и изложба [„Информацията – фактор, мисия, истина” („The information – factor, mission, truth”) на Унив. по библиотекознание и информ. технол. – 20.05.2011 г.]. // Библиотека (С.), 2011, N 3, с. 18; 3. Стефанова, Л. Университет на бъдещето [Слово : За Академичната интеракция, която я предлага VII Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ – 20.05.2011 г.]. // Тр. на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 89-90; 4. Пенева, А. Информацията като съдба [Слово : За VII Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ – 20.05.2011 г. и Академичната интеракция, която я предлага]. // Тр. на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 101-102.

Рец.: Чобанов, А. Песен на песните : [Отзив за I-VII Студентски научни конф. (2005-2011 г.) в УниБИТ и по-специално – за VII-та конф., предшествана от Академична интертекстуална аксиология „Песен на песните”, дело на проф. А. Куманова и д-р Н. Василев; За Трудовете на Студентското научно общество, Т. I-VI (2008-2011 г.)]. // Издател : Науч. сп. за книгата, 2011, N 1-2, с. 45-51.

3. 4. „НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ” (НОМО PASSIONIS):

Акад. интертекстуална драматургична аксиология към VIII Студентска науч. конф. „Информация – комуникация – познание” – „Information – communication – knowledge” (девиз: „Мъдростта е омото на живота” – „Oculus vitae sapientiae”) (18.05.2012 г.) (докл.: NN 615-708) и X Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2012 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”) / А. Куманова, Н. Василев ; Под ред. на: о. С. Пашов, Ив. Теофилов.

Св. Стълба – СТРАСТНИЯТ ЧОВЕК : Диалози на авторите на изящното слово с персонажите им, олицетворяващи Любовта: 1. ПЕЙО ЯВОРОВ – ЛОРА; 2. ГЕО МИЛЕВ – ВЕЧНАТА ЖЕНА; 3. ХРИСТО СМИРНЕНСКИ – ЦВЕТАРКА; 4. НИКОЛА ВАПЦАРОВ – БОЙКА; 5. ЙОРДАН ЙОВКОВ – НОНА (Йосиф Давидов – Нона /Чифликът край границата!); 6. ДИМИТЪР ТАЛЕВ – КАТЕРИНА (Султана – Катерина; Лазар Глаушев – Рафаил Клиниче /Железният светилник!); 7. ДИМИТЪР ДИМОВ – ИРИНА (Борис Морев – Ирина /Тютюн!)

(Музикални фрагменти: Великденски камбанен звън, „Достойно ест” (Св. Йоан Кукузел), българската народна песен „Йовано, Йованке” (изпълнява: Иван Андонов), „Вардар: Пиеца” (Панчо Владигеров), „Miserere” (Грегорио Алегри), „Адажио в сол минор” (Томазо Албиниони), „Страсти по Матей” (Й. С. Бах), „Апасионата” (Людвиг ван Бетовен), „IV симфония. IV част” (Йоханес Брамс), „V симфония: Патетична” (П. И. Чайковски), „Картини от една изложба (Врата; Нощ на голия връх)” (М. П. Мусоргски), „Фантастична симфония (Танц на вещиците)” (Хектор Берлиоз), „Nesun

dorma” (Джакомо Пуччини), *Композиция от запис на космически звуци, записани от Американската космическа агенция NASA, Каба-гайди на България, Химн на Република България „Горда Стара планина”, Химн на Обединена Европа „Alle Menschen werden Brüder”, Студентски химн „Gaudeamus igitur”, Химн, посветен на 24 май, „Върви, народе възродени”)*

Цит.: Битие, Псалтир, Песен на Песните, Премъдрост Соломонова, Св. евангелие от Лука, Първо послание на Св. ап. Павла до Коринтяни, Св. епископ Климент Охридски. Молитва преди изповед, Св. епископ Константин Преславски. Азбучна молитва, Св. патриарх Евтимий Търновски. Житие на Св. Петка, Петко Р. Славейков. Изворът на белоногата, Иван Вазов. Тя, Христо Ботев. До моето първо либе, Пенчо П. Славейков. На нощта си ясен месец, Пейо Яворов. Аз не съм сам, Две души, На Лора, Гео Милев. Ад, Христо Смирненски. Цветарка, Никола Вапцаров. Прощално, Елисавета Багряна. Потамка, Дора Габе. Птици, Евтим Евтимов. За две ръце; ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ” (Н. Василев); „Виланел” (Шарл Лъоконт дьо Лил / прев. Н. В., А. К.); „Събрани – разделени” (А. Куманова).

Рец.: 1. Струмина, С. Студентска научна конференция се проведе в чест на 24 май [: За VIII Студентска науч. конф. и изложба на УНИБИТ „Информация – комуникация – познание” и интеракцията „Не живея, а горя” (Homo Passionis)” (18.05.2012 г.)]. // Учит. дело, N 21 (362 501), 28 май 2012, с. 3. – Публ. на фотогр. от Пленарното заседание на форума / Д. Бояджиев; 2. Струмина, С. и др. Светата стълба на духа на България [: За VIII Студентска науч. конф. и изложба на УНИБИТ „Информация – комуникация – познание” и интеракцията „Не живея, а горя” (Homo Passionis)” (18.05.2012 г.)] / С. Струмина, Т. Стилиянов. // Информ. бюл. на Център. библиот. на БАН, 2012, N 5 (63), с. 9. – Публ. на фотогр. от Пленарното заседание на форума / Д. Бояджиев; 3. Струмина, С. и др. Светата стълба на духа на България [: За VIII Студентска науч. конф. и изложба на УНИБИТ „Информация – комуникация – познание” и интеракцията „Не живея, а горя” (Homo Passionis)” (18.05.2012 г.)] / С. Струмина, Т. Стилиянов. // <<http://www.sno.unibit.bg>>. – 29.05.2012. – 10 с. с ил. – Публ. на визиите на кор. на томове I-VII на Тр. на СНО при УНИБИТ и кадри от Пленарното заседание на форума / Д. Бояджиев.

Отз.: 1. Проф. д.п.н. Александра Куманова, Университет по библиотекознание и информационни технологии: На будните, а не на спящите помага правото: Квинтесенция на проблема за информационния код на българската духовност е осмислянето на изконния въпрос за българското изящно слово като израз на народния дух / Интервюто взе: Светла Струмина. // Учит. дело, N 4 (362 484), 30 януари 2012, с. 1, 4, 8.

3. 5. „ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ” (НОМОЛУДЕНС) към IX Студентска научна конференция „Информация – наука – култура – изкуство” (17.05.2013 г.) и XI Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2013 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”): Дъгата – ИГРАЕЩИЯТ ЧОВЕК (Детската поезия): 1. Св. Константин-Кирил Философ; 2. Св. Патриарх Евтимий Търновски; 3. Св. о. Паисий Хилендарски; Петко Р. Славейков; 5. Елин Пелин; 6. Дора Габе; Никола Вапцаров.

(Музикални фрагменти: Св. Йоан Кукузел. *Достойно ест*; Грегорио Алегри. *Miserere*; Томазо Албиниони. *Адажио в сол минор*; Масне. *Медитация*; арията „Una Furtiva Lagrima” от операта на Гаетано Доницети „Еликсирът на любовта” в изпълнение на Лучано Павароти) подчертават свършените образци на универсалния модел за човешко поведение, отразени в посочените творби ... Българският информационен код в универсалния модел за човешко поведение е обозначен чрез изпълнение на ДЕТСКИТЕ ПЕСНИ („Хубава си, татковино”, „Мила Родино”, „Високи сини планини”, „Детство мое”, станали народни /записи на изпълнението на хор „Бодра смяна”, съхраняван в Златния фонд на Българското национално радио/)

Цит.: Св. Писание – Стария завет (Битие /9:13/) и Новия завет (Първо послание на Св. ап. Павел до Коринтяни /3:2; 14:20; 15:41/); Св. Константин Кирил-Философ – Проглас към Евангелието; Св. архиепископ Климент Охридски – Пространно житие на Константин-Кирил, Слово за Света Троица, Трипесници за Рождество Христово; Св. патриарх Евтимий Търновски – Пространно житие на Петка Търновска, Пространно житие на Филотея Темнишка; Св. о. Паисий Хилендарски

– *История славяноболгарская ...*; Иван Вазов – *Молитва, Песен за синчеца, Училище, Отечество любезно*; Петко Рачов Славейков – *Татковина*; Цветан Радославов – *Мила Родино*; Гео Милев – *As dir*; Никола Вапцаров – *Пролет, Не бойте се, деца, Стихотворения за деца*; Елин Пелин – *Пред дъжда*; Младен Исаев – *Високи, сини планини*; Дора Габе – *Унесено се възледах в небесата, Бетиха нощ*; Елисавета Багряна – *Потомка*; Веса Паспалеева – *Доволен*; Богомил Гудев – *Детство мое*; Николай Николов – *Месечко ясен*; Леда Милева – *Зайченцето бяло*; Георги Авгарски – *Деца*; Цецилий Стаций – *Другари*; Николай Василев – *Видение*; Александра Куманова – *В люлка небесно тъкана*; Александра Куманова, Николай Василев – *Дъгата*.

ФИНАЛ:

„ПОЧАКАЙ, СЛЪНЦЕ!“

ОЧАКВАЩИЯТ ЧОВЕК (НОМО ЕХСПЕТАНС)

27. Василев, Н. Информационен код на българското изаяно слово : Компаративистичен, когнитологичен и библиографски модел : Дис. тр. за получаване на научно-образователна степен „доктор“ по науч. специалност „Теория на науч. информ.“ / Науч. конс.: И. Паси, С. Денчев. – С., 2010. – 235 с. – Ръкоп. – Квинтесенция на **ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ**.

28. *От гр.: symbolon* – 1. при древните гърци – условен веществен опознавателен знак за членовете на определена обществена група, тайно общество и т.н.; 2. предмет, действие и др., служещо за условно обозначение на някакъв образ, понятие, идея; 3. художествен образ, възпроизвеждащ някаква идея; 4. условно обозначаване на някаква величина (графичен символ – знак на звук в азбука – например: **Н**[аэ] /първата кръстна буква в глаголицата и кирилицата/; **химически символ** – съкратено обозначаване на латинското название на химически елемент – например, Na – символ на натрия /лат.: Natrium/); 5. **символ на Вярата** – кратко изложение на основните положения на вероучението, основано на догматите на християнството; 6. *филос.: теория на символите* – същото, което е теорията на йероглифите (*гр.: hieroglyphoi* – свещени писма: 1. фигурни знаци, обозначаващи цели понятия /идеограма/ и думи /логограма/ или отделни срички и звуци на речта; назв. „йероглиф“ първоначално означава свещени, изсечени върху камък писма и се отнасяло преимуществено към египетските йероглифи; днес се използва въобще за обозначаването на такова писмо, в което идеограмите /произхождат на последните от рисунката може да бъде проследен/ се съчетават с фонетичните знаци; 2. трудно за разчитане писмо; 3. *филос.: теория на йероглифите* – теория на символите).

29. White, L. A. The evolution of culture. The development of civilization to the fall of Rome. – NY etc., 1959.

30. Шевалие, Ж. и др. Речник на символите : Митове, сънища, обичаи, ритуали, форми, фигури, цветове, числа и др. : [В 2 т.] / Ж. Шевалие, А. Геербрант ; Пер. с фр.; Ред. Б. Георгиев. – С. : ИК Петриков, 1995-1996.

Ориг. загл. Dictionnaire des symboles / J. Chevalier, A. Gheerbrant. – P., 1991.

Т. 1. А-Л. – 1995. – 671 с.

Съдържа: Височина (вертикалност) (с. 155) ; Игра (с. 410-415) ; Кръг (розетка) (с. 554-559) ; Лабиринт (с. 596-598).

Т. 2. М-Я. – 1996. – 636 с.

Съдържа: Огледало (с. 114-118) ; Пространство (с. 260-261).

31. Куманова, А. Введение в гуманитарную библиографию [CD-ROM] : Библиографовед. исслед. : Курс лекций по общ. библиографоведению : [Ч. I-II] / Гос. высш. инст. библиотековедения и информ. технологий (Болгария), С.-Петербург. гос. унив. культуры и искусств (Россия). – С. : Гутенберг, 2007. – [1358 с.] (42,1 MB). – Изт.: Загл. екран ; Етикет ; Обложка. – Системни изисквания: Windows 98/2000/XP ; CD устройство. – Дигитално изд.

Ч. I. *Философско-научоведческая картина гуманитарного знания* : Библиографовед. исслед. / [С.-Петерб. гос. акад. культуры и искусств (Россия) ; Рец.: А. В. Мамонтов, В. П. Леонов, Г. В. Головкин]. – СПб., 1995. – 252 с. : 24 сх., 3 табл. – Библиогр. 510 [250 нум. и 260 ненум.] назв.

1. изд. – СПб., 1995.

Ч. II. Библиографоведческая картина гуманитарной библиографии : Библиографовед. исслед. / Гос. высш. инст. библиотековедения и информ. технологий (Болгария); С.-Петерб. гос. унив. культуры и искусств (Россия) ; Рец.: А. В. Соколов, С. Г. Денчев. – С., 2005. – LXXIX, 417, DCIX с. : 3 граф. форми, 14 сх., 3 табл. – Библиогр. (1244 номер. и 865 неномер. назв. на 20 ез.) ; Показалци: системат.; предм.; ист.; геогр.; именен; на символите; на хуманит. измерения.

1. изд. – С., 2005. – Публ. и в: <<http://www.sno.unibit.bg>>.

Срв.: Куманова, А. Ризома на инфосферата : Морфология на библиографията (Генезис на световната универсална библиография) : Учебник по общо библиографознание : (Теория на библиогр. форма) / Предг., рец. С. Денчев ; Обща ред., дейкис Н. Василев ; Експертна ред. Н. Казански ; Библиогр. ред. М. Максимова ; Терминолог. ред. Д. Ралева ; Справочно-информ. ред. Ц. Найденова, А. Даскалов ; Рец.: А. Соколов, В. Леонов, И. Теофилов. – С. : За буквите – О писменехъ, 2012. – 1-442, I-CCCXLII, 443-534 с. : 350 ил., 59 сх., 22 репрод. – Списък на цит. лит.: 1440 ном. назв. – Табл. на термините и понятията, използвани от евро-американските специалисти през XVIII-XXI в. за диференциация на библиогр. явления, имащи отношение към формата на библиогр. информация: 1180 назв. на 20 ез. – Именен показалец ; Географски показалец ; Показалец на загл. ; Списък на съкращенията (Факлоноски ; IV). – Юбил. изд., посветено на 250-годишнината от написването на „История славяноболгарская ...” от Св. о. Пансий Хилендарски. – На бълг. ез. – Под печ.

Вж и: Куманова, А. Архитектоника на информационното пространство : Идеален план (Онтологическо изследване) / *Эпиграф: „Weh! Weh! / Du hast sie zerstört, / Die schöne Welt, / Mit mächtiger Faust, / Sie stürzt, sie zerfällt.”* – **J. W. Goethe.** – *Посв.: ДУХУ, ищущему и находящему архитектурническую целостность мира в каждом информационно-коммуникативном акте реальности и сознания, ДУХУ, обладающему судьбой быть представителем известного (материализирующего) момента общественного развития, ДУХУ, прочищающему семена истории.* – Шумен : Аксиос, 2005. – 38 с. : 5 сх.

Куманова, А. Архитектоника на информационното пространство : Идеален план (Онтологично изследване) / *Эпиграф: „Weh! Weh! / Du hast sie zerstört, / Die schöne Welt, / Mit mächtiger Faust, / Sie stürzt, sie zerfällt.”* – **J. W. Goethe.** – Шумен : Аксиос, [2005] 2006. – 40 с. : 5 сх.

32. **Лосев, А. Ф.** Естетитка. // *Философская энциклопедия* : Том 5. – М., 1970, с. 575.

33. **Българското** начало в европейската цивилизация (Към проблема за изключителните психологически основания, отразени в книжовната система, създадена от Св. Св. Константин-Кирил Философ и Методий) : Плен. докл. / *Эпиграф: „Не хората говорят „с език”, а езикът говори на хората и „с хората”.* – **М. Heidegger ; С. Денчев, А. Куманова, Н. Василев.** // [Седма] VII национална научна конференция с международно участие „България – кръстопът на култури и цивилизации”, 1.11.2009 г., София, Нац. дворец на културата. – С., 2010, с. 45-101: с ил. – *Разшир. публ.*

Вж и: Българското начало в европейската цивилизация : Онтология на иназицията (Из Плен. докл. на VII нац. науч. конф. с межд. участие „България – кръстопът на култури и цивилизации”, 1.11.2009 г., София) / **С. Денчев, А. Куманова, Н. Василев.** // *За буквите* : Кирило-Методиевски вестник, N 32, май 2010, с. 32. – *Редуц. публ.*

Българското начало в европейската цивилизация : Онтология на иназицията (Към някои психологически проблеми, свързани със създаването на глаголицата и кирилицата и делото на Св. Константин-Кирил Философ и св. архиепископ Методий) / **С. Денчев, А. Куманова, Н. Василев.** // *Издател* : Науч. сп. за кн. / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий” ; Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол., 2010, N 1-2-3, с. 4-13: с ил. – *Редуц. публ.*

Срв.: Денчев, С. и др. Графемите на кирилицата в естествената знакова класификация на писмото на Homo sapiens'a (Към аксиологичния въпрос за методологията на писмената ера) / *Эпиграф: „Слънцето не свети ли на всички”* – Св. Климент Охридски ; С. Денчев, А. Куманова. // [Шеста] VI национална научна конференция с международно участие „България в културното многообразие на Европа”, 1.11.2008 г., София, Нац. дворец на културата. – С., 2009, с. 111-118. – С рис на авт.

Денчев, С. и др. Графемы письма Homo sapiens'a (Естественная знаковая классификация человечества) : К аксиологическому вопросу методологии письменной эры / *Эпиграфы: „Мы уста пространства / И времени”*. – А. А. Тарковский ; *Мудрец не тот, кто различает, а тот, кто сопоставляет полосы света, откуда бы они не исходили ...*. – У. Эко ; *„Когда теряем познание о путях развития знания, мы теряем его полностью, целостность, теряем реальность.”*. – Н. Ярымов ; С. Денчев, А. Куманова. // *Ноосферное образование в евразийском пространстве* : I науч. конф. – Санкт-Петербург, 2-3 апреля 2009 г. / Смольн. унив. РАО. – СПб., 2009, с. 586-599. – Библиогр.: 19 неном. назв. в 35 ном. бел. – С рис. авт.

Проф. д.п.н. Александра Куманова

„БЯЛА СВЕТИНА”

LUX ALBA

ОРАТОРИЯ ЗА БЪЛГАРИЯ

**БОЖЕСТВЕН ФЛОРИЛЕГИУМ –
ИДИЛИЧЕН ТРИПТИХ**

ИНТЕРАКЦИЯ

ИНТРОДУКЦИЯ

„ЗВЕЗДИ ОБСИПЯТ СВОДА НЕБЕСЕН” ОГЛЕЖДАЩИЯТ СЕ ЧОВЕК (НОМО CIRCUMSPECTANS)

Тишина. Тъмнина ...

Сцената и залата са напълно затъмнени ...

Един лъч прорязва тъмнината. Източникът му е отгоре на сцената и във фокуса на проекцията му върху пода се появява малко дете с кавал в ръката си.

ДЕТЕТО СЕ ОГЛЕЖДА, ВСЛУШВАЙКИ СЕ ПО ВРЕМЕ НА ЦЯЛАТА СЦЕНА ...

*... Отдалече зазвучават –
ОЩЕ В ТЪМНИНАТА – звуците
на химна на Република България
„Мила Родино” (по текст на Цветан
Радославов)...*

*Залата и сцената се
осветяват в синьо, което става все
по-интензивно и пречистено...*

*... В края на песента, която
звучи все по-засилващо се, и на
сцената, и в залата е абсолютно
светло ...*

МИЛА РОДИНО

**„Горда Стара планина,
до ней Дунава синей,
слънце Тракия огрява,
над Пирина пламеней.**

**Мила Родино,
ти си земен рай,
твойта хубост, твойта прелест,
ах, те нямат край.**

**Паднаха борци безчет
за народа наш любим,
майко, дай ни мъжка сила
пътя им да продължим.**

**Мила Родино,
ти си земен рай,
твойта хубост, твойта прелест,
ах, те нямат край.” (ЦР.МР)**

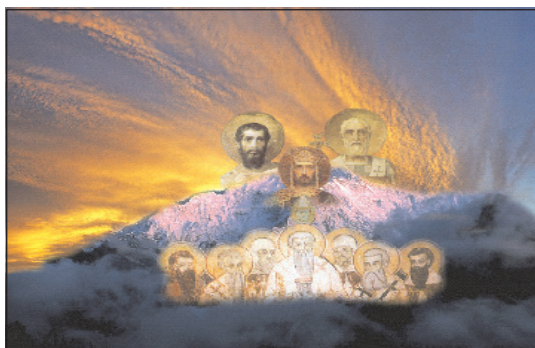
III СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА

**„ОТ ИНФОРМАЦИЯ КЪМ ЗНАНИЕ”
(„FROM INFORMATION TO KNOWLEDGE”)**

**УНИБИТ,
Зала „Тържествена”, 18 май 2007 г., 10:00 ч.**

„В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО”

*Срв.: Том II на Трудове на
Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и
информационни технологии. – София,
2008, с. 503-520.*

НОМО LEGENS

АКАДЕМИЧНО СВЕТО ИНТЕРТЕКСТУАЛНО ПРЕДСТАВЛЕНИЕ

(В четири фрагмента и три сцени)

Посвещава се
на националния празник на българската просвета и култура
и на славянската писменост – 24 май
и на присъединяването на България към Европейския съюз

Легенда към текста

- Поява на участниците пред публиката; промяна в местоположението им на сценичната площадка
 - Символизиращи България студенти, облечени в национални носии
 - Говорещ хор на Учениците – Библиотекари
- ! Електронна визуализация – пореден кадър на мониторите (NN 1-33)

Действащи лица и изпълнители

- Папа Адриан II (• ПА) – Росен Петров
- Св. княз Борис I Покръстител (• КБ) – Васил Тодоров
- Св. Константин-Кирил Философ (• ККФ) – Иво Георгиев
 - Св. архиепископ Методий (• М) – Мирослав Драков
- Св. архиепископ Климент Охридски (• К) – Юлий Врайков
 - Св. Наум (• Н) – Митко Луканов
 - Св. Сава (• С) – Мирослав Георгиев
 - Св. Горазд (• Г) – Иван Петров
 - Св. Ангеларий (• А) – Георги Чончев
- Говорещ хор на Учениците – Библиотекари (••• ГХУБ) –
 - Четец – Библиотекар (• ЧБ) – Виолета Меродийска

Костюми

български национални носии от всички краища на България;
бяла рокля от тържествения градски костюм на България
(за четеца);

студентските тоги на СВУБИТ

(с червени краища – за възпъльщавания образа на Св. княз Борис I Покръстител;

жълти – за Папа Адриан II;

зелени – за Св. Седмочисленици;

сини – за говорещия хор

/символизиращи кораба на духа на България/)

• [Великденски камбанен звън]

• [ЧБ] *При четенето на настоящия текст, с който ще се предшества **символното представление**, при всяко първо споменаване на **историческите персонажи** участниците в него ще заемат местата си пред нас – на образувания чрез делото им **реален – историко-културен и символен – светлинен – коридор – интелектуално трасе в инфосферата на човечеството – магистрала на славянската култура.***

*По време на **четенето и представлението** – паралелно на екраните и мониторите в залата, разположени пред нас, ще се експонират изображения на икони и фрески, картини и скулптури на историческите личности.*

*В 33 кадъра е синтезирана историята на визуализацията на **делото на Св. Св. Кирил и Методий – патрони на Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост – 24 май, провъзгласени от папа Йоан-Павел II за съпокровители на Европа.***

*С експонирането на избраните кадри ще се допълни виденият вече от нас тук визуализиращ фрагмент, непосредствено предшестващ началото на **представлението.***

[ФРАГМЕНТИ]

ФРАГМЕНТ I: ПРИЗНАВАНЕ НА БЪЛГАРИЯ В ЕВРОПА. КРЪЩЕНИЕ НА БЪЛГАРИТЕ (СИМВОЛНО ВСТЪПЛЕНИЕ)

Създаването на българската държава през 681 г. – след разпадането на Велика България – земите от днешните градове Шумен и Преслав до Черно море и от Стара планина до областите между реките Серет, Прут и Днестър от нейния основател и пръв хан – син на хан Кубрат – хан Аспарух е [! N 1] признаването на България в Европа.

Покръстването на българите – приемането на християнството за официална държавна религия през 864 г. при управлението на (●) княз Борис I [! N 13] – виден български държавник и политик, дипломат, изградил българската държавност [! N 2] и Църква [! N 3], сменил сам багреницата с влашеница [! N 4].

Християнството е възприето от Византия (съгласно договора от 863 г.) и допринася за:

- подобряване на международното положение на България;
- формиране на (●●) българската народност;
- приобщаване към християнската европейска култура.

Делото на княз Борис I получава аналог в културната история на България за укрепването на българската държава, Църква и просвета през XIX в. – екзарх Йосиф.

ФРАГМЕНТ II: КИРИЛИЦАТА – АЗБУКА ПОД СЛЪНЦЕТО. (ПИСМО НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК)

Славянският просветител (●) Св. Константин-Кирил Философ, подпомогнат от своя брат архиепископ (●) Св. Методий [! N 5], **създава славянската азбука**; двамата поставят **основите на славянската и българската литература** [! N 6], появила се като нова по отношение на [! N 7] гръцката и [! N 8] латинската [! N 9].

Главни източници [! N 10] за живота и делото на солунските братя са *„Италианска легенда“*, *„Пространно житие на Кирил“* и *„Пространно житие на Методий“*.

Св. Константин-Кирил [! N 11], както и брат му Св. Методий [! N 12], учи в Магнаурската школа в Цариград, на чиято библиотека става и библиотекар.

Св. Константин-Кирил отлично познава философията и граматиката. Блестящ теолог, умел дипломат, той е и учен-лингвист, и археолог – **ерудит на своето време**.

И двете **старобългарски азбуки** [! N 11] – глаголицата и кирилицата [! N 7] – са първообраз на азбуката, с която си служат днес **българи, сърби, руси, украинци, белоруси...**

Сътворението на азбуката се отнася към **855 г.** по Александрийското летоброене – **863 г.** по Цариградското летоброене.

Покръстването [! N 13] **на българите през 864 г.** [! N 14] създава нужда от превод от гръцки език на старобългарски език на богослужебните книги.

Още през **863 г.** [!N 24] Св. Св. Кирил и Методий отиват във **Велика Моравия** с мисия по молба на княз Ростислав. На връщане [!N 15] солунските братя минават през Панония, където въвеждат славянските богослужебни книги и обучават **50 ученици**.

На църковен събор във **Венеция** [!N 24] Св. Константин-Кирил Философ защитава правото на всеки народ на писменост и богослужение на своя език.

Основни трудове: [! N 11] *„Беседа против триезичниците“*, *„Слово за правата вяра“*, *„Прения против юдеите“...*

Поканени от (•) папа Адриан II, солунските братя с откритите от Св. Кирил мощи на папа Св. Климент Римски [! N 16] пристигат в Рим в края на 867 г.

В Рим [! N 17] папа Адриан II утвърждава славянските богослужебни книги и литургия на славянски език; ръкополага славяни за свещеници и дякони.

ФРАГМЕНТ III: (•) АПОСТОЛИТЕ (ХРИСТОС [! N 23] СРЕД КНИЖНИЦИТЕ [! N 22])

В началото на 868 г. Св. Константин-Кирил Философ [! N 11] се разболява, приема монашеството и името Кирил, умира. Погребан е в базиликата „Сан Клементе“ в Рим. Канонизиран е.

Папата-славянин Йоан-Павел II, посетил България – исторически акт на реализиране на идеята за единение на света, чиято пета годишнина отбелязваме в тези дни, възхвалява [!N 15] с Апостолическото писмо „*Egregiae virtutis*” (от 31.XII.1980 г.) и енцикликата „*Slavorum Apostoli*” (от 2.VI.1985 г.) просветителското и Апостолското дело на солунските братя, отдавайки им заслужена почит, провъзгласявайки ги за вечни времена за небесни съпокровители на Европа, с което България се нарежда, наравно с всички останали европейски народи, в челните редици на носителите на европейската култура, разпространила в славянския свят създадената от Св. Св. Кирил и Методий азбука.

Делото на славянските първоучители достига най-голям разцвет в България, продължено от техните ученици – [!N 18] (•) Св. Климент, [!N 19] (•) Св. Наум, [!N 20] (•) Св. Сава, (•) Св. Горазд, (•) Св. Ангеларий.

През 885 г. (след смъртта на Св. Методий) (•) [!N 22] учениците на

солунските братя идват в България, където са приети от княз Борис I [!N 30].

Иконописната и литературната традиция фиксира учителите и учениците [!N 21] като С е д м о ч и с л е н и ц и. Често те се изобразяват и като К н и ж н и ц и т е [!N 22], сред които е самият [!N 23] Христос.

Фрагмент IV: ДОСТОЙНО ЕСТ (КУЛТУРНАТА КАРТА НА ЕВРОПА)

Моравската мисия на солунските братя от 863 г., обозначила **Моравската легенда** [!N 24] на културната карта на Европа, вписва **Картите на Първото българско царство (681-1018 г.)** [!N 25] и **Второто българско царство (1187-1396 г.)** [!N 26] в културния свят на културно обединена Европа [!N 27].

Създаденото през 1888 г. първо **Висше училище в София**, преименувано през 1904 г., – *днес*: **Софийски университет „Св. Климент Охридски“** [!N 29], е плод на интелектуалния подем на възстановеното **Трето българско царство (1879-1946 г.)**.

Университетът избира за свой патрон прославили се чрез създадената от него школа – **Охридската школа – Св. Климент** [!N 28], участвал в Тържественото преподаване на литургичните книги, преведени от Св. Св. Кирил и Методий, на княз Борис I [!N 30].

Охридската [!N 31] и **Преславската книжовни школи** стават образци за културния свят от общославянско и общоевропейско значение на духовна – знаниева приемственост, пренесени във времето на трите български царства.

Тези школи отварят пътя на славянската литература и при сина на княз **Борис I –** [!N 32] **цар Симеон I** (сам възпитаник – подобно на Св. Св. Кирил и Методий – на Магнаурската школа), когато България осветява Европа и света със Златния век на българската култура [!N 33] – **Черноризец Храбър, Константин Преславски, Йоан Екзарх...**

Търновската книжовна школа (1371-1393 г.), оглавявана от патриарх **Евтимий Търновски (Киприан, Григорий Цамблак, Константин Костенечки...)**, разпръсква светлината на литературата за целия славянски и европейски свят.

На 885 страница от **Договора** относно присъединяването на Република България към **Европейския съюз – културен интертекстуален аналог на ХХI в. на 885 г.**, когато [!N 30] **Кирило-Методиевите ученици** застават пред княз **Борис I**, – е записано:

„С проникването на българския език като автентичен език на Договорите, а също и като официален и работен език, който се използва от

институциите на Европейския съюз, кирилицата се превръща в една от трите азбуки, които ще се използват официално в Европейския съюз. Тази съществена част от културното наследство на Европа представлява особен български принос към езиковото и културното многообразие на Съюза.”

В съвременния културно-цивилизационен процес на планетата авторитетът на Кирило-Методиевото дело е международен.

„Ето, това е Европа!” (КС).

Защото „исторически, културата е въплътен израз на националната идентичност; тя формира душата на един народ, която се идентифицира с определени ценности, намира израз в конкретни символи и общува чрез собствени знаци” (Й-III).

СЦЕНИ

В Академичното свето представление „В начало беше Словото” в духа на съвременните интертекстуални четения и в съответствие с девиза на конференцията – „*E pluribus unum*” („*От многото единото*”) е пресъздаден духът на диалозите:

- Св. Св. Кирил и Методий – папа Адриан II (сцена I);
- Св. Св. Кирил и Методий – Учениците (сцена II);
- Кирило-Методиевите ученици – княз Борис I (сцена III).

За основа на тези диалози е взета историографската традиция на смисъла на Кирило-Методиевото дело.

Репликите – чрез метода на цитирането – са подбрани, освен от цитираните вече тук текстове, и от: *Новия завет – Деяния на светите апостоли, Първо послание на Св. ап. Павел до Коринтяни, Второ послание на Св. ап. Павел до Коринтяни, Първо послание на Св. ап. Павел до Солуняни, Първо послание на Св. ап. Павел до Тимотея, Послание на Св. ап.*

Павел до Евреите, Откровение на Св. Йоана Богослова, Псалтира, „Панонски легенди“ (Климент Охридски) (КО), „За буквите“ (Черноризец Храбър) (ЧХ), „Була до княз Светополк“ (папа Йоан VIII, юни 880 г.) (ЙVIII), „Европа трябва да се върне към християнските си корени“ (папа Йоан-Павел II, 23 май 2002 г.) (Й-ПП), ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ“ (Николай Василев) (НВ).

Използвани са и репликите на :

- **Карл Сейгън (КС)**, изречена при изстрелването през 1977 г. на американските космически сонди „Вояджър-1“ и „Вояджър-2“ с послание към вселената от земните жители – **българската народна песен „Дельо Войвода“**, изпята от **Валя Балканска**, и
- **Джон Атанасов (ДА)**, възникнала в разговор в Монровия, 1980 г.

Отделните диалози-сцени са естествено обозначени с обобщения на **Говорещия хор на Учениците – Библиотекари (•••)**.

Придържането към природата на интертекстуалния феномен, фиксиран и чрез второто заглавие на символното представление – **„Номо legends“ („Четящ човек“)** – намира израз и в решението репликите да се представят под формата на четене.

В диалозите-сцени – вместо богослужебни книги – се представят:

- **паметната книга – дар от Студентското научно общество на Училището на неговия Ректор, съдържаща:**
 - - **копия от 52 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите за периода след предходната – миналогодишната – Студентска научна конференция;**
 - - **образци от подготвените нови изследвания на студентите, които ще бъдат представени на настоящия форум;**
 - **библиографски указател във вид на свитък, отразяващ публикуваните изследвания.**

Студенти, облечени в български национални носии (••), предоставени специално за Академичното представление от Министерството на културата, символно обозначават България и нейния народ – нейното историческо и съвременно Възраждане.

Софийската и панагюрските носии са избрани в знак на почит

към мисията на **Апостола на Българската свобода – Васил Левски**, прекрачил прага от историята към безсмъртието в панагюрска носия на 19 февруари 1873 г.

Сценографията и изработките за нея от ковано желязо – специално изработени за самото Академично представление – свещник и лаврово дърво, намиращо се в подножието на трибуната на конференцията, – са дело на **студента Иван Петров**.

Представяните Power point’и са създадени от студентките **Надя Владимирова** и **Мелания Йосифова**.

Съвпадението на деня на днешната конференция с Деня на музеите е поводът в експозиционните решения на Залата да намерят място дванадесет платна на художника **Евгени Велев**, който е сред нас.

Композицията ще бъде финализирана със специално подготвен за нея аранжимент на цигулка за солово изпълнение на цигуларката **Румяна Мария Лиркова**, в чиято интерпретация ще прозвучи знаменитото произведение на **В. А. Моцарт**
„*Ave verum corpus Dei*” – знак за безсмъртния смисъл на индивидуалното усилие да съграждаш.

СЦЕНА I: СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ – ПАПА АДРИАН II

- [Добри Христов. Достойно ест]
- ККФ - Ваше Светейшество! [!N 16]

„В начало беше Словото”
[!N 12] (Йоан. 1:1)

„<...> и Мене познавате,
и откъде съм знаете” (Йоан. 7:28)

„<...> като получих помощ
от Бога <...>” (Деян. 26:22)

„<...> душата ми величае
Господа” (Лук. 1:46)

- ПА - „Мъже братя и отци!” [!N 16] (Деян. 2:29)
„Духът е, който животвори” [!N 15] (Йоан. 6:63)
- ККФ - „Нито човешка слава дирехме – било от вас, било от други” (1 Сол. 26:6)
„Защото ония, които веднаж са се просветили,
вкусали са от небесния дар,
станали са причастници на Светаго Духа
и, като са вкусили от добрата реч Божия
и от силите на бъдещия век” (Евр. 6:4-5)
- ПА - „Блажен е оня, който чете, [!N 17]
и ония, които слушат думите на пророчеството
и пазят писаното в него;
защото времето е близко.” (Откр. 1:3)
- ККФ - „И у всички народи първом трябва да се проповядва Евангелието” [!N 11]
(Марк. 13:10)
„<...> може ли някой да възпре да се кръстят с вода тия,
които приеха Дух Светий, както и ние?” (Деян. 26:22)
„Бог не изпраща ли дъжд еднакво за всички?
Също тъй и слънцето не свети ли на всички?
И не дишаме ли еднакво всички въздух?” (КО)
- ПА - „Никой да не презира младостта ти, [!N 17]
но бъди образец за верните в слово,
поведение, любов, дух, вяра и чистота.” (1 Тим. 4:12)

„И всеки език да изповядва,
че Иисус Христос е Господ за слава на Бога Отца.” (Пс.)

- ККФ - „Вятърът духа, дето иска, [!N 11]
и гласа му чуваш, но не знаеш,
отде иде и накъде отива” (Йоан. 3:8)

„Помогни ми, Господи, да помогна на слепите да прогледнат.” (НВ)

- ПА - „На славянски език да се пеят меси, да се чете Евангелие или [!N 17]
божествено чтение от Стария и Новия завет, добре преведено и
изтълкувано, или да се изпълняват всички останали обреди,
понеже Онзи, който е създал трите главни езици, сиреч еврейския,
гръцкия и латинския, Той е създал и всички останали езици за Своя
слава.” (ЙVIII)

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

- ГХУБ - Амин. [!N 15]

„<...> пригответе пътя на Господа, [!N 22]
прави правете пътеката Му;
всеки дол ще се изпълни,
и всяка планина и рътлина ще се снишат,
кривините ще се изправят
и неравните пътища ще станат гладки <...>” (Лук. 3:4-5)

СЦЕНА II: СВ. СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ – УЧЕНИЦИТЕ

- [Йоан Кукузел. Литургия]

- ККФ - Възлюблени! [!N 15]

„В начало беше Словото” (Йоан. 1:1)

„Дух Господен е върху Мене;
затова Ме помаза да благовестя” (Лук. 4:18)

„Истина, истина ви казвам:
който спаси словото Ми,
няма да види смърт вовеки.” (Йоан. 8:51)

- К - „Учителю, погледни, [!N 18]
какви камъни
и какви здания!” (Марк. 13:1)

- ККФ - „<...> ако вие пребъдете в словото Ми, [!N 11]
наистина сте мои ученици,
и ще познаете истината,
и истината ще ви направи свободни” (Йоан. 8:32)

- К [!N 20]

- Н

- С

- Г

- А

- ГХУБ - „<...> ние сме” (Йоан. 8:33)

- ККФ - „Внимавай на себе си и на учението; [!N 11]
постоянствуй в тия неща,
защото, като постъпваш тъй,
и себе си ще спасиш,
и ония, които те слушат.” (1 Тим. 4:16)
- К [!N 21]
- Н
- С
- Г
- А
- ГХУБ-„Вие сами знаете, братя,
че идването ни при вас
не беше напразно” (1 Сол. 2:1)
- ККФ [!N 15]
- М - „Знаем, възлюблени братя,
за вашето от Бога избиране,
защото нашето благовестие
беше към вас не само със слово,
но и със сила и с Духа Светаго,
и с голяма увереност:
сами знаете какви бяхме
за вас помежду ви.” (1 Сол. 1:4-5)
- ККФ - „Помогни ми, Господи, да помогна на слепите да прогледнат.” (НВ)
- К [!N 23]
- Н
- С
- Г
- А - „днес се изпълни това писание,
което чухте” (Лук. 4:21)
- ГХУБ-„Апостолите, изпълнени от Светия Дух, [!N 21]
за великите Божии дела” (Пс.)

СЦЕНА III: КИРИЛО-МЕТОДИЕВИТЕ УЧЕНИЦИ – КНЯЗ БОРИС I

- [Българската песен „Дельо Войвода”, изпята от Валя Балканска]
- К - Повелителю! [!N 18]
- ККФ [!N 29]
- М
- К
- Н
- С
- Г
- А - „В начало беше Словото” (Йоан. 1:1)
- Н - „И Словото стана плът, [!N 19]
и живя между нас,
пълно с благодат и истина” (Йоан. 1:14)
- КБ - „<...> то нека бъде знайно на всички вас [!N 13]
и на целия народ <...>” (Деян. 4:10)
- К - „Навярно у мен се е вселил духът на Кирил и Методий” [!N 11] (ДА)
- КБ - „<...> хлябът, който слиза от небето, [!N 13]
е такъв, че който яде от него,
не ще умре.” (Йоан. 6:50)
- С - „Ако запиташ гръцките книжовници, [!N 20]
като речеш:
„Кой Ви е създал буквите
или превел книгите,
или в кое време?”,
то рядко измежду тях знаят.
Обаче ако запиташ
славянските азбукарчета,
като речеш:
„Кой Ви е създал азбуката,
или превел книгите?”,
всички знаят
и в отговор ще рекат:

- ГХУБ - „Св. Константин Философ, наречен Кирил <...>” (ЧХ)
- КБ - „<...> жетвата голяма, [!N 14]
а работниците малко” (Лук. 10:2)
- Г - „За повярвалите езичници ние писахме” [!N 22] (Деян. 21:20)
- КБ - „<...> виждам, мъже, че плаването ще бъде с беди [!N 21]
и с голяма щета не само за товара и за кораба,
но и за живота ни.” (Деян. 27:10)
- А - „И аз, братя, като дойдох при вас, дойдох да ви явя Божието [!N 22]
свидетелство” (1 Кор. 2:1)
- КБ - „<...> аз ви кръстих с вода, [!N 23]
а Той ще ви кръсти с Дух Светий” (Марк. 13:10)
- Приемам! [!N 13]
- К - „Помогни ми, Господи, да помогна на слепите да прогледнат.” (НВ)
- ГХУБ- „Възхваляйте Господа [!N 22]
всички народи
и всички хора Го почитайте” (Пс.)
- „Вие сте нашето писмо,
написано в сърцата ни,
което узнават и четат
всички човечи” (2 Кор. 3:2)

• [Шествие с книжнината на Студентското научно общество към трибуната на конференцията под съпровода на цигулка]

- Gaudeamus igitur
- Върви, народе възродени
- Добри Христов. Достойно ест
- Многая лета
- Химн на Обединена Европа

Визуализация

- [! N 1] Хан Аспарух
- [! N 2] Св. княз Борис I – с държавнически регалии
- [! N 3] Покръстване
- [! N 4] Св. княз Борис I – монашески портрет
- [! N 5] Св. Св. Кирил и Методий
- [! N 6] Симеонов изборник
- [! N 7] глаголица – кирилица
- [! N 8] гръцка азбука
- [! N 9] латинска азбука
- [! N 10] „Италианска легенда” – „Пространно житие на Кирил” – „Пространно житие на Методий”
- [! N 11] Св. Константин-Кирил
- [! N 12] Св. Методий
- [! N 13] Св. княз Борис I – Покръстване
- [! N 14] Покръстване
- [! N 15] Св. Св. Кирил и Методий
- [! N 16] папа Адриан II
- [! N 17] папа Адриан II посреща в Рим откритите от Св. Кирил мощи на папа Св. Климент Римски
- [! N 18] Св. Климент
- [! N 19] Св. Наум
- [! N 20] Св. Сава – Св. Горазд – Св. Ангеларий
- [! N 21] Св. Седмочисленици
- [! N 22] Христос сред книжниците (общ план) – Св. Седмочисленици
- [! N 23] Христос сред книжниците (Христос в близък план)
- [! N 24] карта на Великоморавската мисия – средновековен образец

IV СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА

**„ИНФОРМАЦИЯ – ЛИЧНОСТ – ЗНАНИЕ”
(„INFORMATION – PERSON – KNOWLEDGE”)**

**УНИБИТ,
Спортна зала, 16 май 2008 г., 10:00 ч.**

**„ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН”
НОМО SCRIBENS**

*Срв.: Том II на Трудове на
Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и
информационни технологии. – София,
2008, с. 521-542.*

АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА ЕПИФАНИЯ

(В два фрагмента и една сцена)

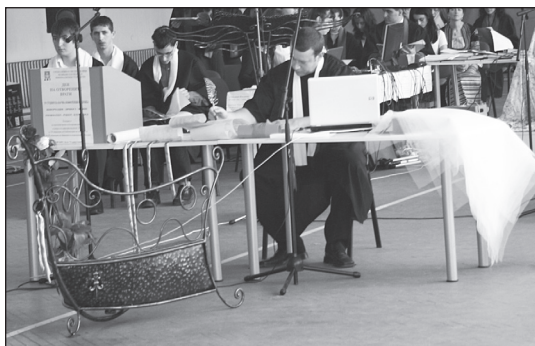
*Посвещава се
на националния празник на българската просвета и култура
и на славянската писменост – 24 май,
на 130-годишнината от Освобождението от османско иго
и на 100-годишнината от обявяването на независимостта на България*

Легенда към текста

- Поява на участниците пред публиката; промяна в местоположението им на сценичната площадка
- Студенти – облечени в национални носии, – символизиращи България
- Говорещ хор на Студентите – Личностите на България (+ криле)
- ! Електронна визуализация – пореден кадър на мониторите (NN 1-42)
- * Музикално оформление {NN 1-24}
- & „идея – реактив”

Действащи лица и изпълнители

- Отец Паисий Хилендарски (• О.ПХ) – Георги Христов
 - Хан Аспарух (• Х.А) – Теодор Иванов
 - Хан Крум (• Х.К) – Тервел Стилианов
- Св. Константин-Кирил Философ (• ККФ) – Светлозар Стоичков
 - Св. архиепископ Методий (• А.М) – Калин Вълчев
 - Св. княз Борис I Покръстител (• К.Б) – Ивайло Дечев

- Цар Симеон Велики (• Ц.С) – Михаил Аризанов
- Св. Патриарх Евтимий Търновски (• П.ЕТ) – Стилиян Стоименов
 - Георги Стойков Раковски (• ГСР) – Станислав Станков
 - Васил Левски (• ВЛ) – Ясен Велинов
 - Христо Ботев (• ХБ) – Антон Любенов
 - Екзарх Йосиф I (• Е.Й) – Борис Стойнов
- Райна Княгиня (• РК) – Виолета Иванова, Калина Милева (знамето)
 - Четец (• Ч) – Денислава Цветкова
- Говорещ хор на Студентите – Личностите на България (••• ГХСЛБ)

Индивидуалните реплики на участниците в ••• ГХСЛБ персонално са посочени в текста –

Ралица Кавъркова, Анелия Шопова, Гергана Йорданова, Ирена Трифонова, Ивелина Йовкова, Евелина Миленкова, Александрина Христова, Калина Милева

Костюми

български национални носии от всички краища на България;
бели рокли от тържествения градски костюм на България
 (за четеца и възплъщаващата образа на Райна Княгиня студентка,
 сваляща след всяка реплика – завет на исторически персонаж
 по едно от покривалата (•) от бял тюл,
 забулващи ръкописа, над който е вгълбен водещият персонаж);
студентските тоги на СВУБИТ
 (с бели краища – за духовниците;
червени – за владетелите,
зелени – за революционерите
 /символизиращи българския триколюор/;
сини – за говорещия хор
 /символизиращи кораба на духа на България/)

* {N 1} • [Великденски камбанен звън]

! 1 {!} • [„Хубава си, моя горо”]

• [Ч] При четенето на настоящия текст, с който ще се предшества академичното символно представление, при всяко първо споменаване на историческите персонажи участниците в него ще заемат местата си пред нас – на образуванието чрез делото им **реални (исторически и културни) и мислими семиотични редове, символизиращи живата историческа памет за интелектуалното въздигане и отстояване земите и духа на България във времето и пространството.**

По време на четенето и представлението – паралелно на екрана и на мониторите – ще се експонират изображения на икони и фрески, картини и скулптури, фотографии и други документални материали за историческите личности, олицетворяващи **кораба на българския дух.**

В 143 кадъра е синтезирана историята на визуализацията на знаменателните събития, обозначени чрез **появяващите се личности в историята – епифания на България, жертвено-благородно положили себе си за нейното пребъждане.**

**Личностите на България – обозначаващи славния кораб на нейния дух.
(... ГХСЛБ заема местата си пред публиката, изправен)**

С експонирането на подобрите кадри ще се допълни виденият вече от нас тук визуализиращ фрагмент, непосредствено предшестващ началото на форума.

[ФРАГМЕНТИ]

[!] ФРАГМЕНТ I: СЛАВЕН КОРАБ НА БЪЛГАРСКИЯ ДУХ (РАЦИОНАЛНО-СИМВОЛНО ВСТЪПЛЕНИЕ)

С настоящото тържествено оповестяване на Деня на народните будители [!] отдаваме почит и на две знаменателни събития в националното ни самосъзнание – 130 години от Освобождението на България от османско иго [! N 2] и 100 години от обявяването на независимостта на България [! N 3].

... Дълъг, много дълъг е пътят, който изминаваме, за да извоюваме националната независимост на България [! N 4]...

Борбата против чуждите

поборители започва **от момента** на завладяването на България от османските нашественици [! N 5].

Първата по-значителна изява на българската съпротива е **хайдутството** [! N 6], което възниква още в началото на XV в. и не изчезва до дните на самата Освободителна война от 1877-1878 г.

Друга ярка изява на тази борба са поредицата от **бунтове** [! N 7], **завери** [! N 8], **въстания** [! N 9].

Борбата за независимост на България не е стихийна. [! N 10]

Тази борба има своите **вдъхновители и организатори, въздигнали чрез личността и делото си духа на България.** [!]

Това са личности-мисионери! [!]

Това е блясъкът на България! Епифания на България! [!]

(... ГХСЛБ) Епифания на България! (*Четецът се оглежда*) [!]

... Личности на България – владетели (• Х.А) (• Х.К) (• К.Б) (• Ц.С) (ставане) (Четецът се оглежда), духовници (• ККФ) (• А.М) (• П.ЕТ) (• Е.Й) (ставане) (Четецът се оглежда), революционери (• ГСР) (• ВЛ) (• ХБ) (ставане) (Четецът се оглежда)!

Тогава – когато не е имало национални институции и организации, и в условията на едно чуждо робство – **тези владетели, духовници и революционери съграждат славния кораб на българския дух, въздигнал се до националната ни свобода и независимост.**

Сред личностите, **(... +) (криле)** въздигнали кораба на българския дух, се извисява фигурата на **отец Паисий** [! N 11] **(• О.ПХ)** (*ставане и сядане на писалището; Четецът го проследява с поглед*).

Написаната от него – **пишещия човек (Homo scribens)!** – „*История славяноболгарская...*” през 1762 г. става **същинска програма** на Българското национално възраждане и българската национална революция.

(... ГХСЛБ) Homo scribens!

Защото, както се изразява проф. Иван Шишманов, „За да можеше Паисий да излезе със своята История, трябваше да има въобще **българи**; за да има българи, трябваше да има **християни**” (БЦ.НПП).

Историческата и мисионерската заслуга на светогорския монах

е в това, че той първи припомни на българите, че и те са имали свое „царство и господарство”.

(... ГХСЛБ) „Царство и господарство!”

Българите не са били през целия период на своето съществуване подвластни на едно чуждо иго...

Паисий пръв е предрекъл, че българите отново могат да бъдат независими и свободни.

(... ГХСЛБ) Българите отново могат да бъдат независими и свободни!

На отец Паисий Хилендарски принадлежи и забележителната историческа заслуга да е един от първите възрожденски дейци, изчистили от праха на историята имената на **най-ярките български владетели – хан Аспарух [! N 12] (• Х.А) – основателят** (II пристъпване една малка крачка напред) (Четецът проследява), **хан Крум [! N 13] (• Х.К) – законодателят** (II пристъпване една малка крачка напред) (Четецът проследява), **княз Борис I [! N 14] (• К.Б) – Покръстителят [! N 14] (II пристъпва една малка крачка напред) (Четецът проследява), цар Симеон Велики [! N 15] (• Ц.С) (II пристъпване една малка крачка напред) (Четецът проследява) – който с еднакво умение си служи с меч и перо.**

... Вгледан в историческата старина, отец Паисий възражда духовния ръст на Св. Патриарх Евтимий [! N 16] (I пристъпване една малка крачка напред) (Четецът проследява) – последната надежда и последното упование на българския народ преди покоряването му от османските нашественици.

(... ГХСЛБ) Духовният ръст!

Вгледан в миналото, със сигурност отец Паисий е прозирал в **бъдещето**, родило **личностите на революцията (• ГСР) (• ВЛ) (• ХБ)** и довели Българското възраждане до неговия апогей: **Георги Стойков Раковски – родоначалникът**

[! N 17] (• ГСР) (I пристъпване) (Четецът проследява); Васил Левски [! N 18] (• ВЛ) – Апостола (I пристъпване) (Четецът проследява); Христо Ботев [! N 19] (• ХБ) – геният (I пристъпване) (Четецът проследява) ...

(... ГХСЛБ) Националните ни революционери!

Сред тях историята отрежда място и на личността на една жена – учителката от Панагюрище Райна Попгеоргиева [! N 20] (РК), която въстаналото население въздига до най-високия царствен трон – „княгиня” (заставане до ГСР; Калина Милева (знамето) застава в пространството между екрана и революционерите) (Четецът проследява).

(• РК) „И знамето в ръцете ѝ изгря, [! N 20] [& ! N 40] вълнисто, като житото на Тракия!” (СП.К.) (Калина Милева – особено поетично с ритуално движение на ръцете)

Личностите на владетелите (Четецът проследява), духовниците (Четецът проследява) и революционерите (Четецът проследява) на България, въздигнали
+ славния кораб на българския дух! (•• +) (криле)

... Не е ли това отговорът на Паисиевия призив, че след като и българите са имали свое „царство и господарство”, те отново могат да го имат, осъзнавайки себе си като непрекъснат национален дух.

(••• ГХСЛБ) Българите могат отново да го имат.

Не е забравена и личността на Екзарх Йосиф I – обединителят (I пристъпване една малка крачка напред) (Четецът проследява) [! N 21] (• Е.Й), – член на Българското книжовно дружество, работещ за укрепването на Българската Православна църква и училищното дело.

Върху Екзарх Йосиф I – глава на Българската екзархия – пада най-трудната и най-отговорната задача за опазването на българщината в Македония и Одринско, които по силата на Берлинския договор от 1878 г. остават под пряката власт на султана.

И отец Паисий, и останалите български възрожденци никога не забравят епохалното дело и на Равноапостолите Св. Св. Кирил и Методий [! N 22] (• ККФ) (• А.М).

(••• ГХСЛБ) Равноапостолите!

Честването на празника на Солунските братя през Възраждането се превръща не само в изява на събуденото национално самочувствие на българския народ – то е и извор на вдъхновение на националноосвободителната борба.

За да пиеш вода от извора,
трябва да коленичиш... (ГХСЛБ *коленичи*) [!]

(... ГХСЛБ) „Помогни ми, [!]
Господи,
да помогна
на слепите
да прогледнат.” (НВ) * {N 1} (ГХСЛБ *се изправя*)

... Нека тук си припомним казаното от младия 19-годишен Христо Ботев (*II пристъпване*) (*Четецът проследява*) [! N 19] (• ХБ). [! N 22] – геният на българския дух, – който е смятал, че 11 май (• ККФ) (• А.М), празникът на Светите братя Кирил и Методий, ще се превърне в „ден първий”, в „ден на българската революция” [! N 23].

(... ГХСЛБ) Празникът на Св. Св. Кирил и Методий –
+ „ден първий”,
„ден на българската революция” (...+) (*криле*)

Борбата на личностите на българския национален дух и тяхното дело за освобождението на България е съпътствана от много свидни жертви!

Жертвени личности на тази борба са и Апостола на Свободата Васил Левски (*II пристъпване*) (*Четецът проследява*) [! N 18] (• ВЛ), получил ореол за святост в иконостаса на българската революция, и Христо Ботев (*III пристъпване*) (*Четецът проследява*) [! N 19] (• ХБ), загинал, но възкръснал чрез любовта на народа, защото „Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира...”. [! N 19]

(... ГХСЛБ) „Тоз, [! N 19]
който падне
в бой за свобода,
той не умира...” (ХБ.ХД)

Подвигът на участниците в Априлското въстание от 1876 г. [! N 24] отбелязва връхната точка на националноосвободителната борба на българския народ. Този подвиг е най-същественият фактор, поставил българския въпрос на вниманието на Великите европейски сили [! N 25].

Под натиска на европейското

демократично обществено мнение се стига до Освободителната руско-турска война от 1877-1878 г. [! N 26].

Така – след близо пет века чуждо робство – България възкръсна като птицата Феникс от пепелищата на пожарите и разрухата и отново [! N 27] зае мястото си на политическата сцена на Европа [! N 28], + въздигната от кораба на българския дух. (●●● +) (криле)

По силата на решението на Берлинския конгрес от 1878 г. [! N 29] България бе поставена във васална зависимост от своя доскорошен поробител.

Трябваше да минат още цели нови драматични три десетилетия, за да бъде премахната и тази несправедливост.

Прокламираната през септември 1908 г. независимост [! N 30] може би щеше да остане един незавършен акт [! N 31], ако отново в помощ на България не се притече Русия [! N 32] – именно Русия предприе конкретни мерки пред Османската империя и наложи щастливия завършек на заветната мечта на българския народ: да бъде не само свободен, но и независим [! N 33].

(●●● ГХСЛБ) + Да бъде не само свободен, но и независим! (●●● +) (криле) [! N 34]

[!] ФРАГМЕНТ II: СЛАВА НА ТЕБ, АЛМА МАТЕР, ВЪЗДИГАЩА КОРАБА [!] НА БЪЛГАРСКИЯ ДУХ
(ИНТЕРАКТИВНА ФЕНОМЕНОЛОГИЯ НА ВРЕМЕНАТА:
МИНАЛО – НАСТОЯЩЕ – БЪДЕЩЕ)

В посветената на личностите, съградили историко-културния кораб на българския дух Академична епифания „Да се наречеш болгарин” (Homo scribens)” в духа на съвременните интертекстуални четения и в съответствие с девиза на конференцията – „*Aliis inserviendo consumer*” („Служейки на другите, изгарям!”) – е пресъздаден **ДУХЪТ НА ДИАЛОЗИТЕ НА СЪЗНАНИЕТО НА ЛИЧНОСТИТЕ НА БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ И БЪЛГАРСКИЯ НАРОД.**

За основа на тези диалози е взета историографската традиция на смисъла на делото на видните личности (●●●) (криле), въздигнало кораба на духа на България.

Репликите – чрез метода на цитирането – са подбрани, освен от приведените вече тук текстове от „История славяноболгарская...”

(ИС) на отец Паисий Хилендарски (Прев. на съвр. ез. от **акад. Петър Динеков**), реч на **Христо Ботев**, произнесена от него в качеството му на учител през 1867 г. в родния му град Калофер по случай 11 май – деня на Равноапостолите Св. Св. Кирил и Методий, тезата на **проф. Беньо Цонев**, застъпена в труда му **„Новобългарска писменост преди Паисия“** (Бълг. преглед, I, 1894, N 8, с. 80–94. – Вж: **Шишманов, Ив. Д.** Избрани съч. Т. 1–2. С., 1965–1966.; Т. 2., 1966, с. 315.) (**БЦ.НПП**), и от **„Панонски легенди“** на **Св. Климент Охридски (КО.ПЛ)**, поемата **„Горски пътник“** на **Георги Стойков Раковски (ГП)**, Джобното тефтерче на **Васил Левски (ДТ)**, стихотворенията на **Христо Ботев „Моята молитва“ (ХБ.ММ)** и **„Хаджи Димитър“ (ХБ.ХД)**, текста на българската народна песен **„За Райна Попгергова“ (РП)**, поемата на **Иван Вазов „Левски“ (ИВ.Л)**, Дневника на **Екзарх Йосиф I (Е.Й.Д)**, историческия роман на **проф. Вера Мутафчиева „Предречено от Пагане“ (ВМ.ПП)**, поемата на **Станка Пенчева „Княгинята“ (СП.К.)**, ръкописа на **„ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ“** на **Николай Василев (НВ)**.

Репликите на **Говорещия хор на Студентите – Личностите на България** са подбрани от *Псалтира*.

Придържането към природата на интертекстуалния феномен, фиксиран и чрез второто заглавие на символното представление – **„Homo scribens“ („Пиеш човек“)** – намира израз в сценографското решение участниците да четат.

На финала – вместо скрижалите на историята – студентите-участници в Академичното представление представят на Ректора на вуза:

- **паметната книга – дар от Студентското научно общество на Училището на неговия Ректор, съдържаща свитък – библиографски указател, отразяващ 223 публикации на студентите на Специализираното висше училище по библиотекознание и библиография в специализирания научен печат – плод от I-III Студентски научни конференции);**

- **екземпляр от Трудове на Студентското научно общество на университета. Том I (София, 2008).**

Студенти, облечени в български национални носии (●●), предоставени

специално за Академичното представление от Министерството на културата и читалище „Витоша“ – гр. София, символно обозначава**т България и нейния народ – нейното историческо и съвременно Възраждане.** Софийската и панагюрските носии са избрани в знак на почит към мисията на **Апостола на Българската свобода – Васил**

Левски, прекрачил прага от историята към безсмъртието в панагюрска носия на 19 февруари 1873 г.

Сценографията и изработките за нея от ковано желязо – **катедра, лаврово дърво и челна част на кораб** – дарове на Студентското научно общество на университета на неговия Ректор, намиращи се в основата на писалището на водещия персонаж на представлението (отец Паисий Хилендарски), явяващи се трибуни на конференцията, – са дело на **студента Иван Петров**.

Скиптърът на българските владетели символно е представен чрез Ректорския жезъл на университета (**• Студент ритуално поема жезъла от Ректора и го изнася на сцената**), специално създаден за тържествените церемонии от скулптора Вежди Рашидов.

Презентациите на Power point са създадени от **студентките Наталия Янева и Елисавета Димитрова**. Музикален редактор на композицията е **студентката Елизабет Недева**.

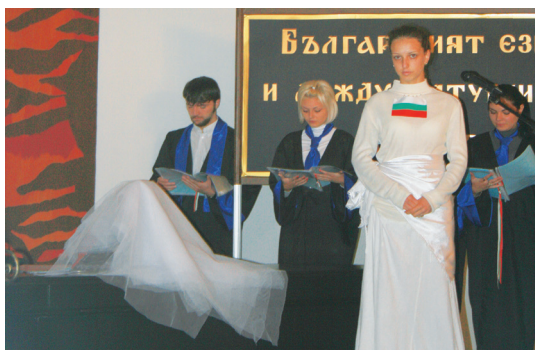
Използвани са откъси от литургични творби на **Йоан Кукузел, акад. Добри Христов**, любимата песен на Васил Левски („*Отдавна ли си, моме, калугерица*“) и други (записи от фонотеката на Българското национално радио).

Специално подбраните фанфарни рефрени са от „*Италианското капричио*“ на **Пьотър Илич Чайковски** и Концерт N 5 във фа-мажор на **Лудвиг ван Бетховен**.

В хронологична последователност на времената, след обявяването на името на съответната **историческа личност**, представящият образа ѝ студент ще оповестява тази **ключова нейна – на личността!** – идея, която именно (**•••**) (*криле*) въздига кораба на българския дух – и в **конкретно-исторически**, и в **културно-ценностен аспект**.

Тези два аспекта се преосмислят чрез представяната символна сцена като **ноосферична вечност – настояще**.

Въплъщаващата в Академичното представление образа на **Райна Княгиня (• РК застава до писалището на О.П и посочва с жест покривалата)** студентка, след всяка произнесена **историческа реплика** ще сваля по едно от дванайсетте покривала, забулващи текста, над който е вгълбен водещият композицията персонаж (отец Паисий Хилендарски).

„На колене! [!] (ГХСЛБ коленичи)

(••• ГХСЛБ) През кръв и пожарища [!]

иде при нас конят с грива опърлена,

дипли се знамето с потъмнялата сърма. (РК ритуално докосва покривалата)

Иде княгинята на България!” (СП.К.) * {N 1}

(ГХСЛБ остава коленичил)

Тук даваме символен израз на идеята, фиксирана от програмната творба на романтизма, съдържаща се в новелата на Новалис (Фридрих Леополд фон Харденберг) „Учениците от Сауз”, посветена на феноменологията на изследването като самопознание на дълбинните структури на психиката (на личността).

Жанрът на Академичното представление може да бъде определен като флорилегиум (антология на знаменити ИДЕИ – ЗАВЕТИ за (•••) (криле) въздигането на кораба на българския дух).

Заветите на личностите на нашата история пръскат светлина и в настоящето – днес, правейки недостатъчен всеки изказ на славослов за тях.

(••• ГХСЛБ) + И в настоящето – днес [!]

славослов за тях! (••• +) (криле) [& ! N 39] [& ! N 40] [& ! N 41]

[!] [СЦЕНА: ЛИЧНОСТИТЕ НА БЪЛГАРИЯ: СЛАВОСЛОВ] * {N 1}

(• Ч) Отец Паисий Хилендарски – йеромонахът! [! N 11] (О.ПХ става)

(• О.ПХ) „Да се наречеш болгарин” (О.ПХ.ИС) [& 4 ! N 38] [& ! N 39] [& ! N 42] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „И ще бъде той (*О.ПХ остава да стои прав*)

като дърво,
посадено
край водни потоци,
което дава плода си
в свое време,
и чийто лист
не вехне.” (Пс. 1:3) * {N 6} (*О.ПХ с началото на музиката сяда*)

(• Ч) Хан Аспарух – създателят на българската държава! [! N 12] (*Х.А. сяда на трона и поема жезъла*)

(• Х.А) „Да бъде тук Българско!” (ВМ.ПП) [& 1 ! N 35] * {& 1 N 2}

(••• ГХСЛБ) „Препаша на бедро меча Си, (*Х.А. остава да седи на трона*)

о Силний!
Препаша се
с Твоята слава
и красота!” (Пс. 44:4)

„Каквото са стрелите
в ръката на силния,
това са младите синове.” (Пс. 126:4) * {N 7} (*Х.А. с началото на музиката предава жезъла и става, връща се на мястото си*)

(• Ч) Хан Крум – създателят и внедрителят на първите писани закони! [! N 13]
(*Х.К. сяда на трона и поема жезъла*)

(• Х.К) „Закони в тази страна!” [& 1 ! N 35] * {& 1 N 2}

(••• ГХСЛБ) „Много пъти ме умий

от моето
беззаконие
и очисти ме
от моя грях.”

(Пс. 50:4) * {N 8} (*Х.К. с началото на музиката предава жезъла и става, връща се на мястото си*)

(• Ч) Св. Константин-Кирил Философ – създателят на азбуката! [! N 37] (*ККФ застава на катедрата*)

(• ККФ) „Бог не изпраща ли дъжд еднакво за всички?
Също тъй и слънцето не свети ли на всички?
И не дишаме ли еднакво всички въздух?” (КО.ПЛ) [& 4 ! N 38] [& ! N 39]
[& ! N 42] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Чуйте това,
всички народи;
внимавайте в това всички,
които живеете
по вселената.” (Пс. 48:1-2) * {N 9} (*ККФ с началото на музиката напуска катедрата*)

(• Ч) Св. архиепископ Методий – продължителят на делото на брат си! [! N 38]
(*А.М застава на катедрата*)

(• А.М) Отче Небесни,
„Волът да продължи браздата!” (КО.ПЛ) [& 4 ! N 38] [& ! N 39] [& ! N 42]
[& ! N 42] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Ще направя да се помни
Твоего име от рода в род;
затова народите ще те славят
от вйка до века.” (Пс. 44:18) * {N 10} (*А.М с началото на музиката напуска катедрата*)

(• Ч) Св. княз Борис I – Покръстителят, приел християнството в България! [! N 14] *(К.Б. сядна на трона и поема жезъла)*

(• К.Б.) „С кръста – напред!” [& 4 ! N 38] [& ! N 39] [& ! N 42] [& ! N 42] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Блажен е оня народ,
комуто Господ е Бог,
и племето,
което си е той избрал
за наследство! (Пс. 32:12) * {N 11} *(К.Б. с началото на музиката
предава жезъла и става, връща се на мястото си)*

(• Ч) Цар Симеон Велики – победителят, архитектът на Златния век на българската култура! [! N 15] *(Ц.С. сядна на трона и поема жезъла)*

(• Ц.С.) „С меч и перо – напред!” [& 4 ! N 38] [& ! N 39] [& ! N 42] [& ! N 42] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Подигнете, порти,
горнището си,
подигнете се,
вечни порти,
и ще влезе
Царят на славата!” (Пс. 22:7) * {N 12} *(Ц.С. с началото на музиката
предава жезъла и става, връща се на мястото си)*

(• Ч) Св. Патриарх Евтимий Търновски – Учителят, последният бранител на българската независимост против османските нашественици! [! N 16] (*П.ЕТ застава на катедрата*)

(• П.ЕТ) „И ще бъде пак Българско!” [& 4 ! N 38] [& ! N 39] [& ! N 42] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „С Бога ние ще проявим сила:

Той ще повали враговете ни.” (Пс. 59:14) * {N 13} (*П.ЕТ с началото на музиката напуска катедрата*)

(• Ч) Георги Стойков Раковски – родоначалникът на идеята за революция, организаторът на националноосвободителното движение! [! N 17] (*ГСР застава до лавровото дърво*)

(• ГСР) „Време иде,
време лети.
Вековете са крилати!” (ГСР.ГП) [& 4 ! N 38] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Утвърди крачките ми
по твоите пътища,
да се не поклатят
стъпките ми.” (Пс. 16:5) * {N 14} (*ГСР с началото на музиката напуска лавровото дърво*)

(• Ч) Васил Левски – Апостола – „навсякъде гонен, навсякъде приет” (ИВ..Л) [! N 18] (*В.Л застава до лавровото дърво*)

(• ВЛ) „Времето е в нас,
и ние сме във него;
то нас обръща
и ние него.” (ВЛ.ДТ) [& 4 ! N 38] [& ! N 39] [& ! N 42] * {& 4 N 5}

(гласове от ••• ГХСЛБ) „Времето е в нас” (ВЛ,ДТ) [& 4 ! N 38] * {& 3 N 4}
(Ралица Кавъркова)

(гласове от ••• ГХСЛБ) „и ние сме във него” (ВЛ,ДТ) [& 4 ! N 38] * {& 3 N 4}
(Гергана Йорданова)

(гласове от ••• ГХСЛБ) „то нас обръща” (ВЛ,ДТ) [& 4 ! N 38] * {& 3 N 4} (Ирена Трифонова)

(••• ГХСЛБ) „и ние него” (ВЛ,ДТ) [& ! N 39] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Милост и истина
ще се срещнат,
правда и мир
ще се целунат;
истината ще изникне
из земята,
и правдата ще надникне
от небесата.” (Пс. 84:11-12) * {N 15} (ВЛ с началото на музиката
напуска лавровото дърво)

(• Ч) Христо Ботев – геният! [! N 19] (ХБ застава до лавровото дърво)

(• ХБ) „А Ти, Боже на разума.” (ХБ.ММ) [& 4 ! N 38] [& ! N 39] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Дигни се,
славо моя,
дигни се,
Псалтире и гусло!” (Пс. 56:9) * {N 16} (ХБ с началото на музиката
напуска лавровото дърво)

(• Ч) Райна Княгиня – ръката, ушила знамето, чийто проект е на самия Апостол, виждащ в него и лъв, и кръст! [! N 20]

(• РК) „Аз уших байряка!

Аз му турих знака!” (РП) [& 3 ! N 37] * {& 3 N 4}

(гласове от ••• ГХСЛБ) „Аз уших байряка!” (РП) [& 3 ! N 37] * {& 2 N 3}

(Ивелина Йовкова)

(гласове от ••• ГХСЛБ) „Аз уших байряка!” (РП) [& 3 ! N 37] * {& 2 N 3}

(Евелина Миленкова)

(гласове от ••• ГХСЛБ) „Аз уших байряка!” (РП) [& 3 ! N 37] * {& 2 N 3}

(Александра Христова)

(••• ГХСЛБ) + „Аз уших байряка!” (РП) (криле) [& ! N 40] [& ! N 39] * {& 3 N 4}

(• РК) „Аз уших байряка!” (Калина Милева извиква едновременно с ••• ГХСЛБ, изтичва пред кораба – жест; с началото на музиката задържа ръцете си в жеста и, тържествено, се връща на място) * {& 3 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Чуй, Господи,

моята молитва

и послушай

гласа на молбата ми.” (Пс. 85:6) * {N 17}

(• Ч) Екзарх Йосиф I – обединителят, дипломатът в расо, съумял да намери линията между реалността на Високата порта, българското правителство и Великите сили.

[! N 21] (Е.Й застава на катедрата)

(• Е.Й) „България е възвисена.” (Е.Й.Д) [& 4 ! N 38] [& ! N 40] [& ! N 39] * {& 4 N 5}

(гласове от ••• ГХСЛБ) „България е възвисена.” (Е.Й.Д) [& 4 ! N 38] * {& 4 N 5}
(Гергана Йорданова)

(гласове от ••• ГХСЛБ) „България е възвисена.” (Е.Й.Д) [& 4 ! N 38] * {& 4 N 5}
(Ирена Трифонова)

(гласове от ••• ГХСЛБ) „България е възвисена.” (Е.Й.Д) [& 4 ! N 38] * {& 4 N 5}
(Виолета Иванова)

(••• ГХСЛБ) + „България е възвисена.” (Е.Й.Д) (криле) [& ! N 39] * {N 19}

(• Е.Й) „България е възвисена.” (Е.Й.Д) [& 4 ! N 38] (Калина Милева извиква
едновременно с ••• ГХСЛБ, изтичва пред кораба – жест; с началото на
музиката задържа ръцете си в жеста и, тържествено, се връща на място)
* {& 2 N 5}

(••• ГХСЛБ) „Уста ми ще изговорят мъдрост,
и размишленията на сърцето ми – знание.” (Пс. 48:4) * {N 18}
(Е.Й с началото на музиката напуска катедрата)

(• О.ПХ) „Преписвайте тая историйца [! N 11] (О.ПХ става)
и платете нека ви я препишат,
които умеят да пишат,
и пазете я
да не изчезне!” (О.ПХ.ИС) * {& 4 N 5}

„Четете и знайте,
да не бивате от други племена и народи
подигравани
и укорявани!” (О.ПХ.ИС) [& 4 ! N 38] [& ! N 39] * {& 4 N 5}

(••• ГХСЛБ) „А ние, (*О.ПХ остава изправен*) (ГХСЛБ *се изправя*)

Твой народ
и овци на Твоего пасбище,
вечно ще те славим
и от руда в род
ще разгласяме
Тебе хвала.” (Пс. 78:13) [& ! N 39] [& ! N 40] [& ! N 41] * {N 20}

• [Шествие-предаване на регалиите на конференцията и връщане на Ректорския жезъл на Ректора на университета] (• О.ПХ, • ККФ, • К.Б, • ВЛ, • РК) •

[*Gaudeamus igitur*] * {N 21}

* ! 2 {!} [*Горда Стара планина*] (• Студентите застават с лице към публиката, вглеждат се в лицата на хората)

* {N 24} [*Химн на Обединена Европа*] (• Студентите се прегръщат един друг)

* {N 23} [*Многая лета*] (• Студентите остават с лице към публиката до края на музикалната рамка)

(• До отзвучаване на музиката студентите остават на сцената)

(• Студентите напускат сцената бавно един след друг)

I. Визуализация

[!] – емблема на епифанията

[! N 1] – КМ паметник

[! N 2] – КМ паметник

[! N 3] – герб на България

[! N 4] – карта на България
 [! N 5] – емблема на епифанията – фрагмент
 [! N 6] – хайдутство
 [! N 7] – Димитракиева буна
 [! N 8] – Велчова завера
 [! N 9] – Хвърковатата чета на Г. Бенковски
 [! N 10] – Оборище
 [! N 11] – о. Паисий
 [! N 12] – хан Аспарух
 [! N 13] – хан Крум
 [! N 14] – Св. кн. Борис I Покръстител
 [! N 15] – цар Симеон
 [! N 16] – Св. патриарх Евтимий Търновски
 [! N 17] – Г. С. Раковски
 [! N 18] – В. Левски
 [! N 19] – Хр. Ботев
 [! N 20] – Райна Княгиня
 [! N 21] – Екзарх Йосиф I
 [! N 22] – КМ – икона
 [! N 23] – КМ – икона
 [! N 24] – Копривщица – първата пушка
 [! N 25] – Цариградска конференция 1876 г.
 [! N 26] – Руско-турска Освободителна война
 [! N 27] – Сан-Стефански мирен договор
 [! N 28] – Сан-Стефанска България – карта
 [! N 29] – Берлински конгрес 1878 г.
 [! N 30] – Прокламация на Независимостта на България –
 Манифест на цар Фердинанд от 1908 г.
 [! N 31] – герб на Република България
 [! N 32] – император Александър II
 [! N 33] – герб на България
 [! N 34] – емблема на епифанията – фрагмент
 [& ! N 35] – корабни гребла
 [& ! N 36] – кораб,
 прорязващ водната шир
 [& ! N 37] – излитащ самолет
 [& ! N 38] – стартираща космическа
 ракета
 [& ! N 39] ангелско крило
 [& ! N 40] национално знаме
 [& ! N 41] карта на България
 [& ! N 42] Книга – кораб на духа

II. Озвучаване

- * {N 1} Великденски камбанен звън
- * ! 1 {!} Хубава си, моя горо
- * ! 2 {!} Горда Стара планина [! N 21]
- * {& 1 N 2}
- * {& 2 N 3}
- * {& 3 N 4}
- * {& 4 N 5}
- * {N 6} П. И. Чайковски. Италианско капричио (0-33)
- * {N 7}
- * {N 8}
- * {N 9} Йоан Кукузел 5
- * {N 10} Добри Христов. Достойно естѣ
- * {N 11} Йоан Кукузел
- * {N 12}
- * {N 13} Йоан Кукузел
- * {N 14} Йоан Кукузел
- * {N 15} Отдавна ли си, моме, калугерица
- * {N 16} Йоан Кукузел
- * {N 17} Песен за Райна Попгергьова
- * {N 18} Йоан Кукузел
- * {N 19}
- * {N 20} Лудвиг ван Бетховен Концерт N 5 във фа-мажор
- * {N 21} Gaudeamus igitur
- * {N 22} Върви, народе възродени
- * {N 23} Многая лета
- * {N 24} Химн на Обединена Европа

V СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА

**„ИНФОРМАЦИЯ – ЦЕННОСТИ – ОБЩЕСТВО”
(„INFORMATION – VALUES – SOCIETY”)**

**УНИБИТ,
Спортна зала, 21 май 2010 г., 10:00 ч.**

„П Л Е Т Е Н И Е С Л О В Е С ”

Н О М О N A R R A N S

*Срв.: Том VI на Трудове на
Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и
информационни технологии. – София,
2011, с. 496-534.*

АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА АКСИОЛОГИЯ

(В интродукция и три фрагмента)

*Посвещава се
на националния празник на българската просвета и култура и
на славянската писменост – 24 май
и на 60-годишнината на Държавния библиотекарски институт
– днес: Специализирано висше училище по библиотекознание
и информационни технологии*

Легенда към текста

● Поява на участниците пред публиката;
промяна в местоположението им на сценичната площадка

●● Поява на студенти, облечени в национални носии,
символизиращи България
и нейния народ

●●● Говорещ хор на студентите от СВУБИТ –
архитекти на инфосферата

! Електронна визуализация –
пореден кадър на мониторите (NN 1-33)

! Озвучаване {NN 1-11}

Действащи лица и изпълнители

● Св. Константин-Кирил Философ (● ККФ) – Йови Лулов, о. Стефан Пашов
(X)

● Св. Патриарх Евтимий Търновски
(● ПЕТ) – Иван Драганов
(Ф)

● Св. о. Паисий Хилендарски
(● О.ПХ) – Димитър Димитров
(У)

● Св. епископ Софроний Врачански
(● СВ) – Анатоли Богданов
(Г)

● Любен Каравелов (● ЛК) – Любомир Любимиров
(С)

● Иван Вазов (● ИВ) – Даниел Николов
(Ш)

● Алеко Константинов (● АК) – Ясен Михайлов
(Ч)

● Елин Пелин (● ЕП) – Георги Георгиев
(Ш)

● Йордан Йовков (● ЙЙ) – Никифор Веселинов
(Ш)

● Петко Ю. Тодоров (● ПЮТ) – Божидар Александров
(Б)

● Николай Райнов (● НР) – Николай Икономов
(Б)

● Димитър Талев (● ДТ) – Станислав Малинов
(Ю)

● Димитър Димов (● ДД) – Калоян Чолаков
(Я)

● Четци (Ч I-III):

● Емилиян Станев (● ЕС) – Боряна Николова
(Q) (Ч I)

● Николай Хайтов (● НХ) – Зорница Димитрова
(Ш) (Ч II)

● Йордан Радичков (● ЙР) – Силвия Вълковска
(Р) (Ч III)

● Четец I (● Ч I) –
Ангел Господен (● АГ) –
Дева Мария Българска –
буква Q – Радина Бонева, Йоана Кръстева

● Четец II (● Ч II)
(олицетворение на българския народ) –
буква Ш – Зорница Димитрова

● Четец III
(олицетворение на българския народ) –
буква Р – Силвия Вълковска

- Юноша, олицетворяващ българския народ – Иво Георгиев
- Девойка, символизираща България – Боряна Николова
- Огласяващ със звън от ръчна камбанка студент (●● ОЗРК) –
Жени Велчева
- Говорещ хор на студентите – архитекти на инфосферата (●●● ГХАИ)
(солисти – Жени Велчева
Ангелина Григорова, Мари Бънкова)

Костюми

български национални носии от всички краища на България;

празнична тракийска национална носия

(върху дълга бяла риза)

(за ● Ч I);

бяла рокля от тържествения градски костюм на България

от края на XIX – началото на XX в. (за ● Ч II);

бяла рокля от тържествения градски костюм на България

от края на XX – началото на XXI в. (за ● Ч III);

бели дълга ризи (по канона на православния литургичен ритуал)

(● Ч I, олицетворяващ и словото на разказващия човек –
апостолите –

буквите:

О-Я –

последните шестнадесет букви от българската азбука, –

което е направено чрез техниката на гайтана;

използваната лента е

на националния трибагеник);

студентските тоги на СВУБИТ (с различни краища):

бели – за олицетворяващия Св. Троица –

о. Стефан Пашов;

зелени – за Говорещия хор (●●● ГХАИ);

червени – за олицетворяващите буквите (С-Я)

(символно е обозначен

корабът на духа на България –

онтологичното безсмъртие

на нейния народ)

Сценография

На сцената, с пикиран върху пода на сценичната площадка квадрат от бял тюл,
е разположена символната трапеза на Словото на българския народ –
олтар на неговата художествена литература –
на изящната проза,
фиксирана от трапезата на
Тайната вечеря,
чрез която е обозначена,
гледана отгоре,
палубата на КОРАБА –
ДУХА НА БЪЛГАРИЯ.

Живи, бели и червени, рози,
привързани с лентата
на националния трибагренник,
украсяват трибуните и залата...

Легенда

⌘ Бог – Отец

□ Христос

† Св. Кръст

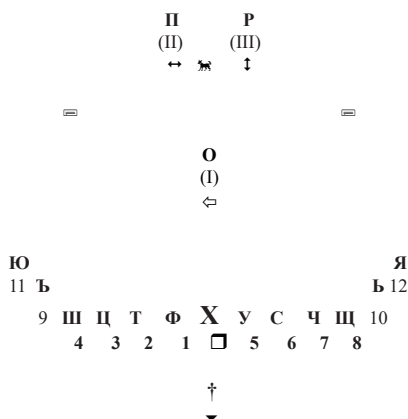
↔ Дева Мария Българска (Ч I)

▣ кораб

↔ катедра (Ч II)

† лаврово дърво (Ч III)

≡ екрани – платна

ИНТРОДУКЦИЯ

[Звън от ръчна камбанка известява началото на интеракцията ...]

[Св. Йоан Кукузел „Достойно ест”] ! (N 2) {N 3} *Музиката оглася залата, подготвяйки публиката с естествената си полифоничност за възприятието на многогласието на българските писатели, чийто живот и творчество е единство от завети (послания) ... Участниците в*

●●● ГХАИ *застават на сценичната площадка, като описват дъгите на палубата на КОРАБА – ДУХА НА БЪЛГАРИЯ... На фона на музиката на сцената излизат двама студенти – девойка и юноша... Зад тях – се движат като сенки и застават – в група седем студенти... Всички реплики от участниците се произнасят с максимална тържественост и сияйна просветленост ... Юношата, вперен в хоризонта:*

„ТЕКАТ СЛЕДИ

Нощта,

родена от Зората,

изтича от олтара си небесен,

а хора –

като кораби на светлината –

будителите търсят

в своята безсмъртна песен...” (НВ.ЛЗС)

- Девойка, олицетворяваща България – облечена е в бяло, на едното си рамо – като крило – има червена лента, на другото – зелена, с което е символизиран българският триколюр (При произнасянето на първата сричка от следващия текст зазвучава народната песен „Притури се планината”):

„Будители свещени!

За вечни времена

вий пазите ни просветени

със своята светлина.” (АК.БА)

- Юноша, поглеждайки девойката, и след това продължаващ, обърнат към публиката:

„Българийо,

пред тебе коленичим,

защото корабът си ти,

а те са светлината.” (АК.БА)

Отделен глас от групата (Първи студент):

Светите Кирил и Методий,

Отделен глас от групата (Втори студент):

Свети Евтимий – Патриарх,

Отделен глас от групата (Трети студент):

Отец Паисий

Отделен глас от групата (Четвърти студент):

и Софроний,

Отделен глас от групата (Пети студент):

Раковски,

Отделен глас от групата (Шести студент):

Левски,

Отделен глас от групата (Седми студент):

Ботев...

• *Девојката, олицетворяваща България, изрича, разтваряйки ръцете си като криле на птица:*

**„Криле над нашата съдба,
развявани за изкупление...
Слова, голготи, писмена –
това е нашето спасение.” (АК.БА)**

• *Юношата, вперен в хоризонта:*

„ТЕКАТ СЛЕДИ...

Следи на светлината...

**Някой пак разлиства
българските книги,
за да открие духа на**

Караджата,

**защото е голям светът с големи
хора,
родени във легендата за
светлината...” (НВ.ЛЗС)**

[Зазвучава „*Miserere*” на Грегорио Алегри (Gregorio Allegri – Miserere mei, Deus) {N 4}... На фона ѝ, фиксиращ универсалния информационен социокултурен код на цивилизацията – закона на любовта („*Помилуй ме, Боже, по голямата Си милост*” (Пс. 50) , на екрана се изписват посланията на българските писатели за българския език и българската литература...]

[*Великденски камбани*] ! (N 1) {N 2} (Едновременно секва „*Miserere*” и започва четецът...)

[• Ч II] Това Академично представление обединява във **видими и словесни форми** монументална художествена фреска, която рисува духовен климат, изграден върху съвременната информационна среда като културно, научно, интелектуално и нравствено знаниево послание към съвременниците и потомците на една рационално осмислена вечност, която хуманизира настоящето.

Монументалната художествена фреска е изградена от фрагменти на диалози между студентите – членове на Студентското научно общество при Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии – и техните преподаватели.

Ценността на тези интеракции е формирана в учебно-педагогическия и извънаудиторния изследователски процес. ! (N 3)

(• АГ застава на пулт I, излизайки от дъното на сцената, от лявата страна на пулта O, когато в същото време от дясната страна на този пулт (O) се появява студентът, облечен в национална носия, който, когато • АГ стъпи върху пулта (I)

, покланяйки му се, продължава да върви и спира пред Ректора, с поклон поема от него Ректорския жезъл и се връща обратно до пулт O; друг студент междувременно му подава и знамето на България, което студентът с националната носия поема с другата си ръка.)

Четецът проследява с поглед студента, облечен в национална носия, който държи в двете си ръце отдясно на пулт O националния трибагреник и Ректорския жезъл, и ги побива подчертано знаково на пулта – едновременно с двете си ръце – като приказен титан.)

Текстът на днешната Академична аксиология е замислен като **философски тласък**, който търси взаимно духовно проникване между участници и зрители.

Този текст е плод на **стремежа на естествената информационна среда към откриване на равновесие във (!) и извън (!)** изначалната памет на времето и пространството – културата, онтологичната вечност.

Затова ние избираме езика на **метафората** в нейната най-висша форма – **симфората**, фиксирана в решението ни участниците в интеракцията **да четат!**

Интертекстуалните послания са рационално композирани в съответствие със **свръхмодерната концепция „информационна среда“** (С. Денчев), която тук пулсира в диалектичното единство на съграждащата я **триада**:

- **информационни фондове** (съществуващите текстове);

- **информационни технологии** (средствата, закрепящи информацията върху съответни материални носители);

- **интеракции** (конотации, възникващи във времето и пространството). !
(N 4)

[• Ч III] Настоящата Академична аксиология – „*Плетение словес*” (*Ното narrans – Разказващ човек*)”, е втората част на фрагмента „*Светна като слънце*” от идиличния триптих „*Бяла светлина*” (*Lux alba*): *Оратория*”.

В първата част в центъра на вниманието беше **изящното поетично слово на България...**

Тук главен герой е **изящното разказващо слово на България!**

(На последната дума от произнасянето на по-горния текст писват *Кабайдите* – кратко и секват. Моментално продължава другият четец...)

[• Ч III] Надсловът на Академичното Свето представление „*Плетение словес*” (*Ното narrans – Разказващ човек*)” се изяснява чрез три симфори, които обединяват в своето **триединство** ипостасния смисъл на разказващото българско изящно слово:

- „**VITAM IMPENDERE VERO**” („**ДА ПОСВЕТИМ ЖИВОТА СИ НА ИСТИНАТА**”);

- „**NOMEN EST OMEN**” („**ИМЕТО Е СМИСЪЛЪТ / ПРЕДЗНАМЕНОВАНИЕТО**”);

- „по лѣпотѣ тако же ключимо естъ” ...

[По лепоте яко же ключимо ест]

[(Върви] след [необяснимата] красотата

[, но така] сякаш [тя] е ключ

[, с който можеш да отключиш тайните] на битието)]”

Стилът на Св. Патриарх Евтимий Търновски беше наречен от проф. Цветана Романска-Вранска, акад. Дмитрий Лихачов, акад. Иван Дуйчев и др. „**плетение словес**” (Срв.: **Смядовски**, Ст. Патриарх Евтимий Търновски. // *Строители и ревнители на родния език*. София, 1982, с. 61; **Дуйчев**, Ив. Болгарские лицевые рукописы XIV в. // *Щепкина*, М. Болгарская миниатюра XIV в. Исследования псалтыри Томича. Москва, 1963, с. 10; **Романска-Вранска**, Цв. Стилни похвати на Патриарх Евтимий. // *Сб. БАН*, 1942, Кн. XXXVII; **Шулгина**, Э. Болканский орнамент. // *Древнорусское искусство*. Рукописная книга. М., 1974, с. 240-264; **Иванова-Мирчева**, Д. Евтимий Търновски, писател-творец на литературния български език от късното средновековие. // *Търновска книжовна школа*. София, 1974, с. 197-210).

Това е стил, който е следвал дословно конкретния смисъл на думите, защото преди това вече е издигнал в абсолют европейската средновековна максима: „**Nomen est omen**”.

Този стил е познавал закона на любовта в неговия буквален (т.е. исторически), алегоричен (т.е. иносказателен), тропологичен (т.е. морален) и анагогичен (т.е. мистичен) смисъл.

В „**Житието на Св. Петка Търновска**” Св. Патриарх Евтимий – тъкмо вплитайки и преплитайки в едно тези четири посоки на изящното слово – казва:

„Ако законът на любовта изисква да си припомним за по-миналите дни на любимите, да съзерцаваме техните образи, дела и думи и – дори повече – да рисуваме изображенията им, много и многократно повече ще бъде достойно и твърде желателно за богобоязливите да почетат с почит божните угодници и да разказват за полза спомените и техните

деяния. Защото словото за ползното принася не малка полза на слушателите!”

Очевидно Св. патриарх Евтимий Търновски е познавал и максимата: „**Vitam impendere vero**”, защото – възхвалявайки любовта на Св. Петка Търновска към Триединния Бог, – допълва:

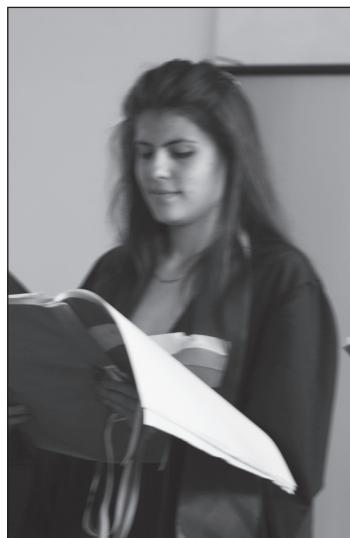
„Както <...>, когато в пролетните часове слънцето изпраща лъчи по цялата земя и всички живи същества растат и едрейт и се развиват все по-бързо, сякаш участват в общ празник на обновлението, така и духовната поведств създава общ празник на веселие за душите на слушателите и леко разсейва и отгонва целия облак на скръбта”.

(••• ГХАИ) ... „<Той> приличаше на човек, който е престанал да гледа на живота и на природата край себе си като на декоративна завеса, ами се мъчеше да пробие тази завеса или перде, да ги разкъса и да надникне зад тях.” (ЙРНС) (отделен глас извиква, буквално прекъсвайки произнасянето на последната дума от репликата на четеца.)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[• Ч II] Посоченият универсален синтез – ДА ПОСВЕТИМ ЖИВОТА СИ НА ИСТИНАТА (*VITAM IMPENDERE VERO*), ИМЕТО Е СМИСЪЛ (ПРЕДЗНАМЕНОВАНИЕ) (*NOMEN EST OMEN*) И ВЪРВИ СЛЕД НЕОБЯСНИМАТА КРАСОТА, НО ТАКА СЯКАШ ТЯ Е КЛЮЧ, С КОЙТО МОЖЕШ ДА ОТКЛЮЧИШ ТАЙНИТЕ НА БИТИЕТО (*ПО ЛЕПОТЕ ЯКО ЖЕ КЛЮЧИМО ЕСТ*) – илюстрира статуса на творчеството, обозримо като изследване в съвременната модерна парадигма на човешкото познание – пълнота, всеобщност, всеобхватност, – защото такава е и онтологията на университета като явление на социокултурната среда през ХХI в.

В основата на възникващите диалози са положени следи от историческата и съвременната литературна традиция на разказващото българско изящно слово...

Тук българският и световният хуманитарен опит са в **универсално духовно единство...**

[• Ч III] Любовта на българина е любов към корена, към гранитната скала, към ухаещата на чернозем изорана нива, към короната на сенчестото дърво, към дълбоките каменни темели на българската къща, към високата ограда, към софрата и сладките приказки около нея. Българинът векове наред се е развивал интензивно. Интензивното развитие е развитие във времето, пораждащо пространство. Това е сгъстяване, натрупване на субстанция – знание. Сигурно затова ние, българите, сме сред малкото цивилизовани народи по света, които ревниво пазят и почитат паметта за своето духовно зачатие, скрито в книгите на първоучители и духовни апостоли, които всички ние наричаме **БУДИТЕЛИ**.

(••• ГХАИ) **БУДИТЕЛИ!** [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума, която произнасят, едновременно с четеца и всички участници в интеракцията, които рязко стават от местата си и остават изправени.]

[• Ч II] Българските първоучители, будители и духовни апостоли създадоха основното българско литературно изречение.

[• Ч III] Всеки иска да прочете това изречение.

[• Ч II] Всеки – без изключение – подрежда в някакъв свой ред уникални художествени биографии.

[• Ч III] Днес творчеството на Св. архиепископ Климент Охридски, Св. Патриарх Евтимий Търновски, Св. о. Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански, Любен Каравелов, Иван Вазов, Алеко Константинов, Елин Пелин, Йордан Йовков, Петко Юрданов Тодоров, Николай Райнов, Димитър Талев, Димитър Димов, Емилиян Станев, Николай Хайтов и Йордан Радичков прилича на фрески, на черти и резки, издълбани върху камъните на древни български некрополи, скрили тайната за **основното българско литературно изречение...**

[• Ч II] ... Говоренето и литературните претенции, изясняващи моженето, се забравят. Винаги остава направеното.

... Защото „<...> едно е да ти се иска,
друго е да можеш,
а пък трето и четвърто –
да го направиш.” (НХ.МВ)

(●●● ГХАИ) „Художнико, създавай, а не разговаряй” (ЙВГ.П) (отделен глас извиква, буквално прекъсвайки произнасянето на последната дума от репликата на четеца.)

[● Ч III] Сигурно затова литературната красота, шествала по звездния път на кирилицата и глаголицата, на „Пространно житие на Св. Иван Рилски” и „История славяноболгарская ...” на „Кириакодромион, сиреч Неделник” и „Маминото детенце”, на „Под игото” и „До Чикаго и назад”, на „Светите застъпници” и „Песента на колететата”, на „Pieta” и „Къде е щастието”, на „Железният светилник” и „Тютюн”, на „Крадецът на праскови”, „Мъжки времена” и „Нежната спирала”, е преди всичко красота, създадена, сътворена, увековечена с труд, любов, постоянство и родолюбие...

„Защо блести всегда лицето ти?
Защо не съм кат тебе <...>
чист, лъчист” (СМ.СТ)

(●●● ГХАИ) „<...> в труда е <...> красотата” (СМ.СТ) (отделен глас извиква, буквално прекъсвайки произнасянето на последната дума от репликата на четеца.)

[● Ч II] Това е повествувателна „ЛЕПОТА” (КРАСОТА), която изгражда българската парадигма на универсалното художествено-естетическо познание...

[● Ч III] Тази парадигма е говореща, пулсираща литературна и надлитературна тъкан, която не просто разказва, обяснява, беседва, поучава и просълзява очите на оня, който съзерцава и разбира кирилските букви – това е по-скоро истинският образ на живата литературна памет, която има начало, но няма край.

Както няма край бъдещето, в което все още не сме живели...

[● Ч II] За да визуализираме живата монументална фреска в днешната интеракция, сме синтезирали изображения на Тайната вечеря, сред които едноименният стенопис на Леонардо да Винчи, нарисуван за покровителя му херцог Людовико Сфорца в трапезарията на манастира „Санта Мария де ла Грацие” (1495-1498 г.), заема централно място.

... Защото по време на Тайната вечеря се обновява не само тайнството на свещенството, но се утвърждава и най-висшата представа за отношението между Учител и Ученик като свещенодействие на любовта...

(●●● ГХАИ) „За овчаря стадото е всичко – и либе, и кавал, и богатство” (АС.ВЮЗ) (отделен глас извиква, буквално прекъсвайки произнасянето на последната дума от репликата на четеца.)

[● Ч III] Музикалното оформление на настоящата аксиология пулсира чрез семантични конотации с изложението.

[● Ч III] Чрез литургичната музика на Св. Йоан Кукузел „Достойно ест”! (N 2) {N 3} олицетворяваме естествената полифоничност, скрита в многогласието на изключителни български писатели, чиито нравствени послания са универсални както за нас, българите, така и за човешката цивилизация.

Чрез „Miserere” на Грегорио Алегри! (N 2) {N 3} обозначаваме универсалния контекст на висшето човешко страдание, защото творчеството е преди всичко страдание, което освобождава волеви разрези и послания, материализиращи нови пространства... Във феномена на осъзнаването намираме корена на връзката между минало – настояще – бъдеще, което обозначаваме чрез тайнството Покаяние – Разкаяние за сторения грях:

„Помилвай ме, Боже, по голямата си милост” (Пс. 50)...

С музиката на Вангелис (N 2) {N 3} утвърждаваме нравствената сила на откривателството, което е хуманизиращ стремеж, пораждащ универсални модели за естетическо поведение, белязани с нравствената сила.

[● Ч III] Репликите – чрез метода на цитирането – са подбрани от: *Св. Писание* – от *Ветхия завет – Псалтир* (Пс. 50), *Книга Премъдрост на Исуса, син Сирахов* (Сир.), от *Новия завет – Св. Евангелие* (от Св. ап. Матей, Св. Лука, Св. ап. Йоана), *Първо послание до Коринтяни* (Св. ап. Павел), *Часослов*, „*Пространно житие на Св. Константин-Кирил Философ*” („*Беседа против триезичниците*”) (Св. архиепископ Климент Охридски) (КО.ПЖККФ), „*Пространно житие на Св. Иван Рилски*”, „*Житие на Св. Петка Търновска*” (Св. Патриарх Евтимий Търновски) (ПЕТ.ПЖИР), „*История славяноболгарская ...*” (Св. о. Паисий Хилендарски) (О.ПХ.ИС), „*Кириакодромион, сиреч Неделник*” (Св. епископ Софроний Врачански) (СВ.КН), „*Предговор към събраните съчинения от 1815 г.*”

(Йохан Волфганг фон Гьоте) (ЙВГ.П), „*Маминото дете*” (Любен Каравелов) (ЛК.МД), „*Под игото*” (Иван Вазов) (ИВ.ПИ), „*Секира и трънокоп*” (Стоян Михайловски) (СМ.СТ), „*До Чикаго и назад*” (Алеко Константинов) (АК.ДЧИН), „*Светите застъпници*” (Елин Пелин) (ЕП.СЗ), „*Песента на колелетата*” (Йордан Йовков)

(ЙЙ.ПНК), „В южните земи” (Антон Страшимиров) (АС.ВЮЗ), „Идиллии” – „Pieta” (Петко Ю. Тодоров) (ПЮТ.И), „Къде е щастieto” (Николай Райнов (НР. ПОЦС), „Железният светилник” (Димитър Талев) (ДТ.ЖС), „Тютюн” (Димитър Димов) (ДД.Т), „Крадецът на праскови” (Емилиян Станев) (ЕС.КП), „Мъжки времена” (Николай Хайтов) (НХ.МВ), „Нежната спирала” (Йордан Радичков) (ЙР.НС), „Будители – апостоли” (Александра Куманова) (АК.БА), „Легенда за светлината” (НВ.ЛЗС), ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ” (НВ.ЗХБ) (Николай Василев).

[• Ч II] Характеристиките са в съответствие с хипертекста на цитирания литературоведски историографски източник.

Представяната концепция е получила апробация на 28 март 2009 г. на ежегодния научно-практически семинар на университета, проведен в Хисаря в Пленарния доклад **„ЦЕННОСТЕН ГЕНОМ НА БЪЛГАРСКИЯ КНИЖОВЕН И ЛИТЕРАТУРЕН ЕЗИК: (ГЕНЕАЛОГИЧНА ФЕНОМЕНОЛОГИЯ – ИНФОРМАЦИОНЕН КОД НА ИЗЯЩНОТО СЛОВО)”** / Проф. д.и.н. Стоян Денчев (: методологично-класификационен дискурс); проф. д.п.н. Александра Куманова (: философско-научковедски анализ); Николай Василев (: литературнокритически синтез) и в Пленарния доклад, прозвучал на VII национална научна конференция с международно участие „България – кръстопът на култури и цивилизации” на 1 ноември 2009 г. в Националния дворец на културата в София **„БЪЛГАРСКОТО НАЧАЛО В ЕВРОПЕЙСКАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ: ОНТОЛОГИЯ НА ИНАЗАЦИЯТА (Към някои психологически проблеми, свързани със създаването на глаголицата и кирилицата и делото на Св. Константин-Кирил Философ и Св. архиепископ Методий)** / Проф. д.и.н. Стоян Денчев (: методологично-класификационен дискурс); проф. д.п.н. Александра Куманова (: философско-научковедски анализ); Николай Василев (: литературнокритически синтез)...

[• Ч III] На финала на аксиологията студентите обозначават символно книжнината и литературата на България, преподнасяйки на Ректора на нашия университет:

- тезаурус, направен от Студентското научно общество, на езика на „История славяноболгарская...” на Св. о. Паисий Хилендарски;

- Том V на *Трудове на Студентското научно общество*;

- Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 507 публикации в Специализирания

научен печат, дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, представени на настоящия форум.

[• Ч II]... Трапезата на Словото на българската книжовност и литература... Наратив...

[• Ч III] Хипертекстът на настоящата аксиология е дело на проф. д.п.н. **Александра Куманова** и писателя – литературен критик **Николай Василев**.

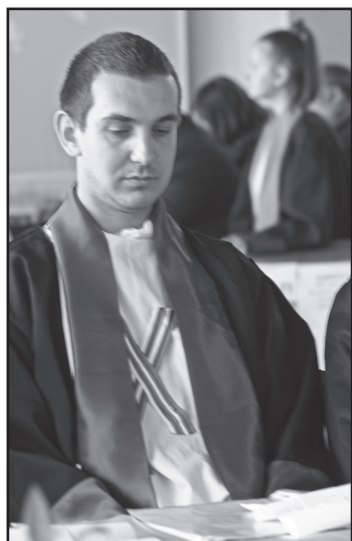
В подборянето на материала участваха докторантката **Боряна Апостолова** и студентката **Боряна Николова**.

Върховата семантична редакция е направена от **о. Стефан Пашов** и ерудита – богослов **Иван Теофилов**.

Сценографията, която включва художествени детайли, изработени от ковано желязо – челна част на кораб, кръст и катедра, лаврово дърво, – са дело на студента **Иван Петров**.

В подготовката на мизансцена участват студентите **София Пелова**, **Десислава Рагьова** и **Марияна Таланова**.

Костюмите на четците са предоставени със съдействието на **Министерството на културата**, а българските национални носии от всички краища на България са подбрани от колекциите на **софийските читалища „Витоша“** и **„Възраждане“**.

Музикални редактори на композицията са студентите **Христина Илиева**, **Лилия Илиева**; оператори на визуализацията са студентите **Радина Бонева**, **Евгения Атанасова**.

В ораторията са използвани **Великденски камбанен звън** от **Патриаршеската катедра**ла „Св. Александър Невски“, българската народна песен *„Притури се планината“* и *Каба-гайдите на България*.

Записите са предоставени от фонотеката на **Българското национално радио**.

[Великденски камбани] ! (N 5) {N 2}

[• Ч II]

**ФРАГМЕНТ ПЪРВИ:
I. ПРОРОЧЕСТВО:
ТВОРЕНИЕ
(УЧИТЕЛ – УЧЕНИК)**

[• Ч I] „Помогни ми,
Господи,
да помогна
на слепите
да прогледнат.” (НВ.ЗХБ)

(Излизане на сцената, говорейки, и заставане пред пулта – в неговото подножие. Всички реплики на Ч. I – се изговарят наизуст.)

(●●● ГХАИ) (Едновременно с излизането на Ч. I о. Стефан излиза също на сцената, произнасяйки същите думи, и, заставайки пред пулта ✱; зад него – като две крила – се движат и застават, от двете му страни, солистите на ●●● ГХАИ, пригласяйки му; последната, подчертана тук строфа, както и навсякъде по-надолу в аналогичните случаи, – се произнася с пригласяне и на солистите и озвучаване на последната сричка на последната дума от ●● ОЗРК със звън от ръчна камбанка .)

[• Ч I] „**Вино нямат**” (Йоан. 2:3) *(При произнасянето на последната сричка от текста писват Каба-гайдите на България)*

*(●●● ГХАИ) „<...> **ново вино наливат
в нови мехове**” (Мат. 9:17)*

[Вангелис. „**Завладяването на рая**”] {N 6}
(В дъното на сцената – в центъра между Четец II и III – се разполага студентът, олицетворяващ буквата: X; отдясно, гледано от позицията на публиката: У, С, Ч, Щ, Ъ, Я; отляво, погледнато от същата позиция: Ф, Т, Ц, Ш, С, Ъ, Ю. При обявяването на всяка съответна буква студентите излизат от тези три местоположения...) ! (N 19)

[• Ч II-III обявяват всеки от присъстващите на трапезата на Словото на българската белетристика; с произнасянето на името на писателя съответният студент тръгва от съответното си място и сяда на трапезата; всичко се случва на фона на тихото звучене на музиката

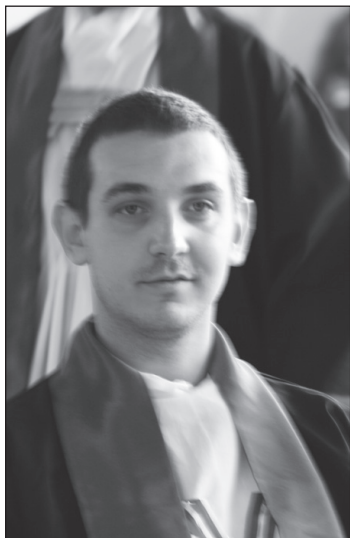
на Вангелис; след завършването на изброяването на героите и при сядането на последния на трапезата на Словото – се усилва звученето на музиката ...]

[• ч III] • СВ. КОНСТАНТИН-КИРИЛ ФИЛОСОФ (• ККФ) – (X) – СЪЗДАТЕЛЯТ НА ГЛАГОЛИЦАТА, КОЙТО ЧРЕЗ ПЪРВАТА КРЪСТНА БУКВА ОТ АЗБУКАТА, КОЯТО СЕ ИЗГОВАРЯ АЗ, РАЗВЪРЗА УСТАТА НА СЛАВЯНСКИЯ РОД, ЗА ДА ВЪДВОРИ И БЪЛГАРИТЕ В ХРИСТИЯНСКАТА РЕЛИГИОЗНА ОБЩНОСТ, КЪДЕТО ЕДИНОСЪЩНОСТТА НА ХРИСТИЯНСКИЯ БОГ Е В НЕГОВОТО ИПОСТАСНО ТРИЕДИНСТВО: ОТЕЦ, СИН И СВЕТИ ДУХ.

[• АГ] „Дух Господен е върху Мене” (Лук. 4:18)

(••• ГХАИ) ... върху Мене ...

[• ч III] • СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ (• ПЕТ) – (Ф) – АВТОРЪТ НА ПЪРВАТА БЪЛГАРСКА ПРАВОПИСНО-ЕЗИКОВА РЕФОРМА И СЪЗДАТЕЛЯТ НА СТИЛА „ПЛЕТЕНИЕ СЛОВЕС”, ЧРЕЗ КОЙТО ЗА ПЪРВИ ПЪТ В ЦЯЛАТА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА БЕШЕ ОБЕДИНЕН ИСТОРИЧЕСКИЯТ, ИНОСКАЗАТЕЛНИЯТ, МОРАЛНИЯТ И МИСТИЧНИЯТ СМИСЪЛ НА БЪЛГАРСКИТЕ ДУМИ – „Пространно житие на Св. Иван Рилски”.

[• АГ] „Затова Ме помага да благовестя на бедните” (Лук. 4:18)

(••• ГХАИ) ... да благовестя ...

[• ч III] • СВ. О. ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ (• О.ПХ) – (У) – СЪЗДАТЕЛЯТ НА ПЪРВИЯ ГРАЖДАНСКИ КОДЕКС НА БЪЛГАРИЯ – „История славяноболгарская ...”.

[• АГ] „Прати Ме да лекувам ония, които имат сърца съкрушени” (Лук. 4:18)

(●●● ГХАИ) ... имат сърца ...

[• ч II] • СВ. ЕПИСКОП СОФРОНИЙ ВРАЧАНСКИ (• СВ) – (Т) – ПЪРВИЯТ ХУДОЖЕСТВЕН ОПИТ ЗА ПРЕОСМИСЛЯНЕ НА ПРЕЖИВЯНОТО – „*Житие и страдание грешнаго Софрония*”.

[• АГ] „*Прати Ме*” да проповядвам на пленените освобождение, на слепите прогледване” (Лук. 4:18)

(●●● ГХАИ) ... прогледване ...

[• ч III] • ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ (• ЛК) – (С) – АВТОРЪТ НА ПЪРВАТА ЛИТЕРАТУРНА ПСИХОГРАФИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПРАВИ – „*Българи от старо време*”, „*Маминото дете*”.

[• АГ] „*Прати Ме*” да пусна на свобода измъчените, да проповядвам благоприятната Господня година.” (Лук. 4:19)

(●●● ГХАИ) ... Господня година ...

[• ч II] • ИВАН ВАЗОВ (• ИВ) – (Ц) – ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ, КОЙТО ПРЕВЪРНА ЛИТЕРАТУРНАТА МЕЧТА В ГРАЖДАНСКИ МАКСИМАЛИЗЪМ И НАЦИОНАЛНА НАДЕЖДА ЗА ВЪЗКРЕСЕНИЕ – „*Под игото*”.

[• АГ] „Всяка премъдрост е от Господа и с Него пребъдва вовеки.” (Сир. 1:1)

(●●● ГХАИ) ... вовеки ...

[• ч III] • АЛЕКО КОНСТАНТИНОВ (• АК) – (Ч) – СЪЗДАТЕЛЯТ НА НАЙ-СИЛНАТА ТЕМПОРАЛНА СИСТЕМА В ЦЯЛАТА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРСКАТА ЛИТЕРАТУРА И ПЪРВИЯТ ПИСАТЕЛ, КОЙТО МИТОЛОГИЗИРА САТИРИЧНИ МОТИВИ ОТ НАСТОЯЩЕТО, ЗА ДА ГИ ПРЕВЪРНЕ ВЪВ ФИЛОСОФСКА И ХУДОЖЕСТВЕНА ПРИЧИНА ЗА „ЗАВРЪЩАНЕ” ВЪВ ВЕЧНОСТТА – „До Чикаго и назад”, „Бай Ганьо”.

[• АГ] „Кой ще изброи морския пясък,
и дните на вечността?” (Сир. 1:2)

(••• ГХАИ) ... вечността ...

[• ч II] • ЕЛИН ПЕЛИН (• ЕП) – (Ш) – ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ, КОЙТО ХИПЕРБОЛИЗИРА ВЪТРЕШНИЯ СВЯТ НА МИНИАТЮРНИ ХОРА, ПРЕДМЕТИ И ЯВЛЕНИЯ ОТ ПРИРОДАТА, ЗА ДА ГИ ПРЕВЪРНЕ ВЪВ ФИЛОСОФСКА ХИПОТЕЗА ЗА СЪЩНОСТТА НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН БИТ – „Гераците”, „Андрешко”.

[• АГ] „Кой ще изследва височината на небето
и ширината на земята,
бездната и премъдростта?” (Сир. 1:3)

(••• ГХАИ) ... премъдростта ...

[• ч III] • ЙОРДАН ЙОВКОВ (• ЙЙ) – (Щ) – ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ, КОЙТО ИЗГРАДИ НАЦИОНАЛНАТА МЯРКА ЗА ФИЗИЧЕСКА И ДУХОВНА КРАСОТА И СЪЗДАДЕ УНИВЕРСАЛЕН ХУДОЖЕСТВЕН КОДЕКС ЗА НРАВСТВЕНА ЧИСТОТА В БЪЛГАРСКОТО

ЛИТЕРАТУРНО ПРОСТРАНСТВО – „*Песента на колелетата*”,
„*Серафим*”.

[• АГ] „Кой ще изследва височината на небето
и ширината на земята,
бездната и премъдростта?” (Сир. 1:3)

(••• ГХАИ) ... премъдростта ...

[• Ч П] • ПЕТКО Ю. ТОДОРОВ (• ПЮТ) – (Љ) – ПЪРВИЯТ
БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ, КОЙТО ВГРАДИ ЕСТЕТИКАТА
НА ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКИЯ НРАВСТВЕН ИДЕАЛ В
ХУДОЖЕСТВЕНИТЕ ТАБЛИЦИ НА БЪЛГАРСКИЯ АВТЕНТИЧЕН
СЛОВЕСЕН ФОЛКЛОР – „*Идили*”.

[• АГ] „*[Кой ще изследва]* ширината на земята?” (Сир. 1:3)

(••• ГХАИ) ... кой ...

[• Ч П] • НИКОЛАЙ РАЙНОВ (• НР) – (Љ) – ПИСАТЕЛЯТ,
КОЙТО ОСЪЩЕСТВИ ДОКРАЙ РЕЦЕПЦИЯТА НА
ЗАПАДНОЕВРОПЕЙСКИЯ ХУДОЖЕСТВЕН ИДЕАЛ – „*Приказки*”.

[• АГ] „*[Кой ще изследва]* бездната и
премъдростта?” (Сир. 1:3)

(••• ГХАИ) ... премъдростта ...

[• Ч П] • ДИМИТЪР ТАЛЕВ (• ДТ) – (Ю)
– ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ,
КОЙТО ИЗВИСИ НРАВСТВЕНАТА
КРАСОТА НА БЪЛГАРИНА ДО
ИКОНОСТАСА НА ИЗНАЧАЛНИЯ
ХРИСТИЯНСКИ СТРЕМЕЖ КЪМ
ДУХОВНО СЪВЪРШЕНСТВО –
„*Железният светилник*”.

[• АГ] „От всичко най-напред
е произлязла премъдростта,
и разбирането на мъдростта е отвека.” (Сир. 1:4)

(••• ГХАИ) ... отвека ...

[• Ч III] • ДИМИТЪР ДИМОВ (• ДД) – (Я) – ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ
ПИСАТЕЛ, КОЙТО РАЗРЕШИ ФИЛОСОФСКИЯ ПРОБЛЕМ ЗА
НЕРЕАЛИЗИРАНАТА ЧОВЕШКА МЕЧТА ЗА АБСОЛЮТНО
ЩАСТИЕ И КРАХА НА ОБИКНОВЕНИТЕ ЧОВЕШКИ НАДЕЖДИ
– „Тютюн”.

[• АГ] „Извор на премъдростта
е Словото на Бога Всевишни,
и нейните шествия
са вечни заповеди.” (Сир. 1:5)

(••• ГХАИ) ... Словото ... вечни заповеди ...

[Великденски камбани] {N 2}

[• Ч II] ФРАГМЕНТ ВТОРИ:
 II. ТАЙНСТВО:
 ЛЮБОВ
 (КОРОНА – КРЪСТ)

[• Ч III] „От зората на своето пораждане
до ден-дневен **БЪЛГАРСКОТО
НАЦИОНАЛНО ЛИТЕРАТУРНО
САМОСЪЗНАНИЕ** безкомпромисно
цензурира творчеството на българските писатели
според **ТРИ ОСНОВНИ КРИТЕРИЯ ЗА
ХУДОЖЕСТВЕНА МЯРКА.**

**ТЕЗИ КРИТЕРИИ СА ТРИТЕ ЛИЦА НА СВЕЩЕНИЯ И
ЕДИНОСЪЩ БЪЛГАРСКИ ЛИТЕРАТУРЕН ИПОСТАС ! (N 15):**

[• Ч II] ПЪРВИ КРИТЕРИЙ: ЧИСТОТА НА ЕЗИКА; ! (N 16)

(•• ОЗРК) [Звѣн от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

[• Ч III] ВТОРИ КРИТЕРИЙ: ЯСНОТА НА МИСЪЛТА; ! (N 17)

(•• ОЗРК) [Звѣн от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**[• Ч III] ТРЕТИ КРИТЕРИЙ: СВЕТЛИНА В ПОСЛАНИЕТО.” (НВ.
ЗХБ) ! (N 18)**

(•• ОЗРК) [Звѣн от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**(••• ГХАИ) „Блажени гладните и жадните за правда,
защото те ще се наситят.” (Мат. 5:6)**

**(• ККФ) (X) „Христос <...>, бидейки Творец на всичко, <...>
е създал човека между
ангелите и животните,
като със словото и разума го е
отличил от животните,
а с гнева и похотите –
от ангелите.” (КО.ПЖККФ)**

(•• ОЗРК) [Звѣн от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**(••• ГХАИ) „Блажени милостивите,
защото те ще бъдат
помиловани.” (Мат. 5:7)**

**(• ПЕТ) (Ф) „<....> душевната храна се
поднася и на едните,**

**и на другите – на повествуващите,
както е известно, и на слушащите <....>” (ПЕТ.ПЖИР)**

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

**(••• ГХАИ) „Блажени чистите по сърце,
защото те ще видят Бога.” (Мат. 5:8)**

**(• О.ПХ) (У) „Сами от себе си да се научим не можем,
защото кратки са дните
на нашия живот на земята.” (О.ПХ.ИС)**

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

**(••• ГХАИ) „Блажени миротворците,
защото те ще се нарекат
синове Божии.” (Мат. 5:9)**

**(• СВ) (Т) „Понеже Бог човека
создал ест самовластен и самоволен,
кой какво хоче тако да живеј –
зло и добро в руце его ест.” (СВ.КН)**

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

**(••• ГХАИ) „Блажени изгонените
заради правда,
защото тяхно е
царството небесно.”
(Мат. 5:10)**

**(• ЛК) (С) „Но Господ Бог не забравя ни
най-последните свои създания.”**

(ЛК.МД)

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

**(••• ГХАИ) „Блажени сте вие,
когато ви похулят
и изгонят,
и кажат против вас лъжовно
каква и да е лоша дума
заради Мене.” (Мат. 5:10)**

(• ИВ) (Ц) „Лудите, лудите – те да са живи!” (ИВ.ПИ)
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**(••• ГХАИ) „Когато ви похулят и изгонят,
и кажат против вас лъжовно каква
и да е лоша дума заради Мене.
Радвайте се и се веселете,
защото голяма е наградата ви
на Небесата.” (Мат. 5:11-12)**

**(• АК) (Ц) „Като че не пред творението Божие,
а пред самия Бог те <пътешествениците>
бяха изправени!” (АК.ДЧИН)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**(• АГ) „Аз приех от Господа това,
що ви и предадох, а именно,**

**че Господ Иисус
през нощта,
когато бе
предаден,
взе хляб и
поблагодари,
преломи и каза <...>”:**

(••• ГХАИ) „<...> вземете, яжте,
това е Моето тяло,
за вас преломявано;
това правете за **Мой спомен.**” (1 Кор. 11:23-24)
(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(• ЕП) (Ш) „И нека земний подвиг на човека
да бъде стремлението
на душата към Бога
чрез красота и истина.” (ЕП.СЗ)
(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(• АГ) „Взе също и чашата
подир вечеря и каза <...>”:

(••• ГХАИ) „<...> тая чаша е новият завет
в Моята кръв;
това правете, колчем пиете,
за **Мой спомен.**” (1 Кор. 11:25)
(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(• ЙЙ) (Ш) „<...> с мъки,
с нещастия е пълен този
свят, но все пак има нещо,
което е хубаво, което стои
над всичко друго – любовта
между хората.” (ЙЙ.ПНК)
(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна
камбанка огласява последната
сричка на последната дума.*]

(●●● ГХАИ) ... ЛЮБОВТА (отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... ЛЮБОВТА (отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... ЛЮБОВТА (отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... ЛЮБОВТА МЕЖДУ ХОРАТА...

(●●● ГХАИ) „Защото, колчем ядете тоя хляб,
и пиете тая чаша,
ще възвестявате смъртта на Господа,
докле дойде Той.” (1 Кор. 11:26)

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(● ПЮТ) (Ъ) „Не на думи,
на дело да се покажем <...>” (ПЮТ.И)

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(● АГ) „А когато им уми нозете
и Си съблече дрехата,
седна пак на трапезата
и им рече <...>”:

(●●● ГХАИ) „<...> знаете ли,
какво ви направих?”
(Йоан. 13:12)

(● НР) (Ъ) „Всички желаят
да бъдат щастливи,
но не всички еднакво
разбират щастието.” (НР.ПОЦС)

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(● ККФ) (Х) „Вие Ме наричате
Учител и Господ,

**и добре казвате,
понеже Съм такъв.” (Йоан. 13:13)**

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**(• ДТ) (Ю) „Ти може да се чудиш,
не си виждал такива птички,
нема ги нигде по света,
и такива дъбови клончета
не си виждал събрани така,
заплетени като венец надлъж,
и пак са като истински,
то е човек да търси
и да събира хубост,
каквато нема нигде
и никой не е виждал.” (ДТ.ЖС)**

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**(• ККФ) (Х) „И тъй,
ако Аз,
Господ и Учител,
ви умих нозете,
то и вие сте длъжни
да умивате нозете
един другиму.” (Йоан. 13:14)**

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(••• ГХАИ) ... вие сте длъжни ...
(отделен глас)

(••• ГХАИ) ... вие сте длъжни ...
(отделен глас)

(••• ГХАИ) ... вие сте длъжни ...
(отделен глас)

(●●● ГХАИ) ... вие сте длъжни
да умивате нозете един другиму ...

(• ДД) (Я) „<...> това бе пътят <...>
към безкрайния предел
на човешкото знание, <...>
така че патосът на живота
протичаше като бавна,
пълноводна река <...>” (ДД.Т)

(●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(• ККФ) (X) „Защото ви дадох пример,
да правите и вие същото,
каквото Аз ви направих.” (Йоан. 13:15)

[Великденски камбани] {N 2}

[• Ч II] ФРАГМЕНТ ТРЕТИ:
 III. ЗАВЕТ:
 ИСТИНА
 (ПЪТ – ВОДАЧ)

[*Всеки от произнасящите думите „Отче наш!” на различните езици ще става, казвайки ги... Четците ще казват тези думи, затваряйки сценария, намиращ се в ръцете им...*]

[• Ч II] ... Венецианският спор с триезичниците
на славянския първоучител Св. Константин-
Кирил Философ ...
... Лето 867-мо...

(●●● ГХАИ) ... И ... „светна като слънце”:

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(● ККФ) (X) „Не пада ли от Бога

дъжд еднакво за всички?

Също и слънцето не грее ли на всички?

Не дишаме ли всички еднакво въздух?

Как вие не се срамувате,

като определяте само три езика,

а искате всички други племена и народи

да бъдат слепи и глухи?

Кажете ми:

дали смятате Бога за безсилен,

та да не може да даде това,

или Го смятате за завистлив,

та не иска.

Ние пък знаем много народи,

които имат книги

и въздават слава на Бога

всеки на своя език.”

(●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(Започвайки едновременно със звука от ръчната камбанка, зазвучава за кратко, „Притури се планината”... и заглъхва)

... Затова чуйте как други народи
произнасят Името Господне!

(Тихо зазвучава с произнасянето на първата реплика,
следваща по-долу, музиката на Вангелис...)

(● О.ПХ) (Y) На фарси:

(фарси) (Педаре ман!)

(● СВ) (T) На иврит:

(иврит) (Авину!)

(• ИВ) (Ц) На арамейски:
(арам.) (Аввун дбишмайе!)

(• ПЕТ) (Ф) На арменски:
(арм.) (Хайр мер!)

(• АК) (Ч) На гръцки:
(гр.) (Патер имон!)

(• ЛК) (С) На латински:
(лат.) (Патер ностер!)

(• ПЕТ) (Ф) На испански:
(исп.) (Падре нуестро!)

(• ЙЙ) (Щ) На английски:
(англ.) (Ауър Фадър!)

(• О.ПХ) (У) На немски:
(нем.) (Фатер унзер!)

(• ЕП) (Ш) На френски:
(фр.) (Нотр Пер!)

(• ПЮТ) (Ъ) На полски:
(пол.) (Ойче наш!)

(• НР) (Ь) На румънски:
(рум.) (Падре ностро!)

(• ДТ) (Ю) На руски:
(рус.) (Отец наш!)

(• ДД) (Я) На хърватски:
(хърв.) (Оче наш!)

(• Ч II) На сръбски:
(сръб.) (Оче наш!)

(• Ч III) На словенски:
(словен.) (Оче наш!)

(• Ч II) На чешки:
(чеш.) (Отче наш!)

(• Ч III) На арабски:
(араб.) (Аббана!)

(• Ч II) На турски:
тур.) (Гьоклердеки Бадамъз!)

[И • ККФ) (Х), ставайки, заедно с всички, изправени край трапезата на Словото, произнася / произнасят думите на молитвата „Отче наши!“ на български език с молебно отправени ръце, след което всеки спуска ръцете си спокойно и гръмко зазвучава музиката на Вангелис... **• Ч I** казва молитвата едновременно със станалите около трапезата в поза „оранта“... **• Ч II** и **• Ч III** произнасят молитвата със спуснати ръце и затворени сценарии...]

(• Ч II) На български:

(• ККФ) (Х)
(• ПЕТ) (Ф)
(• О.ПХ) (У)
(• СВ) (Т)
(• ЛК) (С)
(• АК) (Ч)
(• ЕП) (Ш)
(• ЙЙ) (Щ)
(• ПЮТ) (Ъ)

- (• НР) (Б)
- (• ДТ) (Ю)
- (• ДД) (Я)
- (• Ч I)
- (• Ч II)
- (• Ч III)

**„Отче наш,
 Който си на небесата!
 Да се свети
 Твоето име;
 да дойде
 Твоето царство;
 да бъде
 Твоята воля,
 както на небето,
 тъй и на земята;
 насъщния ни хляб
 дай ни днес;
 и прости нам
 дълговете ни,
 както и ние
 прощаваме
 на длъжниците си;
 и не въведи нас
 в изкушение,**

**но избави ни
от лукавия.” (Мат. 6:9-13)**

(••• ГХАИ) „Амин!”

СИМВОЛНО ОБОБЩЕНИЕ

След последната реплика от текста, застъпвайки я, зазвучават последователно:

Многая лета {N 8},

Горда Стара планина {N 9},

Химн на Обединена Европа {N 10},

Gaudeamus igitur {N 11}.

Студентите остават през цялото време на сценичната площадка, многозначително вглеждащи се в погледите на публиката.

[Шествие на студентите (• АГ, • ККФ, • О.ПХ, студентът с Ректорския жезъл, който, включвайки се в шествието, подава обратно националния трибагреник на студента, от когото той го получи в символното начало)...

...Те тръгват експресивно, но и тържествено при зазвучаването на „Многая лета” така:

1. ● АГ тръгва пръв;

2. на една ръка разстояние зад него и малко встрани от него върви студентът с Ректорския жезъл и трибагреника в ръце;

3. ходом, този студент подава трибагреника на другия студент и продължава в шествието само с жезъла в ръка;

4. когато ● АГ стига трапезата, към шествието се присъединяват и ● ККФ, и ● О.ПХ, вземайки на ръце изданията, които ще се поднесат на Ректора, подавайки, ходом, на ● АГ Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 507 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготовените нови изследвания, които се представят на форума;

5. в ръцете на ● ККФ остава Том V на Трудовете на Студентското научно общество на СВУБИТ, в ръцете на ● О.ПХ – ръкописния препис на „История славяноболгарская...”, съдържащ и направения ръкописен тезаурус на езика на Св. о. Паисий Хилендарски, както и разпечатките на тези продукти, записани на магнитен носител;

6. когато шествието от четиримата студенти пристига при Ректора, ● АГ с лек поклон, застава срещу него; ● ККФ и ● О.ПХ се разполагат като две негови криле – леко зад него и встрани; леко встрани, но като част от шествието, застава и студентът с Ректорския жезъл в ръка;

7. поднасянето на документалните регалии става така: ● АГ подава на Ректора Паметната книга, разтваряйки я и подавайки му от нея с кратко обяснение Библиографския списък от 507 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите; след това – без да се обръща встрани, гледайки Ректора в очите, поема отдясно подаваното му от ● ККФ издание на Том V на Трудовете на Студентското научно общество на СВУБИТ, назовавайки на Ректора заглавието; по същия начин той поема отляво от ● О.ПХ ръкописния препис на „История славяноболгарская...”, съдържащ и направения ръкописен тезаурус на езика на Св. о. Паисий Хилендарски, както и разпечатките на тези продукти, записани на магнитен носител;

8. ● АГ премества погледа си от очите на Ректора към студента с жезъла в ръка, който, без да поглежда ● АГ в очи, пристъпва към Ректора и с поклон му връща жезъла, отстъпвайки назад, към шествието, без да се обръща с гръб към Ректора;

9. Четиримата студенти, участници в шествието, остават изправени срещу Ректора по време на звученето на **Многая лета, Горда Стара планина, Химн на Обединена Европа**;

10. Със зазвучаването на **Gaudeamus igitur** участниците в шествието леко се покланят на Ректора и се оттеглят; по същото време участниците в трапезата на Словото трансформират сценичната площадка в трибуна на конференцията и изнасят целия сценичен реквизит...] !(NN 1-33) {N 11}

ЕЛЕКТРОННА ВИЗУАЛИЗАЦИЯ (NN 1-33)

[! N 1] Фасадата на СВУБИТ

[! N 2] Кориците на Т. I-V на СНО при СВУБИТ

[! N 3] Моменти от работата на СНО при СВУБИТ

[! N 4] Моменти от Академичните аксиологии на СНО при СВУБИТ

[! N 5] Глаголицата

[! N 6] Кирилицата

[! N 7] „За буквите”

[! N 8] „Азбучна молитва”

- [! N 9] Икона: Христос сред книжниците
- [! N 10] Икона: Покръстване на България
- [! N 11] Икона: Св. Седмочисленици
- [! N 12] Икона: Христос сред книжниците: фреска (Боянска църква) (близък план)
- [! N 13] Икона: Св. Наум
- [! N 14] Икона: Св. Сава, Св. Горазд, Св. Ангеларий
- [! N 15] Карта на Великоморавската мисия (средновековен образец)
- [! N 16] Карта на Първото Българско царство
- [! N 17] Карта на Второто Българско царство
- [! N 18] Карта на Третото Българско царство
- [! N 19] Карта на съвременна България
- [! N 20] Св. Константин-Кирил Философ
- [! N 21] Св. архиепископ Методий
- [! N 22] Св. архиепископ Климент Охридски
- [! N 23] Черноризец Храбър
- [! N 24] Св. Патриарх Евтимий Търновски
- [! N 25] Св. о. Паисий Хилендарски

[! N 26] Св. епископ Софроний Врачански, Христо Ботев

[! N 27] Любен Каравелов

[! N 28] Иван Вазов

[! N 29] Алеко Константинов

[! N 30] Елин Пелин

[! N 31] Йордан Йовков

[! N 32] Петко Ю. Тодоров

[! N 33] Николай Райнов

[! N 34] Димитър Талев

[! N 35] Димитър Димов

ОЗВУЧАВАНЕ {NN 1-11}

{N 1} *Върви, народе възродени!*

{N 2} *Великденски камбанен звън*

{N 3} *Каба-гайдите на България*

{N 4} *Притури се планината*

{N 5} Св. Йоан Кукузел „*Достойно ест*”

{N 6} Грегорио Алегри „*Miserere*”

{N 7} Вангелис „*Conquest of the paradise*”

{N 8} *Многая лета*

{N 9} *Горда Стара планина*

{N 10} *Химн на Обединена Европа*

{N 11} *Gaudeamus igitur*

**VI СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА
„ИНФОРМАЦИЯ: УНИВЕРСАЛНОСТ И СВОБОДА –
ИЗБОР, ДОСТЪП, ПРОЗРАЧНОСТ”
(„INFORMATION: UNIVERSALITY AND FREEDOM –
CHOICE, ACCESS, TRANSPARENCY”)**

**УНИБИТ,
Спортна зала, 22 май 2009 г., 10:00 ч.**

„СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ”

НОМО VERBI GRACILIS

*Срв.: Том V на Трудове на
Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и
информационни технологии. – София,
2010, с. 696-734.*

АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА АКСИОЛОГИЯ

(В интродукция и два фрагмента)

*Посвещава се
на националния празник на българската просвета и култура и
на славянската писменост – 24 май
и на 130-годишнината от приемането на Търновската конституция*

Легенда към текста

• Поява на участниците пред публиката;
промяна в местоположението им на сценичната площадка

•• Поява на студенти, облечени в национални носии,
символизиращи България
и нейния народ

••• Говорещ хор на студентите от СВУБИТ –
архитекти на инфосферата

! Електронна визуализация –
пореден кадър на мониторите (NN 1-33)

! Озвучаване {NN 1-11}

Действащи лица и изпълнители

• Св. Константин-Кирил Философ
(• ККФ) –

(А) Кристина Николова,
Димитър Кафеджийски

• Св. архиепископ Методий
(• А.М) –

(Б) Ани Мутарова, о. Стефан Пашов

• Св. архиепископ Климент
Охридски
(• КО) –

(В) Цветомира Милева

- Черноризец Храбър (• ЧХ) –
(Г) Десислава Симеонова
- Отец Паисий Хилендарски (• О.ПХ) –
(Д) Симона Симеонова, Николай Икономов
- Любен Каравелов (• ЛК) –
(Е) Боряна Николова
- Христо Ботев (• ХБ) –
(Ж) Панка Борделова
- Петко Р. Славейков (• ПРС) –
(З) Александра Стоянова
- Иван Вазов (• ИВ) –
(И) Лидия Николова
- Пейо Яворов (• ПЯ) –
(Й) Теодора Александрова
- Димчо Дебелянов (• ДД) –
(К) Цветелина Григорова
- Гео Милев (• ГМ) –
(Л) Елка Тодорова
- Христо Смирненски (• ХС) –
(М) Моника Петрова
- Никола Вапцаров (• НВ) –
(Н) Ина Алексиева

- Ангел Господен (• АГ)
(Stabat Mater) –
Десислава Рагъова
- Олицетворяващи българския
народ студенти –
Димитър Таланов,
Невяна Павлова

• Четец I (• Ч I) –
Калина Велкова

• Четец II (• Ч II) –
Жулиета Желева

• Четец III –
олицетворение на българския народ (• Ч III) –
Екатерина Станева,
Невяна Павлова

•• Фолклорна формация на проф. Тодор Бакалов (•• ФФТБ)

••• Говорещ хор на студентите – архитекти на инфосферата (••• ГХАИ)
(солисти – Мехмед Исмаил,
Пламен Трайков)

•••• Огласяващ със звън от ръчна камбанка студент (•••• ОЗРК) –
Калоян Радулов

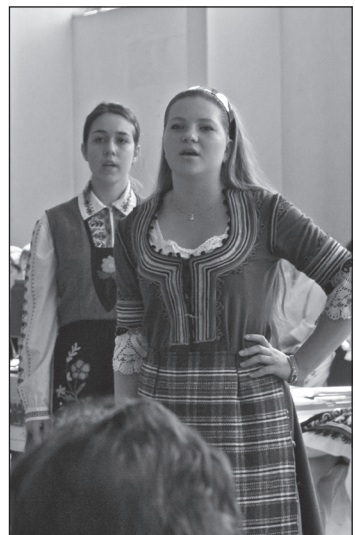
Костюми

български национални носии от всички краища на България;
празнична тракийска национална носия
(върху дълга бяла риза)
(за • Ч III);

бяла рокля от тържествения градски костюм
на България
от края на XIX – началото на XX в.
(за • Ч I);

бяла рокля от тържествения градски костюм
на България
от края на XX – началото на XXI в.
(за • Ч II);

бели дълги ризи
(за • АГ, • Ч III и олицетворяващите

изящното слово –
буквите –
стъпки в Кръстния път на книжовността и литературата:

А-Н –
първите четиринадесет букви от българската азбука, –
което е направено чрез техниката на гайтана;
използваната лента е
на националния трибагренник);

студентските тоги на СВУБИТ (с различни краища):
бели – за олицетворяващите • АГ, о. Стефан;
зелени – за Говорещия хор (••• ГХАИ) и • О.ПХ;
червени – за олицетворяващите буквите (А-Н) и • ККФ;

(символно е обозначен
корабът на духа на България –
онтологичното безсмъртие
на нейния народ)

Сценография

На сцената, пикирано по пода, в квадрати от бял тюл,
разположени в символиката на кръста и
фиксиращи четиринайсетте стъпки
на Иисус Христос по Кръстния път,
е обозначена,
гледана отгоре,

палубата на КОРАБА –
ДУХА НА БЪЛГАРИЯ.

Живи, бели и червени, рози,
привързани с лентата

на националния трибагренник,
украсяват трибуните и залата...

(I-III са пултовете на четците;
III е и пултът и на • А.М (о. Стефан),
и на ••• ГХАИ (солисти);

АГ е пултът за • АГ,
знамето на България
и Ректорския жезъл;

1. писалище на • ККФ,
 върху което е разположен лаптоп,
 от екрана на който могат да се наблюдават
 графемите на глаголицата и кирилицата;

2. писалище на • О.ПХ,
 върху което има
 стойка за писане, перо и мастилница);

в челото на композицията
 (пред мястото на буква Н)
 изработените от ковано желязо:

свещник „Св. Кръст –
 СВЕЩЕНАТА АЗБУКА” (†);
 носът на кораба (∇);

пред пултовете на I и II четци:
 катедра (↔);
 лаврово дърво (†);

екрани (≡)...

I		II
	А	
↔	Б	†
	В	
И Ж Д Г Е З Й		
	К	
	Л	
АГ	М	III
2	Н	1
	†	
	∇	

ИНТРОДУКЦИЯ

[Звън от ръчна камбанка известява началото на интеракцията ...]

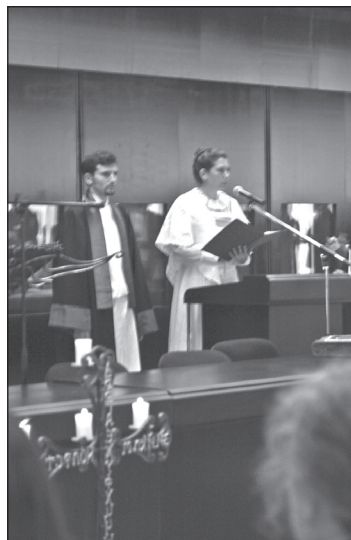
[Българската народна песен „Заблеяло ми агънце”]! (N 2) {N 3} (Пеейки тихо и едновременно вървейки, вглеждащи се многозначително в очите на публиката, от дъното на залата, фронтално срещу зрителите, на сцената излиза бавно •• ФФТБ: участниците застават, описвайки дъгите на палубата на *КОРАБ – ДУХА НА БЪЛГАРИЯ*.)

(На I и II пултове – преди началото на интеракцията, преди което залата е озвучавана от „Върви, народе възродени!” {N 1}, – след кратка пауза от тишина и даване на сигнал от ръчната камбанка, – се изкачват I и II четец.)

[Зазвучава „Casta Diva” {N 4}... На фона ѝ, фиксиращ универсалния информационен социокултурен код на цивилизацията, на екрана се изписват посланията на българските писатели за българския език и българската литература...]

[Великденски камбани]! (N 1) {N 2}

[• Ч I] Това Академично представление обединява във **видими и словесни форми** монументална художествена **фреска**, която рисува духовен климат, изграден върху съвременната информационна среда като **културно, научно, интелектуално и нравствено послание към съвременниците и потомците на една рационално осмислена вечност, хуманизираща настоящето.**

Монументалната художествена фреска е изградена от фрагменти на **диалози между студентите – членове на Студентското научно общество при Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии – и техните преподаватели.**

Ценността на тези интеракции е формирана в **учебно-педагогическия и извънаудиторния изследователски процес.** ! (N 3)

Текстът на днешната Академична аксиология е замислен като **философски тласък**, който търси **взаимно духовно проникване между участници и зрители.**

Този текст е плод на **стремежа на естествената информационна среда към откриване на равновесие във (!) и извън (!)** изначалната памет на времето и пространството.

Затова ние избираме езика на **метафората** в нейната най-висша форма – **симфората** (фиксиран в решението – участниците в интеракцията **да четат!**).

Интертекстуалните послания са рационално композирани в съответствие със свръхмодерната концепция „**информационна среда**” (С. Денчев), която тук пулсира в диалектичното единство на съграждащата я **триада**:

- **информационни фондове** (съществуващите текстове);
- **информационни технологии** (средствата, закрепящи информацията върху съответни материални носители);
- **интеракции** (конотации, възникващи във времето и пространството).

! (N 4)

Настоящата Академична аксиология – „**Светна като слънце**” (**КО.ПЖК**) (*Ното verbi gracilis – Човек на изящното слово*), е трета част от идиличния триптих „**Бяла светлина**” (*Lux alba*): **Оратория**”.

Първите две части са представени на нашите предходни научни конференции:

- „**В начало беше Словото**” (*Ното legens – Четящ човек*)” (Четецът проследява с поглед ● ККФ, който сяда на 1. писалище и се вглежда в монитора, размишлявайки над графемите на глаголицата и кирилицата... ● ККФ по време на цялото представление остава в същата поза, вглеждащ се в графемите...) и

- „**Да се наречеш българин**” (*Ното scribens – Пиещ човек*)”

(Четецът проследява с поглед

● О.ПХ, който сяда на 2. писалище и, с перото в ръка, започва да пише...

● О.ПХ по време на цялото представление пребивава в същото действие, придружено с периодично потапяне на перото в мастилницата, вгълбен над писания от него текст...).

[• Ч II] Академичното Свето представление „*Светна като слънце*” (думи на Св. архиепископ Климент Охридски, изречени за Учителя – Св. Константин-Кирил!) е създадено в духа на съвременните интертекстуални четения и е в съответствие с девиза на днешната конференция „*Licht, mehr Licht*” („*Светлина, повече светлина*”).

Това са думи, резюмиращи живота.

Това са думи, изречени от Йохан Волфганг фон Гьоте – универсалния ум на човечеството, оставил своята безсмъртна дияра и в художествената литература, и във философията, и в областта на естествените науки.

Посоченият универсален синтез илюстрира статуса на творчеството, обозримо в съвременната модерна парадигма на човешкото познание: пълнота, всеобщност, всеобхватност... – защото такава е и онтологията на университета като явление на социокултурната среда на ХХI в.

В основата на възникващите диалози са положени следи от историческата и съвременната литературна традиция на българското изящно слово...

Изящното слово е идеалът на писателя, на живописеца, на музиканта – НА ХУДОЖНИКА, – който рисува света чрез опознатия език на своята душа...

Тук българският и световният хуманитарен опит са в духовно – универсално – единство...

Репликите – чрез метода на цитирането – са подбрани от: *Новия завет – Апрокоса* (Апракоса), „*Панонски легенди*” (КО.ЖКМ), „*Житие на Св. Св. Кирил и Методий*” (Св. архиепископ Климент Охридски) (КО.ЖКМ /ПЛ/), „*Азбучна молитва*” (епископ Константин Преславски) (КП. АМ), „*За буквите*” (Черноризец Храбър) (ЧХ. ЗБ), „*История славянобългарская ...*” (о. Паисий Хилендарски) (О.ПХ.ИС), „*Горски пътник*” (Георги С. Раковски) (ГСР.ГП), „*Хубава си, моя горо*” (Любен Каравелов) (ЛК.ХСМГ), „*Татковино*” (ПРС.Т), „*Не пей ми се*” (ПРС. НПС), „*Времето*” (ПРС.В) (Петко Р. Славейков), „*Новото гробище на Сливница*” (Иван Вазов) (ИВ.НГС), „*Сърце на сърцата*”

(Пенчо Славейков) (ПС.СС), „Хайдушки копнения“ (Пейо Яворов) (ПЯ.ХК), „Да се завърнеш в бащината къща...“ (Димчо Дебелянов) (ДД.ДСЗ), „Септември“ (Гео Милев) (ГМ.С), „Цветарка“ (Христо Смирненски) (ХС.Ц), „Вяра“ (НВ.В), „Предсмъртно“ (НВ.П) (Никола Вапцаров), „Пиета (Sedes Sapientiae)“ (Александра Куманова) (АК), ръкописа на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ“ (НВ.ЗХБ), „Словото“ (НВ.С) (Николай Василев).

Характеристиките са в съответствие с хипертекста на цитирания литературоведски историографски източник. Представяната концепция е получила aprobация на 28 март 2009 г. на ежегодния научно-практически семинар на университета, проведен в Хисаря в Пленарния доклад „**ЦЕННОСТЕН ГЕНОМ НА БЪЛГАРСКИЯ КНИЖОВЕН И ЛИТЕРАТУРЕН ЕЗИК: (ГЕНЕАЛОГИЧНА ФЕНОМЕНОЛОГИЯ – ИНФОРМАЦИОНЕН КОД НА ИЗЯЩНОТО СЛОВО)**“ / Проф. д.ик.н. Стоян Денчев (: методологично-класификационен дискурс);

проф. д.п.н. Александра Куманова (: философско-научоведски анализ);
Николай Василев (: литературно-критически синтез).

На финала на аксиологията студентите обозначават символно книжнината и литературата на България, преподнасяйки на Ректора на нашия университет:

- ръкописния препис, направен от Студентското научно общество, на „История славяноболгарская...” на о. Паисий Хилендарски (защото изпълняваме завета на хилендарския йеромонах: въпреки реалната възможност чрез печатната технология да бъде тиражиран трудът му, той е виждал смисъл в идеята този труд да бъде преписван на ръка); на основата на „История славяноболгарская...” се подготвя тезаурус на езика на о. Паисий Хилендарски;

- Т. IV на Трудовете на Студентското научно общество;

- Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 419 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, представяни на настоящия форум.

Върховата семантична редакция е направена върху основата на съществуващите преводи на „**Азбучна молитва**“ на епископ **Константин Преславски** на съвременен български език, осъществени от **Емануил Попдимитров**,

Кирил Христов, Клементина Иванова и Иван Харалампиев, като за основа са използвани в сравнение и взаимно съотнесени съответните текстове с тези на *Св. Писание*.

Тази редакция е дело на **о. Стефан Пашов и Иван Теофилов**.

Сценографията и изработките за нея от ковано желязо – дарове на Студентското научно общество при университета на неговия Ректор, намиращи се на писалището на **о. Паисий Хилендарски (стойка за писане)**, пред пултовете на **Четци I и II (катедра, лаврово дърво)**, в челото на **Кръстния път на изящното слово на България (челна част на кораб)**, явяващи се трибуни на конференцията – са дело на студента **Иван Петров**.

В подготовката на **мизансцена** участват студентите **София Пелова и Олга Вацова**.

Костюмите на четците са предоставени със съдействието на **Министерството на културата**, а **българските национални носии** от всички **краища на България** са подбрани от колекциите на **читалища „Витоша” и „Възраждане” – гр. София**.

Музикален редактор на композицията – студентката **Александра Техмеджиева**; оператор на визуализацията – студентката **Росица Георгиева**.

В ораторията са използвани **Великденски камбанен звън от Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски”, българската народна песен „Заблеяло ми агънце”, Каба-гайдите на България, ораторията на Джоакино Росини „Stabat Mater” и други**.

Записите са предоставени от фонотеката на **Българското национално радио**.

[Великденски камбани] ! (N 5)
{N 2}

[• Ч I]

**ФРАГМЕНТ ПЪРВИ:
„СВЕТЛИНАТА НА ЖИВОТА” –
„СЛОВОТО НА ЖИВОТА”**

Местата, които заемат участниците в символната аксиология, обозначават светлинен коридор – интелектуално трасе в инфосферата.

(• АГ) „Храбро потомство ще се въздвиге!
Много ще се юнаци явят!
Слава прадедна ще се покаже!
Със светла победа ще се увенчат!” (ГСР.ГП) *(Излизане от дъното на сцената, говорейки.)*

Този светлинен коридор е магистрала на българската и световната култура.
! (N 6)

[• Ч II] Четиринайсетте стъпки към Голгота са Кръстният път на Иисус Христос!
! (N 7)

В тези четиринайсет стъпки се оглежда и българското изящно слово, което чрез своя **информационен код** взаимодейства с националната и световната културна традиция – както образът на кръстното дърво семантично се препокрива с идеята за световното дърво – дървото на живота...

(••• ГХАИ) „Сади дърво, полезно за потомството!” (Цецилий Стаций. „Другари”)...

(••• ГХАИ) Сади! *(отделен глас)*

(••• ГХАИ) Сади! *(отделен глас)*

(••• ГХАИ) Сади! *(отделен глас)*

(••• ГХАИ) Сади дърво!

Стъпки на будители, просветители, бунтовници, революционери!

(●●● ГХАИ) Будители! (отделен глас)

(●●● ГХАИ) Просветители! (отделен глас)

(●●● ГХАИ) Бунтовници! (отделен глас)

(●●● ГХАИ) Революционери! (отделен глас)

(●●● ГХАИ) Будители! (отделен глас)

(●●● ГХАИ) Просветители! (отделен глас)

(●●● ГХАИ) Бунтовници! (отделен глас)

(●●● ГХАИ) Революционери! (отделен глас)

Чрез настоящата Академична аксиология отдаваме заслужена почит и на първия славянски превод на *Св. Писание*, направен с **глаголически букви** от **Св. Константин-Кирил Философ...** (*Четецът поглежда многозначително вглеждащия се в монитора – в графемите на кирилицата • ККФ.*)

Текстовете в този превод са извлечени от *Четвероевангелието* и се наричат още *Апрокос (възхваля на Кръстния път на Иисус Христос)* или *Изборно евангелие...*

В основата на това твърдение – според концепцията на професорите **Кирил Мирчев, Георги Попов и Иван Добрев** – се поставя *Асеманиевото глаголическо евангелие*, създадено през втората половина на X или началото на XI в., което го прави най-ранният паметник на **българския книжовен език**.

Между тази констатация, която доказва непресъхващия интерес на българските учени към зората на българската книжовна памет, и делото на Св. Константин-Кирил Философ откриваме непрекъсваемата връзка между Ранното средновековие и съвременния – на синтеза! – ХХІ в.

[• Ч І] Във всяка стъпка на българското изящно слово, направена по Кръстния път на България, е скрит човешки, духовен, божествен потенциал... ! (N 8)

Св. Троица е въплътена тук:

- чрез известната идея за бащинството – на **Св. Константин-Кирил Философ** – на нашата книжнина и литература: **Бог – Отец: Сеячът**;

- чрез декодираната идея за **Кръстния път на българската книжнина и изящното слово: Бог – Син (Иисус Христос) – Бог Слово**;

- чрез разкрития геномен статус на самото изящно слово – **Семето** – на националния ни дух: **Бог – Св. Дух – Животворящият!**

Само народ, който може да извърви 14-те стъпки до Възкресението, живее вечно...

[• Ч ІІІ] „Народ, който глух за песни остава,
глух вечно за него е и слава.” (ПРС.НПМС) (*Излизане на сцената, говорейки, и заставане пред пулта – в неговото подножие. Всички реплики на Ч. ІІІ – се изговарят наизуст.*)

(••• ГХАИ) (*Излизане на о. Стефан на сцената, говори и застава пред пулта; зад него – като две крила – се движат и застават, от двете му страни, солистите на ••• ГХАИ; последната, подчертана тук строфа, както и навсякъде по-надолу в аналогичните случаи, се произнася с пригласяне и на солистите.*)

„Времето е чисто злато,
можеш да си набереш,
но помни, че е крилато –
хвърка, бяга, щом се спрещ.” (ПРС.В)

[•Ч I] По Кръстния път на България са и Страданието, и Възкресението на Иисус Христос...

Тук е и всевечната Любов на Дева Мария...

(• АГ застава на пулта АГ, придружаван, излизайки от дъното на сцената, от студента, облечен в национална носия, който, когато АГ стъпи върху пулта, покланяйки му се, продължава да върви и спира пред Ректора, с поклон поема от него Ректорския жезъл и се връща обратно до пулта; друг студент междувреме му подава и знамето на България, което студентът с националната носия поема с другата си ръка.)

Тук са и 14-те века на българската история...

Тук са глаголическите и кирилските букви (*Четецът се вглежда в размишляващия над графемите • ККФ*), очертали небесния свод на българския стремеж към търсене на изначално съвършенство...

Нашите букви са втъкани и в сърцата ни; те са мачтата и платната на кораба на България!..

Чрез първите четиринайсет букви (А-Щ), извезани на гърдите на ризите на участниците, описваме:

- Св. Кръст на изящното слово – палубата на кораба,

- а чрез останалите (О-Я), инкрустирани в дръжката на националния ни трибагренник, – неговите платна (Св. Константин-Кирил Философ, Св. патриарх Евтимий Търновски, о. Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански, Любен Каравелов, Иван Вазов, Алеко Константинов, Елин Пелин,

Йордан Йовков, Петко Ю. Тодоров, Антон Страшимиров, Николай Райнов, Димитър Талев, Димитър Димов, Емилиян Станев, Николай Хайтов, Йордан Радичков)...

...Тук е и Търновската конституция, увенчала Кръстния път на българските възрожденски идеали...

Св. Кръст на българското изящно слово е корабът на духа на България, на чиято палуба сме стъпили всички... ! (N 9) (Четецът проследява с поглед студента, облечен в национална носия, който държи в двете си ръце пред пулт АГ националния трибагренник и Ректорския жезъл, и ги побива подчертано знаково на пулта – едновременно с двете си ръце – като приказен титан.)

Св. Кръст е знамето на кораба на духа на България! (При произнасянето на тези думи четецът е вперил многозначително поглед в ръцете на студента, държащи знамето и Ректорския жезъл на кораба на духа и поглежда екрана, върху който в този момент се експонира веещият се национален трибагренник...)

[• Ч III] „Корабът лети: на него
Мачта и весло си ти!”

„Безсмъртна, нашата душа

Е полет с две крила:

На кораба платно

Е твоето перо!” (АК) (Целият текст се изговаря наизуст с разперени ръце – криле; разперването на крилете става при първата дума; прибирането на крилете – на последната...)

(• АГ) „Словото живот поражда (Невяна Павлова)
Във очите на дете!”

„На пътя малките стоят –
Отгоре малките ги гледат,
А малките са толкова красиви,
Че чак и въздухът е спрял да диша...”
(НВ.С)

[• Ч III] „Истина ти казвам:
днес ще бъдеш
с Мене в рая.” (Лук. 23: 43)

(• АГ) „Ще се повтори онова, което,
в световните промени непроменно,
е будило в човека човека
и смисъл му е давало в живота.” (ПП.СС)

(Изпява наживо: „*На Господа да се помолим.
Господи, помилвай ни!
Господи, помилвай ни!
Господи, помилвай ни!*”.)

„Бог във всички времена си има мъже,
които просияват за Негова слава
със светлината на живота си
като светили в света,
„имайки в себе си
Словото на живота.” (КО.ПЖК) ! (N 10)

[Каба-гайдите на България: писват на последната сричка] {N 5} •• Сферично
разполагане на сцената, редом с •• ФФТБ, на студентите, облечени в национални
носии, с което се доописват дъгите на кораба, обозначавайки палубата му...

[• Ч I] Културната и литературната инфосфера на всеки етнос не е еднородна,
нито е еднородна...

! (N 11) (Четецът обгръща с поглед сферично застаналите в композицията
студенти.)

„Защо по нашите земи
всичко фалшиво, сложно и мъгляво
изречено се забравя някак
внезапно и завинаги?” (НВ.ЗХБ)
! (N 12)

[• Ч II] Защо понякога всички
ние сънуваме един и същ сън –
кратък, ясен, но безвъзвратен.
като смъртна присъда:

*този ни е нужен,
а този не ни е нужен? (НВ.ЗХБ) ! (N 13)*

[• Ч III] Кой е съдникът? ! (N 14)

(••• ГХАИ) „Аз се Богу моля с тия думи:

(• А.М) Боже на творението всяко и Създателю
на света – видим и невидим,
Господи, прати Животворящия Дух,
за да вдъхне във сърце ми Слово,
Което помощ ще даде на всички,
живеещи по Твоите наредби.
Защото е светило ярко на живота
законът Твой и светлина по пътя.” (КП.АМ)

[• Ч I] „От зората на своето пораждане до ден-дневен
БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО ЛИТЕРАТУРНО САМОСЪЗНАНИЕ
безкомпромисно цензурира творчеството на българските писатели според
ТРИ ОСНОВНИ КРИТЕРИЯ ЗА ХУДОЖЕСТВЕНА МЯРКА.

**ТЕЗИ КРИТЕРИИ СА ТРИТЕ ЛИЦА НА СВЕЩЕНИЯ И
ЕДИНОСЪЩ БЪЛГАРСКИ ЛИТЕРАТУРЕН ИПОСТАС ! (N 15):**

ПЪРВИ КРИТЕРИЙ: ЧИСТОТА НА ЕЗИКА; ! (N 16)

(•••• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

ВТОРИ КРИТЕРИЙ: ЯСНОТА НА МИСЪЛТА; ! (N 17)

(•••• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

**ТРЕТИ КРИТЕРИЙ:
СВЕТЛИНА В ПОСЛАНИЕТО.”**
(НВ.ЗХБ) ! (N 18)

(•••• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(●●● ГХАИ) „Който думите евангелски жадува,
 (● А.М) моли той и даровете Твои да получи.
 Лети сега и племето славянско!
 Към Кръщение се устремиха всички,
 желаещи да се нарекат Твои люде.
Милостта ти, Боже, молят крепко.” (КП.АМ)

[● Ч III] „Помогни ми,
 Господи,
 да помогна
 на слепите
 да прогледнат.” (НВ.ЗХБ)

[Джоакино Росини. „Stabat Mater”] {N 6}
 (В дъното на сцената – в центъра между Четци I и II – се разполагат студентите, олицетворяващи буквите: А-Г; отдясно: Е, З, Й; К, М; отляво: И, Ж, Д; Л, Н. При обявяването на всяка съответна буква студентите излизат от тези три местоположения...) ! (N 19)

[Великденски камбани] {N 2}

[● Ч I]

ФРАГМЕНТ ВТОРИ: КРЪСТНИЯТ ПЪТ – АПРОКОС – АЗБУЧНА МОЛИТВА

(Четецът обгръща с поглед студентите – буквите...
 С обявяването на всяка стъпка студентката, фронтално обърната към публиката, на чиито гърди е извезана съответната буква /А-Н/, тръгва и застава пред съответния, пикиран от тюл, квадрат, разположен върху пода на сценичната площадка...

При произнасянето на първата сричка от своя текст студентката стъпва с десния крак в края на тюла и остава в това положение (стъпила там и с двата крака) и по време на изговарянето на текста, и след това...)

ПЪРВА СТЬПКА (А): СВ. КОНСТАНТИН-КИРИЛ ФИЛОСОФ – създателят на глаголицата и първостроителят на българския книжовен език и славянската литература!

(• ккф) „Не пада ли от Бога дъжд еднакво за всички?

Също и слънце не грее ли за всички?

Не дишаме ли всички еднакво въздух?

Как вие не се срамувате,

като определяте само три езика,

а искате всички други племена

и народи да бъдат слепи и глухи?” (КО.ПЖКМ) ! (N 20)

(●●●● ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

[• ч ш] **ВТОРА СТЬПКА (Б): СВ. АРХИЕПИСКОП МЕТОДИЙ**
(О. Стефан се изкачва на пулта и остава там.) – брат и сподвижник на Св. Константин-Кирил Философ,

първостроител на българския книжовен език и славянската литература!

(• А.М) „Аз възприех Словото на Господа, както е казано:

„Каква полза за човека, ако придобие цял свят,

а навреди на душата си или я погуби?

Или какъв откуп ще даде човек за душата си?”

(КО.ПЖКМ) ! (N 21)

(•••• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

[• ч] ТРЕТА СТЪПКА (В): СВ. АРХИЕПИСКОП КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ – създателят на кирилицата и на Охридската книжовна школа!

(• КО)

„Излишното говорене означава:

да искате от Бога богатство

или висок сан,

или победи над враговете си,

или нещо друго земно.”

„Но първом търсете

царството Небесно и Неговата правда,

и всичко това ще ви се придаде;

защото вашият Небесен Отец знае,

че имате нужда от всичко това.” (КО.ПЖКМ)

(●●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(●●● ГХАИ) „Но подай ми днес обилно Слово,

(• А.М) Отче, Сине и Пресвети Душе,
на мене, който моля Те, за помощ!
Ръце нагоре аз безспир въздигам,
от Тебе да получа име и сила,
защото Ти – на достойния сила даваш,
а всяко естество – лекуваш.” (КПАМ) ! (N 22)

[• ч ш] **ЧЕТВЪРТА СТЫПКА (Г): ЧЕРНОРИЗЕЦ ХРАБЪР –**
създателят на „О писменехъ” –
най-съвършената възхвала на делото на
Светите братя Кирил и Методий!

(• чх): „Но първата буква

е дадена от Бога

на славянския род

за развързване на устата

на онези, които чрез азбуката

се учат на ум и разум,

„аз” се изговаря с широко отваряне на устата...”
(ЧХ.ЗБ) ! (N 23)

(●●●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

[• ч.] ПЕТА СТЬПКА (Д): ОТЕЦ ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ
– създателят на първия български граждански кодекс –
„История славяноболгарская...”!

(• О.ПХ) **„От целия славянски род**

най-славни са били българите,

първо те са се нарекли царе,

първо те са имали патриарх,

първо те са се кръстили,

най-много земя те завладели...”
(О.ПХ.ИС) ! (N 24)

(●●●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

[• ч ц] **ШЕСТА СТЬПКА (Е): ЛЮБЕН КАРАВЕЛОВ –**
първият народопсихолог в българската литература!

(• ЛК) „Хубава си, моя горо,

миришеш на младост,

но вселяваш в сърцата ни

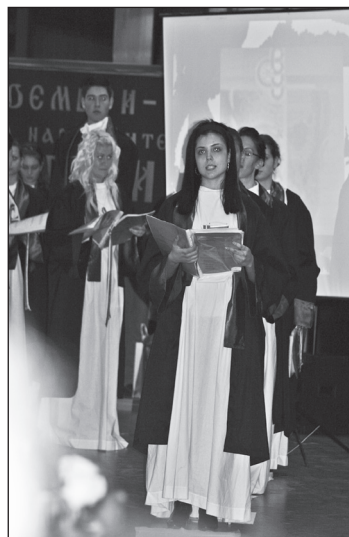
само скръб и жалост <...>” (ЛК.ХСМГ)

(•••• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(••• ГХАИ) „От фараонско ме спаси лукавство

(• А.М) и дай ми херувимски ум и мисъл,
о, Троице, Пресвята и Пречестна,
във радост превърни, Ти, мойта мъка
да почна с мъдрост здрава да описвам
премногого Ти чудеса предивни.” (КП.АМ) ! (N 25)

[• ч ц] **СЕДМА СТЬПКА (Ж):**
ХРИСТО БОТЕВ –
пророкът,
въдъновеният владетел
на българското литературно небе,
който в делириума
на възхитата
и любовта
към подвига
на саможертвата
позна:

(• ХБ) „Тоз, който падне в бой за свобода,

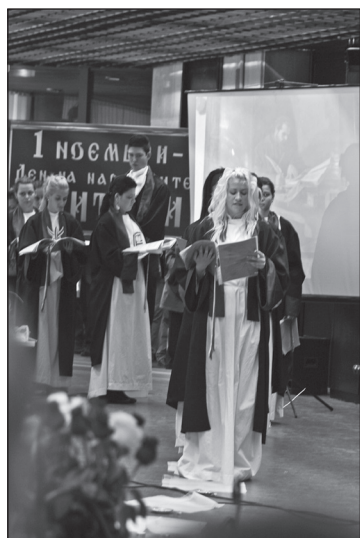
той не умира: него жалеят

земя и небе, звяр и природа

и певци песни за него пеят.” (ХБ.ХД) ! (N 26)

(●●●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

[• ч ш] **ОСМА СТЬПКА (З): ПЕТКО РАЧОВ СЛАВЕЙКОВ**
– вдъхновителят на Търновската конституция, създателят на универсалния възглед за граждански морал, нравствена красота и автентично фолклорно самосъзнание. Поетът, чрез когото съхранихме и опазихме във времето националния идеал на Сан-Стефанска България!

(• ПРС) „На уста ми сладка дума

ще да бъде този кът,

дето Дунав, Вардар, Струма

и Марица си текат!” (ПРС.Т)

! (N 27) (●●●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

[• ч.] **ДЕВЕТА СТЬПКА (И): ИВАН ВАЗОВ –**
създателят на граждански максимализъм, възпален в българската
лирическа мечта за свобода и национално единство и първият,
но и последният български поет, когото народът кръщава
със собственото си име: **НАРОДЕН!**

(• ив) „Българийо, за тебе те умряха,

една бе ти достойна зарад тях,

и те за теб достойни, майко, бяха.

И твоето име само кат мълвяха,

умираха без страх.” (ив.НГС) ! (N 28)

(•••• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(••• ГХАИ) „На шестокрилите
(• А.М) приел мощта,
аз на Учителя си
следвам пътя.
Следващ делото
и Неговото име,
ще изясня
евангелското
Слово,
възхвалям
Троицата
в Божество единно,
Която
всяка възраст
възхвалява,
млад и стар
със своя си разсъдък.”
(КП.АМ)

[• ч ш] ДЕСЕТА СТЬПКА (Й): ПЕЙО ЯВОРОВ –
създателят на българския автентичен лирически космос
като философска, естетическа и художествена причина
за приобщаване на българската литература към поетиката
на западноевропейския художествен идеал!

(• пя) „Бог богува – нека си богува,
цар царува – века ли царува?

Няма либе първа обич –

мене да очаква

и да ме оплаква...

Леле моя,

пушка огнебойка!

Море тънка

солунска девойка.”

(ПЯ.ХК) ! (N 29)

[• ч п] ЕДИНАЙСТА СТЬПКА (К): ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ
– поетът, който превърна спомена в „отвоювано” художествено
и реално пространство между житейската истина и лирическата
мечта!

(• дд) „Да се завърнеш в бащината къща,

когато вечерта смирено гасне

и тихи пазви тиха нощ разгръща

да приласкае скръбни и нещастни.” (ДД.ДСЗ) ! (N 30)

(•••• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

[• ч п] ДВАНАЙСТА СТЬПКА (Д): ГЕО МИЛЕВ –

поетът, който не само разгада,
но и нарисова грандиозното тяло
на най-миниатюрната сюжетна литота
в цялата история
на българския народ:
личността
на човека
без глас,
лице
и име,
който
създава
гласове,
лица
и имена
в националната
историческа
памет!

(• ГМ) „И слънчогледи

– стари и млади –

се спуснаха всички отвред

– като отприщено стадо

от слепи животни,

безброй яростни бикове –

с викове,

с вой

(зад тях – на нощта вкаменения свод)

прелетяха напред

без ред

неудържими,

страхотни,

велики:

(... ГХАИ) НАРОД!” (ГМ.С)

(●●●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

(●●● ГХАИ) „Народ нов вечно слава ще въздава
(• А.М) на Отца и Сина и Светия Дух,
на Него чест и крепост, и прослава,
от всичко, дишащо и сътворено,
за всички векове и навеки. Амин!” (КП.АМ) ! (N 31)

[• ч.] **ТРИНАЙСТА СТЬПКА (М): ХРИСТО СМИРНЕНСКИ**
– поетът, който откри художествената мярка за физическа и
духовна красота във философския и естетическия кодекс на
българското литературно пространство!

(• ХС) „Ти целият скован от злоба си,

о, шумен и разблуден град,

и твоите електрични глобуси

всуге тъй празнично блестят.”

(ХС.Ц) ! (N 32)

(●●●● ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

[• ч ш] ЧЕТИРИНАЙСТА СЪПКА (Н): НИКОЛА
ВАПЦАРОВ – реформаторът, чрез когото нравствената ценност,
съхранена в неумъртвимата Вярa в живота, се превърна в
универсална художествена мярка за човешко поведение!

(• нв) „С живота сме в разпра,

но ти не разбирай,

че мразя живота.

Напротив, напротив! –

Дори да умирам

живота със грубите

лапи челични

аз пак ще обичам!

(••• ГХАИ) Аз пак ще обичам!”
(НВ.В)

! (N 33)

(•••• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява
последната сричка на последната дума.]

(●●● ГХАИ) „Аз се Богу моля с тия думи:
(• А.М) Боже на творението всяко и Създателю
на света – и видим, и невидим,
Господи, прати Животворящия Дух,
за да вдъхне във сърце ми Слово,
Коего помощ ще даде на всички,
живеещи по Твоите наредби.” (КП.АМ)

(Всички в Кръстния път: А-Н коленичат в средата на тюла, запалвайки специална свещ, която поставят върху разтворения в ръцете им текст...)

(• АГ) За да пишеш вода от извора,
трябва да коленичиш...

(Всички в Кръстния път казват следващата реплика, коленичили; в тази поза те остават и по време на озвучението от каба-гайдите:)

„Помогни ми,
Господи,
да помогна
на слепите
да прогледнат.” (НВ.ЗХБ)

*[Каба-гайдите на България: писват в произнасянето на последната сричка] {N 5}
(Индивидуални гласове от ●●● ГХАИ извикват, застъпвайки се, на фона на каба-гайдите:)*

„Любов! (Невяна Павлова)

Омраза! (Тервел Стилиянов)

Проклятие! (Калоян Радулов)

Любов! (Невяна Павлова)

И пак Любов!” (Десислава Рагьова)

„Любов! (Невяна Павлова)

Омраза! (Тервел Стилиянов)

Проклятие! (Калоян Радулов)

Любов! (Невяна Павлова)

И пак Любов!” (Десислава Рагъова)

„Любов! (Невяна Павлова)

Омраза! (Тервел Стилиянов)

Проклятие! (Калоян Радулов)

Любов! (Невяна Павлова)

И пак Любов!” (Десислава Рагъова) (НВ.С)

(••• ГХАИ) „И Възкресение!”

(НВ.С)

(1. С произнасянето на „И” всички в Кръстния път: буквите А-Н се изправят като един...

2. С дясната ръка

поемат свещта...

3. Лявата ръка ритуално е изнесена – като крило – напред, нагоре, встрани...

4. Остават изправени – всеки в средата на тюла, продължавайки да говорят следващия текст...)

(●●●● ГХАИ) „Но в бурята ще бъдем пак със теб,

Народе мой, защото се обичахме.”

(НВ.П)

(5. На първата дума „Но” всички вдигат величествено – като симетрично крило – и дясната си ръка и речетативно произнасят, сияйно текста...

*6. На последната дума – „обичахме” – всички с десния крак правят една **рязка стъпка напред – политане**; така – в разкрач – остават, с двете вдигнати ръце, произнасяйки последната строфа – символна визуализация на финалните думи...)*

(Едновременно при последната дума от Вапцаровия текст – „обичахме” – започва изпълнението на „Stabat Mater”... На фона на тихото пеене тихо пригласят и участниците във ●● ФФТБ... Всички от Кръстния път на изящното слово: А-Н, оставайки в разкрач вгледани в публиката:)

(●●●● ГХАИ) „Храбро потомство ще се въздвиге!

Много ще се юнаци явят!

Слава прадедна ще се покаже!

Със светла победа ще се увенчат!”

(ГСР.ГП)

„Ще се повтори онова, което,
в световните промени непроменно,
е будило в човека човека
и смисъл му е давало в живота.”

(ПС.СС)

„Корабът лети: на него
Мачта и весло си ти!”

„На кораба платно
Е твоето перо!” (АК)

„Словото живот поражда
Във очите на дете!” (НВ.С)

(• АГ) (Изпява наживо, едновременно с •• ФФТБ:

„Благоденствен и мирен живот,
здраве и спасение подай, Господи,
на благочестивия и христоволюбив
български народ и съхрани го за много години!”

Многая лета!) {N 8}

(7. Всички в Кръстния път остават в описаната в 6. пункт поза до финализирането на *Многая лета* {N 8} ...

8. С първия звук на *Горда Стара планина* {N 9} всички изгасяват свещта и остават в свободно положение...

9. В свободно положение остават всички и по време на звученето на *Химна на Обединена Европа* {N 10} ...

10. С първия звук на *Gaudeamus igitur* {N 11} всички рязко излизат от статичното състояние и, завъртайки се, в посока надясно, напускат сцената... Специализираната група студенти, които асистира на студентите – сценографи, изнасят реквизита от сценичната площадка...)

След
последната
реплика
от текста,
застъпвайки я,
зазвучават
последователно:

Многая лета {N 8},

Горда Стара планина {N 9},

Химн на Обединена Европа {N 10},

Gaudeamus igitur {N 11}.

Студентите остават през цялото време на сценичната площадка, многозначително вглеждащи се в погледите на публиката.

Със започване на студентския химн {N 11} студентите излизат от статиката на кръстообразното си конфигуриране и напускат сцената.

СИМВОЛНО ОБОБЩЕНИЕ

[Шествие на студентите (• ККФ, • О.ПХ, • Ч. III), при което се преподнасят на Ректора:

- ръкописният препис на „История славяноболгарская...” на О.ПХ,

- том IV на Трудовете на Студентското научно общество на СВУБИТ,

- Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 419 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите,

- образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума.

Връщане на Ректорския жезъл на Ректора. На пулта на форума тържествено се увенчава знамето.] ! (NN 1-33) {N 11}

ЕЛЕКТРОННА ВИЗУАЛИЗАЦИЯ (NN 1-33)

[! N 1] Фасадата на СВУБИТ

[! N 2] Кориците на Т. I-IV на СНО при СВУБИТ

[! N 3] Моменти от работата на СНО при СВУБИТ

[! N 4] Моменти от работата на СНО при СВУБИТ

[! N 5] Глаголицата

[! N 6] Кирилицата

[! N 7] „За буквите”

[! N 8] „Азбучна молитва”

[! N 9] Икона: Христос сред книжниците

[! N 10] Икона: Покръстване на България

[! N 11] Икона: Св. Седмочисленици

[! N 12] Икона: Христос сред книжниците:
фреска (Боянска църква)
(близък план)

[! N 13] Икона: Св. Наум

**[! N 14] Икона: Св. Сава, Св. Горазд,
Св. Ангеларий**

**[! N 15] Карта на Великоморавската мисия
(средновековен образец)**

[! N 16] Карта на Първото Българско царство

[! N 17] Карта на Второто Българско царство

[! N 18] Икона: Папа Адриан II

**[! N 19] Икона: Папа Адриан II посреща в Рим
(Св. Кирил и Св. Методий)**

[! N 20] Св. Константин-Кирил Философ

[! N 21] Св. архиепископ Методий

**[! N 22] Св. архиепископ
Климент Охридски**

[! N 23] Черноризец Храбър

**[! N 24] Отец
Паисий Хилендарски**

[! N 25] Любен Каравелов

[! N 26] Христо Ботев

[! N 27] Петко Р. Славейков

[! N 28] Иван Вазов

[! N 29] Пейо Яворов

[! N 30] Димчо Дебелянов

[! N 31] Гео Милев

[! N 32] Христо Смирненски

[! N 33] Никола Вапцаров

ОЗВУЧАВАНЕ {NN 1-11}

{N 1} *Върви, народе възродени!*

{N 2} *Великденски камбанен звън*

{N 3} *Забляло ми агънце*

{N 4} *Винченцо Белини. „Casta Diva”*

{N 5} *Каба-гайдите на България*

{N 6} *Джоакино Росини. „Stabat Mater”*

{N 7} *Благословен и мирен живот*

{N 8} *Многая лета*

{N 9} *Горда Стара планина*

{N 10} *Химн на Обединена Европа*

{N 11} *Gaudeamus igitur*

VII СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА

**„ИНФОРМАЦИЯТА – ФАКТОР, МИСИЯ, ИСТИНА”
(„THE INFORMATION – FACTOR, MISSION, TRUTH”)**

**УНИБИТ,
Спортна зала, 20 май 2011 г., 10:00 ч.**

„ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ”

Н О М О С А N T A N S

*Срв.: Том VII на Трудове на
Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и
информационни технологии. – София,
2012, с. 559-604.*

АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА АКСИОЛОГИЯ

(В интродукция и три фрагмента)

*Посвещава се
на Националния празник на българската просвета и култура и
на славянската писменост – 24 май,
135-годишнината от Априлското въстание,
100-годишнината от създаването на Съюза на народните читалища*

Легенда към текста

• Поява на участниците пред публиката;
промяна в местоположението им на сценичната площадка

•• Поява на студенти, облечени в национални носии,
символизиращи България
и нейния народ

••• Говорещ хор на студентите от УНИБИТ –
архитекти на инфосферата

! Електронна визуализация –
пореден кадър на мониторите (NN 1-43)

! Озвучаване {NN 1-17}

Действащи лица и изпълнители

○ Бог – Отец – о. Стефан Пашов

В скута Му –

○ Бог – Син (Младенец) – Мартин Златев

• България – ♥ Дева Мария Българска –
Светослава Димитрова,
Боряна Николова

РАЙСКАТА ГРАДИНА –

* Огън (стихията) – Ивета Николова

► Въздух (стихията) – Елица Данева

≈ Вода (стихията) – Деница Чакърова

✦ Земя (стихията; геоидът) – Мария Георгиева

▲ МЪЖЪТ – Захари Ангелов

▼ ЖЕНАТА – Гинка Каламова

• Четец I (• Ч I) – Силвия Соколова

• Четец II (• Ч II) – Дияна Стойнева

•• Огласяващ със звън от ръчна камбанка студент (•• ОЗРК) –
Елена Стоянова

••• Говорещ хор на студентите – архитекти на инфосферата (••• ГХАИ)
(солисти – Люба Иванова-Поппетрова,
Снежанка Димчева, Цветелина Савова,
Венцислава Младенова, Кристиан Стоянов,
Стилиян Деков, Иван Петров,
Венцислав Григоров, Божидар Владимирев,
Владислав Греков)

Костюми

български национални носии от
всички краища на България;

празнична тракийска национална
носия
(върху дълга бяла риза)
(за •Ч I);

бяла рокля от тържествения
градски костюм на България

от края на XIX – началото на XX в. (за • Ч II);

Сценография и дизайн
Валентина Терзийска
Милена Кьосева

Символно е обозначен с бяла коприна,
разположена върху пода на сценичната площадка –
покрай пултовете на действащите лица
(описани *по-долу* – в легендата към текста),
КОРАБЪТ НА ДУХА НА БЪЛГАРИЯ –
онтологичното безсмъртие
на нейния народ –
олтарът на неговата художествена литература –
ИЗЯЩНОТО СЛОВО ...

Режисьори на пулт:
Стефан Белев
Георги Видинов
Драгомир Михайлов
Радион Доков

ИНТРОДУКЦИЯ

„Върви, народе, възродени”

•• (ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка известява началото на интеракцията ...]

[Св. Йоан Кукузел „Достойно
ест”]! (N 2) {N 3} Музиката
огласява залата, подготвяйки
публиката с естествената си
полифоничност за възприятието
на многогласието на българските
поети, чийто живот и творчество е
единство от послания, обозначаващи
информационния код на българската
духовност: универсален модел ...

Участниците в **••• ГХАИ** застават на сценичната площадка, като описват дъгите на палубата на **КОРАБА – ДУХА НА БЪЛГАРИЯ** ... На фона на музиката на сцената излизат действащите лица и застават на съответните пултове, описани по-долу в легендата към интеракцията ... Всички реплики от участниците се произнасят с максимална тържественост и сияйна просветленост ... Музиката секва, заглъхвайки с произнасянето на първата дума от следващия текст ...

... Следващите музикални фрагменти (Хендел – „Музика на водата”, Хайдн – „Сътворението: Оратория”, Бетховен – „Симфония N 3. Eroica”, Шуберт – „Ave Maria”, Григ – „Пер Гюнт (Песента на Солвейг)”, Вагнер – „Тристан и Изолда (Въведение)”, Масне – „Медитация”, Мануел де Фая – „Огънят”) подчертават свършените образци на универсалния модел за човешко поведение, отразени в посочените творби ...

Звучи любимата песен на Васил Левски „Отдавна ли си, мом(н)е ле, калугерица” ...

[• Ч I] „ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ” (НОМО САНТА N S): АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА АКСИОЛОГИЯ

[• Ч II] България –

Дева Мария Българска (♥) – (музикално обозначавање: Шуберт. *Ave Maria*) –

България –

РАЙСКАТА ГРАДИНА

(музикално обозначавање: Хайдн. *Сътворението: Оратория*)

(На сценичната площадка в центъра на специален пулт се изкачва

олицетворяващата образа студентка, облечена в специална ритуална дреха, композирана от цветовете и структурата на националния трибагреник; следват изкачванията на съответните пултове на въплъщаващите останалите персонажи, което става на фона на четенето на

следващия стих, провъзгласяващ героите на интеракцията).

[• Ч I] „Българийо,

Ти – кораб си, (... изкачват се олицетворяващите **ВЪЗДУХА** (►) и
○ Бог – Отец)

(музикално обозначавање: Григ. *Пер Гюнт*
(*Песента на Солвейг*)

Българийо,

Небесен си олтар. (музикално обозначаване: Моцарт. *Реквием*)

Българийо,

И пламък си!" (... изкачва се олицетворяващият **ОГЪНЯ (*)**)

(музикално обозначаване: Мануел де Фая. *Огънят*)

[• Ч II] „В тайната родина

на поетите

свободата чува

своя глас.

Те са самородните

планети,

НЕЗАВИСИМИ

от земна власт.” (ПМ.ВТГП)

[• Ч I] „Българийо,

Ти слънце си над нашата земя!

(... изкачва се олицетворяващият **ЗЕМЯТА (+)**)

(музикално обозначавање: Вагнер.

Тристан и Изолда (Въведение)

И живата вода си! (... изкачва се олицетворяващият **ВОДАТА** ())

(музикално обозначаване:

Хендел. *Музика на водата*)

... (ГХАИ) Ти си светлина!” (всички)

•• (ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка
оглася последната дума.]

[• Ч II] „Българийо,

Стихия си! (► * +

и си вдигат ръцете встрани с произнасянето „стихиите“ –

И песен си!

И кораб вечен! *(като криле*

на птици —

и прибуват

плавно ръцете си на „рай”)

Градина – земен рай! (... изкачват се олицетворяващите
МЪЖЪТ (▲) и ЖЕНАТА (▼))

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[• Ч I] Ти си сътворена от цветята, (отделен глас)

Кичещи снагата

На момата! (отделен глас) (музикално обозначаване: Масне.

Медитация)

Ти роза си

И слава! (отделен глас) (музикално обозначаване:

Бетховен. Симфония N 3. Eroica)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[• Ч II] Реки шумят

В свещената земя ... (отделен глас)

Потоците докосват

Небесата ... (отделен глас)

В сърцата ни

Живее бяла светлина –

Загадъчен олтар на времената. (отделен глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

(••• ГХАИ) Благослови ни!” (АК) (всички)

(••• ГХАИ) „Всеки

сам по себе си

е слънчев (отделен глас)

или звезден, (отделен глас)

или лунно бял, (отделен глас)

или е затворен

като зрънце (отделен глас)

в озвучен

от словото кристал.” (ПМ)

(отделен глас)

(••• ГХАИ) „БЛАГОСЛОВИ НИ,

МАЙЧИЦЕ РОДИНО!” (АК) (всички)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[Великденски камбани] ! (N 5) {N 2}

Дева Мария Българска – България –
РАЙСКАТА ГРАДИНА (♥)
е обградена от четири студентки
(облечени в ритуални тоги в различни цветове),
символизиращи четирите стихии:

ОГЪН (✱) (бяло-златиста с извезана алена птица на гърдите –
аленият гълъб на ЛЮБОВТА),

ВЪЗДУХ (♣) (... небесно-синя),

ЗЕМЯ (⊕) (... златисто-кафява),

ВОДА (♁) (... тъмносиня).

В дъното на композицията е седнал олицетворяващият
(○) Бог – Отец о. Стефан Пашов;
на коленете му – като в трон на ПРЕМЪДРОСТТА –
седи (○) МЛАДЕНЕЦ – Мартин Златев.

Около тях се намират,
симетрично разположени,

- Четец I (• Ч I) – и
- Четец II (• Ч II) – ,

които произнасят и репликите на Говорещия хор (••• ГХАИ).

На преден план в сцената
(РАЙСКАТА ГРАДИНА) са

МЪЖЪТ (♠) – и

ЖЕНАТА (♣) –

(облечени в ритуални бели ризи;

мъжът е препасан с извезан пояс от
националния трибагренник).

Живи, бели и червени, рози,
привързани с лентата
на националния трибагренник,
украсяват трибуните и залата ...

Легенда

○ Бог – Отец – о. Стефан Пашов

♥ Дева Мария Българска – България – РАЙСКАТА ГРАДИНА

✝ Св. Кръст

▼ кораб

* Огън (стихия)

► Въздух (стихия)

☞ Вода (стихия)

+ Земя (стихия; геонд)

▲ МЪЖЪТ

▼ ЖЕНАТА

АВТОРИ, ПРОИЗВЕДЕНИЯ, ИЗТОЧНИЦИ, ЗВУЧАЩИ В ИНТЕРАКЦИЯТА

Св. евангелие от Матей (Мат.) и от Йоана (Йоан.); Първо послание на Св. апостол Павел до Коринтяни (1 Кор.); Пространно житие на Св. Петка Търновска (Св. Патриарх Евтимий Търновски) (ПЕТ) (XIV в.) („... от Патриарх Евтимий – житие и живот на нашата преподобна майка Параскева и как тя бе пренесена в преславния [наш] град Търново, написано от [кир] Евтимий, Патриарх Търновски” – цит. по Стара българска литература. Житиеписни творби. – С., 1986, с. 191-202;

„Ако законът на любовта изисква да си припомним за по-миналите дни на любимите, да съзерцаваме техните образи, дела и думи и – дори повече – да рисуваме изображенията им, много и многократно повече ще бъде достойно

и твърде желателно за боголюбезните да почетат с почит божните угодници и да разказват за полза спомените и техните деяния. Защото словото за полезното принася не малка полза на слушателите!” (цит. съч. с. 191);

„От слънцето по-светла ще бъде паметта (...)!” (цит. съч. с. 191);

„Но какъв (...) дар да ти поднеса (...)!” (цит. съч. с. 191);

„Аз (...) сега те съзерцавам като многоценно съкровище и на тебе (...) говоря от сърце.” (цит. съч. с. 191);

„Добре дойде, прекрасна невесто Христова, гълъбице чиста, позлатена от Светия дух (...)!” (цит. съч. с. 199);

„[Добре дойде] (...), девствена похвало, жителко на пустинята, събеседница на ангелите (...)!” (цит. съч. с. 199);

„Понеже Бог възжела твоята красота, той те украси с различни чудеса на земята, а духът ти се вселява с ангелските войнства на небесата!” (цит. съч. с. 199);

„Ти си съд, приел истинското море – Светия дух.” (цит. съч. с. 200);

„Затова славата ти се разнесе по цялата земя и земята цялата осветиха, сякаш мълнии, деянията на твоите чудеса.” (цит. съч. с. 200);

„Ти си красота, застъпница и пазителка на българите.” (цит. съч. с. 200);

„Облажавам твоя доброгласен език, защото не спря да славослови Бога!” (цит. съч. с. 200);

„Облажавам очите ти, защото

не въздремах в сън, що отвежда към смърт!” (*цит. съч. с. 200*);

„Облаждавам ръцете, защото се не полених, старателни в [молитвения] труд!” (*цит. съч. с. 200*);

„Облаждавам и нозете, защото не охлабвах във всеошното бдение!” (*цит. съч. с. 200*).

Включени са следните стихове:

1. Николай Лилиев (НЛ) (1885-1960)

(„Съдбата те изпраща бледен ...”)

„Не съм ли светлата надежда
на твоя неотретен зов?
Виж, моята душа оглежда
сънят на твоята любов!”

2. Елисавета Багряна (ЕБ) (1893-1991)

(„Амазонка”)

„Всё утринна прохлада
в моето лице –
аз съм млада, млада, млада
с огнено сърце.”

3. Атанас Далчев (АД) (1904-1978)

(„Съдба”)

„Къде отиде времето, когато
е крепнела невръстната душа,
играла е със палавия вятър
и е била сестра на вси неща?”

4. Никола Вапцаров (НВ) (1909-1942)

(„Прощално”)

„Ще влезна тихо. Кротко ще приседна,
ще вперя поглед в мрака да те видя.
Когато се наситя да те гледам –
ще те целуна и ще си отида.”

5. Иван Пейчев (ИП) (1916-1976)

(„Ще се усмихват сините води”)

„Ще се усмихват сините води,
огледали небето и звездите,
усмихната до мене ще стоиш
и аз ще се оглеждам във очите ти.”

6. Веселин Ханчев (ВХ) (1919-1966)

(„Под люляка“):

„Ръка в ръка дойдоха те и спряха
на люляка под цъфналата стряха
и люлякът добър ги приюти,
та никой, никой да не ги смути.“

7. Александър Геров (АГ) (1919-1997)

(„Гълъби“):

„Аз го разбирам. Туй е онзи
инстинкт всевластен за живота,
инстинкт за ласки и възторзи,
за щастие, за мир, за плод.“

8. Александър Вутимски (АВ) (1919-1943)

(„Стихотворения за синьото момче“)

„Не те очаквам вече... Ти ще тръгнеш ли
със слънцето, което си отива?“

9. Валери Петров (ВП) (1920)

(„Катастрофа пред гаража“)

„Но аз оставам в тъжния здрач
и повтарям все твоето име...“

10. Блага Димитрова (БД) (1922-2003)

(„Прегръдка“)

„Далечината вдишвах на огромна глътка.
Притисках вятър, облаци, звезди до мойта гръд.“

11. Божидар Божилов (ББ) (1923-2006)

(„Миниатюра“)

„Обичай ме! И аз ще те обичам.
С безкрайно тиха нежност съм богат.
Аз няма все да бъда страшно млад,
но винаги след облаци ще тичам.“

12. Павел Матев (ПМ) (1924-2006)

(„Любов – магическа реалност ...“)

„ЛЮБОВ –
МАГИЧЕСКА РЕАЛНОСТ,
неоскърбени светове,
в които жадно и нормално
сърцето-чудо ни зове.“

13. Лиляна Стефанова (ЛС) (1929)

(„Последна точка ...”)

„Изчезват гласове и разстояния.
Следа от кораб. Знак от дим трепти.
Прашинки в царствено миросъздание.
На края на земята.
Аз и ти.”

14. Пеньо Пенев (ПП) (1930-1959)

(„Когато се наливаха основите”)

„Сърцата си пак в песни ще разказват
и пак ще вият птичките гнезда,
и все така на майчината пазва
ще грее златна рожбица-звезда.”

15. Петър Караангов (ПК) (1931)

(„Ключове”)

„Не знам дали голямата вълна
на мойто земно плаване
след време
ще ме стовари пак на този бряг.”

16. Иван Динков (ИД) (1932-2005)

(„Жесток и просълзен ...”)

„Един красив орел
гребеше нашироко
и всяка светла цел
поставяше високо.”

17. Евтим Евтимов (ЕЕ) (1933)

(„За две ръце ...”)

„За две ръце протегнати за среща,
земята бих до края извървял.
За две очи, като звезди горещи,
аз цялата си топлина бих дал.”

18. Константин Павлов (КП) (1933-2008)

(„Българо-вавилонско стихотворение”)

„За да бъде вечна
и неразрушима,
в нейните основи ще зазидам -
сянката на моята жена,
сянката на твоята жена,
сенките на майките ни,
сенките на нашите деца...”

Нужни са ми сенките
на цялото човечество!”

19. Михаил Берберов (МБ) (1934-1988)

(„Ще те намеря ...”)

„Ще те намеря – ако те потърся –
във себе си. Дъждът вали във мене
с червени капки. И тревата никне
от мойта пролет – в мене – като чувство.”

20. Христо Фотев (ХФ) (1934-2002)

(„Колко си хубава! ...”)

„Колко са хубави ръцете ти.
И нозете ти колко са хубави.
И очите ти колко са хубави.
И косите ти колко са хубави.
Колко си хубава!
Господи,
колко си истинска.”

21. Владимир Башев (ВБ) (1935-1967)

(„Рисунка”)

„Искам да те нарисувам
не със молив, не със четка –
с устни ще те нарисувам
с благодарните си устни,
с десет пръстчета възторг...”

22. Любомир Левчев (ЛЛ) (1935)

(„Недопустимост”)

„Да те жадувам аз,
да те жадувам!
А ти все повече да се отдалечаваш.”

23. Дамян Дамянов (ДД) (1935-1999)

(„Любов”)

„През теб, безсмъртнице Любов,
дори смъртта е миг безсмъртен.”

24. Борис Христов (БХ) (1945)

(„Жената Мария”)

„С диви круши
и резенче хляб
във торбата
тя пристигна –
хвърли
в ръцете ми шала
и прошепна:
„Аз съм Мария ...
Аз съм жената
на всички мъже
и на мъртвите даже.”

25. Маргарита Петкова (МП) (1956)

(„Пунктуация”)

„Аз ще се върна обратно.
Ти остани при точката.
Тя е голяма и кръгла
като луната в тополата.”

Текстовете на стихотворенията, включени в академичната интеракция **„ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ (НОМО CANTANS)”**, са цитирани по:

- **Антология** на българската любовна лирика / Състав. Божидар Божилов, Давид Овадия, Димитър Стефанов, Йордан Милев. – С., 1976;
- **Василев, Н.** Критически диалози. – С., 1990;
- **Словото** – българска виртуална библиотека. // <www.slovo.bg>. – 8.02.2011. – 100 с.

В интеракцията са използвани и следните текстове:

- **Разговор** между Заимова и войводата Панайот Хитов. Напечатани още записки / Стоян Заимов. – Цит. по изд.: **Дойчев, Любомир.** Спомени за Левски. – С., 1990, с. 365, 366. (**ПХ.Р**);
- **Ботев, Христо.** До Киро Тулешков. // *Ботев, Христо.* Събрани съчинения : Т. 3 / Под ред. на Николай Жечев. – С., 1976, с. 201. (**ХБ.КТ**);
- **Матев, Павел.** В тайната родина на поетите. // *Матев, Павел.* Избрани съчинения : В 5 т. : Т. 3. – С., 2007, с. 210. (**ПМ.ВТРП**);
- **„Пиета (Sedes Sapientiae)”** (Александра Куманова) (**АК**);
- ръкописът на **„ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ”** (**Николай Василев**) (**НВ.ЗХБ**).

Водещо при подбора на стиховете е разбирането за **изящното слово**:

„Словесният комплекс „изящно слово” – заради определението „изящно ...” – е на практика многозначен, полисемантичен, тъй като определението „изящно ...” по принцип (когато с него се определя феномен, свързан с изкуството) се отнася най-вече до така наречените изящни изкуства, за каквито се смятат графиката, скулптурата, живописата, музиката, танца, художествената литература (като изкуство).

Допълнителна трудност при определянето на това понятие идва и от факта, че в словесния комплекс се включва и понятието „... слово”, което в случая не е приложено в неговия традиционен лексикален смисъл (слово = дума, реч ...).

Тук думата „слово” – в тази комбинация и в *наст.* изследване – търси изначалните, ортодоксалните и, в този смисъл, универсалните семантични (лексикални) граници (на думата „слово”): „*В начало беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото. То беше в начало у Бога. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало. В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците.*” (Йоан 1:1-4).

Подобна идентификация и приравняване на **лексикалните значения на словото** (като „дума” и „реч”), когато като става въпрос за

художествена литература, но и на **словото** от онтологичен ранг („И **Словото** стана плът” / **Йоан 1:14**/), търси и открива **синхрон** между универсалните висши нравствени норми на поведение, които по **правило** **въплъщава** високата художествена литература (Ф. Шилер, В. Г. Белински, Н. Г. Чернишевски, У. Еко), изобразявайки ги, които – а priori – тази литература онагледява (въплъщава) и проповядва (Словото в божествен смисъл, защото „**В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците.**” /**Йоан 1:4**/).

Подобно разбиране от рационална гледна точка съдейства за установяване на коинциденцията (съвпадането) на **единството** между универсалните литературно-художествени образци и универсалните религиозни – нравствено-естетическите – **идеи** **въобще**. Само такова единство – когато то е налице (!) – поражда красотата, изящество, включващи: а) **конотации** от нравствено-естетическо (религиозно) естество; б) **селекция**, **направена на базата на предварителна – идейно-естетическа в основата си – критическа оценка на художествените и нравствено-етичните факти**.

В творчеството на българските писатели (IX-XXI в.) описаните универсални нравствено-етични и художествено-естетически идеи могат да бъдат рационално осмислени и интерпретирани като наблюдаем, предаван и принципно дешифрируем, подлежащ на логическо символно представяне информационен код на българското изящно слово.

Този код разпространява хуманитарните нравствени послания като аргументи, които поражда българската художествена литература (българското изящно слово) като част от световния историко-литературен процес ...” (**Василев**, Н. Информационен код на българското изящно слово: Компаративистичен, когнитологичен и библиографски модел: Дис. за получаване на образователна и научна степен „доктор” по науч. спец.: 05.10.01. „Теория на научната информация” / Унив. по библиотекознание и информ. технол. ; Катедра „Библ.-информ. науки”; Науч. конс.: проф. д.ик.н. Стоян Денчев, доц. д-р Николай Палашев ; Рец.: проф. д.п.н. Александра Куманова, проф. д.ф.н. Христо Мутафов. – София, 2011, с. 11-12.).

Сценарият на интеракцията е дело на проф. д.п.н. Александра Куманова и писателя – литературен критик Николай Василев.

Текстът е под редакцията на проф. д-р Милен Куманов, о. Стефан Пашов и Иван Теофилов.

[**Великденски камбани**] ! (N 5) {N 2}

[• Ч I]

ФРАГМЕНТ ПЪРВИ: РАЖДАНЕ

[• Ч II] „Помогни ми,
Господи,
да помогна
на слепите
да прогледнат.” (НВ.ЗХБ)

[• Ч I] Така са орисани синовете и дъщерите на България, че всеки от тях я прославя в **ПЕСНИ** ...

(... ГХАИ) НОМО САНТАНС !

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[На последната дума зазвучава любимата песен на Васил Левски „**Отдавна ли си, мом(н)е ле, калугерица**” в изпълнение на известната тракийска певица **Пенка Павлова** ... На фона на песента, която продължава да звучи, говори **Ч I**, а след него – и **Ч II** ... Музиката секва с произнасянето на последната сричка на репликата на **Ч II** „**МАЙЧИЦЕ РОДИНО**”.]

[**Ч II**] ... В разговор между Стоян Заимов и Панайот Хитов войводата описва Апостола на свободата като личност, имаща библейски ореол – персонаж от Райската градина:

„Дякон Левски, знаменосецът ми,
на сън бе лек като заек ...
По скалите и върховете планински
като дива коза се катереше,
а деретата балкански като сърна прескачаше ...
В боя беше пъргав и решителен като лъв.
И сега ми е жал за тоя истински рицар на свободата ...” (ПХ.Р)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[• **Ч I**] ... По повод съжителството на Христо Ботев и Васил Левски през ноември – декември 1868 г. във вятърната мелница край Букурещ, Христо Ботев пише за Васил Левски в писмо до Киро Тулешков:

„Студ, дърво
и камък се пука,
гладни
от два или три деня,
а той пее ...

••• ГХАИ ... а той пее ... (отделен глас)

••• ГХАИ ... а той пее ... (отделен глас)

(••• ГХАИ) ... а той пее ... (отделен глас)

(... ГХАИ) ... а той пее ... (всички)

(... ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

а той пее
и си весел.

Вечер дордето ще легнем –
той пее;

(... ГХАИ) ... той пее ... (отделен глас)

(... ГХАИ) ... той пее ... (отделен глас)

(... ГХАИ) ... той пее ... (отделен глас)

(... ГХАИ) ... той пее ... (всички)

сутрина, щом си отвори очите,
пак пее.

(... ГХАИ) ... пак пее ... (отделен глас)

(... ГХАИ) ... пак пее ... (отделен глас)

(... ГХАИ) ... пак пее ... (отделен глас)

(... ГХАИ) ... пак пее ... (всички)

Колкото и да се намираш в отчаяност,
той ще те развесели
и ще те накара да забравиш сичките тъги и
страдания.

Приятно е човеку
да живее с подобни личности!! ...” (ХБ.КТ)

(... ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[•Ч П] Да си апостол,
означава:

ДА ПЕЕШ!

**ДА ПЕЕШ, А НАРОДЪТ ДА ТЕ СЛЕДВА ТАКА,
КАКТО СТАДОТО СЛЕДВА ПАСТИРА СИ.**

**ДА ПЕЕШ ДОРИ ТОГАВА,
КОГАТО Е СТУД,
КОГАТО Е РОБСТВО.**

**ДА ЗАПЕЕШ,
ЗА ДА ЗАПЕЕ СВОБОДАТА В ДУШИТЕ НА ХОРАТА!**

ПЕСЕНТА НА АПОСТОЛА НИКОГА НЕ СЕКВА !

**[• ч] ТАЗИ ПЕСЕН Е ОЛИЦЕТВОРЕНИЕ
НА ЕЗИКА НА НАРОДНАТА ДУША.
ТАЗИ ПЕСЕН Е МЯРКА ЗА СВЕТА И ЗА РОДИНАТА.
ТАЗИ ПЕСЕН ИЗРАЗЯВА МИСИЯТА НА АПОСТОЛА!**

КАЗАНО Е:

„... ВЯРА,

НАДЕЖДА,

ЛЮБОВ;

**НО ПО-ГОЛЯМА ОТ ТЯХ
Е ЛЮБОВТА”**

(1 Кор.

13:13).

**(•• ОЗРК) [Звън от ръчна
камбанка оглася последната
дума.]**

**(•••ГХАИ) „БЛАГОСЛОВИ
НИ, МАЙЧИЦЕ РОДИНО!”**

(АК) (всички)

[Великденски камбани] {N 2}

[• Ч II]

ФРАГМЕНТ ВТОРИ:
ЖИВОТ

[• Ч II] „Ако законът на любовта изисква
да си припомним
за по-миналите дни на любимите,
да съзерцаваме
техните образи,
дела
и думи
и – дори повече –
да рисуваме
изображенията им,
много и многократно повече
ще бъде достойно
и твърде желателно
за боголюбезните
да почетат с почит
божиите угодници
и да разказват
за полза спомените
и техните деяния.
Защото словото
за полезното принася
не малка полза
на слушателите!” (ПЕТ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.*]

- „имаш
очи
гълъбови”

(Песен на песн. 1:14)

* „Вее утринна прохлада (ОГЪН)
в моето лице –
аз съм млада,
млада,
млада
с огнено сърце.” (ЕБ)

- „Каквото е крин
между тръне,
това е
моята възлюбена

между момите” (Песен на песн. 2:2)

► „Къде отиде времето, (ВЪЗДУХ)

когато
е крепнела
невръстната душа,
играла е със палавия вятър
и е била
сестра
на вси неща?” (АД)

○ „Дигни се, *ветре*, от север,
Завей *и ти, ветре*, от юг
и повей над градината ми,
и ще се разлеят ароматите й!” (Песен на песн. 4:16)

♥ „От слънцето
по-светла
ще бъде
паметта!” (ПЕТ)

○ „Подкрепете ме с вино,
освежете ме с ябълки,
защото изнемогвам от любов” (Песен на песн. 2:5)

▲ „Искам да те рисувам
не със молив,
не със четка –
с устни
ще те рисувам
с благодарните си устни,
с десет пръстчета възторг...” (ВБ)

○ „<...> защото изнемогвам от
любов” (Песен на песн. 2:5)

✚ „Не знам (ЗЕМЯ)
дали голямата вълна
на мойто земно плаване
след време

ще ме стовари
пак на този бряг.” (ПК)

- „цветя се показаха по земята;
настана време за песни,
и гласът на гургулицата
се чува в страната ни” (Песен на песн. 2:12)

▲ „Но какъв
дар (...)!” (ПЕТ)

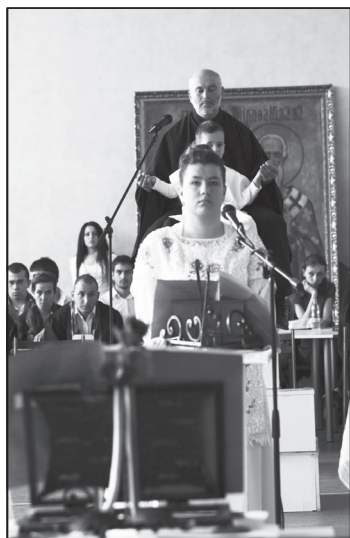
- „Тя извърши добро дело
за Мене ... ” (Мат. 25:7-10)

▲ „Но какъв
дар
да ти поднеса (...)!” (ПЕТ)

(... ГХАИ) „добро дело
за Мене” (Мат. 25:7-10)

- „всичко,
що имаше” (Мат. 12:44)

(... ГХАИ) „всичко” (Мат. 12:44)

(... ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка оглася
последната дума.*]

- „Станах да отворя
на моя възлюбен;
от ръцете ми капеше смирна,
от пръстите ми капеше
благоуханна смирна
върху дръжката
на ключалката.” (Песен на песн. 5:5)

▲ „Ще влезна тихо.
Кротко ще приседна,
ще вперя поглед в мрака
да те видя.
Когато се наситя
да те гледам –

ще те целуна
и ще си отида.” (НВ)

- „Гълъбице моя <...>!” (Песен на песн. 2:14)

☞ „Ще се усмихват (ВОДА)
сините води,
огледали небето
и звездите,
усмихната
до мене
ще стоиш
и аз
ще се оглеждам
във очите ти.” (ИП)

- „Моят възлюблен
принадлежи на мене,
аз пък – нему” (Песен на песн. 2:16)

▲ „Аз сега
те съзерцавам
като многоценно съкровище
и на тебе говоря
от сърце.” (ПЕТ)

- „Докле денят
лъха *прохлада*,
и бягат сенките,
върни се,
мой мили,
и бъди
като сърна
или като
млад елен,
по планински скали”
(Песен на песн. 2:17)

▼ „Аз го разбирам.
Туй е онзи
инстинкт
всевластен за живота,
инстинкт

за ласки и възторзи,
за щастие,
за мир,
за плод.” (АГ)

- „главата му –
чисто злато;
къдрите му – вълнисти;
черни като врана” (Песен на песн. 5:12)

- ▼ „Не те очаквам вече...
Ти ще тръгнеш ли
със слънцето,
което си отива?” (АВ)

- „Коя е тази,
която възлиза
от пустинята
като димен стълб,
накадена със смирна
и тамян <...>” (Песен на песн. 3:6)

- ▲ „Но аз оставам
в тъжния здрач
и повтарям все
твоего име...” (ВП)

- „о, най-хубава
между жените”
(Песен на песн. 6:1)

[• Ч П] „Добре дойде,
прекрасна
невесто Христова,
гълъбице чиста,
позлатена
от Светия дух!” (ПЕТ)

- „Коя е тази, що блести като зора,
хубава като месечина,
светла като слънце,
страшна като войнство

със знамена?” (Песен на песн. 6:10)

[• Ч I] „Ръка в ръка
дойдоха те
и спряха
на люляка
под цъфналата стряха
и люлякът добър
ги приюти,
та никой,
никой
да не ги
смути.” (ВХ) (зазвучава ...)

(... ГХАИ) „БЛАГОСЛОВИ НИ, МАЙЧИЦЕ РОДИНО!” (АК) (всички)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[Великденски камбани] {N 2}

[• Ч II]

ФРАГМЕНТ ТРЕТИ: БЕЗСМЪРТИЕ

○ „Положи ме (зазвучава Масне – „Медитация” и звучи по време на целия фрагмент, и секва с последната му дума)

като печат
на сърцето си,

като пръстен
на ръката си”
(Песен на песн. 8:6)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

▲ „Далечината вдишвах
на огромна глътка.

Притисках вятър,
облаци,
звезди
до мойта гръд.” (БД)

- „Положи ме
като печат
на сърцето си,
като пръстен
на ръката си” (Песен на песн. 8:6)

▲ „Обичай ме!
И аз
ще те обичам.
С безкрайно тиха
нежност
съм богат.
Аз няма все да бъда
страшно млад,
но винаги
след облаци
ще тичам.” (ББ)

- „Положи ме
като печат
на сърцето си,
като пръстен
на ръката си” (Песен на песн. 8:6)

[• Ч I] „Добре дойде,
девствена похвало,
жителко на пустинята,
събеседница на ангелите!” (ПЕТ)

- „Положи ме
като печат
на сърцето си,
като пръстен

на ръката си,
защото любовта
е силна
като смърт” (Песен на песн. 8:6)

▼ „**ЛЮБОВ –
МАГИЧЕСКА РЕАЛНОСТ**” (ПМ)

- „царството небесно
прилича
на синапово зърно,
което човек взе,
та пося на нивата си
което е най-малко
от всички семена,
но, кога израсте,
бива по-голямо
от всички злакове
и става дърво,
тъй че птиците небесни
прилитат
и се подсланят
под клоните му” (Мат. 13:31-32)

▼ „**ЛЮБОВ –
МАГИЧЕСКА
РЕАЛНОСТ**” (ПМ)

- „В любовта
страх няма,
но съвършената любов
пропъжда страха,
защото в страха
има мъка.
Който се бои,
не е съвършен
в любовта” (Йоан. 5:18)

▼ „**ЛЮБОВ –
МАГИЧЕСКА РЕАЛНОСТ,
неоскърбени светове,
в които жадно
и нормално
сърцето-чудо
ни зове.**” (ПМ)

○ „**любовта
е силна**” (Песен на песн. 8:6)

▲ „**Изчезват гласове
и разстояния.
Следа от кораб.
Знак от дим трепти.
Прашинки
в царствено миросъздание.
На края на земята.
Аз и ти.**” (ЛС)

○ „**Да говоря *всички* езици човешки
и дори ангелски,
щом любов нямам,
ще бъда мед,
що звънти,
или кимвал,
що звука.
Да имам пророчески дар
и да зная *всички* тайни,
да имам пълно знание
за *всички* неща
и *такава* силна вяра,
че да мога
и планина да преместям, –**

**щом любов нямам,
нищо не съм.” (1 Кор. 13:1-2)**

(... ГХАИ) „<...> щом любов нямам <...>” (отделен глас)

(... ГХАИ) „<...> щом любов нямам <...>” (отделен глас)

(... ГХАИ) „<...> щом любов нямам <...>” (отделен глас)

**(... ГХАИ) „<...> щом любов нямам,
нищо не съм.” (1 Кор. 13:1-2)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

**▲ „Да те жадувам аз,
да те жадувам!
А ти все повече
да се отдалечаваш.” (ЛЛ)**

**○ „И да раздам
всичкия си имот,
да предам тялото си
на изгаряне,
щом любов нямам,
нищо ме не ползва.” (1 Кор. 13:3)**

**(... ГХАИ) „<...> щом любов нямам <...>”
(отделен глас)**

**(... ГХАИ) „<...> щом любов нямам <...>”
(отделен глас)**

**(... ГХАИ) „<...> щом любов нямам <...>”
(отделен глас)**

**(... ГХАИ) „<...> щом любов нямам,
нищо ме не ползва.”
(1 Кор. 13:3)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[• Ч II] „Понеже Бог
 възжела
 твоята красота,
 той те украси
 с различни чудеса на земята,
 а духът ти се вселява
 с ангелските воинства
 на небесата!” (ПЕТ)

○ „Любовта е дълготърпелива,
 пълна с благодет,
 любовта не завижда,
 любовта не се превъзнася,
 не се гордее, <...>” (1 Кор. 13:4)

▲ „За две ръце
 протегнати за среща,
 земята бих
 до края извървял.
 За две очи,
 като звезди горещи,
 аз цялата си топлина
 бих дал.” (ЕЕ)

○ „Любовта <...>
 не безчинства,
 не дири своето,

не се сърди,
 зло не мисли, <...>”
 (1 Кор. 13:4-5)

▼ „Чрез теб,
 безсмъртнице Любoв,
 дори смъртта
 е миг безсмъртен.” (ДД)

- „Любовта <...>
на неправда
се не радва,
а се радва
на истина <...>” (1 Кор. 13:4-6)

[• Ч I] „С диви круши
и резенче хляб <...>
тя пристигна –
хвърли в ръцете ми шала
и прошепна:” (БХ)

- „Любовта <...>
всичко извинява
на всичко вярва,
на всичко се надява,
всичко претърпява <...>” (1 Кор. 13:4-7)

♥ „Аз съм Мария ...
Аз съм жената
на всички мъже
и на мъртвите даже.” (БХ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.*]

- „Любовта
никога не отпада,
а *другите дарби*,
ако са пророчества,
ще престанат,
ако са езици,
ще замлъкнат,
ако са знание,
ще изчезнат.” (1 Кор. 13:8)

[• ч ш] „Ти си съд,
приел истинското море –
Светия дух.” (ПЕТ)

○ „Защото донейде знаем
и донейде пророчествуваме” (1 Кор. 13:9)

▼ „Не съм ли
светлата надежда
на твоя
неотронен зов?
Виж,
моята душа
оглежда
сънят
на твоята любов!” (НЛ)

○ „но кога дойде съвършеното *знание*,
тогава това „донейде” ще изчезне” (1 Кор. 13:10)

♥ „Сърцата си
пак в песни
ще разказват
и пак ще вят
птичките гнезда,
и все така
на майчината пазва
ще грее
златна
рожбица-звезда.” (ПП)

○ „смоковниците
разтвориха
пъпките си” (Песен на песн. 2:13)

[• Ч I] „Затова
славата ти
се разнесе
по цялата земя
и земята
цялата осветиха,
сякаш мълнии,
деянията
на твоите чудеса.” (ПЕТ)

○ „моя мила” (Песен на песн. 2:13)

▲ „Ще те намеря –
ако те потърся –
във себе си.
Дъждът вали във мене
с червени капки.
И тревата никне
от мойта пролет –
в мене –
като чувство.” (МБ)

○ „Гълъбице моя” (Песен на песн. 2:14)

♥ „Ти си красота,
застъпница
и пазителка
на българите.” (ПЕТ)

○ „О, хубава си”
(Песен на песн. 1:14)

♥ „За да бъде вечна
и неразрушима,
в нейните основи
ще зазидам –
сянката
на моята жена,
сянката
на твоята жена,
сенките
на майките ни,
сенките
на нашите деца...
Нужни са ми
сенките
на цялото човечество!” (КП)

○ „мила моя” (Песен на песн. 1:14)

▼ „Един красив орел
гребеше нашироко
и всяка светла цел
поставяше високо.” (ИД)

○ „хубава си!” (Песен на песн. 1:14)

▲ „Аз ще се върна
обратно.
Ти остани
при точката.
Тя е голяма
и кръгла
като луната
в тополата.” (МП)

○ „имаш очи гълъбови” (Песен на песн. 1:14)

[• Ч П] „Облажавам
твоя доброгласен език,
защото не спря
да славослови Бога!
Облажавам
очите ти,
защото не въздремнаха в сън,
що отвежда
към смърт!
Облажавам ръцете,
защото се не полениха,
старателни
в молитвения труд!
Облажавам и нозете,
защото не охлабвах
във всенощното бдение!” (ПЕТ)

○ „О, хубава си,
мила моя,
хубава си!” (Песен на песн. 1:14)

▲ „Колко са хубави
ръцете ти.
И нозете ти
колко са хубави.

И очите ти
колко са хубави.
И косите ти
колко са хубави.
Колко си хубава!
Господи,
колко си
истинска.” (ХФ)

- „Цяла си хубава,
моя мила,
и петно няма
на тебе!” (Песен на песн. 4:7)

(... ГХАИ) „БЛАГОСЛОВИ НИ, МАЙЧИЦЕ РОДИНО!” (АК)

[• ч III] ЗАЩОТО Е КАЗАНО:

„... ВЯРА,

НАДЕЖДА,

ЛЮБОВ;

НО ПО-ГОЛЯМА ОТ ТЯХ Е ЛЮБОВТА”

(1 Кор. 13:13) (всички).

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[• ч I] „Корабът лети: на него
Мачта и веслу си ти!”

„Безсмъртна,
нашата душа
Е полет с две крила:
На кораба платно
Е твоето перо!” (АК).

СИМВОЛНО ОБОБЩЕНИЕ

След последната реплика от текста, застъпвайки я, зазвучават последователно:

Многая лета {N 8},

Горда Стара планина {N 9},

Химн на Обединена Европа {N 10},

Gaudeamus igitur {N 11}.

Студентите остават през цялото време на сценичната площадка, многозначително вглеждащи се в погледите на публиката.

[Шествие на студентите:

1. Студентката олицетворяваща **България – ♥ Дева Мария Българска** – **РАЙСКАТА ГРАДИНА** – тръгва към Ректора експресивно, но и тържествено при зазвучаването на „Многая лета”...

2. Едновременно един студент взима от ръцете на олицетворяващия **○ Бог – Отец** о. Стефан Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 610 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума;

3. Ходом, този студент достига вървящата към Ректора Студентка – **България** – **♥ Дева Мария Българска – РАЙСКАТА ГРАДИНА**, и двамата застават пред Ректора, като студентката поема от студента и поднася на Ректора последователно:

- *Том III на Трудовете на СНО при УниБИТ: Т. III. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции : The English – Russian – Bulgarian Dictionary of Library and Information Terminology = Русско-болгаро-английский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Българо-англо-руски речник по библиотечна и информационна дейност. – 2009 (2010). – 886 с. с ил. ; табл.;*

- *Том VI на Трудовете на СНО при УниБИТ: Т. VI. [Шеста] VI Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова. – 2011. – 876 [1-64; 1-208 СВ. О. П ИС; 668] с. : с ил. ; табл.;*

- *Библиографски списък от 610 публикации в специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума;*

4. Когато приключи поднасянето на регалиите на Ректора, двамата студенти леко му се покланят и се обръщат към сценичната площадка;

5. Когато тези студенти се обръщат към сценичната площадка, стоящите на нея студенти – изпълнителите на интеракцията – рязко прилякат на едно коляно – КАТО РИЦАРИ, вкарват ръцете си в червената лента на тракийската шевица, маркираща на съответни места лежащата край тях бяла коприна, стават, като поставят ръката си на пояса, и застават в тази поза – с обозначените по този начин от копринения плат палуба на Кораба на духа на България;

6. Всички стоят в тази тържествена сцена по описания начин по време на звученето на *Многая лета, Горда Стара планина, Химн на Обединена Европа*;

7. Със зазвучаването на студентския химн **Gaudeamus igitur** участниците в шествието леко се покланят на Ректора и се оттеглят; по същото време участниците в Кораба на духа на България рязко напускат сценичната площадка;

8. Едновременно с движението от сценичната площадка по посока навън от нея, друга група студенти, която не е била на сценичната площадка, изнася целия сценичен реквизит, а трета група студенти разполага на сценичната площадка трибуната на форума ...

9. Със завършването на студентския химн **Gaudeamus igitur** сцената е трансформирана за директното начало на същинската част на форума, и участниците в интеракцията са се върнали на сцената – без ритуалното сценографско облекло – и са заели местата си в президиума и на трибуните на залата. ! (NN 1-43) {N 17}

ЕЛЕКТРОННА ВИЗУАЛИЗАЦИЯ (NN 1-43)

[! N 1] Фасадата на УНИБИТ

[! N 2] Кориците на Т. I-VI на СНО при УНИБИТ

[! N 3] Моменти от работата на СНО при УНИБИТ

[! N 4] Моменти от Академичните аксиологии на СНО при УНИБИТ

[! N 5] Глаголицата

[! N 6] Кирилицата

[! N 7] „За буквите” (Черноризец Храбър)

[! N 8] „Азбучна молитва” (Константин Преславски)

[! N 9] Икона: Христос сред книжниците

[! N 10] Икона: Св. Константин Кирил Философ

[! N 11] Красотата на България (Изглед от река Дунав)

[! N 12] Красотата на България (Изглед от Плиска)

[! N 13] Красотата на България (Изглед от Велики Преслав)

[! N 14] Красотата на България (Изглед от Черно море)

[! N 15] Красотата на България (Изглед от Стара планина)

[! N 16] Св. Патриарх Евтимий Търновски

[! N 17] Красотата на България (Изглед от Тракия)

[! N 18] Красотата на България (Изглед от Странджа)

[! N 19] Николай Лилиев

[! N 20] Елисавета Багряна

[! N 21] Атанас Далчев

[! N 22] Никола Вапцаров

[! N 23] Иван Пейчев

[! N 24] Веселин Ханчев

[! N 25] Александър Геров

[! N 26] Александър Вутимски

[! N 27] Валери Петров

[! N 28] Блага Димитрова

[! N 29] Божидар Божилов

[! N 30] Павел Матев

[! N 31] Лиляна Стефанова

[! N 32] Пеньо Пенев

[! N 33] Петър Караангов

[! N 34] Иван Динков

[! N 35] Евтим Евтимов

[! N 36] Константин Павлов

[! N 37] Михаил Берберов

[! N 38] Христо Фотев

[! N 39] Владимир Башев

[! N 40] Любомир Левчев

[! N 41] Дамян Дамянов

[! N 42] Борис Христов

[! N 43] Маргарита Петкова

ОЗВУЧАВАНЕ {NN 1-17}

{N 1} *Върви, народе възродени!*

{N 2} *Великденски камбанен звън*

{N 3} *„Отдавна ли си, моме, калугерица” – българска народна песен
(любимата песен на В. Левски)*

{N 4} Св. Йоан Кукузел *„Достойно ест”*

{N 5} Г. Фр. Хендел. *„Музика на водата”*

{N 6} Й. Хайдн. *„Сътворението: Оратория”*

{N 7} В. А. Моцарт. *„Реквием”*

{N 8} Лудвиг ван Бетховен. *„Симфония N 3. Eroica”*

{N 9} Фр. Шуберт. *„Ave Maria”*

{N 10} Едвард Григ. „Пер Гюнт (Песента на Солвейг)”

{N 11} В. Р. Вагнер. „Тристан и Изолда (Въведение)”

{N 12} Жул Масне. „Медитация”

{N 13} Мануел де Фая. „Огънят”

{N 14} *Многая лета*

{N 15} *Горда Стара планина*

{N 16} *Химн на Обединена Европа*

{N 17} *Gaudeamus igitur*

VIII СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА

**„ИНФОРМАЦИЯ – КОМУНИКАЦИЯ – ПОЗНАНИЕ”
(„INFORMATION – COMMUNICATION – KNOWLEDGE”)**

**УНИБИТ, Спортна зала
18 май 2012 г., 10:00 ч.**

„НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ”

Н О М О P A S S I O N I S

*Срв.: Том VIII на Трудове на
Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и
информационни технологии. – София,
2013. – Под печ.*

АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА АКСИОЛОГИЯ

(Драма в интродукция, три фрагмента и символно обобщение)

*Посвещава се
на 24 май –
националния празник на българската просвета и култура
и на славянската писменост
и на 250-годишния юбилей
на „История славяноболгарская ...”,
създадена
от Св. о. Паисий Хилендарски –
първия граждански кодекс на българите,
който връща мястото на България
на картата на световния исторически
и културен процес*

Легенда към текста

• Поява на участниците пред публиката;
промяна в местоположението им на сценичната площадка

•• Поява на студенти, облечени в национални носии,
символизиращи България
и нейния народ

••• Говорещ хор на студентите от УНИБИТ –
архитекти на инфосферата

! Електронна визуализация –
пореден кадър на мониторите
(NN 1-43)

! Озвучаване
{NN 1-20}

Действащи лица и изпълнители

*** Слънцето –
Възкръсналият Христос –
о. Стефан Пашов**

Асистенти: Екатерина Даскалова, Светлана Николова

○ Луната – Стефания Захариева

**• България –
♥ Дева Мария Българска –
Ивелина Бойчева**

СВЕТАТА СТЬЛБА (♥) –

▲ МЪЖЪТ – Георги Димитров, о. Стефан Пашов

▼ ЖЕНАТА – Калина Златева, Боряна Николова

• Четец I (• Ч I) – Севда Накова

**• Четец II (• Ч II) –
Катя Александрова**

**• Четец III (• Ч III) –
Боряна Николова**

• Четец IV (• Ч IV) – Иван Казаков

• Четец V (• Ч V) – Севда Илиева

Всички реплики на Мъжа (▲) се произнасят от • Ч IV

Всички реплики на Жената (▼) се произнасят от • Ч III

•• Огласяващ със звън от ръчна камбанка студент (•• ОЗРК) –

••• Говорещ хор на студентите – архитекти на инфосферата (••• ГХАИ)
(солисти – Полина Гергушева, Елица Иванова, Ивелина Здравкова,
Лидия Николова, Александра Техмеджиева, Катинка Василева,
Теодора Александрова, Ирина Шаламанова,
Ефросина Йорданова, Петя Спасова)

Костюми

български национални носии от всички краища на България;

празнична тракийска национална носия

(върху дълга бяла риза)

(за • Ч V);

тога с червени краища на УНИБИТ

(върху дълга бяла риза)

(за • Ч IV);

Ритуално облекло, изпълнено в решение,
основано на символиката на знамето на България
(• Ч III)

дълги бели ризи

(за • Ч I-II);

специална ритуална дреха,
композирана от цветовете и
структурата
на националния трибагреник на
България
за ♥ Дева Мария Българска;

Сценография

Символно е обозначена с бяла коприна,
разположена върху пода на сценичната площадка –
между пултовете на действащите лица
(описани *по-долу* – в легендата към текста),
СТЪЛБАТА НА БЪЛГАРИЯ –
свидетелството за
онтологичното изкачване
на нейния народ –
олтарът на неговата художествена литература,
иконостаът – свидетел на драмата
на дълбинната страст на народната душа –
душата на **СТРАСТНИЯ ЧОВЕК** –
НОМО PASSIONIS,
чийто информационен код
съхранява
ИЗЯЩНОТО СЛОВО ...

Дева Мария Българска – България –
СВЕТАТА СТЪЛБА НА ДУХА (♥)
е в средата на сценичната площадка,
обградена –
като от крила –
от две студентки
(облечени в дълги бели ризи • Ч I-II),
символизиращи ангели;

пред нозете ѝ –
от бяла коприна –
се простира
ЛУННАТА ПЪТЕКА,
допираща се до
СНОП СЛЪНЧЕВИ ЛЪЧИ,
обозначаващи

ЦЕНТЪРА
на
МИРОЗДАНИЕТО
(и физическия център на залата);

в двата края на
ЛУННАТА ПЪТЕКА
са седнали:

в златно кресло
* Слънцето –

Възкръсналият Христос –
о. Стефан Пашов
(облеклото –
дълга бяла риза) ...

в сребърно кресло
○ Луната
(облеклото –
дълга бяла риза) ...

Насочени към
ЛУННАТА ПЪТЕКА
проектори
осветяват –
като че ли
материализирайки я –
СТЪЛБАТА
(изградена от
бели кубове),
извисяваща се над
ЛУННАТА ПЪТЕКА ...

... Пред
СТЪЛБАТА –
пред двата края
на
ЛУННАТА ПЪТЕКА
има
пикирани
върху пода

ДВА
КРЪГА –

КРЪГЪТ
отляво
е
ЧЕРЕН
(той олицетворява
НАЧАЛОТО
на сцената) –

върху
него
са стъпили
МЪЖЪТ (▲) и ЖЕНАТА (▼);

КРЪГЪТ
отдясно
е
БЯЛ
(той олицетворява
БЕЗКРАЙНОСТТА) –
върху него
стъпват в края на сцената
МЪЖЪТ (▲) и ЖЕНАТА (▼) ...

Вдясно
от
полето,
образувано
от
ДВАТА
КРЪГА
перпендикулярно на него –
са
пултовете на:

• Ч III-IV
(облеклото –
тогите
на УНИБИТ
с червени краища);

• Ч V
(облеклото –
национална носия) ...

МЪЖЪТ (▲)
(облеклото –
бяла риза
и
черен панталон) ...
– и

ЖЕНАТА (▼) –

(бяла риза с висока яка,
украсена
с тънка панделчица от черно кадифе
и
черна дълга пола;
нозете – боси:
боса, героинята,
олицетворяваща Любовта,
ще се изкачи по
Св. Стълба) ...

Живи, бели и червени, рози,
привързани с лентата
на националния трибагренник,
украсяват трибуните и залата ...

† Св. Кръст –
СВ. СТЬЛБА НА ДУХА

Г Г Г Г Г Г Г

1 2 3 4 5 6 7

Легенда

*Слънцето –
Възкръсналият Христос

○ Луната

♥ Дева Мария Българска –
България – СВ. СТЬЛБА
НА ДУХА

▲ МЪЖЪТ

▼ ЖЕНАТА

(I) (II)

(V)

(III) (IV)

Грим – Валентина Терзийска

Режисьори на пулт:

Озвучаване – Георги Чобанов

Визуализация – Ивелин Кадийски

**Светлинни ефекти – Мартин
Симеонов**

**Речетатив, филмиране и снимки –
Стефан Белев**

ИНТРОДУКЦИЯ

•• (ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка известява началото на интеракцията, с което прекъсва звученето на **Върви, народе възродени!** ! (N 1) {N 1}...]

[Св. Йоан Кукузел „Достойно ест”] ! (N 2) {N 4} *Музиката огласява залата, подготвяйки публиката с естествената си полифоничност за възприятието на многогласието на българските писатели и поети, чийто живот и творчество е единство от послания, обозначаващи информационния код на българската духовност: универсален модел ... Участниците в •• ГХАИ застават на сценичната площадка пред иконата на Св. Св. Константин-Кирил Философ и архиепископ Методий, като описват небесната дъга, в която се издига СТЬЛБАТА, ПО КОЯТО СЕ ИЗКАЧВА ДУХЪТ НА БЪЛГАРИЯ ... Този ДУХ е ДУХЪТ НА ЛЮБОВТА ... И СТЬЛБАТА е ЛЮБОВТА ... На фона на музиката на сцената излизат действащите лица и застават на съответните пултове, описани по-долу в легендата към интеракцията ... Всички реплики от участниците се произнасят с максимална тържественост и сияйна просветленост ... Музиката секва, заглъхвайки с произнасянето на първата дума от следващия текст ...*

... Следващите музикални фрагменти (Грегорио Алегри. *Miserere*; Томазо Албиниони. *Адажио в сол минор*; Й. С. Бах. *Страсти по Матей*; Л. ван Бетховен. *Апационата*; Й. Брамс. *Симфония N 4. IV част*; П. И. Чайковски. *Симфония N 6: Патетична*; М. Мусоргски. *Картини от една изложба (Врата; Нощ на голия връх* ; Л. Е. Берлиоз. *Фантастична симфония (Танц на веещиците)*; Дж. Пучини. *Nesun dorma*; П. Владигеров. *Вардар: Българска рапсодия*) подчертават свършените образци на универсалния модел за човешко поведение, отразени в посочените творби ... Българският информационен код в универсалния модел за човешко поведение е обозначен чрез изпълнение на „Достойно ест” на Св. Йоан Кукузел и българската народна песен „Йовано, Йованке” (запис на изпълнението на Иван Андонов, съхраняван в Златния фонд на Българското национално радио) ...

[Великденски камбани] ! (N 3) {N 2}

[• Ч П] „НЕ ЖИВЕЯ,
А ГОРЯ”
(НОМО
P A S S I O N I S):
АКАДЕМИЧНА

ИНТЕРТЕКСТУАЛНА

ДРАМАТУРГИЧНА

АКСИОЛОГИЯ

[• Ч II] БЪЛГАРИЯ –

Дева Мария Българска (♥) (многозначително излизане на сцената;
зазвучава **П. Владигеров. Вардар:**
Българска рапсодия)! (N 4) {N 6} –

СВЕТАТА СТЬЛБА (в центъра на специален пулт се изкачва
олицетворяващата образа студентка, облечена в специална ритуална дреха,
композирана от цветовете и структурата на националния трибагреник; следват
изкачванията на съответните пултове на въплъщаващите останалите персонажи,
което става на фона на четенето на следващия стих, провъзгласяващ героите на
интеракцията; зазвучава **Томазо Албинони. Адажио в сол минор** и звучи през
целия фрагмент – до „ВИСИНИ“). (N 5) {N 8}

[• Ч I] „БЪЛГАРИЙО –

ТИ СТЬЛБА СВЯТА СИ, (с два проектора симетрично от двете
страни се осветява СТЬЛБАТА)

**НЕБЕСЕН СИ ОЛТАР,
ИКОНОСТАСЪТ ВЕЧЕН СИ
НА ВЕЧЕН
НА ДУШАТА ПЛАМ”** (АК.С)

(... ГХАИ) „ПЛАМНАЛИ ДУШИ” (АК.С)

[• Ч II] „Българийо,

ти слънце си над нашата земя! (о. Стефан се изкачва на пулта,
придружен от двете си асистентки)

... (ГХАИ) **Ти си светлина!”** (АК.С)
(всички)

... (ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка
оглася последната
дума.]

[• Ч I] „Луната е седнала в бяло кресло” (НВ. АК. В) *(олицетворяващата студентка Луната се изкачва на пулта)*

[• Ч II] „ЛЮБОВТА,
ВЪЗДИГНАТА
ПО ТАЗИ
СТЪЛБА-СВЕТЛИНА,
НИ ВОДИ
КЪМ ВЕЧНИТЕ –
НЕБЕСНИТЕ
И ЗЕМНИТЕ НИ

ВИСИНИ” (АК.С) *(стават – като един, изправени фронтално към публиката олицетворяващите МЪЖЪТ (▲) и ЖЕНАТА (▼) /които преди започването на интеракцията са седнали върху пулт, наметнати – като един – с дълга черна пелерина/ МЪЖЪТ (▲) и ЖЕНАТА (▼)*

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

[• Ч I] Настоящата аксиология „НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ” (НОМО PASSIONIS)”
е драма
в интродукция,
три фрагмента –
I. ПЪТЕКАТА;
II. РАПСОДИЯ;
III. СЪЛБАТА –
и символно обобщение).

[• Ч III] По време на нашето представяне – фрагмент от ораторията за България „БЯЛА СВЕТЛИНА” – звучат стихове от книги *Битие, Псалтир, Песен на Песните, Премъдрост Соломонова, Св. евангелие от Лука, Първо послание на Св. ап. Павла до Коринтяни, Св. епископ Климент Охридски. Молитва*

преди изповед, Св. епископ Константин Преславски. Азбучна молитва, Св. патриарх Евтимий Търновски. Житие на Св. Петка, Петко Р. Славейков. Изворът на белоногата, Иван Вазов. Тя, Христо Ботев. До моето първо либе, Пенчо П. Славейков. На нощта си ясен месец, Пейо Яворов. Аз не съм сам, Две души, На Лора, Гео Милев. Ад, Христо

Смирненски. *Цветарка*, Никола Вапцаров. *Прощално*, Елисавета Багряна. *Потомка*, Дора Габе. *Птици*, Евтим Евтимов. *За две ръце ...*

Произнасяните диалози са:

Йосиф Давидов – Нона (Йордан Йовков. *Чифликът край границата*),

Султана – Катерина;

Лазар Глаушев – Рафаил Клинче (Димитър Талев. *Железният светилник*),

Борис Морев – Ирина (Димитър Димов. *Тютюн*):

Иво Обретеневич – Елисавета (Емилиан Станев. *Крадецът на праскови*)

Включен е знаменитият виланел на Шарл Лъоконт дьо Лил за първи път преведен на български език – *„Време, пространство, число“*.

Всички участници в сцената са автори на научни изследвания.

На финала студентите представят **СЕДЕМТЕ ТОМА ПО СВОИТЕ ПРЕДХОДНИ КОНФЕРЕНЦИИ** и поднасят на своя Ректор библиографски списък на техните публикации в универсалния и специализирания професионален печат – **724 на БРОЙ!**

[• Ч II] Интеракцията е организирана от следните символно олицетворени водещи идеи:

(От първата дума на произнасяното обяснение и до изтичането му звучи тихо **Й. С. Бах** – *„Страсти по Матей“*! (N 6) {N 9} ... С произнасянето на първия звук на мелодията Мъжът отмята обгръщащата го него – заедно със жената – черна пелерина... Жената е пред него... Двамата – като иконописен образ – са насочили погледите си към сърцата на съзерцаващите ги... Те са стъпили на **ЧЕРНИЯ КРЪГ**, върху който е свлечено черното наметало)

[• Ч I] **ПРЕД НАС Е СВЕТАТА
СТЪЛБА НА ДУХА
НА БЪЛГАРИЯ ...**

„... стълба, изправена на земята,
а върхът ѝ стига до небето ... (Бит. 28:12)

[• Ч II] **ТАЗИ СТЬЛБА**
ИЗГРАЖДА ПРЕДСТАВАТА ЗА ЛЮБОВТА,
НО ТЯ Е И ПЪТЕКА
КЪМ ОЛТАРА
НА БЪЛГАРСКОТО ИЗЯЩНО СЛОВО,
ЗАЩОТО ТО Е СЪТВОРЕНО
ОТ СЛАВЯНСКИТЕ ПЪРВОУЧИТЕЛИ:

(... ГХАИ) **СВЕТИТЕ БРАТЯ КОНСТАНТИН-КИРИЛ ФИЛОСОФ**
(отделен глас) [1],

(... ГХАИ) **АРХИЕПИСКОП МЕТОДИЙ** (отделен глас) [2],

(... ГХАИ) **ЕПИСКОП КОНСТАНТИН ПРЕСЛАВСКИ** (отделен глас) [3],

(... ГХАИ) **СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ** (отделен глас) [4],

(... ГХАИ) **СВ. О. ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ** (отделен глас) [5],

(... ГХАИ) **СВ. ЕПИСКОП СОФРОНИЙ ВРАЧАНСКИ** (отделен глас) [1],

(... ГХАИ) **ПЕТКО РАЧОВ СЛАВЕЙКОВ** (отделен глас) [2],

(... ГХАИ) **ХРИСТО БОТЕВ** (отделен глас) [3],

(... ГХАИ) **ИВАН ВАЗОВ** (отделен глас) [4],

(... ГХАИ) **ГЕО МИЛЕВ** (отделен глас) [5],

(... ГХАИ) **ХРИСТО СМИРНЕНСКИ** (отделен глас) [1],

(... ГХАИ) **ПЕЙО ЯВОРОВ**
(отделен глас) [2],

(... ГХАИ) **НИКОЛА ВАПЦАРОВ**
(отделен глас) [3],

(... ГХАИ) **ЕЛИСАВЕТА**
БАГРЯНА (отделен глас) [4],

(... ГХАИ) ДОРА ГАБЕ (отделен глас) [5],

(... ГХАИ) ЙОРДАН ЙОВКОВ (отделен глас) [1],

(... ГХАИ) ДИМИТЪР ТАЛЕВ (отделен глас) [2],

(... ГХАИ) ДИМИТЪР ДИМОВ (отделен глас) [3] ...

[• ч I] ЛЮБОВТА Е АПОСТОЛСТВО
И БУДИТЕЛСТВО,
ЗАЩОТО Е
МИСИЯ – ТАЙНСТВО,
ТВОРЯЩО ЖИВОТ
ЧРЕЗ ЖИВОТА НА СЛОВОТО ...

(... ГХАИ) ... Тук някъде е тайнството монашество, прието от Св.
Константин-Кирил Философ (отделен глас) [2] ...

(... ГХАИ) ... Тук някъде е тайнството любов, описано от Йордан Йовков
чрез образа на Йосиф – отглас на личността на съпруга на Дева Мария
(отделен глас) [3] ...

[• ч II] ЛЮБОВТА Е СЛОВОТО,
КОЕТО РАЖДА СЛОВО ...

[... ч I] ХРИСТИЯНСКАТА ЛЮБОВ Е НАЙ-ВИСОКАТА
И ПОСТИЖИМА
С Т Р А С Т
Н А Д У Х А ...

[... ч II] СЛОВОТО,
ЗАЩОТО Е ЛЮБОВ,
ПОРАЖДА
ХРИСТИЯНСКАТА
ВЯРА
В ТРИЕДИННИЯ
БОГ:
ОТЕЦ,
СИН,
СВ. ДУХ.

[• ч I] ПОСТИЖИМО
ЛИ Е СЛОВТО
НА ЛЮБОВТА?

(... ГХАИ) ПОСТИЖИМО Е,

[• ч II] АКО Е ПОСТИЖИМА

Л Ю Б О В Т А,

НО ...

(... ГХАИ) ЧРЕЗ ЧОВЕКА
И В ЧОВЕКА!

[• ч I] ЧОВЕКЪТ,
КОГАТО Е МЯРКАТА ЗА ЛЮБОВТА,
СТРОИ ИЗЯЩНОТО СЛОВО ...

[• ч II] ТЪРСЕЙКИ СВЕТЛИНАТА В СЕБЕ СИ,
НИЕ ОТКРИВАМЕ
ТАЙНСТВОТО НА КРАСОТАТА ...

[• ч I] НАБЛЮДАВАНИ

С О Ч И Т Е Н А Л Ю Б О В Т А,

(... ГХАИ) ИЗГРЕВЪТ И ЗАЛЕЗЪТ

СА
ЕДНО
И СЪЩО
НЕЩО!

[• Ч П] ЛЮБОВТА Е ИЗЯЩНА,

ЗАТОВА Е

ТЪРСЕНА (отделен глас) [1],

ОЧАКВАНА (отделен глас) [2],

ЖАДУВАНА (отделен глас) [3],

МЕЧТАНА (отделен глас) [4] ...

(... ГХАИ) „Н Е Ж И В Е Я,

А ГОРЯ” (ПЯ) (отделен глас) [1]

(... ГХАИ) Н О М О P A S S I O N I S !

„АЗ Н Е Ж И В Е Я:

АЗ ГОРЯ” (ПЯ.ДД)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

АВТОРИ, ПРОИЗВЕДЕНИЯ, ИЗТОЧНИЦИ, ЗВУЧАЩИ В ИНТЕРАКЦИЯТА

1. *Битие* (Бит.)
2. *Псалтир* (Пс.)
3. *Книга Песен на Песните* (Песен на песн.)
4. *Книга Премъдрост Соломонова* (Прем.)
5. *Св. евангелие от Лука*

(Лук.)

6. *Първо послание на Св. ап.
Павла до Коринтяни* (1 Кор.)

7. Св. епископ Климент
Охридски. *Молитва преди изповед*
(СЕКО.МПИ)

8. Св. епископ Константин
Преславски. *Азбучна молитва*
(КПАМ)

9. Св. патриарх Евтимий Търновски. *Житие на Св. Петка – Параскева* (СПЕТ.ЖСПП) (цит. по Стара българска литература. Житиеписни творби. – С., 1986, с. 191-202.)

10. Петко Р. Славейков. *Изворът на белоногата* (ПРС.ИНБ)

11. Иван Вазов. *Тя* (ИВ.Т)

12. Христо Ботев. *До моето първо либе* (ХБ. ДМПЛ)

13. Пенчо П. Славейков. *На нощта си ясен месец ...* (ПС.ННСЯМ)

14. Пейо Яворов. *Аз не съм сам* (ПЯ.АНСС), *Две души* (ПЯ.ДД), *На Лора* (ПЯ.НЛ)

15. Гео Милев. *Ад* (ГМ.А)

16. Христо Смирненски. *Цветарка* (ХС.Ц)

17. Никола Вапцаров. *Прощално* (НВ.П)

18. Елисавета Багряна. *Потомка* (ЕБ. П)

19. Дора Габе. *Птици* (ДГ.П)

20. Йордан Йовков. *Чифликът край границата* (ЙЙ.ЧКГ)

21. Йордан Йовков. *По жицата* (ЙЙ.ПЖ)

22. Димитър Талев. *Железният светилник* (ДТ.ЖС)

23. Димитър Димов. *Тютюн* (ДД.Т)

24. Емилиян Станев. *Крадецът на праскови* (ЕС.КП)

25. Евтим Евтимов. *За две ръце ...* (ЕЕ.ЗДР)

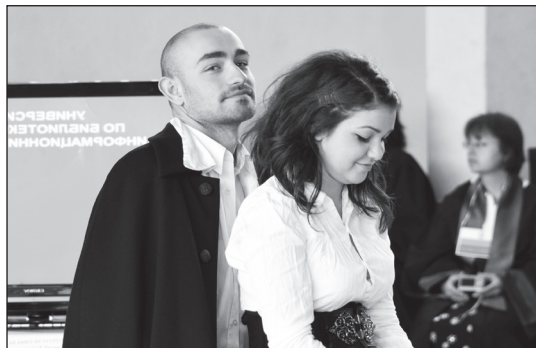
Звучащите белетристични текстове са от диалозите:

- Йосиф Давидов – Нона (ЙЙ.ЧКГ)

Нона го погледна.

- Туй пък какво е? Какво приказваш?

- Ноне, много работи бих ти казал аз, но на тебе, като на децата, може да се говори само на шегата. (Йовков, Йордан. Събр. съч. В 6 т., т. 4. С., 1977, с. 253)

- Йосифе, защо ме плашиш тъй? – извика тя подире му. – Кажй, че няма нищо. Защо приказваш тъй? Кажй, че се шегуваш. Нали се шегуваш?

- Не се шегувам, Ноне, спомняй си за мене. Сбогом! (Йовков, Йордан. Събр. съч. В 6 т., т. 4. С., 1980, с. 322)

- Султана – Катерина; Лазар Глаушев – Рафаил Клинче (ДТ.ЖС):

- Къде беше?

Катерина отговори тихо, с остър шепот и като че ли беше готова да се брани със зъби и нокти:

- При майстора бех. При Рафе. (Талев, Димитър. Железният светилник. С., 1960, с. 275)

- Отдавна веке ние с нея... Да можех да я поискам, както е ред, но майка ти не може да ме търпи. И аз съм такъв един човек, хвърлям се с главата надолу, в огън съм, немам ред, знам, не съм като другите, от чуждо место съм, кой ще ми даде дъщеря си. Ами ти ще ме разбереш и ти знайш какво е огън да гори в душата. Катерина ми каза, че не спиш по цели нощи, мъчиш се, и аз от няколко дни не мога место да си намеря. Рекох си, само той, Лазар, ще ни оправи, мене за нищо не ме бива, дяволът лесно ме примамва. (Талев, Димитър. Железният светилник. С., 1960, с. 323-324)

- Борис Морев – Ирина (ДД.Т):

- Защо ме гледаш така? – насмешливо попита той.

- Защото играеш десетки хора и мислиш, че можеш да надхитриш и себе си... – отговори тя. – Ти не съзнаваш какво става тази вечер с нас!... Ти не виждаш, че се връщаш към мене, защото не можеш да вървиш по пътя си сам... Не любовта, а чувството на самотност и страх те тика отново към мене... И може би си уверен, че аз нямам сила да се противя.

- Не, не съм уверен – каза той.

- Пак ставаш комедиант!...

- А ти почваш да оскърбяваш себе си... Нямам никакво намерение да те правя любовница.

- Лъжеш!... В тоя момент съзнаваш като мене, че можем да бъдем само любовници. (Димов, Димитър. Тютюн. Събр. съч. В 5 т., т. 2, ч. I. С., 1981, 12 гл.) ...

- Иво Обретеневич – Елисавета (ЕС.КП)

- Трябва да ви виждам – чуваше гласа му, отекващ в самата й душа – Леко понасям всичко, когато мисля за вас... Тогава лагерът не ми се вижда толкова страшен и животът ми става поносим... Тия минути ми връщат вярата в живота...

Той изговори няколко думи на своя роден език, които тя не разбра, ала почувства тяхната пламенна искреност.

- Не знам нищо за вас, почти не ви познавам – прекъсна го тя.

- Какво искате да знаете? Аз съм само един пленник, който сам не знае какво е.

Тя чу своя глас да пита: „Нямате ли жена?“ – и това я ужаси. (Станев, Емилиян. Избр. произведение В 2 т., т. 2. С., 1977, с. 199)

Включен е знаменитият виланел* на Шарл Лъоконт дьо Лил** (ШЛДЛ) („Време, пространство, число“) / Прев.*** от ориг.: Н. В., А. К.:

В неподвижно море от черно вземо
по тънка пътека – сребристо стъкло,
слизат Време, Пространство, Число ...

Пустинник вечен броди в самота
и търси светлия покой на вечността,
родена и спасена в Любовта ...

Луната е седнала в бяло кресло.
Към нея възлиза Духът с тихо весло,
посрещнат от Време, Пространство, Число ...

Синовно вгледан в съвършена тишина,
пустинникът докосва с устни Любовта –
в неподвижно море от черно вземо
те се сливат с Време, Пространство, Число ...” (ШЛДЛ)

* Виланелът (*фр.*: villanelle; *ит.*: villanella; *от лат.*: villanos – селяни /*Akk, pl.*/ – в смисъл: селски, вилен) е лирическо стихотворение с особена строфична – твърда – форма, определяща обема, метриката, ритъма, строфиката на цялото неголямо стихотворение (а отчасти и образния строй и композицията).

Първоначално – пастирска песен в средновековната френска и италианска народна поезия.

В поезията на XVI в. се среща

в лириката на члена на поетичния кръг „Плеяда“ **Жоасен дьо Белле** (Joachim Du Bellay, 1522/1525-1560 г.), който е близък приятел на ръководителя на този кръг **Пиер дьо Ронсар** (Pierre de Ronsard, 1524-1585 г.).

Възражда се във френската лирика през XIX в. (**Теодор дьо Банвил** /Theodore de Banville, 1823-1891 г.).

Виланелът се състои от тристишия, чиито I-ви и III-ти стих се римуват помежду си, а вторият стих се римува с всеки втори от следващите тристишия; финалната строфа е четиристишна. Схемата на римите е: *АБА / АБА / АБА / АБА / АБА / АБАБ*; цялото стихотворение е изградено само върху две рими (**Велчев**, Петър. Строфика : Ръкоп. – *Под печ.*).

В края на XIX и началото на XX в. виланелът придобива известна популярност в Англия (**Оскар Уайлд** /Oscar Wilde, 1854-1900 г./) и Русия (**Валерий Брюсов** /1873-1924 г./).

** Френският поет **Charles Leconte de Lisle (1818-1894 г.)** създава своя виланел по законите на жанра, описани през 1878 г. от неговия съотечественик – поета **Жозеф Бумие** (Joseph Boulmier).

За шедьовър се смята написаният на английски език виланел „*Do not go gentle into that good night*“ на уелския поет, драматург и публицист **Дилън Томас** (Dylan Thomas, 1914-1953 г.).

***Този **превод – devotion** (лат.: посвещаване – срв.: **Том VII** на **Тр. на СНО при УниБИТ**. – С., 1912, с. 542-543) е направен на **7.04.2011 г.**; редакцията му е осъществена на **16.05.2011 г.** ...

Представеният на български език виланел е прочетен за първи път на **20 май 2011 г.** – по време на VII Студентска научна конференция на УНИБИТ (на нейното Второ Пленарно заседание) от студентката Боряна Николова ...

Тук е представена свободна интерпретация на български език на мотива на творбата на Шарл Лъоконт дьо Лил „*Le temps, l'étendue et le nombre*“.

В тази интерпретация има известен търсен интерактивен момент по отношение на трактовката в оригинала. Този момент касае образния строй на композицията – мрачна обреченост, на която се противопоставя идеалното разбиране за смисъла на озареното от Духа битие, чийто ценностен център е Любовта. В текста на български език е търсен образът на просветленото от Духа на християнството изражение на темата за същността на битието и онтологичното безсмъртие на твореца. Свободна е и интерпретацията на *цит.* виланел на Шарл Лъоконт дьо Лил, появила се на руски език през 1915 г. под перото на известния руски поет **Иван Бунин** (1870-1953 г.) – „*В темную ночь, в штиль, под экватором (Время, Пространство, Число)*“.

Изпълняват се и стиховете на Александра Куманова „Българийо, Ти – СТЬЛБАТА СВЕТА СИ” (АК.СС), „Събрани – разделени” (АК.СР).

Текстовете на стихотворенията, включени в академичната интеракция, са цитирани по:

- **Антология** на българската любовна лирика / Състав. Божидар Божилов, Давид Овадия, Димитър Стефанов, Йордан Милев. – С., 1976;
- **Василев, Н.** Критически диалози. – С., 1990;
- **Словото** – българска виртуална библиотека. // <www.slovo.bg>. – 8.02.2011. – 100 с.

В интеракцията е използван ръкописът на „ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ” (Николай Василев) (НВ.ЗХБ).

Водещо при подбора на стиховете е разбирането за **изящното слово**: „Словесният комплекс „изящно слово” – заради определения „изящно ...” – е на практика многозначен, полисемантичен, тъй като определения „изящно ...” по принцип (когато с него се определя феномен, свързан с изкуството) се отнася най-вече до така наречените изящни изкуства, за каквито се смятат графиката, скулптурата, живописата, музиката, танца, художествената литература (като изкуство). Допълнителна трудност при определянето на това понятие идва и от факта, че в словесния комплекс се включва и понятието „... слово”, което в случая не е приложено в неговия традиционен лексикален смисъл (слово = дума, реч ...). Тук думата „слово” – в тази комбинация и в *наст.* изследване – търси изначалните, ортодоксалните и, в този смисъл, универсалните семантични (лексикални) граници (на думата „слово”): „**В начало беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото. То беше в начало у Бога. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало. В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците.**” (Йоан 1:1-4).

Подобна идентификация и приравняване на **лексикалните значения на словото** (като „дума” и „реч”), когато става въпрос за художествена литература, но и на **словото от онтологичен ранг** („**И Словото стана плът**” /Йоан 1:14/), търси и открива **синхрон между универсалните висши нравствени норми на**

поведение, които по правило възпламеняват високата художествена литература (Ф. Шилер, В. Г. Белински, Н. Г. Чернишевски, У. Еко), защото – а priori – тази литература и онагледява (възпламенява), и проповядва едновременно (Словото в божествен смисъл, защото „**В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците.**” /Йоан 1:4/).

Подобно разбиране от рационална гледна точка съдейства за установяване на коинциденцията (съвпадането) и единството между универсалните литературно-художествени образци и универсалните религиозни – нравствено-естетическите – идеи **въобще**. Само такова единство – когато то е налице (!) – поражда красота, изящество, включващи: а) конотации от нравствено-естетическо (религиозно) естество; б) селекция, направена на базата на предварителна – идейно-естетическа в основата си – критическа оценка на художествените и етичните факти.

[• Ч III] В творчеството на българските писатели (IX-XXI в.) описаните универсални нравствени, художествени и естетически идеи могат да бъдат рационално осмислени и интерпретирани като наблюдаем, предаван и принципно дешифрируем, подлежащ на логическо символно представяне информационен код на българското изящно слово. Този код разпространява хуманитарните нравствени послания като аргументи, които пораждат българската художествена литература (българското изящно слово) като част от световния историко-литературен процес ...”

(Василев, Н. Информационен код на българското изящно слово: Компаративистичен, когнитологичен и библиографски модел: Дис. за получаване на образователна и научна степен „доктор” по науч. спец.: 05.10.01. „Теория на научната информация” / Унив. по библиотекознание и информ. технол. ; Катедра „Библ.-информ. науки” ; Науч. конс.: проф. д.ик.н. Стоян Денчев, доц. д-р Николай Палашев ; Рец.: проф. д.п.н. Александра Куманова, проф. д.ф.н. Христо Мутафов. – София, 2011, с. 11-12.).

[• Ч I] ...Наред с откъсите от българското изящно слово и Св. Писание звучат музикални фрагменти, които подчертават свършените образци на универсалния модел за човешко поведение:

Св. Йоан Кукузел. „Достойно ест”;

Панчо Владигеров. „Вардар: Българска рапсодия”;

Грегорио Алегри. „Miserere”;

Томазо Албини. „Адажио
в сол минор”;

Йохан Себастиан Бах.

„Страсти по Матей”;

Модест Мусоргски.

„Картини от една изложба (Нощ
на голия връх)”;

Звучи българска народна
песен „Йовано, Йованке”
(в изпълнение на Иван Андонов)

Записът на арията „Nesun dorma” (от операта „Турандот” на Джакомо Пучини) е в изпълнение на Лучано Павароти (през 1977 г. в Ла Скала)

Звучат **Великденски камбанен звън от храм-паметник „Св. Александър Невски”** и *Композиция от запис на космически звуци, записани от Американската космическа агенция NASA.*

Сценарият на интеракцията е дело на проф. д.п.н. Александра Куманова и литературния критик д-р Николай Василев.

Текстът е под редакцията на проф. Милен Куманов, о. Стефан Пашов и Иван Теофилов.

[*Великденски камбани*] ! (N 7) {N 2}

[• Ч I]

**ФРАГМЕНТ ПЪРВИ:
ПЪТЕКАТА
(Луна)**

[• Ч II] „Помогни ми,
Господи,
да помогна
на слепите
а прогледнат.” (НВ.ЗХБ)

(Зазвучава (N 7) Лудвиг ван Бетховен –
„Апасионата”) {N 10}

[• Ч IV] „Избави ме,
Господи,
от всяко зло
сега и всякога,
и вовеки!” (СЕКО.МПИ)

[• Ч III] „Тази вечер Витоша е тъй загадъчна и нежна –
като теменужен остров в лунносребърни води,
и над сънния ѝ гребен, сякаш в болка безнадеждна,
се разтапят в тънка пара бели есенни звезди.” (ХС.Ц)

♥ „Луната е седнала в бяло кресло.
Към нея възлиза Духът с тихо весло” (ШЛДЛ.В)

[• Ч IV] „Добре дошла, събеседнице на ангелите!” (СПЕТ.ЖСПП)

[• Ч III] „На смърт е моята душа ранена,
на смърт ранена от любов...
Душата ми е стон.
Душата ми е зов.” (ПЯ.НЛ)

[• Ч IV] „Девет спирали
– кръг подир кръг –
девет кръга
от мъка
от плен
и угнетение – всеки ден –
безспир се въртят
в деветорно въртене:
и ний
носим се шеметно
– изстрел от Божия лък” (ГМ.А)

[• Ч III] „Гергана, пиле шарено,
Гергана, кротко агънце,
кат бисер между мъниста
тя била между момите” (ПРС.ИБ)

[• Ч IV] „Жена, вълшебница, богиня.
Жена любима в пищна младост,
мил ангел пратен от небето,
за мен мъчение и радост,
дошъл да ми налей сърцето”
(ИВ.Т)

[• Ч III] „Ти имаш глас чуден –
млада си,
но чуйш ли как пее гората?”
(ХБ.ДМПЛ)

♥ „Пустинник вечен броди в самота
и търси светлия покой на вечността,
родена и спасена в Любовта” (ШЛДЛВ)

[• Ч IV]: „Не сляха ли се тъй и нашите сърца,
като онез две капчици роса?
Ти помниш? – в ясните зори на младостта,
кога ни слънцето огря на любовта!” (ПС.ННСЯМ)

[• Ч III] „Любил Никола Гургана,
любил я и я задирял:
заран и вечер по извор,
по хора всяка неделя
и по седенки всяка нощ.” (ПРС.ИНБ)

[• Ч IV] „Бог обикна твоята хубост!”
„Ангелите те възхвалиха, а човечите те прославят!” (СПЕТ.ЖСПП)

♥ „В неподвижно море от черно вземо
по тънка пътека – сребристо стъкло,
слизат Време, Пространство, Число” (ШЛДЛВ)

[• Ч III] „Само Ти, Господи, знаеш, какви са моите беди.
На твоята милост аз предавам моето сърце,
моята мисъл, моята обич,

моя живот и моите грехове.” (СЕКО.МПИ)

[• Ч IV] „Тебе облажават човешките родове!”
(СПЕТ.ЖСПП)

[• Ч III] „И ето ме пак с тебе – и разбита,
душата ми пресипна да те пита:
сред мъртви светила, през будни тъмноти,
за що ти служа аз, къде ме водиш ти?”
(ПЯ.АНСС)

[• Ч IV] „Ти като приказка със хиляди очи,
оставяш ми ръцете вечно с празни длани,
а някаква съдба ме гледа и мълчи
и тъй е страшно нейното мълчание.”
(ДГ.П)

[Ч III] „С погледа студен и влажен на прокудена русалка
между масите престъпия и предлага тихо тя:
златожълти хризантеми в кошничка кокетно малка
и усмивката смирена по рубинени уста.” (ХС.Ц)

[• Ч IV] „Може би съм грешна и коварна,
може би сред път ще се сломя –
аз съм само щерка твоя вярна,
моя кръвна майчице-земя.” (ЕБ.П)

[• Ч III] „Господи, пред Тебе ще изповядам всичките си грехове!” (СЕКО.МПИ)

[• Ч IV] „Дюлгери чешма градили,
в село се дума разчуло,
че са Гергана вградили.
Истина било, тъй стана” (ПРС.ИНБ)

♥ „Синовно вгледан в съвършена тишина,
Пустинникът докосва с устни Любовта –
в неподвижно море от черно вземо
те се сливат с Време, Пространство, Число” (ШЛДЛ.В)

[• Ч III] „Счува се само дълбоко
цафарата му, тъмната,
тъжно да свири и тътне” (ПРС.ИНБ)

(... ГХАИ) „Боже, колко мъка има по тоя свят, Боже!” (ЙЙ.ПЖ)

•• ОЗРК [*Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.*]

[• Ч IV] „Избави ме,
Господи,
от всяко зло
сега и всякога,
и вовеки!
Амин.” (СЕКО.МПИ)

•• ОЗРК [*Звън от ръчна камбанка
оглася последната дума.*]

[Великденски камбани] ! (N 11) {N 2}

[• Ч II]

ФРАГМЕНТ ВТОРИ:
РАПСОДИЯ:
(Изгрев – Залез)

♥ „В неподвижно море от черно взмо
по тънка пътека – сребристо стъкло,
слизат Време, Пространство, Число” (ШЛДЛВ)

(Зазвучава (N 12) Йоханес Брамс – „Симфония N 4. IV част”) {N 11}

[• Ч III] „Добре дошла, събеседнице на ангелите!” (ПЕТ. ЖСПП)

[• Ч IV] „Видиш ли долу в полето,
дето се мержеят, чернеят
десетина дървета върбови?
Там било село Бисерча
в стари години, отколе,
там се родила, живяла
мамина мила Гергана.” (ПРС. ИНБ)

[• Ч III] „Бог обикна твоята хубост!” (СПЕТ.ЖСПП)

[• Ч IV] „Гергана, пиле шарено,
Гергана, кротко агънце,
кат бисер между мъниста
тя била между момите;

първо й либе Никола –
вакло агънце пред стадо
помежду селски ергени!”
(ПРС.ИБ)

[• Ч III] „Ангелите те възхвалиха,
а човеците те прославят!”
(СПЕТ.ЖСПП)

[• Ч IV] „Гергана още Никола,

двамата lika-прилика,
като два стръка аглика,
двамата млади, зелени,
един за други родени,
един у други влюбени,
влюбени вярно, примерно.” (ПРС. ИНБ)

[• Ч III] „Тебе облажават човешките родове!” (СПЕТ.ЖСПП)

[• Ч IV] „Любил Никола Гергана,
любил я и я задирял:
заран и вечер по извор,
по хора всяка неделя
и по седенки всяка нощ.” (ПРС.ИНБ)

[• Ч III] „Ти си пристанище на тези, които са изложени на бури!” (СПЕТ.ЖСПП)

[• Ч IV] „Дюлгери чешма градили,
в село се дума разчуло,
че са Гергана вградили.
Истина било, тъй стана:
залиня мома Гергана” (ПРС.ИНБ)

[• Ч III] „Облажавам твоя благозвучен език, защото не престана да слави Бога!”
(СПЕТ.ЖСПП)

[• Ч IV] „Никола, верен любовник,
рано ранява у вторник,
та си на гроба отива,
с бял тамян гроба прекадил,
с руйно го винце попрелял
и вощеница запалил” (ПРС.ИНБ)

♥ „Ти си съсед,
който е приел
истинско миро –
Светия дух!” (СПЕТ.ЖСПП)

[• Ч III] „Счува се само дълбоко
цафарата му, тъмната,
тъжно да свири и тъгне,
кога се вести Гергана,
там на чешмата седнала,
на месечинка да преде.”
(ПРС.ИНБ)

[• Ч IV] „Бог обикна твоята хубост.” (СПЕТ.ЖСПИ)

♥ „Луната е седнала в бяло кресло.
Към нея възлиза Духът с тихо весло,
Посрещнат от Време, Пространство, Число” (ШЛДЛ.В)

[• Ч III] „На нашия Бог да бъде слава непрестанно, сега и всякога!” (СЕКО.МПИ)

[• Ч IV] „Ти имаш глас чуден – млада си,
но чуйш ли как пее гората?
Чуйш ли как плачат сиромаси?
За тоз глас ми копней душата,
и там тегли сърце ранено,
там, де е се с кръви облено!” (ХБ.ДМПЛ)

[• Ч III] „Господи, пред Тебе ще изповядам всичките си грехове!” (СЕКО.МПИ)

[• Ч IV] „Жена, вълшебница, богиня.
Жена любима в пишна младост,
мил ангел пратен от небето,
за мен мъчение и радост,
дошъл да ми налей сърцето
със трепети и сладост.” (ИВ.Т)

[• Ч III] „Моля Ти се, Господи, Боже мой, благоволи да ми дадеш живот и милост!” (СЕКО.МПИ)

[• Ч IV] „Не сляха ли се тъй и нашите сърца,
като онез две капчици роса?
Ти помниш? – в ясните зори на младостта,

кога ни слънцето огря на
любовта!”
(ПС.ННСЯМ)

[• Ч III] „Господи, Владетелю на
всичко, Света Троице, дай ми сила,
мъдрост, благочестив размисъл
и добра воля, за да Ти служа с
истинска вяра.” (СЕКО.МПИ)

[• Ч IV] „И ето ме пак с тебе – и разбита,
душата ми пресипна да те пита:
сред мъртви светила, през будни тъмноти,
за що ти служа аз, къде ме водиш ти?” (ПЯ.АНСС)

♥ „Господи, Ти Сам дойде на тоя свят, за да избавиш грешниците!” (СЕКО.МПИ)

[• Ч III] „Може би съм грешна и коварна,
може би сред път ще се сломя –
аз съм само щерка твоя вярна,
моя кръвна майчице-земя.” (ЕБ. П)

[• Ч IV] „Господи Боже, Сине Божий, благоволи да помогнеш на Твоя раб!”
(СЕКО.МПИ)

[• Ч III] „Ти като приказка със хиляди очи,
оставяш ми ръцете вечно с празни длани,
а някаква съдба ме гледа и мълчи
и тъй е страшно нейното мълчание.” (ДГ.П)

[• Ч IV] „Само Ти, Господи, знаеш, какви са моите беди. На твоята милост аз
предавам моето сърце, моята мисъл, моята обич, моя живот и моите грехове.”
(СЕКО.МПИ)

(... ГХАИ) „Боже, колко мъка има по тоя свят, Боже!” (ЙЙ.ПЖ)

•• ОЗРК [*Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.*]

[• Ч III] „Избави ме, Господи, от всяко зло сега и всякога, и вовеки! Амин.”
(СЕКО.МПИ)

•• ОЗРК [*Звън от ръчна камбанка
оглася последната дума.*]

♥ „Синовно вгледан в
Пустинникът докосва с
устни Любовта –
в неподвижно море от
черно взмо

те се сливат
с Време, Пространство, Число” (ШЛДЛВ)

[• Ч IV] „Аз се Богу моля с тия думи:
Боже-светороче, що създаде
видим свят и дивен свят невидим!
Господ-дух прати ми ти в сърцето
да ме лъхне с пламенното слово –
ето, в правий път да тръгнат всички
живи в твойта заповед пречиста!
Знам, законът твой е жив светилник
и в пътеки светлина нетленна
към евангелския дар възжаждан.
Литна днес и славянското племе
милостта на кръста твой да търси” (КП.АМ)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

(Зазвучава (N 13) П. И. Чайковски – „Симфония N 6: Патетична” N 14})

[Великденски камбани] ! (N 14) {N 2}

[• Ч I]

ФРАГМЕНТ ТРЕТИ:
СТЪЛБАТА
(Слънце)

... ПО НЕЯ СЕ ИЗКАЧВА
ЛЮБОВТА
В ОЛИЦЕТВОРЕНИЕТО Й
ОТ БЪЛГАРСКОТО
ИЗЯЩНО СЛОВО:
ИНФОРМАЦИОНЕН КОД

(С произнасянето на думата
„КОД” зазвучава българската
народна песен „Йовано, Йованке”

! (N 15) {N 3} в изпълнение на Иван Андонов... На записа приглася студентката Севда Илиева ... На фона на музиката Жената се отделя от Мъжа – той продължава да стои в **ЧЕРНИЯ КРЪГ**, а след три такта време – и той застава в подножието на **СТЪЛБАТА**... Музиката звучи и секва с първата реплика)

***„Положи ме** (зазвучава Джакомо Пучини – „*Nesun dorma*” **! (N 16) {N 15}** и звучи по време на целия фрагмент, и секва с последната му дума)

**като печат
на сърцето си,
като пръстен
на ръката си”**

**„Положи ме
като печат
на сърцето си”** (Песен на песн. 8:6)

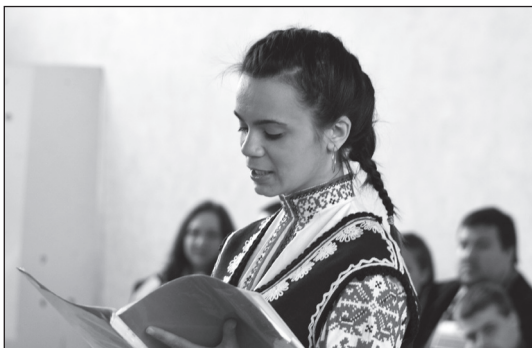
[• Ч I] Пейо Яворов

[• Ч II] Лора (••• ГХАИ) (С произнасянето на първата сричка Жената се навежда и откъсва **ПЪРВАТА ЧЕРВЕНА РОЗА, ПОНИКНАЛА НА ПЪРВОТО СЪПАЛО НА СЪЛБАТА**, откъсва я и, притискайки я до сърцето си, се изкачва на **ПЪРВОТО СЪПАЛО** ... Зазвучава много тихо с първата сричка и звучи до края на фрагмента **Композиция от запис на космически звуци, записани от Американската космическа агенция NASA! (N 17) {N 16}** (••• ГХАИ) произнася името на **ОЛИЦЕТВОРЕНИЕТО НА ЛЮБОВТА** много тихо, което прозвучава като вълна...)

***СТРАСТНАТА ЛЮБОВ:**

**„Няма да се уплаша
от десет хиляди люде,
които отворед
са се опълчили
против мене”** (Пс. 3:6)

**▲ [• Ч III] „на смърт е моята
душа ранена,**

на смърт ранена от любов ...
Душата ми е стон.
Душата ми е зов.” (ПЯ.НЛ)

▼ [• Ч IV] „аз съм птица устремена:
на смърт е моята душа ранена” (ПЯ.НЛ)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

♥ „Гергана, пиле шарено,
Гергана, кротко агънце,
кат бисер между мъниста
тя била между момите” (ПРС.ИБ)

[• Ч I] Гео Милев

[• Ч II] ВЕЧНАТА ЖЕНА (••• ГХАИ) (С произнасянето на първата сричка Жената се навежда и откъсва ВТОРАТА ЧЕРВЕНА РОЗА, ПОНИКНАЛА НА ВТОРОТО СЪПАЛО НА СЪЛБАТА, откъсва я и, притискайки я до сърцето си, се изкачва на ВТОРОТО СЪПАЛО... (••• ГХАИ) произнася името много тихо, което прозвучава като вълна...)

* КОСМИЧНАТА ЛЮБОВ:

„Милост и истина

ще се срещнат,
правда и мир
ще се целунат.”
(Пс. 84:11)

▲ [• Ч III] „Девет спирали
– кръг подир кръг –
девет кръга
от мъка

от плен
и угнетение – всеки ден –
безспир се въртят
в деветорно въртене:
и ний
носим се шеметно
– изстрел от Божия лък” (ГМ.А)

- ▼ [• Ч IV] „Ти като приказка със хиляди очи,
оставяш ми ръцете вечно с празни длани,
а някаква съдба ме гледа и мълчи
и тъй е страшно нейното мълчание.” (ДГ.П)

•• ОЗРК [*Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.*]

- ♥ „Ти имаш глас чуден – млада си,
но чуиш ли как пее гората?” (ХБ.ДМПЛ)

[• Ч I] Христо Смирненски

[• Ч II] Цветарка (••• ГХАИ) (*С произнасянето на първата сричка Жената се навежда и откъсва ТРЕТАТА ЧЕРВЕНА РОЗА, ПОНИКНАЛА НА ТРЕТОТО СЪПАЛО НА СЪЛБАТА, откъсва я и, притискайки я до сърцето си, се изкачва на ТРЕТОТО СЪПАЛО... (••• ГХАИ) произнася името много тихо, което прозвучава като вълна...*)

* ЦЕЛОМЪДРЕНАТА ЛЮБОВ:

„истината ще изникне
из земята,
и правдата ще
надникне
от небесата”
(Пс. 84:12)

▲ [• Ч III] „С погледа студен и влажен на прокудена русалка ...
... и усмивката смирена на рубинени уста” (ХС.Ц)

▼ [• Ч IV] „Може би съм грешна и коварна,
може би сред път ще се сломя –
аз съм само щерка твоя вярна,
моя кръвна майчице-земя.” (ЕБ. П)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

♥ „Жена, вълшебница, богиня.
Жена любима в пищна младост,
мил ангел пратен от небето” (ИВ.Т)

[• Ч I] Никола Вапцаров

[• Ч II] Бойка (••• ГХАИ) (С произнасянето на първата сричка Жената се навежда и откъсва ЧЕТВЪРТАТА ЧЕРВЕНА РОЗА, ПОНИКНАЛА НА ЧЕТВЪРТТОТО СТЬПАЛО НА СТЬЛБАТА, откъсва я и, притискайки я до сърцето си, се изкачва на ЧЕТВЪРТТОТО СТЬПАЛО... (••• ГХАИ) произнася името много тихо, което прозвучава като вълна...)

* ВЕЧНАТА ЛЮБОВ:

„И ще бъда като дърво,
посадено край водни потоци,
което дава плода си в

свое време,
и чийто лист не вехне”
(Пс. 1:3)

▲ [• Ч III] „Понякога ще
идвам във съня ти” (НВ.П)

▼ [• Ч IV] „ще вперя поглед в
мрака да те видя” (НВ.П)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

♥ „Не сляха ли се тъй и нашите сърца,
като онез две капчици роса?
Ти помниш? – в ясните зори на младостта,
кога ни слънцето огря на любовта!” (ПС.ННСЯМ)

[• Ч I] Йордан Йовков

[• Ч II] Нона (••• ГХАИ) *(С произнасянето на първата срещка Жената се навежда и откъсва ПЕТАТА ЧЕРВЕНА РОЗА, ПОНИКНАЛА НА ПЕТОТО СЪПЛАЛО НА СЪЛБАТА, откъсва я и, притискайки я до сърцето си, се изкачва на ПЕТОТО СЪПЛАЛО)*

* МАГИЧНАТА ЛЮБОВ:

„пламъкът ...
не повреждаше телата” (Прем. 19:20)

▲ [• Ч III] „много работи бих ти казал аз,
но на тебе,
като на децата,
може да се говори само на шега” (ЙЙ.ЧКГ)

▼ [• Ч IV] „Йосифе, защо ме плашиш тъй?” (ЙЙ.ЧКГ)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка
оглася последната дума.]

♥ „Не бой се и ела”
(ПЯ.НБСИЕ)

„зефирен лъх от
ангелско крило

сред зной облъхва моето чело” (ПЯ.Б)

[• Ч I] Димитър Талев

[• Ч II] Катерина (••• ГХАИ) (С произнасянето на първата сричка Жената се навежда и откъсва ШЕСТАТА ЧЕРВЕНА РОЗА, ПОНИКНАЛА НА ШЕСТОТО СЪПАЛО НА СЪЛБАТА, откъсва я и, притискайки я до сърцето си, се изкачва на ШЕСТОТО СЪПАЛО)

* ФАТАЛНАТА ЛЮБОВ:

„любовта е силна
като смърт” (Песен на песн. 8: 6)

▲ [• Ч III] „Да можех да я поискам” (ДТ.ЖС)

▼ [• Ч IV] „При майстора бях.” (ДТ.ЖС)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

♥ „Трябва да Ви виждам” (ЕС.КП)

[• Ч I] Димитър Димов

[• Ч II] Ирина (••• ГХАИ) (С произнасянето на първата сричка Жената се навежда и откъсва СЕДМАТА ЧЕРВЕНА РОЗА, ПОНИКНАЛА НА СЕДМОТО СЪПАЛО НА СЪЛБАТА, откъсва я и, притискайки я до сърцето си, се изкачва на СЕДМОТО СЪПАЛО)

* ЛЮБОВТА Е СЪВЕСТ:

„любовта
никога
не отпада” (1 Кор. (13:8))

▲ [• Ч III] „Защо ме гледаш така?” (ДД.Т)

▼ [• Ч IV] „Ти не виждаш,
че се връщаш към мене,
защото не можеш
да вървиш
по пътя си
сам...” (ДД.Т)

•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.] (Зазвучава М. П. Мусоргски. *Нощ на голия връх ...* ” ! (N 18) {N 13} ... Музиката секва и прозвучава следващата реплика ...)

[• ч I] НАБЛЮДАВАНИ

С О Ч И Т Е

НА Л Ю Б О В Т А,

(... ГХАИ) ИЗГРЕВЪТ

И ЗАЛЕЗЪТ

СА ЕДНО

И СЪЩО

НЕЩО!

- * „прощават ѝ се многото грехове,
задето много обикна” (Лук. 7:47) *(Зазвучава „Miserere” на Грегорио
Алегри ! (N 19) {N 7} и звучи до края
на текста и по време на символното
обобщение, като постепенно се
усилва и звучи максимално в края.
Със започването на музиката
Жената се спуска по стъпалата на
СТЪЛБАТА като притиска към
гърдите си СЕДЕМТЕ ЧЕРВЕНИ
РОЗИ)*

(•• ГХАИ) „И градът няма нужда
ни от слънце,
ни от месечина,
за да светят в него,
понеже Божията слава
го е осветила,
и светило му е Агнецът” (Откр. 21: 23)

○ „В неподвижно море от черно взмо
по тънка пътека – сребристо стъкло,
слизат Време, Пространство, Число ...

Пустинник вечен броди в самота
и търси светлия покой на вечността,
родена и спасена в Любовта ...” (ШЛДЛВ)

*(... Жената стъпва върху
БЕЛИЯ КРЪГ, олицетворяващ
безкрая. Мъжът застава зад
нея – аналогично на НАЧАЛНИЯ
момент на интеракцията
– и обгръща и двамата със
спускащата се от раменете
му бяла наметка... Публиката
вижда само обгърнатите им в
бялата тъкан фигури, ЛИЦАТА*

ИМ И ЧЕРВЕНИТЕ РОЗИ, притиснати към сърцето на Жената... Звучи високо музиката ...)

*** „Луната е седнала в бяло кресло.
Към нея възлиза Духът с тихо весло,
посрещнат от Време, Пространство, Число ...**

**Синовно вгледан в съвършена тишина,
(... Музиката притихва ...)
Пустинникът докосва с устни Любовта –
в неподвижно море от черно взмо
те се сливат с Време, Пространство, Число ...”**

*(... Музиката притихва още
и Мъжът, и Жената
произнасят едновременно
речитативно...)*

**▲ ▼ „Събрани-разделени *(стиховете четат * и Ч. III)*
сме Слънце и Луна.**

**Събрани-разделени
сме пламък сред леда.**

**Събрани-разделени
сме живи в любовта.**

**Събрани-разделени
сме двама на света.**

**Събрани-разделени
са животът и смъртта.**

Събрани-разделени летим към вечността.” (АК.СР)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

(Последни извисени акорди на „Miserere”, след което музиката ще секне ... Мъжът и Жената застават един до друг, като бялото наметало продължава да ги обгръща едновременно – като КРИЛЕ ... Така остават двамата, с което секва и тяхната поза... Мъжът маха и бялото наметало и двамата застават един до друг, като се държат за ръце... В пълна тишина Ч. III произнася финалния стих на интеракцията с протегнати напред две ръце с обърнати дланите нагоре ... Последните две думи на стиха „бих дал” произнасят всички участници...)

*** [• ч III] „За две ръце протегнати за среща,
земята бих до края извървял.
За две очи, като звезди горещи,
аз цялата си топлина бих дал.” (ЕЕ.ЗДР)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

(••• ГХАИ) „БИХ ДАЛ.” (произнася се от всички участници, които, междувременно на думата „топлина” с дясната ръка слагат мод мишницата си сценария; **РЪЦЕТЕ ОСТАВАТ В ОПИСАНАТА ПОЗА ДО ФИНАЛА НА СЛЕДВАЩОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КАБАГАЙДИТЕ НА БЪЛГАРИЯ! (N20) {N 17} СЛЕД ФИНАЛИЗИРАЩАТА ОРАТОРИЯТА ПОСЛЕДНА РЕПЛИКА НА ••• ГХАИ)**

*** ДОКАТО
Е ЖИВА
ЛЮБОВТА,
Е ЖИВА
БЪЛГАРИЯ.**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася последната дума.]

(••• ГХАИ) „ЖИВА БЪЛГАРИЯ” (произнасят всички участници след репликата на *, след което отново поемат сценария в дясната си ръка, която е спусната надолу и остават вгледани в очите на публиката, съзиращи в нея БЪЛГАРИЯ; с произнасянето на последната сричка произвучават и КАБАГАЙДИТЕ НА БЪЛГАРИЯ! (N20) {N 17} ... със секването им миг тишина и следва СИМВОЛНОТО ОБОБЩЕНИЕ)

СИМВОЛНО ОБОБЩЕНИЕ

Зазвучават последователно:

Многая лета (N 21) {N 18},
Горда Стара планина (N 22) {N 19},
Химн на Обединена Европа (N 23) {N 20},
Gaudeamus igitur (N 24) {N 21} (двата проектора, осветяващи СЪЛБАТА, се изключват тук)

Студентите остават през цялото време на сценичната площадка, многозначително вглеждащи се в погледите на публиката.

[Шествие на студентите:

1. Студентката [• Ч III] тръгва експресивно, но и тържествено при зазвучаването на „Многая лета”...

2. Едновременно с това на ръка разстояние малко зад нея и встрани от нея тръгва един студент, който през цялото време държи в ръцете си Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 724 публикации в универсалния и специализирания научен печат – дело

на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума;

3. Ходом, този студент достига вървящата към Ректора Студентка и двамата застават пред Ректора, като студентката поема от студента и поднася на Ректора последователно:

- Том VII на Трудовете на СНО при УниБИТ:

Т. VII. [Седма] VII Студентска научна конференция. – 2012. – 762 с. : с ил. ; табл.;

- Библиографски списък от 724 публикации в универсалния и специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума;

4. Когато приключи поднасянето на регалиите на Ректора, двамата студенти леко му се покланят, и се обръщат към сценичната площадка;

5. Когато тези студенти се обръщат към сценичната площадка, стоящите на нея студенти – изпълнителите на интеракцията – рязко и едновременно пристъпват с една стъпка напред;

6. Всички стоят в тази тържествена сцена по време на звученето на **Многая лета, Горда Стара планина, Химн на Обединена Европа**;

7. Със зазвучаването на студентския химн **Gaudeamus igitur** участниците в шествието леко се покланят на Ректора и се оттеглят; по същото време участниците в пресъздаването на СВЕТАТА СЪЛБА рязко напускат сценичната площадка;

8. Едновременно с движението от сценичната площадка по посока навън от нея, друга група студенти, която не е била на сценичната площадка, изнася целия сценичен реквизит, а трета група студенти разполага на сценичната площадка трибуната на форума ...

9. Със завършването на студентския химн **Gaudeamus igitur** сцената е трансформирана за директното начало на същинската част на форума, и участниците в интеракцията са се върнали на сцената – без ритуалното сценографско облекло – и са заели местата си в президиума и на трибуните на залата. ! (NN 1-27) {N 18}

10. На всяко от седемте стъпала на Св. Стълба студентите експонират по един от седемте тома на Трудовете на СНО при УНИБИТ и подробни обобщаващи текстове (приведени тук – по-долу: всяко библиографско описание на том е съпроводено от еднообразно поднесена информация с аналитичен характер, касаеща темата и съдържанието на изданието; най-важната информация е поднесена и на английски език) – СИМВОЛЕН АКТ, чрез който младите неофити въграждат експонирането на своето периодично издание като свързващо и отделните Студентски научни конференции на университета, и ораторията за България „БЯЛА СВЕТЛИНА” (LUX ALBA)”:

Трудове на Студентското научно общество при Специализираното висше училище по библиотекознание и информационни технологии : Т. I - / Отг. ред. Стоян Денчев ; Ред. кол. А. Куманова – глав. ред. и др. ; Състав. А. Куманова и др. ; Науч. ред. Н. Казански и др. ; Езикова и граф. ред. Н. Василев. – София : За буквите – О писменехъ, 2008- . – Други състав.: С. Шапкалова, Т. Генова, П. Златкова, И. Гетова-Златева, П. Попова ; Други науч. ред.: Р. Симеонова, Д. Ралева, Т. Дерменджиева, М. Максимова ; Рец.: С. Гълъбова, М. Младенова, И. Попов, Д. Христов. – Съдържа: Tabula gratulatorum : Систематиз. хронол.-азб. библиогр. списък на публ. на членовете на Студентското науч. общество на унив.

От тт. III и VI нов. загл.: Тр. на Студентското научно общество при Унив. по библиотекознание и информ. технол.

Т. I. [Първа-Трета] I-III Студентски научни конференции. – 2008. – 612 с. : с ил. ; табл. – Съдържа: Tabula gratulatorum : Систематиз. хронол.-азб. библиогр. списък на публ. на членовете на Студентското науч. общество на университета за 2005-2007 г. (72 загл.) ; Именен показалец ; Показалец на рец. книги и изследв. институции ; Показалец на електрон. сайтове.

Tabula Gratulatorum [I] : Систематизиран хронологично-азбучен библиографски списък на публикациите на членовете на Студентското научно общество на университета : 2005-2007 (NN 1-72) / [Състав.: А. Куманова ; Библиогр. ред. М. Максимова.] // Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ (София), Т. I, 2008, с. 7-16. – 72 ном. назв. – *Без подпис.*

Информация : Точно – кратко – изчерпателно определение. // Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ (София), Т. I, 2008, с. 489-496.

Изданието отразява ежегодните конференции на Студентското научно общество при Университета в три секции, съответстващи на архитектурата на учебно-педагогическия и научноизследователския процес във вуза: I. Библиотекознание, библиография, книгознание; II. Информационни технологии; III. Културно-историческо наследство. Акцентирано е върху рецензирането на различните видове научна, справочно-енциклопедична и монографична литература. Поддържат се: база данни на публикациите на студентите TABULA GRATULATORUM и сводни показатели (1. именен на авторите и персоналиите; на рецензираните печатни произведения – 2. на традиционно и 3. електронно публикувани издания).

Всяка публикация, включена в тома, е съпътствана от съответен илюстративен материал (единна е номерацията на статиите и принадлежащите им изображения): NN 1-205.

This edition encompasses the annual conferences of the Student Scientific Society at the University of Library Studies and Information Technologies in three sections corresponding to the architecture of the training-pedagogical and research process in the University: I. Librarianship, bibliography, book science; II. Information technologies; III. Cultural-historical heritage. The important part is the reviewing of different kind scientific, reference-encyclopedic and monograph literature. It contains also: data base of the students' publications TABULA GRATULATORUM and general indexes:

(1. names of authors of the reviewing editions – 2. traditional editions and 3. electronic publishing).

Every publication included in the volume is goes along with a corresponding illustration (with unified numbering of the articles and their pertaining images) : NN 1-205.

Публ. и в: <<http://www.local.svubit.org/2009/03/08/open-da>> – до 30.09.2010; от 30.09.2010: <<http://www.unibit.org>>.

Т. II. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции : Избр. публ. – 2008. – 652 с. : с ил. ; табл. – Съдържа: Tabula gratulatorum : Систематиз. хронол.-азб. библиогр. списък на публ. на членовете на Студентското науч. общество на унив. за 2005-2008 г. (223 загл.) ; Именен показалец ; Показалец на рец. книги и изследв. институции ; Показалец на електрон. сайтове.

Tabula Gratulatorum [II]: Систематизиран хронологично-азбучен библиографски списък на публикациите на членовете на Студентското научно общество на университета : 2005-2008 (NN 1-223) / [Състав.: А. Куманова ; Библиогр. ред. М. Максимова.] // *Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ*, Т. II, 2008, с. 7-32. – 223 ном. назв. – *Без подпис.*

Изданието отразява ежегодните конференции на Студентското научно общество при Университета в три секции, съответстващи на архитектурата на учебно-педагогическия и научноизследователския процес във вуза:

I. Библиотекознание, библиография, книгознание; II. Информационни технологии; III. Културно-историческо наследство. Акцентирано е върху рецензирането на различните видове научна, справочно-енциклопедична и монографична литература. Поддържат се: база данни на публикациите на студентите TABULA GRATULATORUM и сводни показатели (1. именен на авторите и персоналиите; на рецензираните печатни произведения – 2. на традиционно и 3. електронно публикувани издания).

Включват се и сценариите на Академичните представления, предшествващи същинската научна част на форумите, посветени на информационния код на българската култура и литература като част от световния културно-исторически процес (които се придружават от илюстрации от превъплъщаването им от студентите).

Всяка публикация, включена в тома, е съпътствана от съответен илюстративен материал (единна е номерацията на статиите и принадлежащите им изображения): NN 206-289.

This edition encompasses the annual conferences of the Student Scientific Society at the University of Library Studies and Information Technologies in three sections corresponding to the architecture of the training-pedagogical and research process in the University: I. Librarianship, bibliography, book science; II. Information technologies; III. Cultural-historical heritage. The important part is the reviewing of different kind scientific, reference-encyclopedic and monograph literature. It contents also: data base of the students' publications TABULA GRATULATORUM and general indexes:

(1. names of authors of the reviewing editions – 2. traditional editions and 3. electronic publishing).

There are also the scripts of the Academic performances preceding the main scientific section of the forums, consecrated to the information code of the Bulgarian culture and literature as a part of the world cultural-historical process (which are accompanied by illustrations of students' reincarnations).

Every publication included in the volume is goes along with a corresponding illustration (with unified numbering of the articles and their pertaining images) : NN 206-289.

Публ. и в: <<http://www.local.svubit.org/2009/03/08/open-da>> – до 30.09.2010; от 30.09.2010: <<http://www.unibit.org>>.

Т. III. [Първа-Четвърта] I-IV Студентски научни конференции : The English – Russian – Bulgarian Dictionary of Library and Information Terminology = Русско-българо-английский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Българо-англо-руски речник по библиотечна и информационна дейност. – 2009 (2010). – 886 с. с ил. ; табл.

[1] The English – Russian – Bulgarian Dictionary of Library and Information Terminology = Англо-руско-български словарь по библиотечной и информационной деятельности = Англо-руско-български речник по библиотечна и информационна дейност / Compil.: John V. Richardson, Eduard R. Sukiasian, Victor V. Zverevich, Alexandra Kumanova ; Managing Ed.: Stoyan Denchev ; Ed.-in-Chief: Alexandra Kumanova ; Ed. Board: Robert Burger, Charles E. Gribble, Irina L. Lynden, Patricia Polansky, Bradley L. Schaffner, Yakov L. Shraiberg, Nikolaj Vasilev, Mariyana Maximova, Tsvetanka Naydenova, Svetla Boycheva, Anton Daskalov, Ruzha Simeonova, Tatyana Dermendzhieva, Diana Raleva, Boryana

Nikolova ; Graph. Ed.: Nikolaj Vasilev, Boryana Nikolova, Boryana Apostolova ; Techn. Ed.: Nikolaj Vasilev, Vasilka Stefanova ; Rev.: Fred Mainhard, Nikola Kazanski, Maria Mladenova, Dimitar Christozov ; [2] The Russian – Bulgarian – English Dictionary of Library and Information Terminology = Русско-болгаро-английский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Руско-болгаро-английски речник по библиотечна и информационна дейност / Состав.: Эдуард Р. Сукиасян, Виктор В. Зверевич, Александра Куманова, Джон В. Ричардсон ; Ответств. ред.: Стоян Денчев ; Гл. ред.: Александра Куманова ; Ред. коллегия: Роберт Бургер, Чарльз Гриббл, Ирина Л. Линден, Патриция Полански, Бредли Шаффнер, Яков Леонидович Шрайберг, Николай Василев, Марияна Максимова, Цветанка Найденова, Светла Бойчева, Антон Даскалов, Ружа Симеонова, Татяна Дерменджиева, Диана Ралева, Боряна Николова ; Граф. ред.: Николай Василев, Боряна Николова, Боряна Апостолюва ; Техн. ред.: Николай Василев, Вasilka Стефанова ; Реп.: Фред Майнхард, Никола Казански, Мария Младенова, Димитър Христозов, Стефка Илиева ; [3] The Bulgarian – English – Russian Dictionary of Library and Information Terminology = Болгаро-англо-русский словарь по библиотечной и информационной деятельности = Българо-англо-руски речник по библиотечна и информационна дейност / Състав.: Александра Куманова, Джон В. Ричардсън, Едуард Р. Сукиасян, Виктор В. Зверевич ; Отг. ред.: Стоян Денчев ; Гл. ред.: Александра Куманова ; Ред. колегия: Роберт Бургер, Чарлз Гриббл, Ирина Л. Линден, Патриция Полански, Бредли Шафнер, Яков Леонидович Шрайберг, Николай Василев, Марияна Максимова, Цветанка Найденова, Светла Бойчева, Антон Даскалов, Ружа Симеонова, Татяна Дерменджиева, Диана Ралева, Боряна Николова ; Граф. ред.: Николай Василев, Боряна Николова, Боряна Апостолюва ; Техн. ред.: Николай Василев, Вasilka Стефанова ; Реп.: Фред Майнхард, Никола Казански, Мария Младенова, Димитър Христозов, Стефка Илиева. – София : За буквите – О писменехъ, 2010 с. – 886 с. : с ил. – Тр. на Студентското научно общество при Унив. по библиотекознание и информ. технол. : Том III.

Публ. и в: <<http://www.local.svubit.org/2009/03/08/open-da>> – до 30.09.2010; от 30.09.2010: <<http://www.unibit.org>>.

T. IV. [Четвърта] IV Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. С. Василева, С. Бойчева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолюва ; Техн. ред. Д. Бояджиев, И. Костова, П. Петрова. – 2009. – 648 с. : с ил. ; табл. – Съдържа: Tabula gratulatorum ; Систематиз. хронол.-азб. библиогр. списък на публ. на членовете на Студентското науч. общество на унив. за 2005-2009 г. (319 загл.) ; Именен показалец ; Показалец на рец. книги и изследв. институции ; Показалец на електрон. сайтове ; Показалец на ключовите думи ; [Анот.] съдържание на бълг., рус., англ. ез.

Tabula Gratulatorum [IV] : Систематизиран хронологично-азбучен библиографски списък на публикациите на членовете на Студентското научно общество на университета : 2005-2009 (NN 1-319) / [Състав.: А. Куманова ; Библиогр. ред. М. Максимова.] // Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ (София), Т. IV, 2009, с. 7-48. – 319 ном. назв. – *Без подпис*. Ценност : Точно – кратко – изчерпателно определение. // Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ (София), Т. V, 2010, с. 735-754.

Личност : Точно – кратко – изчерпателно определение. // Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ (София), Т. IV, 2009, с. 457-478.

Изданието отразява ежегодните конференции на Студентското научно общество при Университета в три секции, съответства на архитектурата на учебно-педагогическия и научноизследователския процес във вуза: I. Библиотекознание, библиография, книгознание; II. Информационни технологии; III. Културно-историческо наследство. Акцентирано е върху рецензирането на различните видове научна, справочно-енциклопедична и монографична литература. Поддържат се: база данни на публикациите на студентите TABULA GRATULATORUM и сводни показалци (1. именен на авторите и персоналиите; на рецензираните печатни произведения – 2. на традиционно и 3. електронно публикувани издания; 4. на ключовите думи към всяка публикация).

Включват се и сценариите на Академичните представления, предшествващи същинската научна част на форумите, посветени на информационния код на българската култура и литература като част от световния културно-исторически процес (които се придружават от илюстрации от превъплъщаването им от студентите).

Всяка публикация, включена в тома, е съпътствана от съответен илюстративен материал (единна е номерацията на статите и принадлежащите им изображения): NN 290-374.

This edition encompasses the annual conferences of the Student Scientific Society at the University of Library Studies and Information Technologies in three sections corresponding to the architecture of the training-pedagogical and research process in the University: I. Librarianship, bibliography, book science; II. Information technologies; III. Cultural-historical heritage. The important part is the reviewing of different kind scientific, reference-encyclopedia and monograph literature. It contains also: data base of the students' publications TABULA GRATULATORUM and general indexes: (1. names of authors of the reviewing editions – 2. traditional editions and 3. electronic publishing; 4. keywords of any publications).

There are also the scripts of the Academic performances preceding the main scientific section of the forums, consecrated to the information code of the Bulgarian culture and literature as a part of the world cultural-historical process (which are accompanied by illustrations of students' reincarnations).

Every publication included in the volume is goes along with a corresponding illustration (with unified numbering of the articles and their pertaining images) : NN 290-374.

Публ. и в: <<http://www.local.svubit.org/2009/03/08/open-da>> – до 30.09.2010; от 30.09.2010: <<http://www.unibit.org>>.

Т.У. [Петра] V Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова. – 2010. – 894 с. : с ил. ; табл. – Рец.: М. Младенова, Д. Христов, И. Попов, И. Петева, Д. Паргов, И. Павлова. – Съдържа: Tabula gratulatorum : Систематиз. хронол.-азб. библиогр. списък на публ. на членовете на Студентското науч. общество на унив. за 2005-2009 г. (419 загл.) ; Именен показалец ; Показалец на рец. книги и изследв. институции ; Показалец на електрон. сайтове ; Показалец на ключовите думи (от Т. IV) ; [Анот.] съдържание на бълг., рус., англ. ез. – Юбил. изд., посветено на 60-год. на Държ. библиотечарски инст., днес: Специализ. висше у-ще по библиотечнознание и информ. технол.

Tabula Gratulatorum [V] : Систематизиран хронологично-азбучен библиографски списък на публикациите на членовете на Студентското научно общество на университета : 2005-2009 (NN 1-419) / [Състав.: А. Куманова, Д. Рагьова ; Библиогр. ред. М. Максимова.] // Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ (София), Т. V, 2010, с. 7-56. – 419 ном. назв. – Без подпис.

Публ. и в: **Куманова, А.** Апостоли на инфосферата : Наблюдение на ценностите : Увод в онтологията на триединството информация – наука – школа : Учебник за студенти по когнитологично портретиране на персоналии в дисциплините от информ.-комуникативния цикъл на знанието [: Т. Топалова, Л. Георгиев, С. Ленкова, Е. Златева, Б. Десев, Т. Бончева, М. Василев, В. Младенова, С. Кралев, Т. Арабаджиева, Б. Паунов, Е. Георгиева.] / Науч. ред. С. Денчев ; Обща ред. Н. Василев ; Експертна ред. В. Велев ; Терминол. ред. Н. Казански ; Справочно-информ. ред. Д. Ралева ; Библиогр. ред. М. Максимова ; Граф. ред. Б. Апостолова ; Худож. ред. С. Янев ; Техн. ред. В. Стефанова ; Рец.: М. Младенова и др. – София, 2010, с. 187-233.

Ценност : Точно – кратко – изчерпателно определение. // Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ (София), Т. V, 2010, с. 735-754.

Изданието отразява ежегодните конференции на Студентското научно общество при Университета в три секции, съответстващи на архитектурата на учебно-педагогическия и научноизследователския процес във вуза:

I. Библиотечнознание, библиография, книгознание; II. Информационни технологии; III. Културно-историческо наследство. Акцентирано е върху рецензирането на различните видове научна, справочно-енциклопедична и монографична литература. Поддържат се: база данни на публикациите на студентите TABULA GRATULATORUM и сводни показалци (1. именен на авторите и персоналиите; на рецензираните печатни произведения – 2. на традиционно и 3. електронно публикувани издания; 4. на ключовите думи към всяка публикация).

Включват се и сценариите на Академичните представления, предшествващи същинската научна част на форумите, посветени на информационния код на българската култура и литература като част от световния културно-исторически процес (които се придружават от илюстрации от превъплъщаването им от студентите).

Всяка публикация, включена в тома, е съпътствана от съответен илюстративен материал (единна е номерацията на статиите и принадлежащите им изображения): NN 375-460.

This edition encompasses the annual conferences of the Student Scientific Society at the University of Library Studies and Information Technologies in three sections corresponding to the architecture of the training-pedagogical and research process in the University: I. Librarianship, bibliography, book science; II. Information technologies; III. Cultural-historical heritage. The important part is the reviewing of different kind scientific, reference-encyclopedic and monograph literature. It contents also: data base of the students' publications TABULA GRATULATORUM and general indexes:

(1. names of authors of the reviewing editions –

2. traditional editions and 3. electronic publishing; 4. keywords of any publications).

There are also the scripts of the Academic performances preceding the main scientific section of the forums, consecrated to the information code of the Bulgarian culture and literature as a part of the world cultural-historical process (which are accompanied by illustrations of students' reincarnations).

Every publication included in the volume is goes along with a corresponding illustration (with unified numbering of the articles and their pertaining images) : NN 375-460.

Публ. и в: <<http://www.local.svubit.org/2009/03/08/open-da>> – до 30.09.2010; от 30.09.2010: <<http://www.unibit.org>>.

Т. VI. [Шеста] VI Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова; Науч. ред. Е. Недева; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова. – 2011. – 876 [1-64; 1-208 *СВ. О. ПИС*; 668] с. : с ил.; табл. – Рец.: М. Младенова, Д. Христов, И. Попов, И. Петева, Д. Паргов, И. Павлова. – Съдържа: *Tabula gratulatorum*: Систематиз. хронол.-азб. библиогр. списък на публ. на членовете на Студентското науч. общество на унив. за 2005-2010 г. (507 загл.); Именен показалец; Показалец на рец. книги и изследв. институции; Показалец на електрон. сайтове; Показалец на ключовите думи (от Т. IV); [Анот.] съдържание на бълг., рус., англ. ез. – Юбил. изд., посветено на 60-год. на Държ. библиотекарски инст., днес: Университет по библиотекознание и информ. технол.

Tabula Gratulatorum [VI] : Систематизиран хронологично-азбучен библиографски списък на публикациите на членовете на Студентското научно общество на университета : 2005-2010 (NN 1-507) / [Състав.: А. Куманова, В. Меродийска; Библиогр. ред. М. Максимова.] // Тр. на Студентското научно общество при УНИБИТ (София), Т. VI, 2011, с. 7-39. – 507 ном. назв. – *Без подпис*. Свобода : Точно – кратко – изчерпателно определение. // Тр. на Студентското научно общество при УНИБИТ (София), Т. VI, 2011, с. 535-545.

Съдържа и: **Свети отец Паисий Хилендарски. История славянобългарская ... : Информационен код на българската книжовност и литература : I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен показалец. Географски показалец. Тезаурус); II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия)** / Обща ред. и епиграф Стоян Денчев; Науч. ред., историография, коментар, именен показалец, географски показалец Милен Куманов; Библиогр. и текстолог. ред., тезаурус, предисл., сигнифициран препис Александра Куманова; Ез. ред., предисл., сигнифициран препис, послеслов (дейксис) Николай Василев; Терминолог. ред. Елена Томова, Диана Ралева, Венцислав Велев; Справочно-информ. ред. Марияна Максимова, Цветана Найденова, Антон Даскалов; Рец.: Иван Теофилов, Никола Казански. // Тр. на Студентското научно общество при УНИБИТ (София), Т. VI, 2011, с. 1-208 *СВ. О. ПИС*; ил. (Факлоносци; II)

Юбил. изд., посветено на 60-год. на Държ. библиотекарски инст., днес: Унив. по библиотекознание и информ. технол.

Saint Father Paisiy Hilendarski. Slavo-Bulgarian History ... (Information code of the Bulgarian letters and literature): I. Analytics (Historiography. Noted transcript. Commentaries. Index of names. Geographical index. Thesaurus); II. Synthesis (Lexical morphology. Semantics. Syntagmatic. Synarchy) / Gen. ed. and Epilogue Stoyan Denchev; Sci. ed., Historiography, Commentaries, Index of names, Geographical index Milen Kumanov; Bibliographic and Textology ed., Thesaurus, Foreword, Noted transcript Alexandra Kumanova; Language ed., Foreword, Noted transcript, Afterword (Deyxis) Nikolay Vasilev; Terminological ed. Elena Tomova, Diana Raleva, Ventsislav Velev; Reference-information ed. Maryana Maximova, Tevetana Naydenova, Anton Daskalov; Reviewers: Ivan Theophilov, Nikola Kazanski. // *Proceedings of the Student Scientific Society of the SULSIT (Sofia)*, Vol. VI, 2011, p. 1-192 *СВ. О. ПИС*; ил. – (Torch-bears; II)

Jubilee edition, dedicated to the 60-th anniversary of the State Library Institute, today: State University of Library Studies and Information Technologies. – Ed. in Bulg.

Изданието отразява ежегодните конференции на Студентското научно общество при Университета в три секции, съответстващи на архитектурата на учебно-педагогическия и научноизследователския процес във вуза: I. Библиотекознание, библиография, книгознание;

II. Информационни технологии; III. Културно-историческо наследство. Акцентирано е върху рецензирането на различните видове научна, справочно-енциклопедична и монографична литература. Поддържат се: база данни на публикациите на студентите *TABULA GRATULATORUM* и сводни печаталци (1. именен на авторите и персоналиите; на рецензираните печатни произведения – 2. на традиционно и 3. електронно публикувани издания; 4. на ключовите думи към всяка публикация).

Включват се и сценариите на Академичните представления, предшествващи същинската научна част на форумите, посветени на информационния код на българската култура и литература като част от световния културно-исторически процес (които се придружават от илюстрации от превъплъщаването им от студентите).

Всяка публикация, включена в тома, е съпътствана от съответен илюстративен материал (единна е номерацията на статиите и принадлежащите им изображения): NN 461-536.

This edition encompasses the annual conferences of the Student Scientific Society at the University of Library Studies and Information Technologies in three sections corresponding to the architecture of the training-pedagogical and research process in the University: I. Librarianship, bibliography, book science; II. Information technologies; III. Cultural-historical heritage. The important part is the reviewing of different kind scientific, reference-encyclopedia and monograph literature. It contents also: data base of the

students' publications TABULA GRATULATORUM and general indexes: (1. names of authors of the reviewing editions – 2. traditional editions and 3. electronic publishing; 4. keywords of any publications).

There are also the scripts of the Academic performances preceding the main scientific section of the forums, consecrated to the information code of the Bulgarian culture and literature as a part of the world cultural-historical process (which are accompanied by illustrations of students' reincarnations).

Every publication included in the volume is goes along with a corresponding illustration (with unified numbering of the articles and their pertaining images) : NN 461-536.

Публ. и в: <<http://www.local.svubit.org/2009/03/08/open-da>> – до 30.09.2010; от 30.09.2010: <<http://www.unibit.org>>.

Т. VII. [Седма] VII Студентска научна конференция / Зам.-глав. ред. Л. Цветкова, Т. Тодорова ; Науч. ред. Е. Недева ; Ез. и граф. ред. Б. Апостолова. – 2012. – 762 с. : с ил. ; табл. – Рец.: М. Младенова, Д. Христов, И. Попов, И. Петева, Д. Паргов, И. Павлова. – Съдържа: Tabula gratulatorum : Систематиз. хронол.-азб. библиогр. списък на публ. на членовете на Студентското науч. общество на унив. за 2005-2011 г. (610 загл.) ; Именен показалец ; Показалец на рец. книги и изследв. институции ; Показалец на електрон. сайтове ; Показалец на ключовите думи (от Т. IV) ; [Аног.] съдържание на бълг., рус., англ. ез. – Юбил. изд., посвено на 60-год. на Държ. библиотекарски инст., днес: Университет по библиотекознание и информ. технол.

Tabula Gratulatorum [VII] : Систематизиран хронологично-азбучен библиографски списък на публикациите на членовете на Студентското научно общество на университета : 2005-2011 (NN 1-610) / [Състав.: А. Куманова ; Библиогр. ред. М. Максимова.] // Тр. на Студентското научно общество при УНИБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 7-18. – 610 ном. назв. – Без подпис. Истина : Точно – кратко – изчерпателно определение. // Тр. на Студентското научно общество при УНИБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 605-618.

Изданието отразява ежегодните конференции на Студентското научно общество при Университета в три секции, съответстващи на архитектурата на учебно-педагогическия и научноизследователския процес във вуза:

I. Библиотекознание, библиография, книгознание; II. Информационни технологии; III. Културно-историческо наследство. Акцентирано е върху рецензирането на различните видове научна, справочно-енциклопедична и монографична литература. Поддържат се: база данни на публикациите на студентите TABULA GRATULATORUM и сводни показалци (1. именен на авторите и персоналиите; на рецензираните печатни произведения – 2. на традиционно и 3. електронно публикувани издания; 4. на ключовите думи към всяка публикация).

Включват се и сценариите на Академичните представления, предшествващи същинската научна част на форумите, посветени на информационния код на българската култура и литература като част от световния културно-исторически процес (които се придружават от илюстрации от превъплъщаването им от студентите).

Всяка публикация, включена в тома, е съпътствана от съответен илюстративен материал (единна е номерацията на статиите и принадлежащите им изображения): NN 537-614.

This edition encompasses the annual conferences of the Student Scientific Society at the University of Library Studies and Information Technologies in three sections corresponding to the architecture of the training-pedagogical and research process in the University: I. Librarianship, bibliography, book science; II. Information technologies; III. Cultural-historical heritage. The important part is the reviewing of different kind scientific, reference-encyclopedic and monograph literature. It contents also: data base of the students' publications TABULA GRATULATORUM and general indexes: (1. names of authors of the reviewing editions – 2. traditional editions and 3. electronic publishing; 4. keywords of any publications).

There are also the scripts of the Academic performances preceding the main scientific section of the forums, consecrated to the information code of the Bulgarian culture and literature as a part of the world cultural-historical process (which are accompanied by illustrations of students' reincarnations).

Every publication included in the volume is goes along with a corresponding illustration (with unified numbering of the articles and their pertaining images) : NN 537-614.

Jubilee edition, dedicated to the 60-th anniversary of the State Library Institute, today: State University of Library Studies and Information Technologies. – Ed. in Bulg.

Публ. и в: <<http://www.local.svubit.org/2009/03/08/open-da>> – до 30.09.2010; от 30.09.2010: <<http://www.unibit.org>>.

Рец.: 1-2. Дикова, Т. Не съд за знания, а пламтящ факел : [Т. I на Тр. на Студентското научно общество (СНО) на Специализ. висше у-ще по библиотекознание и информ. технол. (СВУБИТ) като квинтесенция на научноизслед. дейност на студентите в калейдоскопа на I-IV научни конференции. Библиогр. списък от 223 публикации на студенти на СВУБИТ в специализ. науч. печ.

Акад. епифания „Да се наречеш българин“, представена на 1.11.2008 г. в Нац. дворец на културата]. // *Аз Буки*: Нац. седмичник за образование и наука (София), 2008, N 44, с. 11. – *Публ. и в: Тр. на СНО при СВУБИТ* (София), Т. IV, 2009, с. 93-96; **3-4. Симова, П.** Научен форум на младите изследователи на инфосферата: Енцикл.-справ. изд. с интердисциплинарен характер, насочено към широк кръг читатели. // *Библиотека* (София), 2008, N 5-6, с. 95-96. – *Публ. и в: Тр. на СНО при СВУБИТ*, Т. IV, 2009, с. 85-87; **5-6. Ралева, Д.** Трасета за кирилицата в съвременното информационно пространство: Т. I-II на Тр. на СНО при СВУБИТ. // *България* в културното многообразие на Европа: VI Нац. науч. конф. с междунар. участие, София, 1.11.2008. – София, 2009, с. 224-228; *Публ. и в: Тр. на СНО при СВУБИТ* (София), Т. IV, 2009, с. 88-92; *Публ. и в: Тр. на СНО при СВУБИТ*, Т. IV, 2009, с. 85-87; **7. Симова, П.** Архитекти на инфосферата: Т. IV на Тр. на СНО при СВУБИТ. // *Библиотека* (София), 2010, N 1, с. 52-53; **8. Куманова, А.** Студентското научно общество: [За I-VI Студентски научни конференции на УниБИТ и Том I-VI на Тр. на СНО при СВУБИТ]. // *Библиотека* (София), 2010, N 4, с. 43-44. – Прил: Стратификация на изследванията на Студентското научно общество (СНО) на УниБИТ по I-VI Студентски научни конференции (2005-2010 г.): Табл. 1; Систематизиран хронологично-азбучен библиографски списък на публикациите на студентите „TABULA GRATULATORUM“ (I-VI TG) (2005-2010 г.), поместван в Трудове на СНО при УниБИТ (Т. I-VI): Табл. 2; **9. Илиева, Стефка.** Трудове на СНО на СВУБИТ [Рец. за кн.: Трудове на СНО при СВУБИТ: Том I-V : I-V Студентски научни конференции. // *Тр. на СНО при УниБИТ*, Т. VI, 2011, с. 305-308; **10. Апостолова, Б. и др.** Информация – личност – знание / Б. Апостолова, Б. Николова [За Т. IV на Трудове на Студентското научно общество (С., 2009) с отг. ред. С. Денчев и главен ред. А. Куманова]. // Издател : Науч. сп. за книгата, 2011, N 1-2, с. 70-72, с ил.; **11. Триезичен речник по библиотечна и информационна дейност** [Редц. публ. – Рец. за том III на Тр. на СНО при УниБИТ: „The English – Russian – Bulgarian Dictionary of Library and Information Terminology“ (С., 2010) на доклада, представен на VI Студентска науч. конф. на УниБИТ, 20.05.2011 г.]. / С. Денчев и др. // Издател : Науч. сп. за книгата, 2011, N 1-2, с. 52-57, с ил. – Други авт.: А. Куманова, Н. Казански, Н. Василев, М. Максимова; **12. Чобанов, А.** Песен на песните : [Отзив за I-VII Студентски научни конф. (2005-2011 г.) в УниБИТ и по-специално – за VII-та конф., предшествана от Академична интертекстуална аксиология, „Песен на песните“, дело на проф. А. Куманова и д-р Н. Василев; За Трудове на Студентското научно общество, Т. I-VI (2008-2011 г.)]. // Издател : Науч. сп. за книгата, 2011, N 1-2, с. 45-51; **13. Проф. д.п.н. Александра Куманова, Университет по библиотекознание и информационни технологии:** На будните, а не на спящите помага правото: Квинтесенция на проблема за информационния код на българската духовност е осмислянето на изконния въпрос за българското изъзгно слово като израз на народния дух / Интервюто взе: Струмина, Светла. // *Учит. дело*, N 4 (362 484), 30 януари 2012, с. 1, 4, 8; **14. Апостолова, Б. и др.** Информация – личност – знание / Б. Апостолова, Б. Николова [За Т. IV на Трудове на Студентското научно общество (С., 2009) с отг. ред. С. Денчев и главен ред. А. Куманова]. // Издател : Науч. сп. за книгата, 2011, N 1-2, с. 70-72, с ил.; **15. Струмина, С.** Студентска научна конференция се проведе в чест на 24 май [За VIII Студентска науч. конф. и изложба на УниБИТ „Информация – комуникация – познание“ и интеракцията „Не живеея, а горя“ (Homo Passionis)“ (18.05.2012 г.)]. // *Учит. дело*, N 21 (362 501), 28 май 2012, с. 3. – Публ. на фотогр. от Пленарното заседание на форума / Д. Бояджиев; **16. Струмина, С. и др.** Светата стълба на духа на България [За VIII Студентска науч. конф. и изложба на УниБИТ „Информация – комуникация – познание“ и интеракцията „Не живеея, а горя“ (Homo Passionis)“ (18.05.2012 г.)] / С. Струмина, Т. Стилиянов. // *Информ. бюл. на Цент. тр. библ. на БАН*, 2012, N 5 (63), с. 9. – Публ. на фотогр. от Пленарното заседание на форума / Д. Бояджиев; **17. Струмина, С. и др.** Светата стълба на духа на България [За VIII Студентска науч. конф. и изложба на УниБИТ „Информация – комуникация – познание“ и интеракцията „Не живеея, а горя“ (Homo Passionis)“ (18.05.2012 г.)] / С. Струмина, Т. Стилиянов. // <<http://www.sno.unibit.bg>>. – 29.05.2012. – 10 с. с ил. – Публ. на визитите на коритите на томове I-VII на Тр. на СНО при УниБИТ и кадри от Пленарното заседание на форума / Д. Бояджиев.; **18. Велев, В.** Модерен летопис на съвременната информационно-комуникативна сфера : Том I-VI на Трудове на Студентското научно общество при УБИТ (София, 2008-). // *Тр. на Студентското научно общество при УниБИТ* (София), Т. VII, 2012, с. 105-122 с ил.; **19. Велев, В.** Първият триезичен речник по библиотечна и информационна дейност в света „The English – Bulgarian Dictionary of Library and Information Terminology = Англо-руско-български словарь по библиотечной и информационной деятельности = Англо-руско-български речник по библиотечна и информационна дейност“ (София, 2010). // *Тр. на Студентското научно общество при УниБИТ* (София), Т. VII, 2012, с. 123-130 с ил.; **20. Велев, В.** Създаване и позициониране в интернет на електронен портал на Студентското научно общество към УниБИТ. // *Тр. на Студентското научно общество при УниБИТ* (София), Т. VII, 2012, с. 131-134 с ил.; **21. Нанкова, М.** Летопис на публикациите на Студентското научно общество при УниБИТ : TABULA GRATULATORUM (2005-2011 г.). // *Тр. на Студентското научно общество при УниБИТ* (София), Т. VII, 2012, с. 135-137 с ил.; **22. Енчева, М.** Информационна картина на проблематиката на

научните изследвания на Студентското научно общество при УниБИТ (2005-2011 г.): Ключови думи на публикациите. // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 138-141 с ил.; **23. Парижкова, Л.** За изказването на собствена гражданска и научна позиция (Рецензирането на литература): Поглед върху избора и представянето от Студентското научно общество при УниБИТ на традиционно и електронно публикувани издания (2005-2011 г.). // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 147-152 с ил.; **24. Парижкова, Л.** Златни правила на рецензирането: Обобщение на резултатите от проведената Кръгла маса [на VII Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ – 20.05.2011 г.]. // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 153-156 с с ил., табл., граф.; **25. Златкова, П.** Архитектоника и съдържание на изследванията в областта на библиотекознанието, библиографията и книгознанието: Студентско научно общество при УниБИТ (2005-2011 г.). // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 157-160 с с ил.; **26. Бойчева, С.** Информационна картина на представяне на проблематиката, разработвана по информационни технологии от Студентското научно общество при УниБИТ (2005-2011 г.). // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 161-165 с с ил.; **27. Гарванов, И.** Електронните библиотеки, създавани от Студентското научно общество при УниБИТ (Фактор за изграждане на справочно-информационна и информационно-технологична култура). // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 166-169 с с ил.; **28. Василева, С.** Информационна картина на представяне на проблематиката по културно-историческо наследство, разработвана от Студентското научно общество при УниБИТ (2005-2011 г.). // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 170-176 с с ил.; **29. Тодорова, Т.** Информационна картина на феномените „информация“, „личност“, „ценност“, „свобода“, „истина“ (По данни на Студентските научни конференции на УниБИТ). // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 177-178 с с ил.; **30. Николова, Б.** VII Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ. // *Издател*, 2011, N 3-4, с. 63-64 с ил.

Отз.: 1. [Денчев, С.] Подпомагане на обучението и развитието на студентите: Разд. III. // [Денчев, С.] Отчет за дейността на СВУБИТ за периода 2004/2005 – 2005/2006 учебна година. – София, 2007, с. 18-20; **2. [Денчев, С.]** Подпомагане на обучението и развитието на студентите: Разд. III. // [Денчев, С.] Отчет за дейността на СВУБИТ за периода 2004-2008 година. – София, 2008, с. 25-28; **3. [Денчев, С.]** Публикационна и научноизследователска дейност на преподавателите от катедра „Библиотекознание и библиография“ за периода 2004-2008 г.: Табл. 17. // [Денчев, С.] Отчет за дейността на СВУБИТ за периода 2004-2008 година. – София, 2008, с. 56-57; **4. [Хинкова, Б.]** Издателство „За буквите – О писменех“ с повече от 60 книги: [И за Тр. на Студентското научно общество на СВУБИТ: I-III Студентски науч. конф.: Т. I.] // *За буквите – О писменех*: Кирило-Методиевски вестник (София), N 29, ноември 2008, с. 25; **5. Трайков, П.** Повече светлина! [Отзив за Петата студентска науч. конф. и изложба на СВУБИТ „Информация – ценности – общество“, 22.05.2009 г. и за Акад. постановка „Светна като слънце“ (по думите на Св. Климент Охридски за Св. Константин-Кирил).] // *За буквите*: Кирило-Методиевски вестник (София), N 31, ноем. 2009, с. 2; **6. Ден** на отворените врати – V Студентска научна конференция и изложба на ДВУБИТ – 22 май 2009 г. [за Акад. интертекстуална аксиология „Светна като слънце“ (Homo verbi gracilis)”, за Т. II на Тр. на СНО и др.] / П. Трайков и др. // *Издател*: Науч. сп. за кн. (В. Търново) / Великотърн. унив. „Св. Св. Кирил и Методий“; СВУБИТ, 2009, N 1-2, с. 70-71: с ил. – Други авт.: М. Исмаил, К. Велкова, Ж. Желева; **7. [Денчев, С.]** Подпомагане на обучението и развитието на студентите: Разд. III. // [Денчев, С.] Отчет за дейността на СВУБИТ за учебната 2008/2009 година. – София, 2010, с. 22-23; **8. [Денчев, С.]** Издадена периодика за периода 1.01 – 31.12.2009 г. // [Денчев, С.] Отчет за дейността на СВУБИТ за учебната 2008/2009 година. – София, 2010, с. 52; **9. За** Том IV и V на СНО при СВУБИТ (Вместо предговор от съставителите) / [А. Куманова и др.]. // *Тр.* на СНО при СВУБИТ (София), Т. V, 2010, с. 63. – Библиогр.: 15 неном. назв. в 4 ном. бел. – Табл. – [Други авт.: С. Василева, С. Бойчева, С. Шапкалова, Т. Генова, П. Златкова, И. Гетова-Златева, П. Попова]. – Без подпис; **10. Стилиянов, Т.** Интерактивно слово за заветите и настоящето [VI Студентска науч. конф. и изложба на СНО при СВУБИТ „Информация: универсалност и свобода – избор, достъп, прозрачност“ („Information: universality and freedom – choice, access, transparency“)]. // *И н ф о р м.* бюл. на Центр. библ. на БАН (София), 2010, N 8, с. 17-18. – Публ. на фотогр. от Пленарното заседание на форума / М. Таланова; **11. Младенова, М.** По пътя на успеха и утвърждаването: [За Тр. на СНО при СВУБИТ]. // *Библиотека* (София), 2010, N 4, с. 15; **12. [Денчев, С.]** Обучение и развитие на студентите: Разд. III. // [Денчев, С.] Отчет за дейността на УНИБИТ за периода 2008-2010 година. – София, 2011, с. 27-29; **13. [Николова, Б.]** Дума по дума: За преписа на „История славяноболгарская“, направен от студентите в УниБИТ под ръководството на проф. А. Куманова; за VI-та студентска научна конф. и за излезлия от печат труд „Информационен код на българската книжовност и литература: Свети отец Паисий Хилендарски“ (С., 2011). // *За буквите – О писменех*: Кирило-Методиевски вестник, XXXIV, N 36, ян. 2012, с. 27, с ил.; **14. Стефанова, Л.** Университет на бъдещето [Слово: За конференциите на УНИБИТ, за VII Студентска научна конференция и изложба на УНИБИТ – 20.05.2011 г. и Академичната

интеракция, която я предхожда]. // *Тр.* на Студентското научно общество при УНИБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 89-90; **15. Мутафов, Х.** Драги студенти, млади колеги [: Слово : За конференциите на УниБИТ, за VII Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ – 20.05.2011 г. и „Англо-руско-българския речник по библиотечна и информационна дейност” (София, 2010)]. // *Тр.* на Студентското научно общество при УБНИИТ (София), Т. VII, 2012, с. 91-92; **16. Стоянов, Ж.** Слово за словото и делото [: Слово : За VII Студентска научна конференция и изложба на УНИБИТ – 20.05.2011 г.]. // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 93-95; ; **17. Арсенова, И.** Защо искам да се занимавам с наука [: Слово : За VII Студентска научна конференция и изложба на УНИБИТ – 20.05.2011 г.]. // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 96-97; **18. Правдомирова, Д.** Уважаеми колеги [: Слово : За VII Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ – 20.05.2011 г.]. // *Тр.* на Студентското научно общество при УБНИИТ (София), Т. VII, 2012, с. 98-99; **19. Назърска, Ж.** Скъпи студенти [: Слово : За VII Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ – 20.05.2011 г.]. // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 100; **20. Пенева, А.** Информацията като съдба [: Слово : За VII Студентска научна конференция и изложба на УниБИТ – 20.05.2011 г. и Академичната интеракция, която я предхожда]. // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 101-102; **Василев, Н.** За думите : 250 години от създаването на „История славянобългарская ...” на Св. о. Паисий Хилендарски [: По дейкиса на авт. в моногр., вложена в том VI на изд.] // *Импулс* : Учил. сп. за извънкласна дейност, 2012, N 1, с. 18; **21. Василева, С.** Информационна картина на представяне на проблематиката по културно-историческо наследство, разработвана от Студентското научно общество при УниБИТ (2005-2011 г.). // *Тр.* на Студентското научно общество при УниБИТ (София), Т. VII, 2012, с. 170-176 с. с ил.

ЕЛЕКТРОННА ВИЗУАЛИЗАЦИЯ (NN 1-27)

- ! N 1] Фасадата на УНИБИТ
- ! N 2] Кориците на Т. I-VI на СНО при УНИБИТ
- ! N 3] Моменти от работата на СНО при УНИБИТ
- ! N 4] Моменти от Академичните аксиологии на СНО при УНИБИТ
- ! N 5] Глаголицата
- ! N 6] Кирилицата
- ! N 7] „За буквите”
- ! N 8] „Азбучна молитва”
- ! N 9] Икона: Христос сред книжниците
- ! N 10] Икона: Св. Константин Кирил Философ
- ! N 11] Св. епископ Климент Охридски
- ! N 12] Епископ Константин Преславски
- ! N 13] Св. патриарх Евтимий Търновски
- ! N 14] Петко Р. Славейков
- ! N 15] Иван Вазов
- ! N 16] Христо Ботев
- ! N 17] Пенчо П. Славейков
- ! N 18] Пейо Яворов
- ! N 19] Гео Милев
- ! N 20] Христо Смирненски
- ! N 21] Никола Вапцаров
- ! N 22] Елисавета Багряна
- ! N 23] Дора Габе
- ! N 24] Йордан Йовков
- ! N 25] Димитър Талев
- ! N 26] Димитър Димов
- ! N 27] Емилиян Станев

ОЗВУЧАВАНЕ {NN 1-21}

{N 1} *Върви, народе възродени!*

{N 2} *Великденски камбанен звън*

{N 3} *„Йовано, Йованке” – българска народна песен (в изпълнение на Иван Андонов)*

{N 4} *Св. Йоан Кукузел – „Достойно ест”*

{N 5} *Добри Христов – „Достойно ест”*

{N 6} *Панчо Владигеров – „Вардар: Българска рапсодия”*

{N 7} *Грегорио Алегри – „Miserere”*

{N 8} *Томазо Албинони – „Адажио в сол минор”*

{N 9} *Й. С. Бах – „Страсти по Матей”*

{N 10} *Лудвиг ван Бетховен – „Апационата”*

{N 11} *Йоханес Брамс – „Симфония N 4. IV част”*

{N 12} *П. И. Чайковски – „Симфония N 6.: Патетична”*

{N 13} *М. П. Мусоргски – „Картини от една изложба (Врата; Нощ на голия връх)”*

{N 14} *Хектор Берлиоз – „Фантастична симфония (Танц на вещиците)”*

{N 15} *Джакомо Пучини – „Nesun dorma”*

{N 16} *Композиция от запис на космически звуци, записани от Американската космическа агенция NASA*

{N 17} *Каба-гайди на България*

{N 18} *Многая лета*

{N 19} *Горда Стара планина*

{N 20} *Химн на Обединена Европа*

{N 21} *Gaudeamus igitur*

IX СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ И ИЗЛОЖБА

**„ИНФОРМАЦИОННА КУЛТУРА:
НАУКА – ИЗКУСТВО – РЕЛИГИЯ”**
(„INFORMATION CULTURE: SCIENCE – ART – RELIGION”)

**УНИБИТ, Спортна зала
17 май 2013 г., 10:00 ч.**

**„ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ”
H O M O L U D E N S**

*Срв.: Том IX на Трудове на
Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и
информационни технологии. – София,
2014. – Проект за печ.*

АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА АКСИОЛОГИЯ

Посвещава се

*на 24 май –
националния празник на българската просвета и култура
и на славянската писменост,*

*на 200-годишнината от смъртта на
Св. епископ Софроний Врачански –
автора на първия препис на „История славяноболгарская ...” на
Св. о. Паисий Хилендарски и
на първия опит в българската художествена литература
за преосмисляне на преживяното –
„Житие и страдание грешнаго Софрония”,*

*на 60-годишнината от рождението на
Ректора на УниБИТ
професор Стоян Денчев –
архитект на съвременната информационна среда
(информационни фондове – информационни технологии – интеракции)*

Легенда към текста

• Поява на участниците пред публиката;
промяна в местоположението им на сценичната
площадка

•• Поява на студенти, облечени в национални
носии,
символизиращи България
и нейния народ

••• Говорещ хор на студентите от УниБИТ –
архитекти на инфосферата

! Електронна визуализация –
пореден кадър на мониторите (NN 1-28)

! Озвучаване {NN 1-15}

Действащи лица и изпълнители

* Слънцето –
Възкръсналият Христос –
Бог – Отец (Саваот) –
о. Стефан Пашов

(Ангел Господен на Небето – Полина Гергушева

) Ангел Господен на Земята – Елица Иванова

• България –
♥ Дева Мария Българска –
Иглика Гетова

* Детето –
Младенецът Иисус –
ВСЯКО Дете –
ВСИЧКИ Деца –
Мартин Златев

СВЕЩЕНАТА ДЪГА (СВЕТЛИНАТА – СВЕТЛИННИЯТ СПЕКТЪР)

- 1 ЧЕРВЕНО – Ивелина Здравкова
- 2 ОРАНЖЕВО – Лидия Николова
- 3 ЖЪЛТО – Александра Техмеджиева
- 4 ЗЕЛЕНО – Катинка Василева
- 5 СВЕТЛОСИНЬО – Теодора Александрова
- 6 ТЪМНОСИНЬО – Ирина Шаламанова
- 7 ВИОЛЕТОВО – Ефросина Йорданова

• Четец I (• Ч I) – Севда Накова

• Четец II (• Ч II) – Катя Александрова

•• Огласяващ със звън от ръчна камбанка студент (•• ОЗРК) –

••• Говорещ хор на студентите – архитекти на инфосферата (••• ГХАИ)
(солисти – Полина Гергушева, Елица Иванова, Ивелина Здравкова,
Лидия Николова, Александра Техмеджиева, Катинка Василева,
Теодора Александрова, Ирина Шаламанова, Ефросина Йорданова,
Петя Спасова)

Костюми

български национални носии от всички краища на България;

тога с червени краища на УниБИТ

(върху дълга бяла риза)

(за • Ч I)

и

тога със зелени краища на УниБИТ

(върху дълга бяла риза)

(за • Ч II)

дълги бели ризи за:

*

(

)

върху тези ризи са облечени прозрачни ритуални

тоги:

бледосиня – за

(

и

златиста – за

)

специална ритуална дреха.

композирана от цветовете и структурата
на националния трибагренник на България

за ♥ Дева Мария Българска;

Сценография

Символно е обозначена с бяла коприна,
разположена върху пода на сценичната площадка –
между пултовете на действащите лица
(описани *по-долу* – в легендата към текста),

СВЕЩЕНАТА ДЪГА В НЕБЕТО НАД БЪЛГАРИЯ –

свидетелството за
онтологичната свобода
на нейния народ –
израз на детството
като свобода и
свободата като онтологично детство

и

многообразие на възможности –
олтарът на художествената литература на българския народ,
иконостаът – свидетел на появата

на всяка човешка душа
на белия свят –

игра на цветовете –

ИГРАЕЩИЯТ ЧОВЕК – HOMO LUDENS,

чийто информационен код
съхранява
ИЗЯЩНОТО СЛОВО ...

Дева Мария Българска – България –
СРЕДОТОЧИЕТО НА СВЕЩЕНАТА ДЪГА НА
ДУХА НА БЪЛГАРИЯ (♥)

е в средата на сценичната площадка,
седнала на високо разположен пулт ...

в скута и е седнало
ДЕТЕТО (*)

под нозете им –
от бяла коприна –
се простира
БЯЛА СВЕТЛИНА,
обозначаваща
ЦЕНТЪРА
на
МИРОЗДАНИЕТО

(и физическия център на залата);

зад тази композиция е разположена –
върху високи пултове –
СВЕТАТА ТРОИЦА –

Седнали са:

в златно кресло
* Слънцето –
Възкръсналият Христос –
Бог – Отец –
о. Стефан Пашов
(облеклото –
дълга бяла риза) ...

от двете му страни
са разположени:
(Ангел Господен на Небето
(облеклото – дълга бяла риза с бледосиня тога отгоре) и

) Ангел Господен на Земята
(облеклото – дълга бяла риза със златиста тога отгоре)

Насочени към

СВЕЩЕНАТА ДЪГА – СВЕТЛИНАТА

проектори

осветяват –
като че ли
материализирайки я –
**РЕДИЦАТА ОТ СЕДНАЛИ ВЪРХУ БЕЛИ
КУБОВЕ СТУДЕНТИ**
(олицетворяващи самата
ДЪГА:

облечени са с дълги ритуални бели ризи;
всеки от тях –
олицетворяващ съответния цвят –
е с различни (на цвят)
еднакви (цветно) поло с дълъг ръкав и (цветен)
пояс:

1 ЧЕРВЕНО – ... ,

2 ОРАНЖЕВО – ... ,

3 ЖЪЛТО – ... ,

4 ЗЕЛЕНО – ... ,

5 СВЕТОСИНИО – ... ,

6 ТЪМНОСИНИО – ... ,

7 ВИОЛЕТОВО – ...)

Пред тях е ДЪРВОТО НА ЖИВОТА (✦)

(в стъблото и клоните му са разположени

визуализиращи предходните конференции

и томове от I-ви до VIII-ми

по тях на

„Трудове на Студентското научно общество

при УниБИТ” пана;

от всяко ниво на светлинния спектър

излизат съответни на цвят лъчи – ленти, които меко падат – като лъчи –

от Дървото към съответния олицетворяващ ги студент...)

† СВЕЩЕНАТА ДЪГА

В НЕБЕТО НАД БЪЛГАРИЯ

г г г г г г Г

1 2 3 4 5 6 7

Легенда

[Дъга: 1-7]

1 – ЧЕРВЕНО

2 – ОРАНЖЕВО

3 – ЖЪЛТО

4 – ЗЕЛЕНО

5 – СВЕТОСИНИО

6 – ТЪМНОСИНИО

7 – ВИОЛЕТОВО

◆ ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

* Слънцето – Възкръсналият Христос – Бог – Отец

(Ангел Господен на Небето

) Ангел Господен на Земята

♥ Дева Мария Българска – България

* ДЕТЕТО

I Четец I

II Четец II

— екран

7

6

5

4

3

2

1

◆

*

()

♥

*

Грим:
Валентина Терзийска,
Милена Къосева

Режисьори на пулт:

Озвучаване – Георги Чобанов
Визуализация – Ивелин Кадийски
Светлинни ефекти – Мартин Симеонов
Речетатив, филмиране и снимки – Стефан Белев

Автори, заглавия, съкращения

1. Св. Константин Кирил-Философ. *Проглас към Евангелието* (ККФ.ПЕ)
2. Св. Климент Охридски. *Пространно житие на Константин-Кирил* (КО.ПЖКК)
3. Св. Климент Охридски. *Слово за Света Троица* (КО.ССТ)
4. Св. Климент Охридски. *Трипесници за Рождество Христово* (КО.ТРХ)
5. Св. патриарх Евтимий Търновски. *Пространно житие на Петка Търновска* (ПЕТ.ПЖПТ)
6. Св. патриарх Евтимий Търновски. *Пространно житие на Филотея Темнишка* (ПЕТ.ПЖФТ)
7. Св. о. Паисий Хилендарски. *История славяноболгарская...* (О.ПХ.ИС)
8. Иван Вазов. *Молитва* (ИВ.М)
9. Иван Вазов. *Песен за синчеца* (ИВ.ПС)
10. Иван Вазов. *Училище* (ИВ.У)
11. Иван Вазов. *Отечество любезно* (ИВ.ОЛ)
13. Петко Рачов Славейков. *Татковина* (ПРС.Т)
14. Цветан Радославов. *Мила Родино* (ЦР.МР)
15. Гео Милев. *As dur* (ГМ.АД)
16. Никола Вапцаров. *Пролет* (НВ.П)
17. Никола Вапцаров. *Не бойте се, деца* (НВ.НБД)
18. Никола Вапцаров. *Стихотворения за деца* (НВ.СД)
19. Елин Пелин. *Пред дъжда* (ЕП.ПД)
20. Младен Исаев. *Високи, сини планини* (МИ.ВСП)
21. Дора Габе. *Унесено се вглеждах в небесата* (ДГ.УСВН)
22. Дора Габе. *Бе тиха нощ* (ДГ.БТН)
23. Елисавета Багряна. *Потомка* (ЕБ.П)
24. Веса Паспалеева. *Доволен* (ВП.Д)
25. Богомил Гудев. *Детство мое* (БГ.ДМ)
26. Николай Николов. *Месечко ясен* (НН.МЯ)
27. Леда Милева. *Зайченцето бяло* (ЛМ.ЗБ)
28. Георги Авгарски. *Деца* (ГА.Д)
29. Цецилий Стаций. *Другари* (ЦС.Д)
30. Николай Василев. *Видение* (НВ.В)
31. Александра Куманова. *В люлка небесно тъкана* (АК.ВЛНТ)
32. Александра Куманова, Николай Василев. *Дъгата* (АК.НВ.Д)

Използвани източници
(Представени по хронотопа на интеракцията)

1. **Константин Кирил-Философ**, *Св. Проглас към Евангелието*. // *Тържество на Словото* : Златният век на българската книжнина. – С., 1995.
2. **Климент Охридски**, *Св. архиепископ*. Пространно житие на Константин-Кирил. // *Стара българска литература* : В 7 т. : Т. 4. Житиеписни творби. – С., 1986.
3. **Климент Охридски**, *Св. архиепископ*. Слово за Света Троица. // *Стара българска литература* : В 7 т. : Т. 2. Ораторска проза. – С., 1986.
4. **Климент Охридски**, *Св. архиепископ*. Трипесници за Рождество Христово. // *Бончев, А. Климент Охридски : Слова и Поучения*. – С., 1966.
5. **Евтимий Търновски**, *Св. патриарх*. Пространно житие на Петка Търновска. // *Стара българска литература* : В 7 т. : Т. 4. Житиеписни творби. – С., 1986.
6. **Евтимий Търновски**, *Св. патриарх*. Пространно житие на Филотея Темнишка. // *Стара българска литература* : В 7 т. : Т. 4. Житиеписни творби. – С., 1986.
7. **Паисий Хилендарски**, *Св. о.* История славяноболгарская : Информационен код на българската книжовност и литература : I. Аналитика (Историография. Сигнифициран препис. Коментар. Именен показалец. Географски показалец. Тезаурус); II. Синтез (Лексикална морфология. Семантика. Синтагматика. Синархия). – С., 2011.
8. **Вазов, Иван**. Молитва. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
9. **Вазов, Иван**. Песен за синчеца. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
10. **Вазов, Иван**. Училище. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
11. **Вазов, Иван**. Отечество любезно. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.

12. **Славейков, Петко Рачов**. Татковина. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
13. **Радославов, Цветан**. Мила Родино. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
14. **Милев, Гео**. As dur. // *Милев, Г. Избрани произведения*. – С., 1965.
15. **Вапцаров, Никола**. Пролет. // *Вапцаров, Н. Стихотворения*. – С., 1966.
16. **Вапцаров, Никола**. Не бойте се, деца. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
17. **Вапцаров, Никола**. Отворете и простете. // *Вапцаров, Н. Стихотворения за деца*. – С., 2010.
18. **Елин Пелин**. Пред дъжда. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
19. **Елин Пелин**. Вероучение / Послеслов: М. Куманов. – 4 [фототипно изд.] – [С.], 1993. – 1. изд. 1936.

20. **Исаев**, Младен. Високи, сини планини. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
21. **Габе**, Дора. Унесено се вглеждах в небесата. // *Габе*, Д. Теменуги. – С., 1908.
22. **Габе**, Дора. Бе тиха нощ. // *Габе*, Д. Теменуги. – С., 1908.
23. **Багряна**, Елисавета. Потомка. // *Багряна*, Е. Вечната и святата. – С., 1927.
24. **Паспалеева**, Веса. Доволен. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
25. **Гудев**, Богомил. Детство мое. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
26. **Николов**, Николай. Месечко ясен. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
27. **Милева**, Леда. Зайченцето бяло. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
28. **Авгарски**, Георги. Деца. // *В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки*. – С., 2009.
29. **Василев**, Николай. ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ. – С., 2012. – *Ръкоп.*

ИНТРОДУКЦИЯ

•• (ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка известява началото на интеракцията, с което прекъсва звученето на *Върви, народе възродени!* ! (N 1) {N 1}...]

[Св. Йоан Кукузел „Достойно ест”] ! (N 2) {N 4} *Музиката огласява залата, подготвяйки публиката с естествената си полифоничност за възприятието на многогласието на българските писатели и поети, чийто живот и творчество е единство от послания, обозначаващи информационния код на българската духовност: универсален модел ... Участниците в ••• ГХАН застават на сценичната площадка пред иконата на Св. Св. Константин-Кирил Философ и архиепископ Методий, като описват небесната дъга, която се издига над БЪЛГАРИЯ ... Нейният ДУХ е ДУХЪТ НА ЛЮБОВТА ... И ДЪГАТА е ЛЮБОВТА ... На фона на музиката на сцената излизат действащите лица и застават на съответните пултове, описани по-горе в легендата към интеракцията ... Всички реплики от участниците се произнасят с максимална тържественост и сияйна просветленост ... Музиката секва, заглъхвайки с произнасянето на първата дума от следващия текст ...*

[*Великденски камбани*] ! (N 3) {N 2}

[• ЧИ] „ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ”

(H O M O L U D E N S):

АКАДЕМИЧНА ИНТЕРТЕКСТУАЛНА АКСИОЛОГИЯ

В интеракцията звучат стихове от *Св. Писание – Стария завет (Битие /9:13/) и Новия завет (Първо послание на Св. ап. Павел до Коринтяни /3:2; 14:20; 15:41/); Св. Константин Кирил-Философ – Проглас към Евангелието; Св. архиепископ Климент Охридски – Пространно житие на Константин-Кирил, Слово за Света Троица, Трипесници за Рождество Христово; Св. патриарх Евтимий Търновски – Пространно житие на Петка Търновска, Пространно житие на Филотея Темнишка; Св. о. Паисий Хилендарски – История славяноболгарская ...; Иван Вазов – Молитва, Песен за синчеца, Училище, Отечество любезно; Петко Рачов Славейков – Татковина; Цветан Радославов – Мила Родино; Гео Милев – *As dur*; Никола Вапцаров – Пролет, Не бойте се, деца, Стихотворения за деца; Елин Пелин – Пред дъжда; Младен Исаев – Високи, сини планини; Дора Габе – Унесено се вглеждах в небесата, Бе тиха нощ; Елисавета Багряна – Потомка; Веса Паспалеева – Доволен; Богомил Гудев – Детство мое; Николай Николов – Месечко ясен; Леда Милева – Зайченцето бяло; Георги Авгарски – Деца; Цецилий Стаций – Другари; Николай Василев – Видение; Александра Куманова – В люлка небесно тъкана; Александра Куманова, Николай Василев – Дъгата.*

Звучат музикални фрагменти (Св. Йоан Кукузел. *Достойно ест*; Грегорио Алегри. *Miserere*; Томазо Албиниони. *Адажио в сол минор*; Масне. *Медитация*; арията „*Una Furtiva Lagrima*” от операта на Гаetano Доницети „*Еликсирът на любовта*” в изпълнение на Лучано Павароти) подчертават свършените образци на универсалния модел за човешко поведение, отразени в посочените творби ...

Българският информационен код в универсалния модел за човешко поведение е обозначен чрез изпълнение на **ДЕТСКИТЕ ПЕСНИ** („Хубава си, татковино”, „Мила Родино”, „Високи сини планини”, „Детство мое”, станали народни /записи на изпълнението на хор „Бодра смяна”, съхраняван в Златния фонд на Българското национално радио/) ...

На финала студентите поднасят на своя ректор:

- Том VIII на „Трудовете на СНО при УНИБИТ”:

- Библиографски списък от 822 публикации в универсалния и специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума.

[• Ч II] ПРЕД НАС Е ДЪРВОТО НА МИРОЗДАНИЕТО. (зазвучава *Грегорио Алегри. Miserere*)

**ТОВА ДЪРВО ПРОИЗХОЖДА
ОТ ДЕТСКОТО УСЕЩАНЕ ЗА СВЕТА...**

ЗАТОВА НАЙ-ГОЛЕМИТЕ НИ УЧИТЕЛИ СА ДЕЦАТА.

**НО НАШИ УЧИТЕЛИ СА И ПРОНЕСЛИТЕ ПРЕЗ ЖИВОТА
НАЙ-СВЕТЛИТЕ И ЧИСТИ ДЕТСКИ МЕЧТИ НА НАРОДА НИ –
ДА СМЕ ЧАСТ ОТ ГОЛЯМОТО СЕМЕЙСТВО НА
ЦИВИЛИЗАЦИЯТА...**

**КОРЕНИТЕ НА ТОВА ДЪРВО СА ДЪЛБОКО В НАРОДНОТО
СЪЗНАНИЕ,
ВЪВ ВЕЧНАТА НАРОДНА ПАМЕТ.**

**ВЕЧНА Е И ДЪГАТА, ДОКОСВАНА ОТ КЛОНИТЕ НА ТОВА ДЪРВО,
ИЗГРАЖДАЩО ПРЕДАВАТА ЗА ЛЮБОВТА
ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА ДЕТЕТО,
ЗАТОВА ТО Е ОЛТАР
НА БЪЛГАРСКОТО ИЗЯЩНО СЛОВО:
ЗАЩОТО ТО Е СЪТВОРЕНО
ОТ СЛАВЯНСКИТЕ ПЪРВОУЧИТЕЛИ:**

(... ГХАИ) СВЕТИТЕ БРАТЯ КОНСТАНТИН-КИРИЛ ФИЛОСОФ (отделен глас) [1],

(... ГХАИ) АРХИЕПИСКОП МЕТОДИЙ (отделен глас) [2],

**(... ГХАИ) ЕПИСКОП КОНСТАНТИН
ПРЕСЛАВСКИ** (отделен глас) [3],

**(... ГХАИ) СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ
ТЪРНОВСКИ** (отделен глас) [4],

(... ГХАИ) СВ. О. ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ (отделен глас) [5],

**(... ГХАИ) СВ. ЕПИСКОП СОФРОНИЙ
ВРАЧАНСКИ** (отделен глас) [6],

(... ГХАИ) ПЕТКО РАЧОВ СЛАВЕЙКОВ (отделен глас) [7],

(... ГХАИ) ХРИСТО БОТЕВ (отделен глас) [1],
 (... ГХАИ) ИВАН ВАЗОВ (отделен глас) [2],
 (... ГХАИ) ГЕО МИЛЕВ (отделен глас) [3],
 (... ГХАИ) ХРИСТО СМИРНЕНСКИ (отделен глас) [4],
 (... ГХАИ) ПЕЙО ЯВОРОВ (отделен глас) [5],
 (... ГХАИ) НИКОЛА ВАПЦАРОВ (отделен глас) [6],
 (... ГХАИ) ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА (отделен глас) [7],
 (... ГХАИ) ДОРА ГАБЕ (отделен глас) [1],
 (... ГХАИ) ЕЛИН ПЕЛИН (отделен глас) [2],
 (... ГХАИ) ЙОРДАН ЙОВКОВ (отделен глас) [3],
 (... ГХАИ) ДИМИТЪР ТАЛЕВ (отделен глас) [4],
 (... ГХАИ) ДИМИТЪР ДИМОВ (отделен глас) [5] ...

„Вие сте нашето писмо,
 написано в сърцата ни,
 което узнават и четат
 всички човеци” (1. Кор. 3:2)

... (ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка оглася
 последната дума.]

[Великденски камбани] ! (N 3) {N 2}

- (Словото предвечно е сияние на „несравнима святост“). *(завучава тихо Томазо Албинони.*

*„Адажио в сол минор“
и звучи до края на I ч.)*

Така, като даде на Словото Божие своето съгласие,
Св. Мария стана Майка на Иисуса,
прегръщайки от все сърце,
без никакъв грях да я възпира,
божествената воля за Спасение
и като посвети себе си изцяло
на личността и делото на Своя Син,
за да служи в зависимостта си от Него,
и заедно с Него
чрез Божията благодат
на тайната на Изкуплението.

„В люлка небесно тъкана
Словото днес се роди.
Дева премъдра, венчана,
На света Иисуса дари.

Ти си Детето на бляна,
Що света ни спаси.
Аз те люлея, огряна
От любов и мечти.” (АК.ВЛНТ)

(• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява
последната сричка на последната дума.]*

(... ГХАИ) „Слушайте!” *(1-ви глас)*

(•• ГХАИ) „Слушайте!” *(2-ри глас)*

(•• ГХАИ) „Слушайте!” *(3-ти глас)*

* „Слушайте, цял славянски народе,
слушайте Словото,
що от Бога дойде.” (ККФ.ПЕ)

„Кръстът има четири части,
и ако една негова част липсва,
той вече губи своя образ;
а иконата само с лицето показва
образа и подобие на Оногова,
за Когото е нарисувана.
Който я гледа,
не вижда лице нито на лъв,
нито на рис,
а вижда лицето на Първообраза.” (КО.ПЖКК)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

-) „Ние добре сме научени от пророците
и от църковните отци и учители
да славим Светата Троица:
Отец, Слово и Дух –
три лица в едно същество.
Словото се въплъти в Девица
и се роди заради нашето Спасение.” (КО.ПЖКК)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- * „Словото, що кърми душите човешки.” (ККФ.ПЕ)

„Като казвам Бог,
разбирам
Отец, Син и Свети Дух,
от Когото и чрез Когото е станало всичко.”
(КО.ССТ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- („Слово, що укрепва сърца и умове.” (ККФ.ПЕ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- * „Изповядвам,
че Бог Отец, Вседържителят,
е нероден

и несътворен,
 несъздаден,
 безначален,
 безкраен,
 безсмъртен
 и предвечен.
 От Него възсия без начало,
 извън всяко време
 и като единороден син Божий,
 нашият Господ Иисус Христос –
 светлина от светлина,
 Бог истинен от Бог истинен,
 роден пред всички векове,
 а не сътворен.” (КО.ССТ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

-) „Младенец става Словото предвечно,
 безначално родилият се от Отца,
 сътворилият годините и вековете
 и утвърдилият чрез дланите си всичко,
 въздигащ падналото естество човешко.
 Затова, възпявайки, да казваме:
 „Благославяйте всички дела Господни!
 Пейте Господу и прославяйте Го во веки”.” (КО.ТРХ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- („Слово,
 подготвящо всички да познаят Бога.” (ККФ.ПЕ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- * „Словото облажава ония,
 които са се устремили към добродетел
 и са очистили душевните си сетива.
 И какво друго ще бъде по-блажено
 или по-достойно за похвала
 от ония души,
 които вседушно са се отдали на Бога

и следват Неговите заповеди.” (ПЕТ.ПЖФТ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

-) „Да се насладим на вечните блага
чрез благодатта и човеколюбието
на нашия Господ Иисус Христос,
Нему слава и власт
с Безсмъртния Отец
и Пресветлия и Животворящ Дух,
сега и винаги,
и во веки веков.

(••• ГХАИ) Амин.” (ПЕТ.ПЖФТ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- * „Братя,
не бивайте деца по ум:
бъдете младенци за злото,
а по ум бъдете пълнолетни.” (1. Кор. 14:20)

„един е блясъкът на слънцето;
друг е блясъкът на месечината,
друг е пък на звездите;
па и звезда от звезда
се различава по блясък.” (1. Кор. 15:41)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

• (

II. КОЛКО МНОГО СА ДЕЦАТА ПО СВЕТА (Апотеоз)

Вдъхновението чрез Словото
е чисто съприкосновение с бъдещето.
Ако бъдещето се реализира в човешките представи
чрез миналото, защото там е „споменът” за него,
по всяка вероятност
вдъхновението е онова нещо в човешката природа,
което обединява бъдещето, миналото и настоящето
в една детска песен,
която някой в момента пее.
Чистата, непорочната детска песен
е най-големият учител и наставник в обществото...
А колко много са децата по света!

* „Младенец става Словото предвечно...” (КО.ГРХ)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

•) „Колко много, колко много (засвучава „Детство мое” и звучи до края на II ч.)
са децата по света –
като ясните звездици,
заблещукали в нощта,
като птиченцата горски,
като полските цветя.” (ГА.Д)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

* „Дядо Господи, прости ме,
моля ти се от душа,
с ум и разум надари ме,
да не мога да греша!” (ИВ.М)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

• („Бог самичък ме посея
и поля ме да раста,
на свобода аз живея,
на простора си цъфтя.” (ИВ.ПС)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

-) „Съхне земята
корава, прашна,
жега я мъчи
дълга и страшна.” (ЕП.ПД)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- („Малко цвете съм в полето,
аз съм синия синчец,
любя въздуха, небето,
кича полския венец.” (ИВ.ПС)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

-) „Облакът тъмен
от жал не чака –
земя прегърна,
тихо заплака.” (ЕП.ПД)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- * „На пътя малките стоят,
отгоре малките ги гледат,
а малките са толкова красиви,
че чак и въздухът е спрял да диша.” (НВ.В)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

„Аз съм влюбен във вас!” (ГМ.АД)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

- * „От днес имам вече нови панталонки.
В джобчето ми дрънкат семки и бонбонки.”
(ВП.Д)

* „Аз ви любя!” (ГМ.АД)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Зайченцето бяло
цял ден си играло
в близката горичка
със една сърничка.” (ЛМ.ЗБ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Аз страдам!” (ГМ.АД)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Детство мое, реално и вълшебно,
детство мое, така си ми потребно!
Все се мъча света да обърна,
яхнал пръчка, при теб да се върна.” (БГ.ДМ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Няма прародителски портрети,
ни фамилна книга в моя род
и не знам аз техните завети,
техните лица, души, живот.” (ЕБ.П)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Унесено се вглеждах в небесата –
безброй звезди блестяха там,
една сред тях и бледна, и самотна,
в миг светна с ярък плам.” (ДГ.УСВН)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

-) „Детенце хубаво,
пиленце любово!
Къде под мишница
с таз малка книжица?” (ИВ.У)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- („Работиме много,
работим от сутрин до здрач.
Но хляба е малко.
Но хляба не стига, деца.” (НВ.НБД)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

„Пролет моя, моя бяла пролет,
още неживяна, непразнувана,
само в здрачни сънища сънувана,
как минаваш ниско над тополите,
но не спираш тука своя полет.” (НВ.П)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

-) „Колко много, колко много
са децата по света...” (ГА.Д)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Да се насладим на вечните блага
чрез благодатта
и човеколюбието
на нашия Господ Исус Христос,
Нему слава и власт с Безсмъртния Отец
и Пресветлия и Животворящ Дух,
сега и винаги,
и во веки веков.

(••• ГХАИ) Амин.” (ПЕТ.ПЖФТ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• (

III. ОТЕЧЕСТВО ЛЮБЕЗНО

(Дъга)

Умението да внушиш българската историческа истина за обществото,
въвличайки в своята патриотична мечта и едно детско видение,
е на практика умението да общуваш с корените на българското изящно слово,
следвайки неговите три ипостасни истини:

- християнски идеали и родови добродетели;
- опознаване и опазване на автентичния словесен фолклор;
- установяване на сюжети, които формират универсални модели за нравственост.

В този смисъл тайната на българския национален литературен език
е на практика тайната

на българския национален идеал,
поднесен с чист език и ясна мисъл,
понятни на деца.

Тук Отецеството не е географско понятие,
а детска картина,
нарисувана с непорочни думи...

- * „От целия славянски род
най-славни са били българите,
първо те са се нарекли царе,
първо те са имали патриарх,
първо те са се кръстили,
най-много земя те завладели.” (О.ПХ.ИС)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява
последната сричка на последната дума.]

- („Тебе ще питам, месечко бял,
дето си скитал, много видял:
– В хладния север, в топлия юг
край като моя има ли друг?” (НН.МЯ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява
последната сричка на последната дума.]

-) „Хубава си, татковино,
име сладко, земя рай,
сърце младо и невинно
за теб трепка, та играй.” (ПРС.Т) *(зазвучава
съответният куплет на песента „Хубава си, татковино”)*

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Обичам те, земя голяма,
тъй, както си обичам мама,
тук мила ми е всяка птица
и всяка мъничка тревица.” (МИ.ВСП)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Мили ми са планините
и на север, и на юг,
драги ми са равнините,
набраздени с нашия плуг.” (ПРС.Т) (зазвучава съответният куплет
на песента „Хубава си, татковино”)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Високи, сини планини,
реки и златни равнини,

небе по-нежно от коприна –
това е моята родина!” (МИ.ВСП)

(зазвучава съответният куплет
на песента „Високи сини планини”)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „На уста ми сладка дума –
ще да бъде този кът,
дето Дунав, Вардар, Струма
и Марица си текат!” (ПРС.Т)

(зазвучава съответният куплет
на песента „Хубава си, татковино”)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**•• („Когато гледам планините
и слушам да шумят реките,
в шума на Рила и Пирина
аз чувам моята Родина.” (МИ.ВСП)
(зазвучава съответният куплет на песента „Високи сини планини”)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**„Дор на небо ясно слънце,
дор на очи свят, живот,
ще обичам аз от сърце
таз земя и тоз народ.” (ПРС.Т)
(зазвучава съответният куплет на песента „Хубава си, татковино”)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

*** „Отечество любезно, как хубаво си ти!
Как чудно се синее небето ти безкрайно!
Как твоите картини менят се омайно!
При всеки поглед нови, по-нови красоти:
тук весели долини, там планини гиганти,
земята пълна с цвете, небето със брилянти...
Отечество любезно, как хубаво си ти!”
(ИВ.ОЛ)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**• („Горда Стара планина,
до ней Дунава синей,
слънце Тракия огрява,
над Пирина пламеней.” (ЦР.МР)
(зазвучава съответният куплет на хемна „Мила Родино”)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Може би съм грешна и коварна,

може би сред път ще се сломя –
аз съм само щерка твоя вярна,
моя кръвна, майчице-земя.” (ЕБ.П)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Благославяйте всички дела Господни!
Пейте Господу и прославяйте Го во веки” (КО.ТРХ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

„Младенец става Словото предвечно...” (КО.ТРХ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („В люлка небесно тъкана
Словото днес се роди.
Дева премъдра, венчана,
На света Иисуса дари.

Ти си Детето на бляна,

Що света ни спаси.
Аз те люлея, огряна
От любов и мечти.” (АК.ВЛНТ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(••• ГХАИ) „Сади дърво!” (1-ви глас)

(••• ГХАИ) „Сади дърво!” (2-ри глас)

(••• ГХАИ) „Сади дърво!” (3-ти глас)

* „Сади!”

(••• ГХАИ) „Сади дърво,

полезно

за потомството!” (ЦС.Д)

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

*** Образът на Дървото на мирозданието
произхожда от детското усещане за света.
Затова най-големият ни учител са ...**

(••• ГХАИ) ДЕЦАТА.

*** Доброто не може да се гради със зло.
Великият Достоевски в романа си „Братя Карамазови”
признася чрез героя си Иван Карамазов
заклинателната морална мисъл:**

**„Ако цената за съществуването на Рая
е дори само една детска сълза,
то Раят не съществува!”**

(с произнасянето на думата „сълза” зазвучава арията „Una Furtiva Lagrima” от операта на Гаетано Доницети „Еликсирът на любовта” в изпълнение на Ъучано Павароти... с първия такт на мелодията тръгва първата студентка, олицетворяваща червеното, която издига червената лента в траекторията на видимата Дъга; това правят последователно и останалите студенти, олицетворяващи и другите цветове ... с развиването на цялата Дъга секва музиката ...)

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

••• ГХАИ) „Червена е розата. (1-ви глас; зазвучава „Медитация” на Масне и звучи до края на сцената)

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

(••• ГХАИ) Оранжево е слънцето. (2-ри глас)

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

(... ГХАИ) Жълто е полето. (3-ти глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) Зелена е тревата. (4-ти глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) Светлосиньо е небето. (5-ти глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) Тъмносино е морето. (6-ти глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) Виолетово е пак морето.” (7-ми глас) (АК.НВ.Д)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) Б Я Л А С В Е Т Л И Н А !

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

*** „Аз поставям Моята дъга в облака,
за да бъде знак на (вечния) завет
между Мене и между земята.”
(Бит. 9:13)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) „ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ” (НВ.СД)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

СИМВОЛНО ОБОБЩЕНИЕ

Зазвучават последователно:

Многая лета (N 21) {N 12},
Горда Стара планина (N 22) {N 13},
Химн на Обединена Европа (N 23) {N 14},
Gaudeamus igitur (N 24) {N 15} (двама проектора, осветяващи ДЪГАТА, се изключват тук)

* ИЗДИГАНЕ НА НАЦИОНАЛНОТО ЗНАМЕ.

Студентите остават през цялото време на сценичната площадка, многозначително вглеждащи се в погледите на публиката.

[Шествие на студентите:

1. Студентката [• Ч II] тръгва експресивно, но и тържествено при зазвучаването на „Многая лета” към Ректора...

2. Едновременно с това на ръка разстояние малко зад нея и встрани от нея тръгва [• Ч II], който през цялото време държи в ръцете си Паметната книга – дар от Студентското научно общество на неговия Ректор, съдържаща Библиографски списък от 822 публикации в универсалния и специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума;

3. Ходом, този студент достига вървящата към Ректора студентка и двамата застават пред Ректора, като студентката поема от студента и поднася на Ректора последователно:

- Том VIII на „Трудовете на СНО при УниБИТ”:

- Библиографски списък от 822 публикации в универсалния и специализирания научен печат – дело на студентите, както и образци от подготвените нови изследвания, които се представят на форума;

4. Когато приключи поднасянето на регалиите на Ректора, двамата студенти леко му се покланят, и се обръщат към сценичната площадка;

6. Когато тези студенти се обръщат към сценичната площадка, стоящите на нея студенти – изпълнителите на интеракцията – рязко и едновременно пристъпват с една стъпка напред;

7. Всички стоят в тази тържествена сцена по време на звученето на **Многая лета, Горда Стара планина, Химн на Обединена Европа**;

8. Със зазвучаването на студентския химн **Gaudeamus igitur** участниците в шествието леко се покланят на Ректора и се оттеглят; по същото време участниците в пресъздаването на СВЕТАТА СЪЛБА рязко напускат сценичната площадка;

9. Едновременно с движението от сценичната площадка по посока навън от нея, друга група студенти, която не е била на сценичната площадка, изнася целия сценичен реквизит, а трета група студенти разполага на сценичната площадка трибуната на форума ...

10. Със завършването на студентския химн **Gaudeamus igitur** сцената е трансформирана за директното начало на същинската част на форума, и участниците в интеракцията са се върнали на сцената – без ритуалното сценографско облекло – и са заели местата си в президиума и на трибуните на залата. ! (NN 1-28) {N 15}

ЕЛЕКТРОННА ВИЗУАЛИЗАЦИЯ (NN 1-28)

[! N 1] Фасадата на УНИБИТ

[! N 2] Кориците на Т. I-VI на СНО при УНИБИТ

[! N 3] Моменти от работата на СНО при УНИБИТ

[! N 4] Моменти от Академичните аксиологии на СНО при УниБИТ

[! N 5] Глаголицата

[! N 6] Кирилицата

[! N 7] „За буквите”

[! N 8] „Азбучна молитва”

[! N 9] Икона: Христос сред книжниците

[! N 10] Икона: Св. Константин Кирил Философ

[! N 11] Св. епископ Климент Охридски

[! N 12] Епископ Константин Преславски

[! N 13] Св. патриарх Евтимий Търновски

[! N 14] Петко Р. Славейков

[! N 15] Иван Вазов

[! N 16] Христо Ботев

[! N 17] Пенчо П. Славейков

[! N 18] Пейо Яворов

[! N 19] Гео Милев

[! N 20] Христо Смирненски

[! N 21] Никола Вапцаров

[! N 22] Елисавета Багряна

[! N 23] Дора Габе

[! N 24] Елин Пелин

[! N 25] Йордан Йовков

[! N 26] Димитър Талев

[! N 27] Димитър Димов

[! N 28] Емилиян Станев

ОЗВУЧАВАНЕ {NN 1-15}

{N 1} *Върви, народе възродени!*

{N 2} *Великденски камбанен звън*

{N 3} *„Йовано, Йованке” – българска народна песен
(в изпълнение на Иван Андонов)*

{N 4} Св. Йоан Кукузел – *„Достойно ест”*

{N 5} Грегорио Алегри – *„Miserere”*

{N 6} Масне – *„Медитация”*

{N 7} Гаетано Доницети – *„Еликсирът на любовта”*

{N 8} *„Хубава си, татковино”*

{N 9} *„Мила Родино”*

{N 10} *„Високи, сини планини”*

{N 11} *„Детство мое”*

{N 12} *Многая лета*

{N 13} *Горда Стара планина*

{N 14} *Химн на Обединена Европа*

{N 15} *Gaudeamus igitur*

**Х ЮБИЛЕЙНА СТУДЕНТСКА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ
И ИЗЛОЖБА
„ИНФОРМАЦИЯ – ТВОРЧЕСТВО – СИНТЕЗ”
(„INFORMATION – CREATIVITY – SYNTHESIS”)**

**УНИБИТ, Спортна зала
16 май 2014 г., 10:00 ч.**

ЕПИЛОГ:

**„ПОЧАКАЙ, СЛЪНЦЕ!”
ОЧАКВАЩИЯТ ЧОВЕК
(НОМО ЕХСПЕСТАНС)**

*Срв.: Том X на Трудове на
Студентското научно общество при
Университета по библиотекознание и
информационни технологии. – София,
2015. – Проект за печ.*

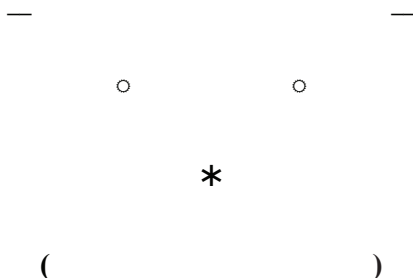
Сценография

Сценографията повтаря ядрото на предходната сцена (с. 294).

Излизат двама асистенти (○) на Слънцето (*). Тяхната функция е да отзвучават последната дума на всеки стих и да я произнесат едновременно.

Тази сцена е разположена в идеалния център на залата.

Цялата публика е участник на произтичащия диалог.

Звучат:

- посланието към вселената от земните жители – *българската народна песен „Дельо Войвода”*, изпята от *Валя Балканска* (I-III);

- *Джоакино Росини* – „*Stabat Mater*” (IV-VI);

- *Масне* – „*Медитация*” (VIII).

***ИМА ЕДНИ ХОРА – ВСЕЛЕНИ.
ЧРЕЗ ТЯХ ГОВОРИ НАРОДНАТА ДУША...**

**ТЕ БДЯТ НАД НАШАТА
СЪДБА...
ТЕ СА СЛЪНЦА,
КОИТО НЕ ЗАЛЯЗВАТ...**

**(... ГХАИ) „Почакай,
Слънце!” (1-ви глас) (ДГ.ПС)**

Зазвучава *българската народна песен „Дельо Войвода”*, която тихо звучи до края на III тип.

(... ГХАИ) „Почакай, Слънце!” (2-ри глас) (ДГ.ПС)

(... ГХАИ) „Почакай, Слънце!” (3-ти глас) (ДГ.ПС)

„Криле над нашата съдба,
развявани за изкупление...
Слова, голготи, писмена –
това е нашето спасение.” (АК.БА)

ТЕ СА СЛЪНЦА,
КОИТО НЕ ЗАЛЯЗВАТ:

I. Н О М О LEGENS (1-ви глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) LEGENS

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

II. Н О М О SCRIBENS (2-ри глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) SCRIBENS

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

III. Н О М О NARRANS

(3-ти глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) NARRANS

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

IV. H O M O V E R B I G R A C I L I S (4-ти глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) V E R B I G R A C I L I S

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

V. H O M O C A N T A N S (5-ти глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) C A N T A N S

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

VI. H O M O P A S S I O N I S (6-ти глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) P A S S I O N I S

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

VII. H O M O L U D E N S (7-ми глас)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) L U D E N S

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(... ГХАИ) (едновременно, но
поотделно:)

- I. НОМО LEGENS (1-ви глас)
 II. НОМО SCRIBENS (2-ри глас)
 III. НОМО NARRANS (3-ти глас)
 IV. НОМО VERBI GRACILIS (4-ти глас)
 V. НОМО CANTANS (5-ти глас)
 VI. НОМО PASSIONIS (6-ти глас)
 VII. НОМО LUDENS: (7-ми глас)

(заедно:)

Б Я Л А С В Е Т Л И Н А :

•(I. НОМО LEGENS :

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

-) „Блажен е оня, който чете,
 и ония, които слушат думите на пророчеството
 и пазят писаното в него;
 защото времето е близко.”

(Откр. 1:3)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- *„Не пада ли от Бога дъжд
 еднакво за всички?
 Също и слънцето не грее ли
 на всички?
 Не дишаме ли всички
 еднакво въздух?
 Как вие не се срамувате,
 като определяте само три езика,
 а искате всички други племена

и народи да бъдат слепи и глухи?
 Кажете ми: дали смятате Бога за безсилен,
 та да не може да даде това,
 или Го смятате за завистлив, та не иска.
 Ние пък знаем много народи,
 които имат книги
 и въздават слава на Бога
 всеки на своя език.” (КО.ПЖКМ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• (П. Н О М О SCRIBENS :

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Преписвайте тая историйца и
 платете нека ви я препишат,
 които умеят да пишат,
 и пазете я
 да не изчезне!” (О.ПХ.ИС)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Четете и знайте,
 да не бивате от други племена
 и народи
 подигравани
 и укорявани!” (О.ПХ.ИС)

(• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Време иде, време лети.
 Вековете са крилати!”
 (ГСР.ГП)

III. Н О М О N A R R A N S :

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- („по лѣпотѣ ꙗко же ключимо естъ,,.

[По лепотѣ ꙗко же ключимо ест]

([Върви] след [необяснимата] красотата

[, но така] сякаш [тя] е ключ

[, с който можеш да отключиш тайните] на битието])” (ПЕТ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

-) „Сами от себе си да се научим не можем,
защото кратки са дните на нашия живот на земята.”
(О.ПХ.ИС)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- * „Като че не пред творението Божие,
а пред самия Бог те <пътешествениците>
бяха изправени!” (АК.ДЧИН)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- „И нека земний подвиг на човека
да бъде стремлението на душата към Бога
чрез красота
и истина.” (ЕП.СЗ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- („<...> с мъки,
с нещастия
е пълен този свят,
но все пак има нещо,

**което е хубаво, което стои над всичко друго –
любовта между хората.” (ЙЙ.ПНК)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Не на думи, на дело да се покажем <...>” (ПЮТ.И)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

*** IV. HOMO VERBI GRACILIS:**

(Зазвучава *Джоакино Росини* – „*Stabat Mater*” и звучи до края на VI)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Аз се Богу моля с тия думи:

Боже на творението всяко и Създателю

на света – видим и невидим,

Господи, прати Животворящия Дух,

за да вдъхне във сърце ми Слово,

Което помощ ще даде на всички,

живеещи по Твоите наредби.

Защото е светило ярко на живота

законът Твой и светлина по пътя.” (КП.АМ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**•) „От целия славянски
род най-славни са
били българите,
първо те са се
нарекли царе,
първо
те са имали
патриарх,**

първо те са се кръстили,
най-много земя те завладели...” (О.ПХ.ИС)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Хубава си, моя горо,
миришеш на младост,
но вселяваш в сърцата ни
само скръб и жалост <...>” (ЛК.ХСМГ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Тоз, който падне в бой за свобода,
той не умира: него жалеят
земя и небе, звяр и природа
и певци песни за него пеят.” (ХБ.ХД)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „На уста ми сладка дума
ще да бъде този кът,
дето Дунав, Вардар, Струма
и Марица си текат!” (ПРС.Т)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Българийо, за тебе те умряха,
една бе ти достойна зарад тях,
и те за теб достойни,
майко, бяха.

И твоего име само кат

мълвяха,

умираха без страх.” (ИВ.НГС)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Да се завърнеш в бащината къща,
когато вечерта смирено гасне
и тихи пазви тиха нощ разгръща
да приласкае скръбни и нешастни.” (ДД.ДСЗ)
(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

•) „С живота сме в разпра,
но ти не разбирай,
че мразя живота.
Напротив, напротив! –
Дори да умирам
живота със грубите
лапи челични
аз пак ще обичам!
(... ГХАИ) Аз пак ще обичам!” (НВ.В)

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

* V. Н О М О C A N T A N S :

(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

• („В тайната родина
на поетите
свободата чува
своя глас.
Те са самородните
планети,
независими
от земна власт.” (ПМ.ВТГП)
(•• ОЗРК) [*Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.*]

•) „Вее утринна прохлада
в моето лице –
аз съм млада,
млада,
млада
с огнено сърце.” (ЕБ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „Къде отиде времето,
когато
е крепнела
невръстната душа,
играла е със палавия вятър
и е била
сестра
на вси неща?” (АД)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Искам да те нарисувам
не със молив,
не със четка –
с устни
ще те нарисувам
с благодарните си устни,
с десет пръстчета
възторг...” (ВБ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Ще влезна тихо.
Кротко ще приседна,
ще вперея поглед в мрака

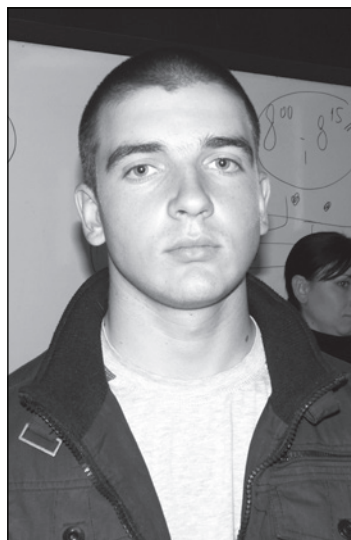

да те видя.
Когато се наситя
да те гледам –
ще те целуна
и ще си отида.” (НВ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

*,,Ще се усмихват
сините води,
огледали небето
и звездите,
усмихната
до мене
ще стоиш
и аз
ще се оглеждам
във очите ти.” (ИП)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(• „Аз го разбирам.
Туй е онзи
инстинкт
всевластен за живота,
инстинкт
за ласки и възторзи,
за щастие,
за мир,
за плод.” (АГ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Обичай ме!

И аз

ще те обичам.

С безкрайно тиха

нежност

съм богат.

Аз няма все да бъда

страшно млад,

но винаги

след облаци

ще тичам.” (ББ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „ЛЮБОВ –

МАГИЧЕСКА РЕАЛНОСТ,

неоскъrbени светове,

в които жадно

и нормално

сърцето-чудо

ни зове.” (ПМ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•(„Изчезват гласове

и разстояния.

Следа от кораб.

Знак от дим трепти.

Прашинки

в царствено миросъздание.

На края на земята.

Аз и ти.” (ЛС)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

-) „За две ръце
протегнати за среща,
земята бих
до края извървял.
За две очи,
като звезди горещи,
аз цялата си топлина
бих дал.” (ЕЕ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- * „Чрез теб,
безсмъртнице Любов,
дори смъртта
е миг безсмъртен.” (ДД)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- („Аз съм Мария...
Аз съм жената
на всички мъже
и на мъртвите даже.” (БХ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

-) „Сърцата си
пак в песни
ще разказват
и пак ще вият
птичките гнезда,
и все така
на майчината пазва
ще грее

златна

рожбица-звезда.” (ПП)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

*** „Нужни са ми**

сенките

на цялото човечество!” (КП)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• (VI. Н О М О P A S S I O N I S :

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

**•) „Тази вечер Витоша е тъй загадъчна и нежна –
като теменужен остров в лунносребърни води,
и над сънния ѝ гребен, сякаш в болка безнадеждна,
се разтапят в тънка пара бели есенни звезди.” (ХС.Ц)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

*** „На смърт е моята душа ранена,**

на смърт ранена от любов...

Душата ми е стон.

Душата ми е зов.” (ПЯ.НЛ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка
огласява последната сричка на
последната дума.]

**• („Жена, вълшебница,
богиня.**

Жена любима в

пищна младост,

мил ангел пратен от

небето,
за мен мъчение и радост,
дошъл да ми налей сърцето” (ИВ.Т)
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „И ето ме пак с тебе – и разбита,
душата ми пресипна да те пита:
сред мъртви светила, през будни тъмноти,
за що ти служа аз, къде ме водиш ти?” (ПЯ.АНСС)
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

* „В неподвижно море от черно вземо
по тънка пътека – сребристо стъкло,
слизат Време, Пространство, Число ...
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• (Пустинник вечен броди в самота
и търси светлия покой на вечността,
родена и спасена в Любовта ...
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) Луната е седнала
в бяло кресло.
Към нея възлиза
Духът
с тихо весло,
посрещнат от Време,
Пространство, Число ...
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

*** Синовно вгледан в съвършена тишина,
пустинникът докосва с устни Любовта –
в неподвижно море от черно вземо
те се сливат с Време, Пространство, Число ...”
(ШЛДЛ / Прев. НВ. АК)**

(... ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

***•(•) „Събрани-разделени
сме Слънце и Луна.**

**Събрани-разделени
сме пламък сред леда.**

**Събрани-разделени
сме живи в любовта.**

**Събрани-разделени
сме двама на света.**

**Събрани-разделени
са животът и смъртта.**

**Събрани-разделени
летим към**

вечността.”

(АК.СР)

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

• (VII. Н О М О L U D E N S :

(Зазвучава Масне – „Медитация” и звучи до края)

* „Словото, що кърми душите човешки.” (ККФ.ПЕ)

„Младенец става Словото предвечно,
безначално родилият се от Отца,
сътворилият годините и вековете
и утвърдилият чрез дланите си всичко,
въздигащ падналото естество човешко.

Затова, възпявайки, да казваме:

„Благославяйте всички дела Господни!

Пейте Господу и прославяйте Го во веки”.” (КО.ТРХ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Словото облажава ония,

които са се устремили към добродетел
и са очистили душевните си сетива.

И какво друго ще бъде по-блажено

или по-достойно за похвала от ония души,

които вседушно са се отдали на Бога

и следват Неговите заповеди.” (ПЕТ.ПЖФТ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Колко много,
колко много
са децата по света –
като ясните
звездици,
заблещукали
в нощта,
като птиченцата

горски,
като полските цветя.” (ГА.Д)
•• ОЗРК [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Бог самичък ме посея
и поля ме да раста,
на свобода аз живея,
на простора си цъфтя.” (ИВ.ПС)
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Малко цвете съм в полето,
аз съм синия синчец,
любя въздуха, небето,
кича полския венец.” (ИВ.ПС)
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

•) „Облакът тъмен
от жал не чака –
земя прегърна,
тихо заплака.” (ЕП.ПД)
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

• („Зайченцето бяло
цял ден си играло
в близката горичка
със една сърничка.”
(ЛМ.ЗБ)
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка
огласява последната сричка на
последната дума.]

* „Детство мое, реално
и вълшебно,
детство мое, така си
ми потребно!” (БГ.ДМ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- („Унесено се вглеждах в небесата –
безброй звезди блестяха там,
една сред тях и бледна, и самотна,
в миг светна с ярък плам.” (ДГ.УСВН)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- * „Пролет моя, моя бяла пролет,
още неживяна, непразнувана,
само в здрачни сънища сънувана,
как минаваш ниско над тополите,
но не спираш тука своя полет.” (НВ.П)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- („Тебе ще питам, месечко бял,
дето си скитал, много видял:
– В хладния север, в топлия юг
край като моя има ли друг?” (НН.МЯ)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

-) „Хубава си, татковино,
име сладко, земя рай,
сърце младо и невинно
за теб трепка, та играй.” (ПРС.Т)

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

- („Обичам те, земя
голяма,
тъй, както си
обичам мама,
тук мила ми
е всяка птица

и всяка мъничка тревица.” (МИ.ВСП)

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

*** „Високи, сини планини,
реки и златни равнини,
небе по-нежно от коприна –
това е моята родина!” (МИ.ВСП)**

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

**• („Когато гледам планините
и слушам да шумят реките,
в шума на Рила и Пирина
аз чувам моята Родина.” (МИ.ВСП)**

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

**•) Дор на небо ясно слънце,
дор на очи свят, живот,
ще обичам аз от сърце
таз земя и тоз народ.” (ПРС.Т)**

(•• ОЗРК) *[Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]*

*** „Отечество любезно,
как хубаво си ти!
Как чудно се синее
небето ти безкрайно!
Как твоите картини
меняват се омайно!
При всеки поглед нови,
по-нови красоти:
тук весели долини,
там планини гиганти,
земята пълна с цвете,
небето със брилянти...**

Отечество любезно, как хубаво си ти!” (ИВ.ОЛ)
(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

***•(•) „На пътя малките стоят,
отгоре малките ги гледат,
а малките са толкова красиви,
че чак и въздухът е спрял да диша.” (НВ.В)**

**„В люлка небесно тъкана
Словото днес се роди.
Дева премъдра, венчана,
На света Иисуса дари.**

**Ти си Детето на бляна,
Що света ни спаси.
Аз те люлея, огряна
От любов и мечти.” (АК.ВЛНТ)**

(•• ОЗРК) [Звън от ръчна камбанка огласява последната сричка на последната дума.]

(••• ГХАИ) (едновременно, но поотделно:)

I. Н О М О LEGENS

(1-ви глас)

II. Н О М О SCRIBENS

(2-ри глас)

III. Н О М О N A R R A N S (3-ти глас)

IV. Н О М О V E R B I G R A C I L I S (4-ти глас)

V. Н О М О C A N T A N S (5-ти глас)

VI. Н О М О P A S S I O N I S (6-ти глас)

VII. Н О М О L U D E N S: (7-ми глас)

(заедно:)

Б Я Л А С В Е Т Л И Н А !

СИМВОЛНО ОБОБЩЕНИЕ

Зазвучават последователно и цялата зала пес –
и студентите, и гостите:

*Многая лета,
Горда Стара планина,
Химн на Обединена Европа,
Gaudeamus igitur.*

ИЗДИГАНЕ
НА НАЦИОНАЛНОТО
ЗНАМЕ.

ПОЕТИКА НА МЕТОНИМИЧНАТА ИНТЕРАКЦИЯ – ОРАТОРИЯТА „БЯЛА СВЕТЛИНА”

Дейксис

*„... кога дойде свършеното знание,
тогава това „донейде” ще изчезне”*

1 Кор. 13: 10

Информационният модел на символното знание, който тук е базиран върху концепцията за информационната среда като единство от информационни фондове, информационни технологии и интеракции (С. Денчев)¹, е на практика сложно структуриран полифоничен комплекс от всички видове знание: **явно** (формализирано, дискретно, естествено, съответстващо) – **explicit** (formalized, discreet, natural, common; **неявно** (мълчаливо), подразбирано знание – **implicit** (tacit) knowledge; **научно** (рационално) знание – **scientific** (rational) knowledge; **скрито** (мистично, езотерично, агностично, трансцендентално, присъствено, окултно) – **hidden** (mystical, esoteric, agnostic, transcendental, presence-knowledge, knowledge by presence, occult) (*тук*: всички термини са представени на *англ.*).

Методологичният корен на интеракцията „Бяла светлина” търси своята логика в литературни образци, които сами по себе си се осмислят като културна цялост и в своето надтекстово осмисляне – т.е. там, където философските послания се пренасят и трансформират във времето и пространството, за да формират ново универсално познание в народната памет. На практика това са своеобразни литературни интроспекции (*лат.*: *introspectio* – „гледане навътре”), които – въввлечени в общ тематичен дискурс – не губят нито първоначалния си смисъл, нито спомена за своята автентична интериоризация. Макар че се откъсват от света на първичната си символна

многозначност, те осъществяват това не за да се саморазрушат, а за да породят нова картина – едно ново обобщено знание, което преодолява конформизма на времето.

Художествените трансформации, получени по този начин, са родствени на структурата на метонимията (*гр.*: *methonimia*- преименуване), тъй като всяко художествено обобщение се заменя със символ – метонимия поради установяване на вътрешно сходство между отделните семантични ядра. Метонимията по принцип използва многозначността на думата/думите, но тя винаги засилва контраста, снет в аргументативния изобразителен материал. Надстроявайки изразителността и емоционалната плътност на художествената реч, тази тропа може да въвлече в словесния поток и съответстващи си, и допълващи се, и противоположни, и антагонистични семантични комплекси. Тук е важно да се установи вътрешната логика на метонимичността, която в случая строи не просто универсалния модел на българското изящно слово, а преименува спомена на автентичната преинтериоризация на литературния материал, следвайки посоката на един по-обобщен художествен порив – **ХРИСТИЯНСКИТЕ ИДЕАЛИ И РОДОВИТЕ ДОБРОДЕТЕЛИ; РАЦИОНАЛНОТО ЕЗИКОВО СТРОИТЕЛСТВО И ГРИЖАТА ЗА ЛИТЕРАТУРНИЯ ЕЗИК; ОПОЗНАВАНЕТО И ОПАЗВАНЕТО НА АВТЕНТИЧНИЯ СЛОВЕСЕН ФОЛКЛОР; УСТАНОВЯВАНЕТО НА ЛИРИЧЕСКИ И ЕПИЧЕСКИ СЮЖЕТИ В БЪЛГАРСКОТО ИЗЯЩНО СЛОВО, КОИТО ФОРМИРАТ УНИВЕРСАЛНИ, ОБЩОЧОВЕШКИ МОДЕЛИ ЗА ПРАВСТВЕНОСТ.**

Границите тук се определят от обобщената представа за модерното съзнание и психиката на индивида и обществото (А. Куманова)².

Чрез това породено знание, което следва **поетиката на метонимията**, човекът опознава себе си (Н. Василев)³⁻⁴.

Символното знание интерактивно обединява проекциите на всяка национална литература в единна универсална системна цялост. Този модел проследява академичната интертекстуална оратория за България „**БЯЛА СВЕТЛИНА**”⁵. В нея – следвайки потока на времето от IX до XXI в. като цялостна културна вечност⁶ – чрез **символи метоними** са показани няколко **културноисторически магистрала** – **обобщена представа** за: **HOMO LEGENS** („В начало беше Словото”) – човека, който твори чрез графемите на глаголицата и кирилицата; **HOMO SCRIBENS** („Да се наречеш българин”) – човека, който създава първия граждански кодекс на българите „Истори славяноболгарская ...”; **HOMO NARRANS** („Плетениесловес”) – човека, който създава предренесансовите европейски импулси в историята на българското изящно слово; **HOMO VERBI GRACILIS** („Светна като слънце”) – човека, който следвайки универсалните християнски идеали и родови добродетели – формира Кръстния път на българското изящно слово; **HOMO CANTANS** („Песен на песните”) – човека, който с своите песни възхвалява Духа на България – кораба на нейната вечност; **HOMO PASSIONIS** („Не живея, а горя”) – човека, чиято литературна страст формира изначалната християнска представа за Вярата, Надеждата и Любовта в литературната история на България; **HOMO LUDENS** („Отворете и простете”)⁷ – човека, който е заченат и роден в лоното на българското изящно слово.

Като културен аспект на **информационната интеракция**⁸ се представят

енциклопедичните модели на знанието в хуманитарната сфера, което е резултат от структурата (на интеракция) на три компонента: експерти – езиковеди – учени⁹. Проблемът „компютърно взаимодействие между хората и оборудването – образование”¹⁰ е част от културологичната интеракция между науката и образованието и често е израз на политиката на национална сигурност в съвременния свят¹¹.

Ролята на социалната интеракция е решаваща за т.нар. кариерно образование¹², интегриращо индивида в социокултурния процес. Мисията на педагогиката и особено на свързаната с обучението и възпитанието на индивида (училищната педагогика¹³ и педагогиката на висшето образование¹⁴) представят учебния процес като интеракционен, комуникационен феномен.

В цялата научна литература се изтъква станалата днес модерна норма класическа позиция за взаимодействието на училищната педагогика¹⁵ / педагогиката на висшето образование със семейството, но водещо е комплексното разбиране за взаимодействието на посочените сфери с информационната среда като интегрална категория¹⁶. Ключово тук е положението на модерната социология за интеракцията като модел на двустранно сътрудничество¹⁷. Целият този модел е ориентиран към макропроцеса на икономиката на интеракциите и има своята социална ефективност¹⁸.

Като значим за естественонаучната практическа сфера, в частност, се извежда проблемът за взаимодействието на тази сфера с интеракцията между икономиките на Източна и Западна Европа¹⁹, а в областта на теоретичния и научния авангард на същата сфера (естествено-научната) – с биофизичните полета²⁰. Икономическите аспекти на материята стигат дотам, че се издигат в центъра на научния анализ културни проблеми на интеракциите при дългогодишно международно партньорство на сложни практически мегакомплекси²¹.

Вниманието на научната общност се фокусира върху правните аспекти на човека в интеракционни, корекционни групи²².

За основен е признат проблемът на психологията на интеракцията, разкривана в комуникацията: действие – бездействие – интеракция²³, като специално се изучават имплицитния (неявен /мълчалив/) и експлицитния (явен) феномен (в интеракцията)²⁴.

Навсякъде в научната литература се изтъква, че ролята на естествения език е ключова в научния дискурс на интеракциите²⁵.

Като интелектуална интеракция се представят отношенията между Изтока и Запада на базата на сравнителни модели. В тази връзка, в частност, се разглеждат интеракциите между Византия и Италия от XIV-XV в.²⁶; между отделни етноси²⁷ и т.н.

В модерната интердисциплинарност се поставя особен акцент върху интеракцията в литературата – например, в полето на семантичната граматика (лексика – интеракция)²⁸ и в наративната сфера (сюжет- интеракция)²⁹.

Именно в проблемното научно поле на интердисциплинарността – интеракцията в литературата (лексика- интеракция; сюжет–интеракция) се разполага символното знание на ораторията на УниБИТ „Бяла светлина”.

Достигнатото чрез ораторията символно знание в своите художествени и

естетически образци крие в себе си стремежа към съвършенство. Красотата, истината и доброто в него се сливат, защото са проява на висша нравственост. Тук – заради изначалната значимост на символното знание – е валидно **твърдението между личността** (на всеки от съответните исторически персонажи и героите на съвремението ни) и обществото. Символното знание слива в едно времето и пространството, без да променя същността им.

Същността на определяната като интерактивна оратория е плод от срещите се чрез нея и в нея пребиваващи сами по себе си в **културолого-феноменологичен диалог принципно съвпадащи гледища и позиции на наши съвременници и автори от IX до XXI в. Оживени от интереса на обществото на XXI в. към тези диалози в лицето на привличащите ги в ползването на своето човешко и творческо битие преподаватели и студенти на УниБИТ**, интеракциите, изведени на бял свят чрез ораторията, представляват **информационна картина на полифонията в българското културно пространство като част от световния универсален модел на цивилизацията (слово – музика – визуализация).**

Диалогичният характер на тази философско-информационна картина включва **принципно всички конструктивни креативни позиции, подходи, особености, фиксирани чрез изящната словесност в културното битие на България като част от световния цивилизационен процес.** Необходимата цялост на текста е достигната чрез фиксирането на символното знание в българското културно пространство, до което СЕ извисяват отразените чрез ораторията интеракции. По този начин **рационалните представи за нещата (народ, историческа памет, бит, език...) намират не само израз в художествено-естетическия изказ на изящната словесност, но и своето осмисляне до нивото на обобщена символна знайност.**

Точно с включването на **символния вектор в посланието на ораторията** тя е интеракция, която е обърната едновременно и към миналото, и към настоящето, и към бъдещето, защото **културната вечност на България е хронотопът на текста.**

Навсякъде – в отделните структурни части на ораторията – са използвани, освен **ключовата за интерпретацията ѝ репродукция на Васил Стоилов „Българската Мадона (Памет)”**, и емблематичните визуализиращи я картини, създадени от проф. Александра Куманова, д-р Николай Василев и експерта от БАН Сергей Янев. Тази емблематична галерия е вдъхновена, освен от платното на *Васил Стоилов*, и от фреската на Рафаело Санцио „*Атинската школа*”.

Нает. концепция е докладвана на заседание на Научния съвет на УниБИТ, състояло се на 28 май 2012 г. като обобщение по символно знание.

Символиката е най-обобщеният начин да се представи (отрази и интерпретира) духовният свят.

Литературно-художествената символика е съсредоточена върху образите, изваяни в художествената литература. В литературно-художественото произведение символното е обърнато едновременно в три посоки (проекции)- на:

- **хронотопа на художествената творба;**
- **възприемащия (четящия / слушащия) текста;**
- **взаимодействие с културната вечност – всички творби, всички текстове, създадени**

в съответния идейно-художествен план или противостоящи му, частично **съвпадащи с него или ир.** (М. М. Бахтин)³⁰.

Така литературно-художественият символ е обърнат към целия спектър на познанието (в зависимост от това в какъв **контекст го** поставя /съотнася/ **възприемащия го**): **„ОБИКНОВЕН” ЖИВОТ; ХУДОЖЕСТВЕНА ЛИТЕРАТУРА; ИЗКУСТВО; ФИЛОСОФИЯ; РЕЛИГИЯ**³¹.

От гледна точка на ПСИХОЛОГИЯТА самото ВЪЗПРИЯТИЕ на човека е символно и е насочено към АРХИТИПНИЯ ФЕНОМЕН...

Явно е, че символната художествено-естетическа култура съживява духовното богатство на отминали епохи.

По правило символното знание – по-точно е да се каже знание за символите, за да се избегне двусмислието – е полисемантично, т.е. многозначно. Само във философската категория *естетическо*, която по дефиниция би трябвало да включва знания, обвързани с *прекрасното, възвишеното, трагичното, комичното, низкото и т.н.*, се съизмерват утаените ни представи за *идеалното и реалното, мисловното и сетивното...*

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ/ЗНАНИЕТО ЗА СИМВОЛА Е ТВОРЯЩО, УНИВЕРСАЛНО ЗНАНИЕ ЗА ЧОВЕКА. СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ – ПОРАДИ СВОЯТА МНОГОЗНАЧНОСТ – Е ОНТОЛОГИЧНО ИНТЕРАКТИВНО. ТО Е СИНТЕЗ НА ИНТЕРПРЕТАЦИЯ И СВРЪХИНТЕРПРЕТАЦИЯ НА ВСИЧКИ ЗНАНИЯ³².

Границите тук се определят от съзнанието и психиката на индивида и от обществото. **СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ СЪЧЕТАВА В СЕБЕ СИ ЦЕЛИЯ ДИАПАЗОН НА ВИДОВЕТЕ ЗНАНИЕ, С КОИТО БОРАВИ ЧОВЕКЪТ...**

Чрез символното знание човекът опознава себе си.

Тук символното знание – чрез поетиката на символа метонимия – интерактивно обединява проекциите на българската национална литература в единна универсална системна цялост:

- **ТВОРЯЩИЯТ ГРАФЕМИТЕ НА ГЛАГОЛИЦАТА ЧОВЕК – НОМО LEGENS („В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО”)**: Св. княз Борис Шокръстител, Св. Константин-Кирил Философ, Св. архиепископ Методий, Св. Климент Охридски, Св. Наум, Св. Сава, Св. Горазд, Св. Ангеларий;

- **СЪЗДАВАЩИЯТ ПЪРВИЯ ГРАЖДАНСКИ КОДЕКС НА БЪЛГАРИТЕ – „ИСТОРИЯ СЛАВЯНОБОЛГАРСКАЯ...” – НОМО SCRIBENS („ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН”)**: Св. отец Паисий Хилендарски, Св. Константин-Кирил Философ, Св. архиепископ Методий, Св. княз Борис I Покръстител, цар Симеон Велики, Св. Патриарх Евтимий Търновски, Г. С. Раковски, В. Левски, Х. Ботев, Екзарх Йосиф I, Райна Княгиня;

- **ТРАПЕЗАТА НА СЛОВОТО – НОМО NARRANS („ПЛЕТЕНИЕ СЛОВЕС”)**:

Св. Патриарх Евтимий Търновски, Св. о. Паисий Хилендарски, Св. епископ Софроний Врачански, Л. Каравелов, И. Вазов, А. Константинов, Е. Пелин, Й. Йовков, П. Ю. Тодоров, Н. Райнов, Д. Талев, Д. Димов, Е. Станев, Н. Хайтов, Й. Радичков;

- **КРЪСТНИЯТ ПЪТ НА ИЗЯЩНОТО СЛОВО – НОМО VERBI GRACILIS („СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ”)**: Св. архиепископ Климент Охридски, Черноризец Храбър, Св. Отец Паисий Хилендарски, Л. Каравелов, Х. Ботев, П. Р. Славеиков, И. Вазов, П. Яворов, Д. Дебелянов, Г. Милев, Х. Смирненски, Н. Вапцаров;

- РАЙСКАТА ГРАДИНА-КОРАБЪТ НА ДУХА НА БЪЛГАРИЯ - НОМО CANTANS („ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ”): Св. Константин-Кирил Философ, Са. 1 Евтимий Търновски, Н. Лилив, Е. Багряна, А. Далчев, Н. Вапцаров, И. Пейчев! Ханчев, А. Геров, А. Вутимски, В. Петров, Б. Димитрова, Б. Божилов, П. Ма Стефанова, П. Пенев, П. Караангов, И. Динков, Е. Евтимов, К. Павлов, М.] Фотев, В. Б. шев, Л. Левчев, Д. Дамянов, Б. Христов, М. Петкова;

- СВЕТАТА СЪЛБА – НОМО PASSIONTS („НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ): Св. епископ Климент Охридски, Епископ Константин Преславски, Св. патриарх Евтимий Търновски, П. Р. Славейков, И. Вазов, Х. Ботев, П. П. Славейков, П. Яворов, Г. Милев, Х. Смирненски, Н. Вапцаров, Е. Багряна, Д. Габе, И. Йовков, Д. Талев, Д. Димов, Е. Станев;

- СВЕЩЕНАТА ДЪГА – НОМО LUDENS („ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ): Константин-Кирил Философ, Св. Патриарх Евтимий Търновски, П. Р. Славейков, И. Вазов, Г. Милев, Е. Багряна, Д. Габе, Н. Вапцаров, К. Малина, Л. Милева.

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ – В СВОИТЕ ХУДОЖЕСТВЕНИ И ЕСТЕТИЧЕСКИ ПРЕВЪПЪЩЕНИЯ – КРИЕ В СЕБЕ СИ СЪВЪРШЕНСТВО. КРАСОТАТА, ИСТИНАТА И ДОБРОТВОРСТВОТО В НЕГО СЕ СЛИВАТ ЗАЩОТО СА ПРОЯВА НА ВИСПА ПРАВСТВЕНОСТ. ЕДИНСТВЕНО ТУК – ЗАРАДИ ИЗНАЧАЛНАТА ЗНАЧИМОСТ НА СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ – Е ВАЛИДНО ТЪЖДЕСТВОТО МЕЖДУ ЛИЧНОСТТА И ОБЩЕСТВОТО.

СИМВОЛНОТО ЗНАНИЕ СЛИВА В ЕДНО ВРЕМЕТО И ПРОСТРАНСТВОТО БЕЗ ДА ПРОМЕНЯ СЪЩНОСТТА ИМ, ЗАЩОТО ИДЕАЛНОТО, ПРЕОТКРИТО ЧРЕЗ СИМВОЛА – МЕТОНИМИЯ, РЕАЛНО ПРЕСЪЗДАВА ЦЕННОСТНАТА СИСТЕМА НА ЛИЧНОСТТА, КОНСТРУИРАЩА ЧРЕЗ ДУХОВНОТО ТАЧАЛО КРАСОТАТА КАТО ВИСПЕ СЪСТОЯНИЕ НА БИТИЕТО И ВИСПЕ МЕТАФИЗИЧНО ДОСТИЖЕНИЕ НА ЧОВЕШКОТО СЪЩЕСТВУВАНЕ.

Академичната интертекстуална оратория за България „БЯЛА СВЕТ.Т на практика динамичен философски синтез, който фиксира генеалогични і БЪЛГАРСКОТО НАЦИОНАЛНО ЛИТЕРАТУРНО ЕЗИКОВО САМОСЪЗНАНИЕ формирано във времето и пространството от ТРИ ОСНОВНИ КРИТЕРИЯ ЗА ХУДОЖЕСТВЕНА МЯРКА:

- **ЧИСТОТА НА ЕЗИКА;**
- **ЯСНОТА НА МИСЪЛТА;**
- **УНИВЕРСАЛНИ МОРАЛНИ МОДЕЛИ ЗА ХУДОЖЕСТВЕНО И ЧОВЕШКО ПОВЕДЕНИЕ.**

Тази картина за българското изящно слово изгражда представата ни за системното триединство: *народ, език, литература...*

Цитирана литература и бележки

¹Денчев, Стоян. Информационна среда за трансфер на технологии = Information environment for technology transfer [: Глобални проблеми : Анализ и управление моногр.: Кн. 1-] Кн. 1. / Колеж по библиотечноз. и информ. технол.; [Науч. ред. Д. Христозов]. – София : З. Стоянов, 2003. – 167 с.

² **Куманова**, Александра. Универсално – хуманитарно – епистемологично знание (Естествена класификация. Международна библиография. Идея на световното културно обединение): Докл., представен на IX Нац. науч. конф. с междунар. участие „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI в.” (София, 1.11.2012 г.). – Под печ.

³ **Василев**, Николай. Информационен код на българското изящно слово :

Компаративистичен, когнитологичен и библиографски модел : Дис. тр. за получаване на научно-образователна степен „доктор” по научната специалност 05.10.01. Теория на науч. информ. / Науч. конс.: И. Паси, С. Денчев; Рец.: А. Куманова, П. Велчев. – София, 2010. – 250 с. – Ръкоп. – Квинтесенция на *ЗЛАТНАТА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ*.

⁴ **Денчев**, Стоян и др. Информационен код на българското изящно слово : Хуманизираща феноменология (Аксиология на семантичното, лексикалното и фонетично- морфологичното и декодиране): Плен. докл. / **Стоян Денчев, Александра Куманова, Николай Василев**. // [Осма] VIII национална научна конференция с международно участие „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”, 1.11.2010 г., София, Нац. дворец на културата. – София, 2011, с. 43-61, с ил. – Библиогр. с. 51-55, вкл. 11 ном. загл.

⁵ **„Б ЯЛА СВЕТЛИНА” (LUX ALBA)**: Оратория за България – интеракция за универсалния код на българската книжовност и литература (Божествен флорилегиум – Идилiehen триптих [: 1-3]): Акад. интертекстуална аксиология / **А. Куманова и др.** ; Под ред. на **Н. Василев и др.** // Тр. на Студентското научно общество при УниБИТ (до 30.09.2010 – СВУБИТ) (София), Т. II, 2008, с. 503-520; 521-542; Т. V, 2010, с. 692-735; Т. VI, 2011, с. 491-534; Т. VII, 2012, с. 553-604. – *Без подtit.*

ИНТРОДУКЦИЯ: „ЗВЕЗДИ ОБСИПЯТ СВОДА НЕБЕСЕН” ОГЛЕЖДАЩИЯТ СЕ ЧОВЕК (НОМО CIRCUM SPECTANS).

1. **„В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО” (НОМО LEGENS)** : Акад. Св. интертекстуално представление към III Студентска науч. конф. „Информация към знание – „From information to knowledge” (18.05.2007 г.) (девиз: „*E pluribus unum*” – „*От многото единото*”) (139 докл.: NN 67-205) и V Нац. науч. конф. с междунар. участие „Кирилицата и духовността на Европейската информационна цивилизация” (1.11.2007 г.) / **А. Куманова** ; Под ред. на **Н. Василев**.

2. **„ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН” (НОМО SCRIBENS)**: Акад. интертекстуална епифания към IV Студентска науч. конф. „Информация – личност – знание” – „Information – person – knowledge” (девиз: „*Aliis inserviendo consumer*” – „*Служейки на другите, изгарям*”) (16.05.2008 г.) (85 /84 + 1/ докл.: NN 206-290 – 289-374) и VI Нац. науч. конф. с междунар. участие „България в културното многообразие на Европа” (1.11.2008 г.) / **А. Куманова** ; Под ред. на **Н. Василев**.

3. **„И СЛОВОТО СТАНА ПЛЪТ” (НОМО UNIVERSALIS – НОМО ЕССЕ) (ЧОВЕК УНИВЕРСАЛЕН – ТОВА Е ЧОВЕКЪТ):**

3.1. **„ПЛЕТЕНИЕ СЛОВЕС” (НОМО NARRANS)**: Акад. интертекстуална аксиология към VI Студентска науч. конф. „Информация: универсалност и свобода – избор, достъп, прозрачност” – „Information: Universality and freedom – choice, access, transparency” (девиз: „*Vitam impendere vero*” – „*Да посветим живота си на истината*”) (21.05.2010 г.) (докл.: NN 461-536) и VIII Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2010 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”) / **А. Куманова, Н. Василев** ; Под ред. на: **о. С. Пашов, Ив. Теофилов**.

3.2. **„СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ” (НОМО VERBIGRACI LIS)**: Акад. интертекстуална аксиология към V Студентска науч. конф. „Информация – ценности – общество” – „Information – values – society” (девиз: „*Licht, mehr Licht*” – „*Светлина, повече светлина*”) (22.05.2009 г.) (86 докл.: NN 375-460) и VII Национална научна конференция с международно участие (1.11.2009 г.: „България – кръстопът на култури и цивилизации”) / **А. Куманова, Н. Василев** ; Под ред. на: **о. С. Пашов, Ив. Теофилов**.

3.3. „ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ” (НОМО CANTANS) : Акад. интертекстуална аксиология към VII Студентска науч. конф. „Информацията – фактор, мисия, истина” – „The information – factor, mission, truth” (девиз: „*Vivat, crescat, floreat*” – „Нека да живее и расте, да процъфтява”) (20.05.2011 г.) (докл.: NN 537-614) и IX Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2011 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”) / **Куманова, Н. Василев ; Под ред. на: о. С. Пашов, Ив. Теофилов.**

3.4. „НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ” (НОМО PASSIONIS) : Акад. интертекстуална аксиология към VIII Студентска науч. конф. „Информация – комуникация – познание” – „Information – communication – knowledge” (девиз: „*Мъдростта е окоето на живота. „Oculus vitae sapientia*”) (18.05.2012 г.) (докл.: NN 615-708) и X Нац. науч. конф. с междунар. участие, 1.11.2012 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”) / **А. Куманова, Н. Василев ; Под ред. на: о. С. Пашов, Ив. Теофилов.**

3.5. „ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ” (НОМО LUDENS) към IX Студентска научна конференция „Информация – наука – култура – изкуство” (17.05.2013 г.) и XI научна конференция с международно участие, 1.11.2013 г.: „Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век”) / **А. Куманова, Н. Василев ; Под ред. на: о. С. Пашов, Ив. Теофилов.**

ЕПИЛОГ: „ПОЧАКАЙ, СЛЪНЦЕ!” ОЧАКВАЩИЯТ ЧОВЕК (НОМО EX-SPECTANS).

⁶ [Куманова, А.] Святото Кирило-Методиево дело : Провидчество на XXI век (Философска и информационна картина на познанието и обществото). // *Тр. на Студентското научно общество при СВУБИТ*, Т. II, 2008, с. 493-502. – Библиогр.: 19 неном. назв. в 24 ном. бел. – *Без подпис.*

⁷ От 18 май 2007 г. към 1 ноември 2012 г., включително, фрагменти на **Ораторията за България „БЯЛА СВЕТИНА” (LUX ALBA)** са представяни общо 12 пъти в пра 12 астрономически часа в УниБИТ, Националния дворец на културата и Големия саж» БАН. Отчитайки средното участие на по 100 студенти във всяко представяне пред qm около 400 души публика, общо към 1 ноември 2012 г. в ораторията имат своето място 1 студенти, което е станало пред погледите на 4 800 зрители – дейци на науката и културата от България и чужбина, видни общественици и държавници, учени, писатели, дейци на изкуството и културата, архитекти на информатизацията.

⁸ **Culture aspects of Infoaction [Information Interaction]** / Krassimir Markov et al *International Journal of Information technologies & knowledge*. International books series Information science and computing, II, 2008, 4, p. 335-342.

⁹ **Stern, Irene et al.** The model of the encyclopaedic activities as the interaction of **irs** competences: expert's, lexicographer's and knowledge engineer's ones. The humanities case Stem, Boris Galinker. // *International Journal on Information Theories & Applications*, II. 1 p. 26-37.

¹⁰ **Handbook of human-computer interaction** / Ed. by Martin Helander. – Amsterdam *in* North-Holland, 1992. – XXXIII, 1167 p.; **Human computer interaction and educational tools – HCI-ET** : Proc. of the IFIP WG 3.3 working conf., Sozopol, Bulgaria, May 27-th – 28-th 1997 / Ed. by Darina Dicheva, Ivan Stanchev. – Sofia: VIRTECH, 1997. – 256 с.: със сх., табл.

¹¹ **Jusupov, Rafael et al.** Problems of the interaction between science, education and national security / Rafael Jussupov, Vassil Sgurev. // *Cybernetics and Information Technologies*, I, 2001, 2, 3.30-33.

¹² **Стоянова, Катя.** Ролята на социалната интеракция при формиране на знания и умения по карьерно образование. // *Посоки*, V, 2002, 5, с. 9-13.

¹³ **Христова, Светлана.** Интеракционен модел на учебния процес в помощното училище

// *Специална педагогика*, V, 1999, 3, с. 16-30; **Цветкова**, Силвия. Комуникация и интеракция при работата с деца със специфични образователни потребности. // *Специална педагогика*, VII, 2002, 1, с. 36-44; **Петрова**, Донка. Типове интеракции в класната стая: изследване на някои аспекти от общуването между ученици и учители // *Психологическа мисъл*, II, зима [4], 2007, с. 99-123; **Попова**, Снежана Атанасова. Актуални измерения на моделирането на възпитателните интеракции в съвременното българско училище. // *Педагогика*, 20, 2010, бр. 3, с. 81-91.

¹⁴ *Срв.*: платформата на излизащото в Русия електронно периодично издание „Journal PROBLEM OF MODERN EDUCATION”.

¹⁵ **Алексиева**, Мария Стоянова. Взаимодействията „семејство – училище”: Родителски нагласи към началното училище и тактики за оптимизиране на интеракциите „семејство–дете–начално училище”. – [Казанлък: Янита ЯС], 2006. – 144 с.: с табл., сх.

¹⁶ **Bergentoft**, Rune. Consolidated report on the school interaction network : June 1983 – Marh 1987 : Project X 12 „Learning and teaching modern languages for communication”. – Strasbourg : Council of Europe, 1994.-48 p. – (Modern languages)

¹⁷ **Gjurov**, Boris Milusev. Patterns actionnels et interactionnels dans la cooperation bilaterale modelisee / Boris Gurov ; [Науч. ръководител Жак Лаутман; Рец. Раймонд Буон, Мишел Форсе]. – Aix-Marseille, 2007. – 672 л. – Предложена от Univ. de Provence Aix-Marseille I, Франция. Защитена в Екс-Марсилия, Франция. – Автореферат. Интеракционни и действени патерни в моделизираната билатерална кооперация / Борис Милушев Гюров. – София, 2008. – 54 с.

¹⁸ *Integration and transition in Europe : The economic geography of interaction* / Ed. by George Petrakos et al. – London etc.: Routledge, 2000. – XVIII, 302 p. – (Routledge studies in the European economy ; 11)

¹⁹ **Мицов**, Вихър. Консолидацията на капитала в агробизнеса и интеракцията между икономиките на Източна и Западна Европа. // *Икономика и управление на селското стопанство*, XL, 1995, 2, с. 39-41.

²⁰ **Игнатов**, Игнат Иванов. Энергийна биомедицина: Биофизични и медицински ефекти при биорезонансно взаимодействие на биофизични полета = Energy biomedicine: Biophysical and medical effects in cases of bioresonance interaction of biophysical fields / Engl. transl. Milena Kardaleva. – София : Гей-Либрис, 2005. – 87 с.: с ил., табл., диагр. – Съдържа и За авт.; Списък на биотерапевти ; Контакти.

²¹ **Попов**, Георги Иванов др. Равнища на интеракции при дългогодишно международно болнично партньорство – културални аспекти / Г. Попов, Хр. Кожухаров. // *Психиатрия*, III, 2004.2, с. 13-17. – Връзките между Кантоналната психиатр. болница, Листал, Швейцария и Психиатр. клиники към МБАЛ „Св.Марина”, Варна.

²² **Маджаров**, Емил. Обоснование и прилагане на критериите за подбор на осъдени в интеракционни, корекционни групи. // *Годишник* – Варненски Свободен Университет, 5, 1999, с. 305-316.

²³ **Stelleman**, Jenny. Aspects of dramatic communication : Action, non-action, interaction : A. P. Cechov, A. Blok, D. Charms. – Amsterdam etc.: Rodopi, 1992. – 164 p. – (Studies in Slavic literature and poetics ; Vol. 16)

²⁴ **Beyond dissociation : Interaction between dissociated implicit and explicit processing** / Ed. by Yves Rossetti, Antti Revonsuo. – Amsterdam etc.: Benjamins, 2000. – X, 374 p. – (Advances in consciousness research ; Vol. 22)

²⁵ **Damova**, Mariana. Tense and aspect in discourse : A study of the interaction between aspect, discourse relations and temporal reference within Discourse Representation Theory with special attention to Bulg. – Sofia: FDC, 1999. – 296 с.: със сх., табл. – Библиогр. с. 289-295 ; Рез. на бълг., нем., англ. ез. – Кн. е защитена като дисертация в Университета в Щутгарт, Германия, 1998; **Janda-Debek**, Bozena. Daleko czy blisko : Dystans interakcyjny w wybranych sytuacjach społecz. – Wrocław : Uniw. Wrocławski, 2003. – 208 p. – (Acta Universitatis Wratislaviensis, ISSN 0239-6661; N 2484. Prace psychologiczne; 56)

- ²⁶ **Popova**, Ivajla. Some aspects of the intellectual interaction between Byzantium and 14th-15th century / Ivayla Popova. // *Etudes balkaniques*, XXXVI, 2000, 2, p. 127-131.
- ²⁷ **Pimpireva**, Zenja. Traditional and contemporary models of interaction between Karakachans and Bulgarians. // *Ethnologia Balkanica*, 1997, 1, p. 182-195.
- ²⁸ **Burov**, Stojan. Interaction fonctionnelle entre le semantisme grammatical et lexical en bulgare / Stoian Burov ; Прев. от бълг. Janeta Ouzounova. // *Ouvertures*, 1995, 1, p. 94-99.
- ²⁹ **Les sujets** et leurs discours : Enonciation et interaction / Ed. Robert Vion. – Aix-en-Provence : Univ. de Provence, 1998. – 264 p.
- ³⁰ **Бахтин**, М. М. Эстетика словесного творчества : Сб. избр. тр.; Состав. С. Г. Бочаров ; Текст Г. С. Бернштейн, Л. В. Дерюгина ; Примеч. С. С. Аверинцев, С. Г. Бочаров. – М.: Искусство, 1979. – 423 с.
- ³¹ **Куманова**, А. Введение в гуманитарную библиографию [CD-ROM] : Библиографовед. исслед.: Курс лекций по общ. библиографоведению : [Ч. I-II] / Гос. шит. инст. библиотековедения и информ. технологий (Болгария), С.-Петербург. гос. унив. культуры и искусств (Россия). – С.: Гутенберг, 2007. – [1358 с.] (42,1 МВ). – Изт.: Загл. екран ; Обложка. – Системни изисквания: Windows 98/2000/XP; CD устройство. – Дигитално изд.
- Ч. I. Философско-научоведческа картина гуманитарного знания : Библиографовед. исслед. / [С.-Петербург. гос. акад. культуры и искусств (Россия) ; Рец.: А. В. Мамонтов, В. П. Леонов, Г. В. Головкин]. – СПб., 1995. – 252 с. – 1. изд. – СПб., 1995.
- Ч. II. Библиографоведческая картина гуманитарной библиографии : Библиографовед. исслед. / Гос. висш. инст. библиотековедения и информ. технологий (Болгария); С.-Петербург. гос. унив. культур и искусств (Россия); Рец.: А. В. Соколов, С. Г. Денчев. – С., 2005. – LXXIX, 417, DCIX с. – 1. изд. – С., 2005. – *Публ.* и в: <<http://www.sno.unibit.bg>>.
- Срв.*: **Куманова**, А. Ризома на инфосферата: Морфология на библиографията (Генезис на световната универсална библиография): Учебник по общо библиографознание (Теория на библиогр. форма) / Предг., рец. С. Денчев. – С. : За буквите – О писменех, 2013. – 1-442, I-CCCXLII, 443-534 с. : 350 ил., 59 сх., 22 репрод.
- Вж и: **Куманова**, А. Архитектура на информационното пространство: Идеалният план (Онтологическо изследоване). – Шумен : Аксиос, 2005. – 38 с. : 5 сх.
- ³² **Интерпретация** и свръхинтерпретация : **Умберто Еко** в дискусия с **Ричард Джонатан Калър**, **Кристиан Брук-Роуз** / Прев. от англ. Надя Дионисиева. – С. : Наука и изкуство, 1997. – 150 с.

1 януари 2013 г.

Д-р Николай Василев

ИМЕНЕН ПОКАЗАЛЕЦ

Именният показалец отразява по обозначенията на отделните части на Ораторията (по техните абривиатури – *срв.* **Показалец на съкращенията на авторите и цитираните текстове; Списък на съкращенията**):

- имената на лицата, за които се говори в Ораторията;
- авторите на цитираните текстове и техните литературни герои – *срв.* **Показалец на заглавията на текстовите произведения**;
- композиторите и изпълнителите на музикалните произведения – *срв.* **Показалец на заглавията на музикалните творби**;
- действащите лица, символизиращи: България (Дева Мария Българска), Вечната жена, Слънцето (Възкръсналият Христос), Бог – Син (Младенец), Юношата (българския народ), Земята, Водата, Въздухът, Огънят и др.

Поради въздържане от излишно разрастване на обема на *този* показалец имената на участващите в Ораторията студенти не са дадени в показалеца.

Направени са разграничения в сигнификацията: в зависимост от това, дали само като художник се е проявило цит. лице или в качеството си и на автор на текстове и на илюстрации.

В тази връзка са въведени следните означения:

Например:

Стоилов, Васил, *ил.* 25, 26; 350

Куманова, Александра XIII, 21, 24, 25(ил)

Наличието на визуализиращ материал (снимка, рисуван портрет), демонстриран по време на представянето, е посочено непосредствено след страницата:

Аспарух, *хан* HLg 60, 73(в)

- Адриан II, *папа* 18, 20; HLg 58, 59, 62, 64, 66, 67, 73(в); HVg 179(в)
- Албинони, Т. HP 240, 241, 253, 284; HLd 298, 301
- Алегри, Г. HN 108, 114, 139; HP 240, 253, 272, 284; HLd 298, 318
- Александър II, *император* HS 97(в)
- Ангел Господен, *символ* HN 103, 108, 135; HVg 144, 146, 156, 157, 176; HLd 289, 292
- Ангеларий, *Св.* 17, 20; HLg 58, 62, 73(в); HN 137(в); HVg 179(в); 353
- Андонов, Иван, *певец* HP 240, 253, 263, 318
- Андонов, Станой
вж Станой Андонов, *отец*
- Аспарух, *хан* 21; HLg 60, 73(в); HS 78, 81, 82, 89, 97(в)
- Атанасов, Джон 19; HLg 65
- Багряна**, Елисавета II, 22; HC 223(в); HP 244, 283(в); HLd 300, 317(в); 353
- Бай Ганьо, *лит. герой* 28
- Бакалов, Тодор HVg 145
- Балканска, Валя 19; HLg 65, 71; 322
- Бах, Й. С. 19; HP 240; HP 243, 253, 284
- Бахтин, М. XII
- Башев, Владимир IX, 22; HC 225(в); 353
- Белини, В. HVg 148, 180
- Белински, В. Г. HP 252
- Бенковски, Георги HS 97(в)
- Берберов, Михаил IX, 22; HC 225(в); 353
- Берлиоз, Л.-Е. HP 240, 284
- Бетховен, Л. ван XII; HC 186, 188, 226; HP 240, 254, 284
- Благовест Вангелов, *отец* 17
- Бог – Дух, *Св.* HLg 69, 70, 72; HS 93; HN 104, 111, 118; HVg 155, 159, 163, 165, 167, 171, 173; HC 206, 214; HP 240, 243, 245, 246, 247, 252, 255, 257, 259, 261, 262, 265; HLd 301, 304; 328, 336, 338
- Бог – Отец 11; HLg 68, 69, 70, 72; HS 90, 91, 92, 93, 94, 96; HN 105, 108, 114, 117, 118, 119, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 129, 130, 132, 133; HVg 155, 159, 160, 161, 162, 163, 176; HC 183, 187, 189, 190, 198, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218; HP 245, 252, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 265, 270; HLd 289, 292, 301, 302, 303, 304, 305, 312, 314; 325, 326, 327, 328, 338
вж и Бог – Син; Бог – Син (Младенец)
вж и Бог – Дух, *Св.*
вж и Троица, *Св.*
- Бог – Син
вж Иисус Христос
- Бог – Син (Младенец) HC 183, 189
- Бодлер, Шарл 29, 352
- Божилев, Божидар IX, 22; HC 224(в)
- Бойка *вж* Вапцарова, Бойка
- Борис I Покръстител, *Св., княз* 18, 20, 21; HLg 58, 59, 60, 62, 63(в), 64, 71, 73; HS 78, 81, 82, 91, 96, 97(в); 353
- Ботев, Христо VIII, IX, X, XI, 21, 22, 28; HS 79, 81, 82, 84, 86, 93, 97(в); HN 107, 138(в); HVg 144, 165, 166, 180(в); HC 199; HP 244, 283(в); HLd 300, 317(в); 353
- Брамс, Й. HP 240, 258, 284
- Брук-Роуз, Кр. 29, 352
- Брюсов, Валери 29, 352
- Вагнер**, Р. HC 186, 187
- Вазов, Иван VII, VIII, X, XI, XII, 13, 22, 28; HS 86; HN 103, 112, 114, 119, 138(в); HVg 144, 150, 156, 167, 180(в); HP 244, 283(в); HLd 300, 317(в), 342; 353
- Вангелис HN 114, 117, 118, 130, 132, 139
- Вангелов, Благовест
вж Благовест Вангелов, *отец*
- Вапцаров, Никола VIII, IX, V, 22, 23, 26; HVg 144, 151, 157, 172, 175, 180(в); HC 224(в); HP 244, 266, 283(в); HLd 300, 317(в); 353
- Вапцарова, Бойка 23; HP 243, 266
- Василев, Николай XIII, 11, 20, 21, 24, 25(ил), 26(ил), 27; HLg 65, 68, 72; HS 86; HN 115, 116; HVg 151, 158, 159, 160, 173, 174, 176; HP 254; 350(ил)
- Велев, Евгени HLg 66(в)
- Велчев, В. 16
- Велчев, Петър 17
- Велчо(ва) (завсра) HS 97(в)

Верлен, Пол 29, 352
Вечната жена, *символ* 23; HP 264
Владигеров, Панчо HP 240, 241, 253, 284
Водата, *символ* HC 184, 187, 189, 190, 205
Вунд, В. VIII
Вутимски, Александър IX, 22; HC 224(в); 353
Въздухът, *символ* HC 184, 187, 189, 190, 203

Габе, Дора 23, 26; HP 245, 283(в);
HLd 300, 317(в); 353

Гавриил, *Ловчански митроп.* 17
Гергана, *лит. героиня* HP 257, 258, 259, 264
Геров, Александър IX, 22; HC 224(в); 353
Глаушев, Лазар, *лит. герой* 23; HP 243, 249
Горазд, *Св.* 17, 20; HLg 58, 62, 73(в);
HN 137(в); HVg 179(в); 353
Грашева, Л. 16
Григ, Е. HC 186, 187
Григорий Цамблак, *Киевски митроп.* HLg 63
Гудев, Богомил HLd 295, 307; 340
Гьоте, Й. В. фон HN 114; HVg 150

Давидов, Йосиф, *лит. герой* 23; HP 243, 248
Далчев, Атанас VIII, 22; HC 223(в); 353
Дамянов, Дамян IX, 22; HC 225(в); 353
Дебелянов, Димчо IX, 22, 29; HVg 144, 151,
169, 180(в); 352

Дева Мария, *Св.* HLd 301; 342
Дева Мария Българска (България)
HN 103, 105; HVg 156; HC 183, 186,
189, 190, 213, 214, 215, 216; HP 233,
234, 235, 238, 245; HLd 290, 291

Девоката (България), *символ* HN 104
Денчев, Стоян XIV, 12, 18, 24; HN 109,
115, 135; HVg 149, 151, 177;
HC 219; HP 243, 273; HLd 288,
315, 316; 347

Дерменджиева, Татяна 17
Джузепе Леанца, *архиеп.* 16
Димитраки (буна) HS 97(в)
Димитрова, Блага IX, 22; HC 224(в)
Димитрова, Елисавета HS 87(в)
Димов, Димитър 22, 23, 26, 28; HN 103, 112,
115, 122, 138(в); HVg 157;
HP 245, 283(в); HLd 300, 318(в); 353

Диников, Петър 16; HS 86
Динков, Иван IX, 22; HC 225(в); 353
Добрев, Иван HVg 154
Дометиан, *Видински митроп.* 17

Доницети, Г. HLd 298, 313, 318
Достоевски, Ф. И. HLd 313
Дуйчев, Иван HN 110

Евтимий Търновски, *Св., патриарх* VIII, X,
XI, 21, 22, 23, 26, 28; HLg 63; HS 79,
81, 82, 92, 97(в); HN 102, 107, 110, 111,
112, 114, 118, 137(в); HVg 156; HC
202, 223(в); HP 244, 283(в); HLd
299, 317(в); 353

Евтимов, Евтим IX, 22; HC 225(в); 353

Еко, У. 29; HP 252; 352

Елин Пелин VIII, 22, 23, 26, 28; HN 103, 112,
114, 120, 138(в); HVg 156; HLd 300,
317(в); 353

Елисавета, *лит. героиня* HP 243, 249

Жената, *символ* HC 184, 187, 188, 189, 190,
205, 206, 209, 210, 212, 214, 216; HP
233, 234, 237, 238, 241, 243, 263,
264, 267, 268, 270, 271, 272

Заимов, Стоян HC 199

Земята, *символ* HC 184, 187, 189, 190, 203

Иван Рилски, *Св.* HN 114, 118
Иванова, Клементина HVg 152
Иисус Христос HLg 62, 68, 73(в); HN 105,
114, 118, 123, 124, 127, 128, 130,
131, 132, 133, 137(в); HVg 146, 153,
154, 155, 156, 159, 162, 163, 178(в);
HC 183, 206, 222(в); HP 245, 259,
260, 261, 262, 270, 283(в); HLd 301,
303, 304, 312, 317(в); 326,
327, 328, 342
вж и Слънцето
(Възкръсналият Христос)

Ирина, *лит. героиня* 23; HP 243, 249, 268

Йоан, *Екзарх* VIII, X, XI; HLg 63
Йоан Богослов, *Св., ап.* 19; HLg 65, 66, 67,
68, 69, 71; HN 114, 127, 128, 129
Йоан Кукузел, *Св.* 66, 69; HC 185, 226;
HN 106, 114, 139; HP 240, 253,
284; HLd 297, 298, 318
Йоан VIII, *papa* 19; HLg 65, 68
Йоан-Павел II, *papa* 16, 18; HLg 59(в),
62(в), 64, 65

- Йоаникий, *Сливенски митроп.* 17
 Йовков, Йордан VIII, X, 22, 23, 26, 28; HN 103, 112, 114, 120, 138(в); HVg 156; HP 245, 283(в); HLd 300, 317(в); 353
 Йосиф, *Св., съпруг на Дева Мария* HP 245
 Йосиф I, *Екзарх Български* 21; HLg 60; HS 79, 81, 83, 86, 94, 95, 97(в); 353
- Казански, Никола** 17
 Калина Малина 353
 Калър, Дж. 29, 352
 Караангов, Петър IX, 22; HC 225(в); 353
 Каравелов, Любен VIII, IV, V, 22, 28; HN 103, 112, 114, 119, 138(в); HVg 144, 150, 156, 165, 180(в); 353
 Каравелова, Лора 23; HP 243, 263
 Карамазов, Иван, *лит. герой* HLd 313
 Катерина, *лит. героиня* 23; HP 243, 249, 268
 Киприан, *Св., митроп. Киевски, Литовски и на цяла Русия* HLg 63
 Кирил и Методий, *Св. Св.* VIII, X, XI, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 28; HLg 58, 59, 61, 62, 63(в), 64, 66, 71, 73; HS 78, 81, 83, 84, 86, 90, 96, 97(в); HN 107, 115, 137(в); HVg 143, 146, 150, 161, 163, 179(в); HP 240(в), 244; HLd 297(в), 299; 353
 Кирило-Методиеви ученици *вж* Седмочисленици, *Св. Св.*
 Климент Охридски, *Св., архиеп.* VIII, X, XI, 17, 19, 20, 22, 28; HLg 58, 62, 63(в), 65, 67, 73; HS 86; HN 112, 114, 137(в); HVg 143, 149, 150, 161, 162, 163, 179(в); HP 283(в); HLd 317(в); 353
 Климент Римски, *papa* HLg 62, 73(в)
 Клиниче, Рафаил (Рафе), *лит. герой* 23; HP 243, 249
 Константин Костенечки HLg 63
 Константин Преславски, *еп.* VIII, X, XI; HVg 150, 151, 159, 160, 163, 165, 167, 171, 173; HC 222(в), 244; HP 283(в); HLd 299, 317(в)
 Константин-Кирил Философ, *Св., Равноап., монах* 23, 26, 28, 29; HLg 66, 72, 149; HS 96; HN 102, 114, 118, 129, 135; HVg 147, 150, 154, 155, 156, 177; HC 222(в); HP 245, 283(в); HLd 317(в); 351, 353
вж и Кирил и Методий, *Св. Св.*
 Константинов, Алеко 22, 28; HN 103, 112, 114, 120, 138(в); HVg 156; 353
 Кочев, Н. Цв. 16
 Крум, *хан* 21; HS 78, 81, 82, 89, 97(в)
 Куев, Куйо 16
 Кужок, Кшиштоф *вж* Кшиштоф Кужок, *отец*
 Куманов, Милен HP 254
 Куманова, Александра XIII, 20, 21, 24, 25(ил), 26(ил); HN 115, 116; HVg 151, 157, 175; HP 254; HLd 342, 343; 350(ил)
 Кшиштоф Кужок, *отец* 17
- Леанца, Джузепе** *вж* Джузепе Леанца
 Левски, Васил 21, 28; HLg 66; HS 79, 81, 82, 84, 86, 87, 92, 96, 97(в); HN 107; HC 186, 199; 353
 Левчев, Любомир IX, 22; HC 225(в); 353
 Леонардо да Винчи HN 113
 Лермонтов, М. Ю. 29, 352
 Лилиев, Николай VIII, X, XI, 22, 29; HC 223(в); 352
 Лиркова, Румяна Мария HLg 66
 Лихачов, Дмитрий HN 110
 Лора *вж* Каравелова, Лора
 Лори, Андре 29, 352
 Лосев, А. Ф. II
 Лука, *Св., ап.* HLg 66, 68, 70, 72; HN 114, 118, 119; HVg 158
 Луната HP 233, 236, 238, 241, 254
- Максимова, М.** 17
 Маларме, Стефан 29, 352
 Ман, Т. VIII
 Мариуш Полцин, *отец* 17
 Марк, *Св., ап.* HLg 67, 69, 72
 Масне, Ж. HC 186, 188, 207; HLd 298, 318; 322, 338
 Матев, Павел IX, 22; HC 224(в)
 Матей, *Св., ап.* HN 114, 117, 123, 125, 134
 Метерлинк, Морис 29, 352
 Методий, *Св., Равноап., архиеп.* HVg 159, 160, 161, 162, 167, 171, 173; 353
вж и Кирил и Методий, *Св. Св.*
 Милев, Гео VIII, IX, X, XI, 22, 23, 26; HVg 144, 151, 169, 170, 180(в); HP 244, 264, 283(в); HLd 300, 317(в); 353

Милева, Леда HLd 295, 340, 353
 Мирчев, Кирил HVg 154
 Мишле, Жюл XII
 Мореас, Жан 29, 352
 Морев, Борис, *лит. герой* 23; HP 243, 249
 Моцарт, В. А. 19; HLg 66; HC 187, 226
 Мунчо, *лит. герой* 28
 Мусоргски, М. HP 240, 253, 269, 284
 Мутафчиева, Вера HS 86
 Мъжът HC 184, 187, 188, 189, 190, 203, 204,
 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211,
 212, 215, 216, 217; HP 233, 234, 237,
 238, 241, 243, 271, 272

Назърска, Жоржета 17
 Наум, *Св.* 17, 20; HLg 58, 62, 73(в);
 HN 137(в); HVg 179(в); 353
 Никола, *лит. герой* HP 258, 259
 Николай, *Пловдивски митроп.* 17
 Николов, Н. HLd 295, 309; 341
 Николова, Светлина 16
 Новалис [Ф. Л. фон Харденберг] HS 88
 Нона, *лит. героиня* 23; HP 243, 248, 267

Обретеневич, Иво, *лит. герой* HP 243, 249
 Огънят, *символ* HC 184, 187, 189, 190, 202

Павароти, Л., *певец* HP 24; HLd 298, 313
 Павел, *Св., ап.* 19; HLg 64, 65; HN 114
 Павлов, Константин IX, 22; HC 225(в); 353
 Павлова, Пенка, *певица* HC 199
 Паисий Хилендарски, *Св., отец* VIII, X, XI, XIII,
 XIV, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 28; HS 81,
 82, 83, 86, 87, 88, 95, 96, 97(в), 149;
 HN 102, 107, 112, 114, 115, 118, 135,
 137(в); HVg 144, 146, 147, 150, 151,
 152, 156, 164, 177, 179(в); HP 232,
 244; HLd 288, 299; 353

Пауновски, Ив. 29, 352
 Пашов, Стефан *вж* Стефан Пашов, *отец*
 Пейчев, Иван VIII, 22; HC 224(в); 353
 Пенев, Пеньо IX, 22; HC 224(в); 353
 Пенчева, Станка HS 86
 Петева, Ирена 17
 Петка [Параскева] Търновска, *Св.*
 HN 110, 111, 114
 Петкова, Маргарита IX, 22; HC 225(в); 353
 Петров, Валери IX, 22; HC 224(в); 353

Петров, Иван HLg 66(в), 87(в); HVg 152(в)
 Пехливанов, Илия 17
 Пипков, Панайот 19; HC 226; HP 240, 284
 Платон 352
 По, Едгар Алън 29, 352
 Полцин, Мариуш
вж Мариуш Полцин, *отец*
 Попдимитров, Емануил HVg 151
 Попов, Георги HVg 154
 Попов, Иван 17
 Потребня, А. А. VIII
 Проиков, Христо, *еп.* 16
 Пучини, Дж. HP 240, 254, 263, 284

Радичков, Йордан HN 103, 112, 115;
 HVg 157; 353
 Радославов, Цветан 53, 54; HC 219, 220, 227;
 HP 273, 274, 284; HLd 298, 315,
 316; 343
 Разцветников, Асен 19
 Райна Княгиня
 (Райна Попгергьова) 21; HS 79, 83,
 86, 87, 88(в), 94, 96, 97(в), 98; 353
 Райнов, Николай 22, 28; HN 103, 112, 115,
 121, 138(в); HVg 157; 353
 Раковски, Георги Стойков (Сава) 21, 28; HS
 79, 81, 82, 86, 92, 97(в), 107; HVg
 150, 153, 175; 353
 Ралева, Диана 17
 Рашидов, Вежди HS 87
 Рембо, Артур 29, 352
 Романска-Вранска, Цветана HN 110
 Рорти, Р. 29, 352
 Росини, Дж. HVg 152, 160, 180; 322, 328

Сава, *Св.* 17, 20; HLg 58, 62, 73(в);
 HN 137(в); HVg 179(в); 353
 Санцио, Рафаело, *ил.* 26, 350
 Светополк, *княз* 19; HLg 65
 Седмочисленици, *Св. Св.* 18; HLg 59, 62,
 73(в); HN 137(в); HVg 178(в)
 Сейгън, Карл 19; HLg 65
 Серафим, *лит. герой* 28
 Симеон I Велики, *цар* 21; HLg 63, 73; HS 79,
 81, 82, 91, 97(в); 353
 Симеонова, Ружа 17
 Сионий, *Велички еп.* 16
 Славейков, Пенчо П. VIII, X, XI; HVg 151;
 HP 283(в); HLd 317(в)

- Славейков, Петко P. VIII, IV, V, VII, 22, 23, 26, 28; HVg 144, 150, 155, 156, 166, 180(в); HP 244, 283(в); HLd 299, 317(в), 341, 342; 353
- Слънцето (Възкръсналият Христос), *символ* HP 233, 235, 236, 238, 241, 262, 271; HLd 289, 292
- Смирненски, Христо 22, 23, 26; HVg 144, 151, 171, 180(в); HP 244, 283(в); HLd 300, 317(в); 353
- Смядовски, С. HN 110
- Сократ 352
- Соломон, *цар* HC 202
- Софроний Врачански, *Св., еп.* VIII, X, XI, XIV, 22, 28; HN 102, 107, 112, 114, 119, 138(в); HVg 156; HP 244; HLd 288, 299; 353
- Станев, Емилиян HN 103, 112, 115; HVg 157; HP 283(в); HLd 318(в); 353
- Станой Андонов, *отец* 17
- Стаций, Цецилий HVg 153
- Стефан Пашов, *отец* 17, 21; HN 116; HVg 152; HP 254
- Стефанова, Лиляна IX, 22; HC 224(в); 353
- Стоилов, Васил, *ил.* 25, 26; 350
- Стоянов, Желязко 17
- Стравински, Игор Ф. 19
- Страшимиров, Антон HN 115; HVg 157
- Султана, *лит. героиня* 23; HP 243, 249
- Сфорца, Людовико HN 113
- Талев, Димитър 22, 23, 26, 28; HN 103, 112, 115, 121, 138(в); HVg 157; HP 245, 283(в); HLd 300, 318(в); 353
- Теофилов, Иван 17, 21; HN 116; HVg 152; HP 254
- Тимотей, *Св., ап.* 19; HLg 64, 67, 70
- Тодоров, Петко Ю. 22, 28; HN 103, 112, 115, 121, 138(в); HVg 157; 353
- Траянов, Теодор 29, 352
- Троица, *Св.* HN 104, 111, 118; HVg 155, 165, 167, 171, 173; HP 260, 266, 267; HLd 292, 301, 302, 308
- Тулешков, Киро HC 199
- Уайт, Л. 27, 350
- Фая, Мануел де HC 186, 187
- Фердинанд, *цар* HS 97(в)
- Фослер, Карл VIII
- Фотев, Христо IX, 22; HC 225(в); 353
- Хайдн, Ф. Й. HC 186, 226
- Хайтов, Николай HN 103, 112, 115; HVg 157; 353
- Ханчев, Веселин VIII, 22; HC 224(в); 353
- Харалампиев, Иван HVg 152
- Харденберг, Ф. Л. фон *вж* Новалис
- Хендел, Г. Ф. HC 186, 187, 226
- Хитов, Панайот HC 199
- Христов, Борис, *певец* 19
- Христов, Борис, *поет* IX, 22; HC 225(в); 353
- Христов, Добри 19; HLg 66, 73; HS 87, 98
- Христозов, Димитър 17
- Христос *вж* Иисус Христос
- Хумболт, В. VIII
- Цветарка, *лит. героиня* 23; HP 265
- Цецилий *вж* Стаций, Цецилий
- Цонев, Беньо HS 86
- Чайковски, П. И. 19; HS 87, 98; HP 240, 262, 284
- Чернишевски, Н. Г. HP 252
- Черноризец Храбър VIII, X, XI, 19, 22; HLg 63, 65; HN 137(в); HVg 144, 150, 164, 179(в); HC 222(в); HVg 150; 353
- Чинтулов, Добри X
- Шилер, Фр. 19; HP 252
- Шишманов, Иван HS 81, 86
- Шуберт, Ф. HC 186, 226
- Щепкина, М. HN 110
- Юношата (българския народ), *символ* HN 104, 106
- Яворов, Пейо К. IX, 22, 23, 26; HVg 144, 151, 168, 180(в); HP 244, 263, 283(в); HLd 300, 317(в); 353
- Янев, Сергей, *ил.* 25, 26, 350

ПОКАЗАЛЕЦ НА ЗАГЛАВИЯТА НА ТЕКСТОВИТЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ

Показалецът отразява текстовите творби, подредени в азбучен ред, и техните автори, чрез които е създадена Ораторията.

Ад / Г. Милев XI; НР 248, 255, 265

Аз не съм сам / П. Яворов НР 242, 248, 256

Азбучна молитва / Константин Преславски
НН 136; НVg 150, 151, 159, 160,
163, 167, 171, 173, 178(в);
НС 222 (в); НР 248; 328

Амазонка / Е. Багряна НС 193

Андрешко / Елин Пелин НН 120

Апрокос (Апракос) (Изборно евангелие)
НVg 154, 160

Асеманиево евангелие НVg 154

Бай Ганьо / А. Константинов НН 120

Бе тиха нощ / Д. Габе НL 295

Беседа против триезичниците *вж*

Пространно житие на Св. Константин-Кирил
Философ

Битие НР 242, 247; НLd 314

вж и Писание, Св.

Братя Карамазови / Ф. М. Достоевски
НLd 313

Будители – апостоли / А. Куманова
НН 106, 107, 115

Була до княз Светополк / папа Йоан
XIV 19, 65

Българи от старо време / Л. Каравелов
НН 119

Българо-вавилонско стихотворение /
К. Павлов НС 195, 216

Българският език / И. Вазов VII

В люлка небесно тъкана / А. Куманова
НLd 295, 301, 312; 342, 343

В тайната родина на поетите / П. Матев
НС 197; 330

В южните земи / А. Страшимиров
НН 114, 115

Видение / Н. Василев НLd 295, 306; 342

Високи, сини планини / М. Исаев
НLd 295, 310, 311; 341

Време, пространство, число / Ш. Л. дьо Лил
– прев.: Н. Василев, А. Куманова

- HP 250, 255, 256, 257, 258, 260, 262, 270, 271; 336, 337
- Времето / П. Р. Славейков HVg 150, 156
- Второ послание на Св. ап. Павел до Коринтяни *вж* Нов завет
- Вяра / Н. Вапцаров IX, V; HVg 151, 172; 329
- Г**ераците / Елин Пелин HN 120
- Горски пътник / Г. С. Раковски HS 86, 92; HVg 150, 153, 175; 326
- Гълъби / А. Геров HC 194
- Да се завърнеш в бащината къща... / Д. Дебелянов IX; HVg 151, 169; 330
- Две души / П. Яворов HP 242, 247, 248
- Детство мое / Б. Гудев HLd 295, 307; 340
- Деца / Г. Авгарски HLd 295, 305, 308; 339
- Джобно тефтерче / В. Левски HS 86, 92
- Дневник / Екзарх Йосиф VII HS 86, 94, 95
- До Киро Тулешков / Хр. Ботев HC 197, 200
- До моето първо либе / Хр. Ботев HP 242, 248, 255, 265
- До Чикаго и назад / А. Константинов HN 113, 114, 120, 125; 327
- Доволен / В. Паспалеева HLd 295
- Другари / Цецилий Стаций HVg 153; HLd 295, 313
- Дъгата / А. Куманова, Н. Василев HLd 295
- Е**вангелие *вж* и Нов завет
- Евангелие от Йоана HC 192, 197, 198, 209
- Евангелие от Лука HVg 158; HP 242, 247, 270
- Евангелие от Матей HC 192, 209
- Европа трябва да се върне към ... / папа Йоан-Павел II 19; HLg 65
- Ж**елезният светилник / Д. Талев HN 113, 115, 121, 128; HP 248, 249, 268
- Жената Мария / Б. Христов HC 196, 213, 217
- Жесток и просълзен / И. Динков HC 195, 216
- Житие на Св. Петка Търновска / Евтимий Търновски HN 110, 114; HP 255, 256, 258, 259
- вж* и Пространно житие на...
- Житие на Св. Кирил и Методий / Климент Охридски HVg 150
- вж* и Пространно житие на ...
- Житие и страдание грешнаго Софрония / Софроний Врачански VIII, HN 119
- З**а буквите / Черноризец Храбър 19, 65; HN 136(в); HVg 150, 163, 164, 178(в); HC 222 (в); HP 242, 288
- За две ръце / Е. Евтимов HC 195, 212; HP 243, 248, 272
- Зайченцето бяло / Л. Милева HLd 295; 339
- Златна христоматия на България / Н. Василев 11; HS 86; HN 117; HVg 151, 158, 159, 160, 173; HC 198
- И**дилии: Pieta / П. Ю. Тодоров HN 113, 115, 121, 127; 328
- Изборно евангелие (Апрокос) HVg 154
- Изворът на белоногата / П. Р. Славейков HP 242, 248, 255, 256, 257, 258, 259
- История славяноболгарская... / Паисий Хилендарски XIV, 21; HS 85, 95; HN 114, 118, 124, 135; HVg 151, 164, 177, 288; HLd 295, 309; 326, 327, 329
- Италианска легенда 18; HLg 61
- К**атастрофа пред гаража / В. Петров HC 194, 206
- Кириакодромион, сиреч Неделник / Софроний Врачански HN 113, 114, 124
- Ключове / П. Караангов HC 195
- Книга Песен на песните / Соломон HC 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 214, 215, 216, 217, 218; HP 242, 247, 263
- Книга Премъдрост на Иисуса, син Сирахов HN 114, 119, 120, 121, 122
- Книга Премъдрост Соломонова HP 242, 247, 267
- Княгинята (Поема) / Ст. Пенчева HS 86, 88
- Когато се наливаха основите / П. Пенев HC 195, 214
- Колко си хубава! / Хр. Фотев HC 196
- Крадецът на праскови / Е. Станев HN 113, 115; HP 248, 250, 268
- Къде е щастието / Н. Райнов HN 113, 115, 127
- Л**евски / Ив. Вазов HS 86, 92
- Легенда за светлината / Н. Василев HN 106, 107, 115
- Любов / Д. Дамянов HC 196, 213

Любов – магическа реалност / П. Матев
НС 194, 209, 210

Маминото детенце / Л. Каравелов
HN 113, 114, 119

Месечко ясен / Н. Николов HLd 295, 309; 341

Мила Родино / Цв. Радославов 53, 54;
HLd 295, 311

Миниатюра / Б. Божилов НС 194, 208

Молитва / И. Вазов HLd 295, 305

Молитва преди изповед / Климент Охридски
НР 242, 247, 254, 257, 260, 261

Моята молитва / Хр. Ботев НС 86, 93

Мъжки времена / Н. Хайтов НН 112, 113, 115

На Лора / П. Яворов НР 242, 248, 255,
264; 335

На нощта си ясен месец / П. П. Славейков
НР 242, 248, 256, 267

Не бойте се, деца / Н. Вапцаров HLd 295, 308

Не пей ми се / П. Р. Славейков XIII;
HVg 150, 155

Недопустимост / Л. Левчев НС 196

Нежната спирала / Й. Радичков НН 111, 115

Нов завет

(Евангелие. Деяния на Св. апостоли)
19, 33; HLg 64, 66, 67, 70, 71, 72; НН
126, 127; HVg 150; НС 192, 201, 204,
211, 212, 213, 214, 218; НР 242, 247,
269; HLd 300, 304; 347, 352, 354

Новобългарска писменост преди Паисия:
Статия / Б. Цонев НС 86

Новото гробище на Сливница / Ив. Вазов
HVg 150, 167; 329

О писменехъ *вж* За буквите

Отечество любезно / И. Вазов HLd 295,
311, 342

Откровение на Св. Йоан Богослов 19;
HLg 67; НР 270; 325

Панонски легенди / Климент Охридски 19;
HLg 65; НС 86, 90; HVg 150

Песен на песните

вж Книга Песен на песните

Песен за синчеца / И. Вазов HLd 295,
306; 339

Песента на колелетата / Й. Йовков
НН 113, 114, 121, 126; 328

Пиета (Sedes Sapientiae) / А. Куманова
HVg 151, 157, 175; НС 207, 218

Писание, *Св.* 21; HLg 70, 72; НН 114;
HVg 154; НР 253

вж и Псалтир

По жицата НР 248, 257, 261

Под игото / Ив. Вазов НН 113, 114, 125

Под люляка / В. Ханчев НС 194, 207

Портрет / М. В. Лермонтов 29, 352

Послание на Св. ап. Павел до евреите
вж Нов завет

Последна точка / Л. Стефанова
НС 195, 210

Потомка / Е. Багряна НР 243, 248, 257, 261, 2
66; HLd 295, 307, 312

Почакай, слънце / Д. Габе 322, 323

Прегръдка / Б. Димитрова НС 194, 208

Пред дъжда / Елин Пелин HLd 295, 306; 339

Предговор към Събрани съчинения /
Й. В. фон Гьоте НН 113, 114

Предречено от Пагане / В. Мутафчиева
НС 86, 89

Предсмъртно... / Н. Вапцаров XI;
HVg 151, 175

Премъдрост Соломонова *вж* Книга

Премъдрост Соломонова

Прения против юдеите / Константин-Кирил
Философ 18; HLg 61

Приказки / Н. Райнов НН 121

Проглас към Евангелието / Константин-
Кирил Философ HLd 295, 301, 302, 303; 338

Пролет / Н. Вапцаров HLd 295, 308; 340

Пространно житие на Св. Иван Рилски
НН 113, 114, 118

Пространно житие на [Св. Константин-]
Кирил [Философ] / Климент Охридски 18;
HLg 61; НН 114, 123, 149;
HVg 150, 158; HLd 302

Пространно житие на [Св. Константин-]
Кирил [Философ] и [Св.] Методий / Климент
Охридски HVg 161, 162; 326

Пространно житие на [Св.] Методий 18; HLg 61
Пространно житие на Св. Петка Търновска /
Евтимий Търновски НС 192, 203, 204, 205,
206, 208, 215, 217 *вж* и Житие на...

Пространно житие на Филотея Темнишка /
Евтимий Търновски HLd 295, 304, 308; 338
Прощално / Н. Вапцаров НС 193;
НР 243, 248, 266

- Псалтир 19; HLg 65; HS 86, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 96; HN 108, 114;
HP 242, 247, 263, 264
вж и Писание, Св.
- Птици / Д. Габе HP 243, 248, 256, 261, 265
Пунктуация / М. Петкова HC 197, 216
Първо послание на Св. ап. Павел до Коринтяни
вж Нов завет
Първо послание на Св. ап. Павел до Солуняни
вж Нов завет
Първо послание на Св. ап. Павел до Тимотея
вж Нов завет
- Разговор** / П. Хитов HC 197, 199
Рисунка / Вл. Башев HC 196
- Светите застъпници** / Елин Пелин HN 113, 114, 126, 327
Свето евангелие *вж* Евангелие
Секира и търнокоп / Ст. Михайловски HN 113, 114
Септември / Г. Милев IX, V; HVg 151, 170
Серафим / Й. Йовков HN 121
Слово за правата вяра / Константин-Кирил Философ 18, 61
Слово за Света Троица / Климент Охридски HLd 295, 302, 303
Словото / Н. Василев HVg 151, 157, 174, 176
Стария завет
вж и Писание, Св.
Стихотворения за деца / Н. Вапцаров HLd 295
Стихотворения за синьото момче / А. Вутимски HC 194, 206
Събрани – разделени / А. Куманова HP 271, 272; 337
Съдба / А. Далчев HC 193
Съдбата те изпраща бледен... / Н. Лилив HC 193, 214
Сърце на сърцата / П. П. Славейков HVg 151, 175
- Татковина** / П. П. Славейков HVg 150, 166; HLd 295, 309, 310, 311; 329, 341, 342
Трипесници за Рождество Христово / Климент Охридски HLd 295, 303, 305, 312
Тютюн / Д. Димов HN 113, 115, 122, 129; HP 248, 249, 268, 269
Тя / И. Вазов HP 242, 248, 255, 266; 335, 336
- Унесено се вглеждах в небесата** / Д. Габе HLd 295, 307; 340
Учениците от Саиз / Новалис HS 88
Училище / И. Вазов HLd 295, 308
- Хаджи Димитър** / Хр. Ботев IX, X; HS 86; HVg 166; 329
Хайдушки копнения / П. Яворов IX, X; HVg 151, 168
Хубава си, моя горо / Л. Каравелов HVg 165; 329
- Цветарка** / Хр. Смирненски 23; HP 265; HVg 151, 171; HP 242, 248, 255, 257; 335
- Часослов** HN 114
Четвероевангелие
вж Изборно евангелие (Апрокос)
Чифликът край границата HP 248, 267
- Ще се усмихват сините води** / И.пейчев HC 193
Ще те намеря / М. Берберов HC 196, 215
- As dur** / Г. Милев HLd 295, 306, 307
- Egregiae virtutis** (Апостолическо писмо) 18; HLg 61
- Slavorum Apostoli** (енциклика) 18; HLg 61

ПОКАЗАЛЕЦ НА ЗАГЛАВИЯТА НА МУЗИКАЛНИТЕ ТВОРБИ

Показалецът отразява:

- музикалните илюстрации (песни, химни, класическа музика, песнопения), прозвучали по време на представленията на Ораторията;
- техните композитори и текстописци;
- изпълнителите им.

Адажио в сол минор / Т. Албиниони
НР 240, 241, 253, 284; HLd 298, 301
Апационата / Л. ван Бетховен НР 240, 254, 284

Вардар: Българска рапсодия /
П. Владигеров НР 240, 241, 253, 284
Високи, сини планини / т. М. Исаев,
м. Г. Спасов HLd 298, 311, 318
Върви, народе възродени! (Химн на Св. Св.
Кирил и Методий) / т. Ст. Михайловски,
м. П. Пипков 19; HLg 73; HS 98;
HVg 148; HC 226; НР 240, 284

Горда Стара планина (песен) /
т., м. Цв. Радославов
вж Мила Родино
(Химн на Република България)

Дельо (Делю) войвода *вж* Излез е Дельо
(Делю) хайдутин

Детство мое / т. Б. Гудев, м. В. Казасян
HLd 298, 318

Достойно ест / Добри Христов HLg 66,
73; HS 98

Достойно ест / Св. Йоан Кукузел HLg 66;
HS 98; HC 185, 226; HN 106, 114,
139; НР 240, 253, 284;
HLd 297, 298, 318

Еликсирът на любовта / Г. Доницети
HLd 298, 313, 318

За Райна Попгергъова (нар. песен) HS 86
Забляяло ми агънце (нар. песен) HVg 148
Завладяването на рая / Вангелис
HN 114, 117, 118, 130, 132, 139

Излел е Делю (Делю) хайдутин
(нар. песен) 19; HLg 65, 71; 322
Италианско капричио / П. И. Чайковски
НС 87, 98

Йовано, Йованке (нар. песен) НР 240, 253,
262, 284; HLd 318

Картини от една изложба / М. Мусоргски
НР 240, 253, 269, 284
Концерт N 5 във фа-мажор / Л. ван Бетховен
НС 87, 98

Литургична музика / Добри Христов 19;
НС 87, 98
Литургия / Св. Йоан Кукузел 69; НС 87, 98

Медитация / Ж. Масне НС 186, 188, 207;
HLd 298, 318; 322, 338
Мила Родино (Химн на Република България)
53, 54; НС 96, 98; НС 219, 220, 227;
НР 273, 274, 284; HLd 298,
315, 316; 343
Многая лета! (Песнопение) /
м. Дм. Бортнянски 19; HLg 73; НС 96, 98;
НС 219, 220, 227; НР 273, 274, 284;
HLd 315, 316, 318; 343
Музика на водата / Г. Ф. Хендел НС 186,
187, 226; НР 269

Огънят / Мануел де Фая НС 186, 187
Ода на радостта *вж* Химн на Обединена
Европа / Л. ван Бетовен
Отдавна ли си, мом(н)е ле, калугерица
(нар. песен) НС 98; НС 186, 199, 226

Пер Гюнт: Песента на Солвейг / Е. Григ
НС 186, 187
Притури се планината (нар. песен)
НН 106, 139

Реквием / В. А. Моцарт НС 187, 226

Симфония N 3. Eroica / Л. ван Бетховен
НС 186, 188, 226
Симфония N 4 / Й. Брамс НР 240, 258, 284
Симфония N 6. Патетична / П. И. Чайковски

НР 240, 262, 284
Страсти по Матея / Й. С. Бах НР 240;
НР 243, 253, 284
Сътворението: Оратория / Ф. Й. Хайдн
НС 186, 226

Тристан и Изолда: Въведение / Р. Вагнер
НС 186, 187

Фантастична симфония: Танц на вещиците /
Л.-Е. Берлиоз НР 240, 284

Химн на Обединена Европа / Л. ван Бетховен
19; HLg 73; НС 96, 98; НС 219, 220,
227; НР 273, 274, 284; HLd 315,
316, 318; 343

Химн на Република България
вж Мила Родино
Химн „Св. Св. Кирил и Методий“ /
П. И. Чайковски 19

Химн на Св. Св. Кирил и Методий
вж Върви, народе възродени!
Химн на студентите *вж* Gaudeamus igitur
Хубава си, моя горо / т. Любен Каравелов,
м. Георги Горанов НС 80, 98
Хубава си, татковино / т. П. Р. Славейков,
м. Е. Манолов HLd 298,
310, 311, 318

Ave Maria / Ф. Шуберт НС 186, 226
Ave verum corpus Dei / В. А. Моцарт 19;
HLg 66

Casta Diva / В. Белини HVg 148, 180

Gaudeamus igitur (Химн на студентите) /
т. К. В. Киндлебен, м. Я. Г. Гюнтер
HLg 73; НС 96, 98; НС 219, 221, 227;
НР 273, 274, 284; HLd 315,
316, 318; 343

Miserere / Г. Алегри НН 108, 114, 139;
НР 240, 253, 272, 284; HLd 298, 318

Nesun dorma: Ария от „Турандот“ /
Дж. Пучини НР 240, 254, 263, 284

Stabat Mater / Дж. Росини HVg 152, 160,
180; 322, 328

ПОКАЗАЛЕЦ НА СЪКРАЩЕНИЯТА НА АВТОРИТЕ И ЦИТИРАНИТЕ ТЕКСТОВЕ

Показалецът развива приетите в текста на Ораторията съкращения на авторите и текстовете им, дадени в кръгли скоби (инициалите на автора, разделени с точка от инициалите на произведението).

По този начин той логично препраща към Показалеца на заглавията на текстовете произведения, където се вижда на кои страници са цитиранията.

(АК.БА) А. Куманова / Будители - апостоли

(АК.ВЛНТ) А. Куманова /

В люлка небесно тъкана

(АК.ДЧИН) А. Константинов/

До Чикаго и назад

(АК.НВ.Д) А. Куманова, Н. Василев / Дъгата

(АК.П) А. Куманова / Пиета

(АК.СР) А. Куманова / Събрани – разделени

(АК.СС) А. Куманова /

Българийо, Ти – Стълбата Света си

(АС.ВЮЗ) А. Страшимиров / В южните земи

(БГ.ДМ) Б. Гудев / Детство мое

(Бит.)-Битие

(ВЛ.ДТ) В. Левски / Джно тефтерче

(ВМ.ПП) В. Мутафчиева /

Предречено от Пагане

(ВП.Д) В. Паспалеева / Доволен

(ГА.Д) Г. Авгарски / Деца

(ГМ.АД) Г. Милев / As dur

(ГМ.С) Г. Милев / Септември

(ГСР.ГП) Г. С. Раковски / Горски пътник

(ДГ.БТН) Д. Габе / Бе тиха нощ

(ДГ.ПС) Д. Габе / Почакай, слънце

(ДГ.УСВН) Д. Габе /

Унесено се вглеждах в небесата

(ДД.ДСЗ) Д. Дебелянов /

Да се завърнеш в бащината къща...

(Деян.) Деяния на Св. апостоли

вж Нов завет

(Е.Й.Д) Екзарх Йосиф I / Дневник

(ЕБ.П) Е. Багряна/ Потомка

(Евр.) Послание на Св. ап. Павел до евреите
(ЕП.ПД) Елин Пелин / Пред дъжда
(ЕП.СЗ) Елин Пелин / Светите застъпници

(ИВ.Л) Ив. Вазов / Левски
(ИВ.М) Ив. Вазов / Молитва
(ИВ.НГС) Ив. Вазов /
Новото гробище на Сливница
(ИВ.ОЛ) Ив. Вазов / Отечество любезно
(ИВ.ПИ) Ив. Вазов / Под игото
(ИВ.ПС) Ив. Вазов / Песен за синчеца
(ИВ.У) Ив. Вазов / Училище

(ЙВГ.П) Й. В. фон Гьоте /
Предговор към Събрани съчинения
(ЙЙ.ПЖ) Й. Йовков / По жицата
(ЙЙ.ПНК) Й. Йовков / Песента на козелетата
(Йоан.) Евангелие от Йоана
вж и Йоан Богослов, Св., ап.
(Й-ПН) Йоан-Павел II, *papa*
(ЙР.НС) Й. Радичков / Нежната спира

(ККФ.ЛЕ) Константин- Кирил Философ /
Проглас към Евангелието
(КО.ЖКМ) Климент Охридски /
Житие на Св. Св. Кирил и Методий
(КО.ПЖКК) Климент Охридски /
Пространно житие на
[Константин]-Кирил
(КО.ПЖККФ) Климент Охридски /
Пространно житие на [Св.]
Константин-Кирил Философ
(КО.ПЛ) Климент Охридски /
Панонски легенди
(1 Кор.) Първо послание
на Св. ап. Павел до Коринтяни
(2 Кор.) Второ послание
на Св. ап. Павел до Коринтяни
(КО.ССТ) Климент Охридски /
Слово за Света Троица
(КО.ТХР) Климент Охридски /
Трипесници за Рождество Христово
(КП.АМ) Константин Преславски /
Азбучна молитва

(ЛК.МД) Л. Каравелов / Мамино то детенце
(ЛМ.ЗБ) Л. Милева / Зайченцето бяло

(Лук.) Евангелие от Лука
вж и Лука, Св., ап.

(Марк.) Евангелие от Марко
вж и Марко, Св., ап.
(Мат.) Евангелие от Матей вж и Матей,
Св., ап.
(МИ.ВСП) М, Исаев / Високи, сини планини

(НВ.В) Н. Вапцаров / Вярa
(НВ.В) Н. Василев / Видение
(НВ.ЗХБ) Н. Василев /
Златна христоматия на България
(НВ.ЛЗС) Н. Василев / Легенда за светлината
(НВ.С) Н. Василев / Словото
(НВ.НБД) Н. Вапцаров / Не бойте се, деца
(НВ.СД) Н. Вапцаров /
Стихотворения за деца
(НВ.П) Н. Вапцаров / Предсмъртно...
(НВ.П) Н. Вапцаров / Пролет
(НН.МЯ) Н. Николов / Месечко ясен
(НР.ПОЦС) Н. Райнов / Къде е щастият
(О.ПХ.ИС) Пансий Хилендарски /
История славяноболгарская...
(Огкр.) Откровение на Св. Йоан Богослов
(ПЕТ.ПЖИР) Евтимий Търновски /
Пространно житие
на Св. Иван Рилски
(ПЕТ.ПЖПТ) Евтимий Търновски /
Пространно житие
на Св. Петка Търновска
(ПЕТ.ПЖФТ) Евтимий Търновски /
Пространно житие
на Филотея Темнишка
(ПМ.ВТРП) П. Матев /
В тайната родина на поетите
(Прем.) Премъдрост Соломонова
(ПРС.В) П. Р. Славейков / Времето
(ПРС.НПМС) П. Р. Славейков / Не пей ми се
(ПРС.Т) П. Р. Славейков / Татковина
(Пс.) Псалтир
(ПС.СС) П. П. Славейков / Сърце на сърцата
(ПХ.Р) П. Хитов / Разговор
(ПЯ.ХК) П. Яворов / Хайдушки копнения

(СВ.КН) Софроний Врачански /
Кириакодромион, сиреч Неделник

(САКО.МПИ)

Св. архиеп. Климент Охридски /
Молитва преди изповед

(Сир.) Книга Премъдрост на Исуса,
син Сирахов

(I Сол.) Първо послание
на Св. ап. Павел до Солуняни

(СМ.СТ) Ст. Михайловски /
Секира и търнокоп

(СП.К) Ст. Пенчева / Княгинята

(СПЕТ.ЖСПП) Евтимий Търновски /
Житие на Св. Петка – Параскева

(1 Тим.) Първо послание на

Св. ап. Павел до Тимотея
вж и Тимотей, *Св.*, *ап.*

(ХБ.КТ) Хр. Ботев / До Киро Туленият

(ХБ.ММ) Хр. Ботев / Моята молитва

(ХБ.ХД) Хр. Ботев / Хаджи Димитър

(ХС.Ц) Хр. Смирненски / Цвстарка

(ЦР.МР) Цв. Радославов / Мила Родини

(ЦС.Д) Цецилий Стаций / Другари

(ЧХ.ЗБ) Черноризец Храбър / За бухате

(ШЛДЛ.В) Време, пространство, число /
Ш. Л. дьо Лил

СПИСЪК НА ИЛЮСТРАЦИИТЕ

Всички визуализиращи обекти в *наст. изд.* са включени в този показалец според реда им на появата в *публ.*

Тези обекти се разпределят в три групи:

- емблематични схеми в културата – платна и фрески (*например*, с. 11, 13, 21, 53, 321;);
- емблематични схеми – декодиране на отсечки от българското изящно слово във вид на художествено-изобразителен електронен продукт (*например*, с. 15-20);
- фотографии на студенти, участващи в пресъздаването на ораторията (*например*, с. 53-73, 78-98, 102-139, 143-180, 183-227, 232-284, 288-318, 322-344).

Васил Стоилов. „Българската Мадона (Памет)” (Платно): Емблематична схема – декодиране на гения на народния дух, вкоренен в генеалогията на творенията на българските майстори, дешифриращи причастността ни към универсалните норми на морала и изкуството (Ключова творба за идеята на изследването на информационния код на българското изящно слово) (Платно, репродукция) (с. 11, 13, 53, 321)

Емблематична схема – декодиране на Св. Кирило-Методиево дело за генезиса на духовността в България (Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев) (Електронна визуализация, репродукция) (с. 14, 57)

Емблематична схема – декодиране на делото на Св. о. Паисий Хилендарски за генезиса на духовността в България (Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев) (Електронна визуализация, репродукция) (с. 15, 77)

Емблематична схема – декодиране на генезиса на изящното слово (наратив от IX в. – Св. Константин-Кирил Философ, до XX в. – Д. Димов) за приемствеността в духовността на България (Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев) (Електронна визуализация, репродукция) (с. 16, 101)

Емблематична схема – декодиране на генезиса на изящното слово (поезия от IX в. – Св. Константин-Кирил Философ, до XX в. – Н. Вапцаров) за приемствеността в духовността на България

(Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев) (*Електронна визуализация, репродукция*) (с. 17, 142)

Емблематична схема – декодиране на генезиса на изящното слово (поезия от Н. Вапцаров – 40-те години на XX в. – до началото на XXI в.) за приемствеността в духовността на България (Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев) (*Електронна визуализация, репродукция*) (с. 18, 183)

Емблематична схема – декодиране на генезиса на изящното слово (драматургичното слово – П. Яворов, Г. Милев, Х. Смирненски, Н. Вапцаров, Й. Йовков, Д. Талев, Д. Димов) за приемствеността в духовността на България (Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев) (*Електронна визуализация, репродукция*) (с. 19, 231)

Емблематична схема – декодиране на генезиса на изящното слово (детската поезия от Св. Константин-Кирил Философ, Св. патриарх Евтимий Търновски, Св. о. Паисий Хилендарски, П. Р. Славейков, Елин Пелин, Дора Габе, Н. Вапцаров) за приемствеността в духовността на България (Худ. А. Куманова, Н. Василев, С. Янев) (*Електронна визуализация, репродукция*) (с. 20, 287)

Рафаело Санцио. „Атинската школа”: Емблематична схема – декодиране на гения на творчеството, вкоренен в творенията на световните майстори, дешифриращи причастността на цивилизацията към универсалните норми на морала и изкуството (Ключова творба за идеята на изследването на информационния код на българското изящно слово) (*Фреска, репродукция*) (с. 21)

Студенти – участници във фрагментите на ораторията „БЯЛА СВЕТИНА” (LUX ALBA):

1. „В НАЧАЛО БЕШЕ СЛОВОТО” (НОМО LEGENS)
(*фотографии, репродукции*) (с. 58-73)

2. „ДА СЕ НАРЕЧЕШ БОЛГАРИН” (НОМО SCRIBENS)
(*фотографии, репродукции*) (с. 78-98)

3.1. „П Л Е Т Е Н И Е С Л О В Е С” (НОМО NARRANS)
(*фотографии, репродукции*) (с. 102-139)

3.2. „СВЕТНА КАТО СЛЪНЦЕ” (НОМО VERBI GRACILIS) (*фотографии, репродукции*) (с. 143-180)

3.3. „ПЕСЕН НА ПЕСНИТЕ” (НОМО CANTANS)
(*фотографии, репродукции*) (с. 183-227)

3.4. „НЕ ЖИВЕЯ, А ГОРЯ” (НОМО PASSIONIS)
(*фотографии, репродукции*) (с. 232-284)

3.5. „ОТВОРЕТЕ И ПРОСТЕТЕ” (НОМО LUDENS)
(*фотографии, репродукции*) (с. 288-318)

ЕПИЛОГ: „ПОЧАКАЙ, СЛЪНЦЕ!” ОЧАКВАЩИЯТ ЧОВЕК
(НОМО EXSPECTANS)
(*фотографии, репродукции*) (с. 322-344)

СПИСЪК НА СЪКРАЩЕНИЯТА

авт. – автор
автореф. – автореферат
акад. – академик (само пред име); академичен; академия
англ. – английски
ап. – апостол
архиеп. – архиепископ

Б.г. – без година
бел. – бележка
Б.и. – без издателство
библ. – библиотека
библиогр. – библиография; библиографски
библиотекозн. – библиотекознание
Бит. – Битие (Библия)
Б.м. – без място
бюл. – бюлетин

в. – век
в. – вестник
в. – визуализация
вж – виж
вкл. – включително
В. Търново – Велико Търново

год. – годишник; годишнина

Деян. – Деяния на апостолите (Библия)
д.ик.н. – доктор на икономическите науки

дир. – дирекция
дис. – дисертация
дн. – днешен
докл. – доклад
докум. – документален
доп. – допълнен; допълнение
доц. – доцент (само пред име)
д.п.н. – доктор на педагогическите науки
д-р – доктор (само пред име)
др. – други
древногр. – древногръцки
древноперс. – древноперсийски
държ. – държавен

Евр. – Послание на ап. Павел към евреите
ез. – език
енцикл. – енциклопедичен; енциклопедия
еп. – епископ

загл. – заглавие

избр. – избран
изв. – известия
изд. – издание; издателски
ил. – илюстрация; илюстратор
инст. – институт
информ. – информация, -ионен
ист. – исторически
итал. – италиански

к. – карта
кн. – книга
книгоизд. – книгоиздателство, -ски
комент. – коментар
конс. – консултант
конф. – конференция
Кор. – Послание на ап. Павел към Коринтяни
к-т – комитет
култ. – културен

л. – лист
лат. – латински
лит. – литературен

М. – Москва
м. – музика
м-во – министерство
международ. – международен
митроп. – митрополит

моногр. – монография
муз. – музикален

напр. – например
нар. – народен
наст. – настоящ
науч. – научен
нац. – национален
нем. – немски
ном. – номериран

о. – отец
обл. – област; областен
ориг. – оригинален
офиц. – официален

парал. – паралелен
печ. – печат; печатница
плен. – пленарен
полит. – политически
портр. – портрет
посв. – посветен
пр.н.е. – преди новата ера
пр. Хр. – преди Христос
прев. – превод; преводач
предг. – предговор
предисл. – предисловие
препеч. – препечатан
прил. – приложение
проф. – професор (само пред име)
публ. – публикация; публикуван

разд. – раздел
разшир. – разширен
ред. – редактор
рус. – руски
ръкоп. – ръкопис; ръкописен

с. – страница
санскр. – санскрит
сб. – сборник
Св. – Свети
СВУБИТ – Специализирано висше училище по библиотекознание
и информационни технологии
сп. – списание
старогр. – старогръцки
сх. – схема
съавт. – съавтор
събр. съч. – събрани съчинения
състав. – съставител

т. – текст

т. – том

табл. – таблица

т.е. – тоест

технол. – технология

т.н. – тъй нататък

т.нар. – така наречен

тр. – трудове

указ. – указател; указатель

унив. – университет

упр. – управление

у-ще – училище

факс. – факсимиле

фонд. – фондация

фотогр. – фотограф; фотография

фототип. – фототипен

фр. – френски

худ. – художник

цит. – цитиран

ч. – част

черт. – чертеж

юбил. – юбилеен

a. – and

acad. – academic; academy

akad. – akademie

assoc. – association

bd. – band

bearb. – bearbeiten

bibl. – bibliothèque

bibliogr. – bibliographic; bibliography

bulg. – bulgarian

bull. – bulletin

col. – colored

collab. – collaboration

comm. – committee

comment. – commentary

commiss. – commission

comp. – compiler

conf. – conference

diss. – dissertation

ed. – edition; editor
eng. – english
europ. – european

fed. – federation
fond. – fondation
forew. – foreword
found. – foundation

HC – **HOMO CANTANS**
HLd – **HOMO LUDENS**
HLg – **HOMO LEGENS**
HN – **HOMO NARRANS**
HP – **HOMO PASSIONIS**
HS – **HOMO SCRIBENS**
HVg – **HOMO VERBI GRACILIS**

ill. – illustration
ind. – index
inform. – information
inst. – institut
intern. – international

m. – map
monogr. – monography

nat. – national

orig. – original

p. – page
P. – Paris
photogr. – photography; photographer
proc. – proceeding
publ. – publication

symp. – symposium

trad. – traduction; traduit
transl. – translated; translation

univ. – university

vol. – volume

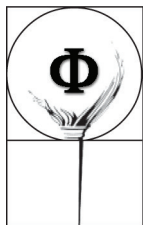
Куманова, А. и др. Златна хрестоматия на България : Кн. I. Оратория : Аналитико-синтетична архитектоника на българското изящно слово от IX до XXI в. (Универсален информационен модел) : Учебно пособие по морфология на академичното текстописане : „Бяла светлина” (Lux alba) : Оратория за България : Божествен флорилегиум – Идилличен триптих : [1-3] / А. Куманова, Н. Василев ; Предг. А. Куманова, Н. Василев ; Интродукция А. Куманова ; Дейксис Н. Василев ; Под ред. на И. Теофилов, о. С. Пашов ; Терминол. ред. Н. Казански ; Справ.-информ. ред. Цв. Найденова, А. Даскалов, Д. Ралева ; Библиогр. ред. М. Максимова ; *Посвещава се на проф. С. Денчев ; Епиграф: „Помогни ми, Господи, да помогна на слепите да прогледнат.”* – Н. Василев. – София : За буквите – О писменехъ, 2018. – 400 [1-10 ; I-XV ; 11-385] : с ил. – (Фаκλονосци ; XXII). – Показалец на имената ; Показалец на загл. на текстовите произведения ; Показалец на загл. на муз. творби ; Показалец на съкр. на авт. и цит. текстове ; Списък на ил. ; Списък на съкр.

Куманова, А. и др. Золотая хрестоматия Болгарии : Кн. I. Оратория : Аналитико-синтетическая архитектоника болгарской изящной словесности с IX по XXI вв. (Универсальная информационная модель) : Учебное пособие по морфологии академического текстописания : „Белый свет” (Lux alba) : Оратория о Болгарии : Божественный флорилегиум – Идиллический триптих : [1-3] / А. Куманова, Н. Василев; Предисл. А. Кумановой, Н. Василева; Интродукция А. Кумановой; Дейксис Н. Василева; Под ред. И. Теофилова, о. С. Пашова ; Терминол. ред. Н. Казанского; Справ.-информ. ред. Ц. Найденовой, А. Даскалова, Д. Ралева; Библиогр. ред. М. Максимовой ; *Посвящается проф. С. Денчеву ; Эпиграф: „Помоги мне, Господи, помочь слепым прозреть.”* – Н. Василев. – София : За буквите – О писменехъ, 2018. – 400 [1-10 ; I-XV ; 11-385] : с ил. – (Фаκλονосцы ; XXII) – Указ. имен ; Указ. загл. текстовых произведений ; Указ. загл. муз. произведений; Указ. сокр. авт. и цит. текстов ; Список ил. ; Список сокр. – На болг. яз.

Kumanova, A. et al. Golden chrestomaty of Bulgaria : Book I. Oratorio : Analytic-synthetic architectonics of Bulgarian refined speech from IX to XXI c. (Universal information model) : Textbook of morphology of the academic text writing : „White light” (Lux alba) : Oratorio for Bulgaria : Devine florilegium – idyllic triptych : [1-3] / Pref. A. Kumanova, N. Vasilev ; Introd. A. Kumanova ; Deixis N. Vasilev ; Gen. ed. I. Theophilov, Rev. S. Pashov ; Terminol. ed. Nikola Kazanski ; Ref.-inform. ed. D. Raleva, Ts. Naydenova, A. Daskalov; Bibliogr. ed. M. Maximova ; *Dedicated to Prof. D.Sc. Stoyan Denchev ; Epigraph: „Help me, Lord, to help the blind see the light”* – N. Vasilev. – Sofia: About Letters – O pismeneh, 2018. – 400 [1-10 ; I-XV ; 11-385] : ill. – (Torch-bearers ; XXII). – Index of names ; Index of titles of textol. works ; Index of titles of mus. works ; Index of abbrev. of authors and of cited texts ; List of ill. ; List of abbrev. – In Bulg.

Издателство „За буквите – О писменехъ” открива нова поредица от когнитивни изследвания, която носи общото заглавие „**Факлоносци**”.

Инициативата се предприема във връзка с 60-годишнината на Държавния библиотекарски институт – *днес*: Университет по библиотекознание и информационни технологии. Тези изследвания са породени от необходимостта:

- да се разкрие по-цялостно **личностният принос на изтъкнати дейци, свързали творчеството си с библиотечно-информационната социоконмуникативна сфера и с информационната наука като част от научното и културното движение на планетата;**
- да се откликне на знаменателната за времето ни **парадигма – вкоренена в интердисциплинарността на знанието – която се проявява в създаването на всеобхватна информационна картина на света.**

Както е известно от **теория на науката, когнитивният портрет** е инструментът за получаване на интересувашото ни знание.

Обръщаме се към **когнитолози, науковеди, библиографи**, но и към **водещи научни учреждения в България, обхващащи широкомащабно знанието, да вземат участие в това благородно начинание.**

Мислите и знанията на когнитивен портретираните дейци на инфосферата са особено ценни, защото те не само разкриват различни аспекти на третираните проблеми, но и предлагат възможното им оптимално решение на високо научно и професионално равнище.

Тези мисли и знания съдействат за:

- **разрушаването на примитивните ограничителни бариери, издигнати между изкуствено откъснатите една от друга, но живо преплитачи се сфери на познанието;**
- **консолидирането на методологично ниво на комуникативното многообразие на и н ф о р м а ц и о н н а т а р е а л н о с т, разбираана като ефективна социокултурна сфера на взаимодействие – индикатор на хуманитаризацията на науката и обществото, динамичен корелат на представителността на науката през XXI в.**

Този уникален емпиричен материал по наукознание, **интердисциплинарни връзки и психология на научното творчество** ще допринесе за изучаване приноса на личности, изграждали и изграждащи **инфосферата.**

Именно това изграждане е сърцевина на ш к о л а в н а у к а т а.

Начинанието е благотворително.

ЗЛАТНА ХРИСТОМАТИЯ НА БЪЛГАРИЯ:

КНИГА I. ОРАТОРИЯ

**Аналитико-синтетична архитектоника
на българското изящно слово от IX до XXI в.
(Универсален информационен модел)**

**Учебно пособие по морфология
на академичното текстописане**

У ФАКЛОНОСЦИ XXII

**Ново електронно издание
2018**

**Предговор, интродукция, оратория:
проф. д.п.н. Александра Куманова**

**Предговор, оратория, дейксис,
научна и езикова редакция, емблематика:
д-р Николай Василев**

**Обща редакция:
Иван Теофилов
о. Стефан Пашов**

**Коректор:
Цветана Найденова**

ISBN 978-619-185-312-0

**Университет по библиотекознание
и информационни технологии**

**1784 София, бул. „Цариградско шосе” N 119
Тел.: 970 85 90
e-mail: kbd_college@yahoo.com
URL: www.unibit-bg.org**